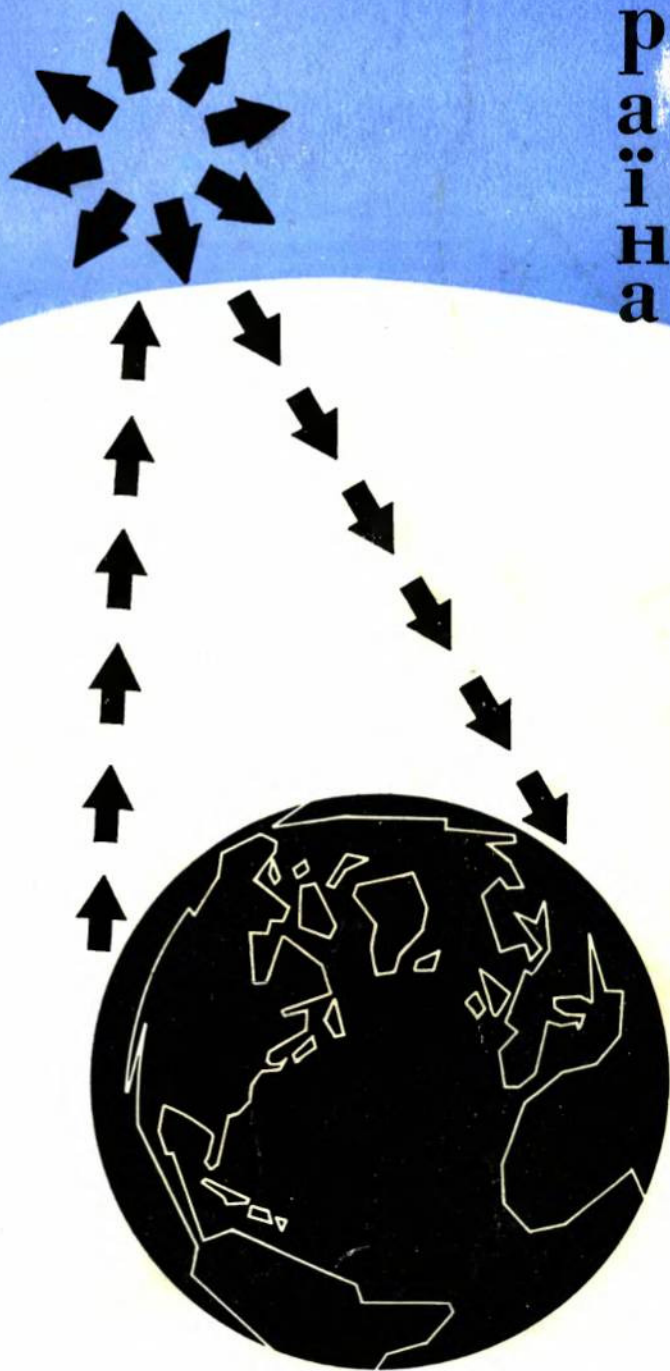

HORIZONS

UKRAINIAN
STUDENT
REVIEW

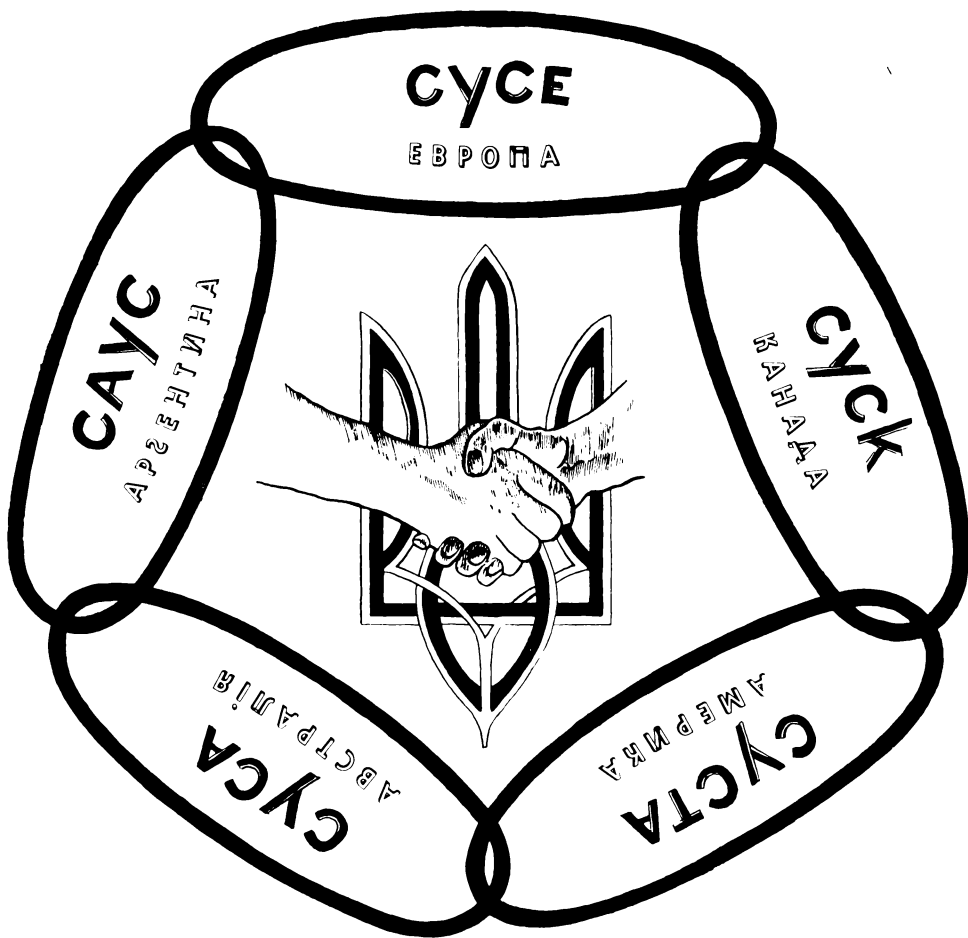
у
к
р
а
ї
н
а

МН

The articles in HORIZONS do not represent any consensus of beliefs. We do not expect that readers of the review will sympathize with all the sentiments they find there, for some of our writers will flatly disagree with others; but we hold that while keeping clear of mere vagaries HORIZONS can do more to guide American public opinion by a broad hospitality to divergent ideas than it can by indentifying itself with one school. It does not accept responsibility for the views expressed in any articles, signed or unsigned, which appear in its pages. What it does accept is the responsibility for giving them a chance to appear there.

The Editors

*"Обніміте ж, брати мої,
Найменшого брата, —
Нехай мати усміхнеться,
Заплакана мати!"*

Тарас Шевченко

СПІЛЬНИМ ШЛЯХОМ — ДО СПІЛЬНОЇ ПЕРЕМОГИ!

PUBLIC LAW 86-90

PROVIDING FOR THE DESIGNATION OF THE THIRD WEEK OF JULY AS

Captive Nations Week

ADOPTED BY THE 86th CONGRESS OF THE UNITED STATES OF AMERICA IN JULY, 1959

Whereas the greatness of the United States is in large part attributable to its having been able, through the democratic process, to achieve a harmonious national unity of its people, even though they stem from the most diverse of racial, religious, and ethnic backgrounds; and

Whereas this harmonious unification of the diverse elements of our free society has led the people of the United States to possess a warm understanding and sympathy for the aspirations of peoples everywhere and to recognize the natural interdependency of the peoples and nations of the world; and

Whereas the enslavement of a substantial part of the world's population by Communist imperialism makes a mockery of the idea of peaceful co-existence between nations and constitutes a detriment to the natural bonds of understanding between the people of the United States and other peoples; and

Whereas since 1918 the imperialistic and aggressive policies of Russian communism have resulted in the creation of a vast empire which poses a dire threat to the security of the United States and of all the free peoples of the world; and

Whereas the imperialistic policies of Communist Russia have led, through direct and indirect aggression, to the subjugation of the national independence of Poland, Hungary, Lithuania, Ukraine, Czechoslovakia, Latvia, Estonia, White Ruthenia, Rumania, East Germany, Bulgaria, mainland China, Armenia, Azerbaijan, Georgia, North Korea, Albania, Idel-Ural, Tibet, Cossakia, Turkestan, North Vietnam, and others; and

Whereas these submerged nations look to the United States, as the citadel of human freedom, for leadership in bringing about their liberation and independence and in restoring to them the enjoyment of their Christian, Jewish, Moslem, Buddhist, or other religious freedoms, and of their individual liberties; and

Whereas it is vital to the national security of the United States that the desire for liberty and independence on the part of the peoples of these conquered nations should be steadfastly kept alive; and

Whereas the desire for liberty and independence by the overwhelming majority of the people of these submerged nations constitutes a powerful deterrent to war and one of the best hopes for a just and lasting peace; and

Whereas it is fitting that we clearly manifest to such peoples through an appropriate and official means the historic fact that the people of the United States share with them their aspirations for the recovery of their freedom and independence: Now, therefore, be it

Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, that the President is authorized and requested to issue a Proclamation designating the third week of July, 1959, as "Captive Nations Week" and inviting the people of the United States to observe such week with appropriate ceremonies and activities, The President is further authorized and requested to issue a similar proclamation each year until such time as freedom and independence shall have been achieved for all the captive nations of the world.

HORIZONS

Vol. VI, No. 1

July 1963

UKRAINIAN STUDENT REVIEW

deration of Ukrainian Student Organizations of America, 2 East 79th Street, New York 21, N.Y., U.S.A.

Dear Friend,

This special edition is dedicated to those heroic students who in the fight for a free and self-governing Ukraine, courageously had fought unto death so that their countrymen and their homeland might live in peace, freedom, and dignity. January 29, 1918 marked the world's first armed resistance to Moscow. Two score and five years ago, a volunteer battalion of Kiev university and high school students, like the brave Spartans at the historic battle of Thermopylae, faithfully defended their country's independence from the onrushing invaders. Independence was lost as Soviet Russia with fierce barbarian onslaughts, reminiscent of the golden hords of Genghis Khan, forcefully invaded and occupied Ukraine. This was the beginning of a struggle for our liberties, a struggle which continues to this very moment. In this fight, Ukrainian students, like their Krutian forebears, are in the forefront ranks of the liberation movement. For us, there is neither left, nor right; neither liberal, nor conservative; neither a preferred ideology, nor another. For us there is but one — independence for Ukraine and democracy for the Ukrainians! We are the disciples of Kruty. Last year, we observed the 40th anniversary of CESUS, the Central Union of Ukrainian Students — the immediate descendants of the Krutian Freedom Battalion. This year, we observe the 10th birthday of SUSTA, the Federation of Ukrainian Student Organizations of America. The road to freedom today is consecrated with the sacrifices of our fortunes, **until Liberty shall be ours!** As Ukraine's good-will ambassadors in the world, Ukrainian students are her foremost spokesmen and diplomats in the community. As Ukraine's fighters in the free world, Ukrainian students are her defenders and dedicated arm. For the Ukrainian students to be welcomed into the international student community and for Ukraine to be integrated into the family of nations, there is but one qualification: that qualification is sovereign independence. To achieve this passport of full sovereignty, the indispensable minimum is threefold: (1) external generous assistance from Ukrainians in the free world and foremostly from friendly foreign governments favoring Ukrainian independence, (2) immediate and total withdrawal of foreign (including Russian) troops and the Russian colonial administration from all Ukrainian territories; (3) protection of an international organization such as the United Nations is necessary during the period of free elections, the establishment of a representative and democratic government of the people.

The task is ours. For you and for me, members of the explosive generation of youth. Now... in the 1960's! Long live the memory of the Krutians! Long live their spirit in the ranks of student liberation fighters in the world student community. May their call to arms for defense of democracy and motherland inspire us, the living. May our deeds speak louder than our thoughts for Ukraine and for freedom. Let them be heard around the world!

Editor

EDITORIALS AND GENERAL FEATURES

The Battle of Kruty — The Free World's First Resistance to Communism by Tadey Tarnawsky	9
* Kruty — Ukrainian Student Day by SUSTA Commission on Cultural Affairs	31
* Battle of Kruty: A Commemorative Address by Tadey Tarnawsky , University of Buffalo	35
* Battle of Kruty: Past, Present and Future Significance by Tania Matyciw , DePaul University	39
* Pre-history and History of the Battle of Kruty by Ikar	47
Ukraine and You by Dr. Fredrick Brown Harris , U. S. Senate Chaplain	53
Nationalism in the Soviet Union by Prof. Richard Pipes , Harvard University	55
Communist Failures with Foreign Students	61
* International Representation of Ukrainian Students Before World War Two by Zenon Krawec	67
* International Representation of Ukrainian Students After World War Two until 1959 by Michael Pochtar , Newark College of Engineering	70
* Tenth International Student Conference — CoSec	76
Brief History and Description of the International Student Conference	77
* Central Union of Ukrainian Students by Eugene Hanowskyj , president CESUS	79
Ukrainian - Jewish Relations	104
* Ukrainian Students and the Ukrainian National Republic by Eugene Fedorenko , president Ukrainian Democratic Youth Association, ODUM	109
New Resolution on Captive Nations Committee introduced in the House of Representatives by Hon. Daniel J. Flood , Pennsylvania	130
"The Really Guilty Party..."	152
* Sunday: A Short Story by Mykola Duplak , Suracuse University	153
* Our National Problem by Irene Chabursky	187

STUDENT AFFAIRS

Trenton	65
1954 Agreement Regulating Relations between SUSTA and the Central Union of Ukrainian Students	83
Regional Administration of the Ukrainian Students of America	84
* For a More Active and Stronger SUSTA organization by Walter D. Prybyla, Jr. , president SUSTA	85
Ukrainian Circle	88
Temple University	89
* Administrative By-Laws of the Executive Board	90
Presidents' Roundtable Conference at Drexel Institute	93
* Resolutions of the Fifth Congress of Ukrainian Students of America University of Pennsylvania	95
* Oryhinal" — First Literary Opus of the Ukrainian Students at Harvard University Reviewed by Jerry Czomko , Syracuse University	107
* Resolutions of the First Ukrainian Student Ideological Congress (1960)	115
* Resolutions of the Second Ukrainian Student Ideological Congress (1963)	117
Student Chronicle	119
Tell Plight of Captive Nations, Ukrainian Students Urged	127
R.P.I. Hosts SUSTA Conference for Highschoolers & Parents	133
Fordham University	134
Newark — Rutgers University	134
SUSTA Launches First "PIB" for Ukrainian Highschoolers	135
SUSTA Primer On How to Observe "Ukrainian Student Day"	137
Boston Ukrainian Students Greet St. Nicholas and SUSTA Officers	138
Ukrainian Students Attend Policy Briefing at State Department	140
VOA Broadcasts SUSTA Interviews to Students & Youth in Ukraine	144
Ukrainian Students Tour Capitol with Senate Chaplain	146
SUSTA Convocation Hears Prof. Dobriansky Rap Student Apathy in UCCA Work	150
Ukrainian Students Give "Horizons" to Harvard and Library of Congress	156
* Fifteenth Congress of American Students — USNSA Remarks to Ukrainian Students	163
Ukrainian Students "Secede" from U.S.S.R. at Model United Nations Assembly	165
* My Impressions of the 15th Congress of American Students by Luba Kupchyk , chairman Educational Commission	169

Student Affairs (continued)

* Election of New Officers in Trenton, N. J.	171
International Fiesta — A photo story	172
Student Opinion on U.S. Foreign Policy	175
* Resolutions of the First North American Conference of Ukrainian Students (1963)	177
North American Conference of Ukrainian Students salutes:	
Senator Paul Yuzyk	180
Prof. Vasyl Markus	181
Ukraine	182

Documents

Taras Bulba and American Collegians	157
Captive Nations Campus Clubs	158
Ukrainian Student Day — January 29	160
Cooperation with USNSA	163

Proclamations

Mount Saint Agnes College	17
City of Buffalo	18
City of Cleveland	20
City of Baltimore	25
City of Akron	26
State of Ohio	33
State of Maryland	34
City of Parma, Ohio	43
City of Baltimore: 1960	
First Ukrainian Student Day Proclamation in the United States	44

Illustrations

* Symbol of World Congress of Ukrainian Students — 1964	1
* Organizational Structure — Worldwide Ukrainian Student Movement	81
Regional Administration of the Ukrainian Students of America	84
Organizational System of the Federation of Ukrainian Students of America	86

Books

Equality of Right Between Races and Nationalities in the U.S.S.R, by I. L. Tsamerian and S. L. Ronin	
Reviewed by Bohdan Fedenko	189
(List of Donors)	191

---

* In the Ukrainian language

STRIKES FREEDOM BELL FOR LIBERATING UKRAINE

Photo Courtesy of America, July 7, 1962

Ukrainian coed Jarka Hrabowenska sounds world-famous Liberty Bell in an appeal for liberating Ukraine from Russian domination. Each year, during the July Fourth ceremonies at Independence Hall, a Ukrainian coed sounds the Liberty Bell to warn fellow Americans of the dangerous threat of Moscow imperialism. The imperialistic policies of Communist Russia have led, through direct and indirect aggression, to the subjugation of the national independence of Ukraine, Estonia, Latvia, Lithuania, Armenia, Azerbaijan, Georgia, Poland, Hungary, Czechoslovakia, Byeloruthenia, Rumania, East Germany, Bulgaria, mainland China, North Korea, Albania, Idel-Ural, Tibet, Cossackia, Turkestan, North Vietnam, Mongolia, Cuba and others. It is fitting that we clearly manifest to such peoples through an appropriate and official means the historic fact that the people of the United States share with them their aspirations for the recovery of their freedom and independence.

THE BATTLE OF KRUTY

THE FREE WORLD'S FIRST RESISTANCE TO COMMUNISM

by SUSTA Cultural Affairs Commission

Tadey Tarnawsky, Chairman
University of Buffalo

Members:

Bohdan Beiger; Zenon Deputat; Julianne Nowadij; Ann-Marie Slobodian

In the history of mankind, there is no greater moment than when the youth of a nation gives the supreme sacrifice — its life for its country. This moment is more remarkable and takes on an added significance when the youth of that nation has not had the opportunity to live in an independent mother state. Such a youth has not had the guidance and prompting of its own government to guide it in cherishing its language, tradition, and national character.

Yet this youth is willing to die in defense of its heritage. Such was the contingent of Ukrainian students who on that fateful day of January 29, 1918 met their Russian enemy in the little town of Kruty. This was not the first time that Ukrainian blood was spilled in defense of the homeland against Russia, the centuries old enemy and oppressor of a free and democratic Ukraine. However, the zeal and sacrifice of the 300 young students who died in this battle rightfully occupies an important place in the struggle for freedom of the Ukrainian people. It has become a symbol of dedication and sacrifice for Ukrainians everywhere.

The Cultural Affairs Commission of SUSTA (Federation of Ukrainian Students Organizations of America) has compiled some information about this heroic event which is presented here in order to commemorate the 45th anniversary of the sacrifice of these student-heroes.

To place the battle in its proper perspective within the historic struggle of the Ukrainian people for freedom and selfdetermination, a short review of Ukrainian history is necessary. The Battle of Kruty, which is an example to all Ukrainians throughout the free world of the brutal and oppressive force of Communist Russia, is given in some detail. It might serve as a warning to the peoples of the world that this enemy is not afraid to use cruel and inhuman measures to attain its objectives. To Ukrainian students throughout the free world the example of the youths at Kruty is a constant reminder of the longing for a free, independent and democratic Ukraine. The fellow-students at Kruty who gave their lives for a founding Ukraine are honored each January 29th at Ukrainian Student Day ceremonies. This article which is dedicated to the memory of these students, is but a small token in their honor. In publishing this article we hope that the people of the free world will allow the memory of these students to exhort them to greater vigilance and action against the enemies of humanity so that posterity may say of them, "they did not die in vain."

INTRODUCTION

The nineteenth century apostle of a free Ukraine sowed the seeds of the awakening of the Ukrainian people and requested:

“Sundering your chains,
Bless your freedom with the blood
Of foemen's evil veins!”

These words, written by the Bard of Ukraine, Taras Shevchenko, are part of the **Testament** to his people.

For centuries this nation has been denied the right to rule itself and its land. Its history is one of continuous defense against foreign invasion, oppression, and bloodshed. From the south and east, Ukraine was attacked by the Tartars and Asian invaders. From all sides there were aggressions, but especially from the north — Muscovy. Encircled and given no respite, protected by no natural barriers — the rich fields and resources of Ukraine lay as an easy and helpless prey to invasion.

Today liberty and justice are demanded and enjoyed by many of the peoples of the world. These newly-emerging states, whether in Africa, Asia, or elsewhere, might make one forget, or ignore, that this God-given right of equality and liberty is not universal and is not enjoyed by all men. The encroaching imperialisms of Communism is stifling these rights and is enveloping a major portion of the earth in an impenetrable prison of nations — a prison of peoples and nationalities subject to the tyranny, slavery, and oppression of Moscow. It is openly spreading and expanding, tightening its grip over all of Eastern Europe, the greater part of Asia, the heart of Africa and Latin America, and is now just off the shore of American borders.

Even in the face of this threat, of this proven treachery and aggression, many people in America have remained blind to the necessity of facing this evil with determination. They have failed to recognize “the lesson of history which seems to be the most difficult for mankind to learn,” that is, “where freedom is diminished any place, it is reduced everywhere.”* Rather than persist in the protection of freedom, which is its heritage, America seems to be falling upon a policy of appeasement, not realizing that such a course will lead to self-destruction. Moreover, it has withheld even moral support from those who have found it necessary to fight in order that they themselves might attain the rights upon which the American nation is founded.

Facing such a monstrous enemy, millions of the brave people of the world have fought in order that freedom might not perish. After the Revolution of 1917, it has been especially evident that the enslaved peoples wanted freedom from the spreading oppression of Muscovite tyranny. At this time when men fought for liberty, they deliberately and consciously offered their lives as a sacrifice in the struggle for freedom. Most notable were the 300 young students from Kiev colleges and high schools who gave their lives in defense of their nation, the newly established Ukrainian re-

---

* Robert Mc Gill quotes Archbishop Paul J. Hallinan of the Atlanta Archdiocese in the Buffalo Evening News, Vol. CLXV — No. 87, January 23, 1963.

public. Understanding the significance of their sacrifice, and realizing that it has become symbolic of a people's struggle for liberty, justice, and self-rule, one comes to see that man's drive for freedom is inherent and cannot be denied. Only when this basic truth is fully understood — only when it is accepted and nurtured by all peoples — can one hope to see liberty and freedom universal in the world.

Thus, this cherished liberty is the very soul of the Ukrainian people and it breaths forth in their lives, their works and their poetry. It is fitting now to recall the closing words of Shevchenko's Testament, for they commemorate the young boys who died for liberty:

“Then in that great family,
A family new and free,
Do not forget, with good intent
Speak quietly of me.”

KIEV: THE FIRST UKRAINIAN STATE

To fully comprehend the reasons why freedom and independence are so dear to the Ukrainian people, one must first become acquainted with the early history of Ukraine. There were times when Ukrainians governed themselves, although History is filled with stories of domination and suppression of the Ukrainian people as a national group.

The basis of the Ukrainian nationality lies in the ancient kingdom of Kiev, established in the ninth century by eastern Slavic races. The power and influence of this independent Eastern European nation lasted until the middle of the 12th century. In 1169, Kiev was pillaged by Prince Andrew Bogolyubsky of Suzdal and declined as the political and cultural center of Ukraine. After the destruction of Kiev, a new Ukrainian state arose in the Western provinces.

In 1240, the Tartars invaded Europe. Unlike her Muscovite neighbors, Ukraine refused to cooperate with the Mongol conquerors. As a result the Ukrainian people separated distinctly from the Russians who were reluctant to wage war with the Tartars. Full-scale war followed, resulting in the complete destruction of Kiev.

Although weakened by the Tartar invasions, Ukraine continued as a political unit until the 14th century when it fell prey to Lithuania. However, under Lithuania Ukraine continued as a cultural entity since the princes of Lithuania were Ukrainian in culture and therefore, not considered alien. In 1569, Lithuania united with Poland and the Ukrainian territory fell to the Polish government.

Severe steps were taken to polonize Ukraine. Measures were introduced to convert Ukrainians by force to the Latin Rite of Catholicism. Serfdom, unknown in Ukraine until this time, was imported in an attempt to create a homogeneous Polish state. Determined to retain their national identity and reclaim independence, the Ukrainians bitterly opposed all such actions. Many fled to the East to save their lives, forming a Cossack State.

UKRAINIAN COSSACK REPUBLIC

The Cossacks were eager to fight any enemy of the Ukrainian people. In 1552, the Ukrainian, Prince Dmytro Vishnevetsky established the fortress Zaporizhian Sich, where the Cossacks could enjoy security. The Sich became

the nucleus of Ukrainian independence during the period of subjugation while providing a headquarters for the various wars in which the Cossacks were engaged.

By the 17th century, the Cossacks succeeded in freeing the Western territory of Ukraine. Under the Cossack leader, Hetman Bohdan Khmel-nitsky, a new Ukrainian republic was formed in 1648. The new government was a true democracy wherein all citizens were equal before the law. Because of their love of freedom and their willingness to die in pursuit of it for Ukraine, the Cossacks are considered the very symbol of liberty and of sacrifice for liberty by the Ukrainian people.

Although confronted with problems common to all new nations, the Cossack state managed to survive. However, Poland did not give up her former territories without a struggle. As a result, the new-born republic was forced both to wage a full-scale war with Poland as well as to settle internal problems. Turning for aid to Muscovy, the Cossack state was forced to sign the Treaty of Pereyaslav on June 18, 1654. By the terms of the treaty, Ukraine acknowledged the Czar as overlord, but retained its own army, finances and foreign policy. The combined Ukrainian and Russian armies advanced and the Cossacks occupied Warsaw. However, the Czar was not willing to acknowledge the independent rights of Ukraine. Immediately the predatory powers in Moscow began to look with greed upon the vast riches of Ukraine. Russian armies reduced the republic to a "little Russian province." In alliance against the suppressed Ukrainian people who were vehemently opposed to foreign domination, Poland and Muscovy concluded a treaty in 1667 thereby dividing Ukrainian territory between themselves. Valiant efforts to free Ukraine from Czar Peter I by Hetman Ivan Mazeppa in alliance with Charles XII of Sweden, failed at the Battle of Poltava in 1709. After the defeat of Mazeppa, Ukraine was reduced to a completely subordinate position.

Catherine II destroyed the last vestiges of Ukrainian autonomy by destroying the Zaporozhian Sich in 1775 and liquidating all Ukrainian rights.

In 1772 Ukrainian territory under Polish rule was further partitioned by Russia and Austria. By the 19th century, the Ukrainian ethnographic territory was occupied by Russia (90%) and Austria-Hungary (10%). As previously mentioned, severe efforts were made to denationalize the Ukrainian people; most violent were the tactics of Russia. Austria-Hungary granted the Ukrainians semi-autonomous status.

In the area controlled by Russia, no publications were allowed in the Ukrainian language; the people were kept in a state of political ignorance. Educational and cultural activities among Ukrainians were suppressed (including religious training). Cultural leaders were exiled.

THE MODERN AWAKENING

Despite these great forces working to obliterate the Ukrainian nationality, the spirit of nationalism began to surge again in Ukraine. Perhaps this renewal of Ukrainian nationalism is best exemplified by the cultural rebirth of the 19th century. Foremost in any discussion of Ukrainian culture is literature and the greatest Ukrainian poet, Taras Shevchenko. Writing in Ukrainian language, Shevchenko was able to rekindle the desire for self-determination in Ukrainians. He wrote passionately in quest of independence. Exiled because of his patriotic poetry and forced into armed service,

Shevchenko retained his unconquerable, free spirit and left a legacy of tremendous literary value to all Ukrainians.

By the 20th century, the drive toward nationalism reached a peak. In 1905, the ban on Ukrainian publications was lifted. Political parties sprang into existence.

At the outbreak of World War I, Russia again renewed the suppression of Ukraine, fearful that any hint of disquiet within the Russian Empire would have dire territorial losses if Russia lost the war. Ukrainians, however, welcomed the war, hoping that the Czarist regime would crumble and that the subjugated nations would become free and independent.

The opportunity for a free Ukraine came simultaneously with the political principle of self-determination put forth by Woodrow Wilson, President of the United States, in his declaration of **Fourteen Points** on January 8, 1918. This great American President, during his sojourn in Paris, took personal interest in a free Ukraine. Although President Wilson demanded the recognition of Ukrainian independence at the sessions of the Council of Four Powers, the members of the Ukrainian delegation to the Peace Conference at Versailles were denied equal rights in representing the cause of self-governing Ukraine due to the hostile influence of the Polish delegation and the Russian circles. After Wilson's departure from Paris, Ukraine lost its powerful friend and protector.

From this time, the Ukrainian people had to depend on its own strength and determination. In March 1917, the Czarist regime was overthrown and in the fall of 1918, the Austro-Hungarian regime fell to pieces. The time was ripe for Ukrainians to determine their own destiny. It was with great hope for a new life that Ukrainians greeted the Russian Revolution of the spring of 1917. They could believe only the promises of democracy, political freedom and national rights made by the Provisional Government. In their enthusiasm for self-rule and preservation of their national heritage, Ukrainians could do little else than trust the revolutionary leaders. The success of the revolt would allow fulfillment of any subjugated nation's hopes for international recognition as a national unit.

Thus, the Ukrainian regiments joined forces to support the new government in St. Petersburg. These regiments fought under the traditional Ukrainian colors, blue and yellow; they fought as Ukrainian units even though the revolutionary leaders did not advocate freedom for subjugated people, but merely reforms within the old Russian empire.

UKRAINIAN NATIONAL REPUBLIC

After the fall of the Czar, the Ukrainians created a governing body of their own. They established a parliament called the Central Council which represented the various Ukrainian political parties and whose purpose it was to establish the territorial autonomy of Ukraine. This legislative body proceeded to petition the provisional government in St. Petersburg for autonomy for the Ukrainian people. Naturally, the request was denied and the negotiations were suspended. The ultimate aim of the Ukrainian government was full independence for Ukraine. However, caution had to be observed, Russia was still a major power allied with the West and conducting a war against the Central Powers.

Many segments of the Russian armed forces remained loyal to the Pro-

visional Government, but the more socialistic aspects of the revolution began to overshadow the liberation of subjugated nations. Since the new Ukrainian government had no army with which to defend itself, it had no choice but to comply with the wishes of the relatively successful government of St. Petersburg — that is, to accept national and territorial autonomy within a federated Russian state.

The question arises — would the St. Petersburg government have allowed Ukraine to become a self-governed member of the new Russian federation, or for that matter, would this status be permitted to any of the subject nations? The revolutionary leaders, in the traditional Russian manner, had no intentions of granting freedom to any of the subjugated colonized nations. Such an act would have weakened, if not devastated the Russian Empire. The Russian revolutionaries wanted rather to strengthen the empire, but reconstructing it on a different principle by encouraging the most capable individuals to maintain the indivisibility of the empire. Contrary to the superficially announced democratic ideals of the Russian revolutionaries, Russia would not lay aside her imperialistic goals. Even though the provisional government had been aided by Ukrainian troops stationed in St. Petersburg, the request for autonomy for Ukraine was emphatically denied by Russian Prime Minister Kerensky. The fact that the non-Russian people had a basic right to self-determination was ignored, because it would have had tremendous effect on establishing new independent states. The imperialistic policy of unity had to be retained to prevent economic, political and social upheaval in the Empire of Russia.

The most serious deficiency of the new Ukrainian government was its own army. Although there were many units of Ukrainian soldiers, these troops were stationed outside Ukrainian territory and under Russian command. Had they been in Ukraine, they would have been at the disposal of the Central Council, giving stronger impetus to Ukrainian requests.

However, the Ukrainians were hopeful. Following the March revolution in St. Petersburg, the Russian Bolsheviks took full advantage of the confused state of affairs to spread Communist propaganda among the troops, encouraging them to desert. The first to succumb to the propaganda were Russian troops. The Ukrainian troops resisted the Communist agitation. Realizing the gravity of the situation, the Russian high command of the Kerensky Provisional government immediately began to reform the Ukrainian divisions, placing them under Ukrainian leadership, as a remedy against their possible demoralization by Bolshevik national self-determination propaganda. In September 1917, General Kornilov issued orders for such a reorganization of the troops. The emissaries of the Western Allies, stationed in Ukraine at this time, also observed the higher morale and discipline of the Ukrainian troops.

As a result of the reorganization of troops under Ukrainian leadership, the government leaders in the Central Council felt there was some hope for these troops to become a separate Ukrainian army, loyal to the new Ukrainian parliament the Central Council. Unfortunately, as we see, the aims of the Russian leaders in the reorganization were quite contrary to the hopes of the Central Council.

Of course, there were also Ukrainian soldiers deserting. Ukrainians were, quite naturally, not immune to the Red propaganda. The Bolshevik

promises of the free distribution of land and agrarian reform attracted the peasantry. As a result, some Ukrainian soldiers deserted, eager to be home again after years of separation from their families and hopeful for free land for making an independent livelihood.

On November 7, 1917 — the Russian revolutionaries called the Bolsheviks and Communists seized power in Russia. They immediately replaced the Provisional government with the Soviet People's Commissars. The Ukrainian Central Council took action November 20, 1917 by proclaiming the complete and definitive independence of the country as the Ukrainian National Republic. On the one hand, the Russian Communists under the Lenin Government recognized the Ukrainian right for self-determination. On the other hand, Lenin continued to subvert the Ukrainian National Republic by his moves to introduce a Soviet government into Ukraine and in general, prevented stabilization within the new nation. The Russian Soviets went so far as to set up a Ukrainian Socialist government in Kharkiv under the leadership of two Russians, Sergeyev and Ivanov. Claiming that the Kharkiv government was the manifestation of the Ukrainian people's will in the matter, Soviet Russia proceeded to send Communist troops against the government of the Central Council. Thus began the first Soviet act of aggression.

On January 22, 1918, the Central Council issued a new and stronger document, declaring without a doubt that Ukraine was a completely independent state. Relations with the Russian government were severed. Peace negotiations were initiated with the Central Powers and measures were taken to rid Ukraine of the Russian Lenin-led Communists.

The Western Allies were quick in recognizing the importance of the newly-proclaimed independence of Ukraine. The following diplomatic notes exemplify the attitudes of Great Britain and France in the matter:

Representative of Great Britain —
His Excellency the President
of the Council of Ministers
of the Ukrainian National Republic.

Excellency:

I have the honor to inform you that the Government of Her Majesty of Britain has appointed me, by telegraph, as the only Representative of Great Britain in Ukraine.

My Government has charged me with the pleasant duty of assuring you of our good-will. It is ready to support with all its strength the Ukrainian Government in all its efforts to establish and maintain order and good government, and to stand against Central Powers, enemies of democracy and humanity.

On my part, Mr. President, I have the honor to assure you of my complete devotion to the realization of our common ideals.

Picton Bagg,
Representative of Great Britain in
Ukraine

Emissary of the Republic of France —

Kiev, December 21, 1917 / January 3, 1918

The Secretary General
of External Affairs
of the Republic of Ukraine.

Dear Mr. Secretary General:

I have the honor to inform the Government of the Republic of Ukraine that the Government of the Republic of France has appointed me as Emissary of the Republic of France to the Government of the Republic of Ukraine.

I would like to inquire about the day and the hour when an interview could be granted to me with the Chief of the Government in order that I may pay my respects and present my credentials.

Please be assured, Mr. Secretary General, of my highest regards.

Tabouis,
Emissary of the Republic of
France

KRUTIAN STUDENT BATTALION

The new Ukrainian government had many problems in those days of chaos. The most significant was the lack of an army capable of suppressing the oncoming Russian Communists and of upholding the new Ukrainian government.

The Central Council called for volunteers and began the formation of its own army. Answering their government's call were students, young people who had never known freedom. The idealistic youth was willing to fight and die to insure a free and independent Ukraine.

Soon after the formation of the Central Council, the Ukrainian youth began to organize into groups in anticipation of the need for military protection against foreign invaders. In June 1917, high school students of Kiev, capital of Ukraine, resolved to be ready to protect their infant nation in this time of need. Later, in Kiev, some 2,000 high school students organized and began publishing their own journal, "Kameniar," encouraging all Ukrainians to be prepared to defend their homeland. Students in other parts of the country followed the excellent example of the Kievan students and formed their own organizations.

The youth of such organizations proved invaluable to the new government. They gave all their ability and strength toward preserving independence. For this, many later lost their lives. In appreciation of their effort, the Central Council organized several congresses for young people and in August 1917 the youth of Ukraine staged a manifestation of its loyalty to the Central Council.

Realizing the seriousness of the situation, the Ukrainian youth groups began to form armed units. At first, the Central Council refused to support such moves since the government was reluctant to risk the lives of young and potential future leaders. However, the students were very serious in their intent and proceeded to form armed groups. Announcements appeared in the press and demonstrated the realistic attitudes of the young Ukrainians. Their idealistic hopes for democracy did not hamper the cold logic with which they met the problems of the new republic.

MOUNT SAINT AGNES COLLEGE

Mount Washington

BALTIMORE 9, MARYLAND

OFFICE OF THE PRESIDENT

Whereas, January 29, 1963 is the forty-fifth Anniversary of the memorable Battle of Kruty in which three hundred Ukrainiam students laid down their young lives in an attempt to hamper the march of the Russian Red Army Against the Capital of Ukraine - Kiev; and

Whereas, this heroic exploit of the Ukrainian Students, resulting from the immeasurable love of their country - Ukraine, and accomplished in their full cognizance, of inevitable death, can find its equal in the ancient history's renowned, heroic battle of three hundred Spartans at Thermopylae pass, thus well deserving the adopted name of "Ukrainian Thermopylae"; and

Whereas, Ukrainian Students of American Universities and Colleges honor the Spirit of Kruty as an everlasting source of inspiration to their and future generations toward love for academic freedom and higher learning, as well as readiness to defend their country with courage, tenacity and dedication against any odds; and

Whereas, Ukrainian University and College Students organized in the American-Ukrainian Student Association of Baltimore, while drawing their inspiration from and paying tribute to this gallant feat of the Ukrainian Student of January 29, 1918, wish to continue carrying the torch of Kruty:

NOW, THEREFORE, I, Sister Mary Cecylia R. I. M.
do hereby proclaim January 29, 1963 as

"UKRAINIAN STUDENT DAY"

"DEN' UKRAINS'KOHO STUDENTA"

and call upon our fellow men to join Americans of Ukrainian heritage in hope and prayer that the Krutian student heroes may not have died in vain and that their enduring spirit prevail and permeate unto a universal desire to thrust in the Creator, to defend democracy and country, and to strive for enlightenment and academic achievement so that the rule of God, law, peace and justice may prevail wherever godless Soviet-Russian tyranny inhumanity now abounds.

Proclamation: Mount St. Agnes College, 1963

CHESTER KOWAL
MAYOR

CITY OF BUFFALO

OFFICE OF THE MAYOR

-: P R O C L A M A T I O N :-

WHEREAS, January 29, 1963 is the Forty-fifth Anniversary of the memorable Battle of Kruty and the traditional commemoration of Ukrainian student heroes who in the love for their country, died for its safety and freedom; and

WHEREAS, this first attempt of the Ukrainian youth to stop the expansion of the then fledgling Communist Empire proved to be futile, but nevertheless, has served as a symbol of determination of the Ukraine to free itself from Communist bondage then, now, and in times to come; and

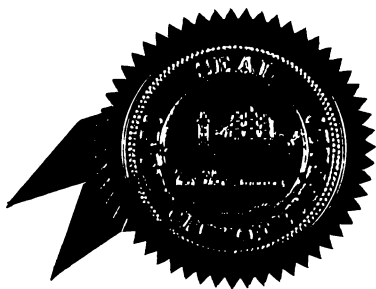
WHEREAS, American university and college youth of Ukrainian heritage honor as an everlasting source of inspiration to future generations the Spirit of Kruty - the love for higher learning and academic freedom, the readiness to defend with indomitable dedication and courage and tenacity in the face of overwhelming odds; and

WHEREAS, Ukrainian university and college students organized in the American-Ukrainian Student Association of Greater Buffalo, while drawing their inspiration from and paying tribute to this gallant feat of the Ukrainian Student of January 29, 1914, wish to continue carrying the torch of Kruty,

NOW, THEREFORE, I, CHESTER KOWAL, Mayor of the City of Buffalo, do hereby proclaim January 29, 1963 as

"UKRAINIAN STUDENT DAY"

and call upon our fellow men to join Americans of Ukrainian heritage in hope and prayer that the Krutian student heroes may not have died in vain and that their enduring spirit prevail and permeate unto a universal desire to trust in the Creator, to defend democracy and country, and to strive for enlightenment and academic achievement so that the rule of God, law, peace and justice may prevail wherever godless Soviet-Russian tyranny and inhumanity now abounds.

Chester Kowal
MAYOR OF BUFFALO

Proclamation: City of Buffalo

Hon. Chester Kowal, Mayor of the City of Buffalo, presents the proclamation of Ukrainian Student Day to Tadey Tarnawsky, president of American-Ukrainian Student Association of Greater Buffalo. Photo taken at the Mayor's Office includes from l. to r.; Association vice-president Chrystyna Dzinba, president Tadey Tarnawsky, secretary Aristida Borachok, organizational chairman Zenon Deputat, and Mayor Chester Kowal.

In January 1918, a special mass meeting of youth groups was held in Kiev. The university students of St. Volodymyr and the new State University collegians organized a student battalion. High school students from the upper grades of the Cyril and Methodius Brotherhood High School were also admitted. The students were all granted leaves of absence by reluctant school officials in order to train for battle.

We may inquire as to the parents of these youths: How could they allow their children to form battle units whose purpose it was to oppose the powerful Russian Communist army? But the parents could not object to the ideals and patriotism of the young boys. Although fearing disaster, they still consented.

The new recruits began training in an orderly fashion. They occupied the barracks of military academy in Kiev, whose former occupants were already at the front, where the situation grew worse daily because the troops were battle-weary and poorly armed. Somehow, they had to be relieved. Unwillingly, the government called on the student battalion. The students, now numbering 300, received notification to proceed to the front line, although they had not completed their military training and were poorly equipped.

City of Cleveland

RALPH S. LOCHER
MAYOR

PROCLAMATION

Designating Tuesday, January 29, 1963, as

"UKRAINIAN STUDENT DAY"

WHEREAS, the Ukrainian - American Student Association of Cleveland is joining with Ukrainian student groups in the United States, Canada and throughout the free world to commemorate the student Battalion which served so heroically at the Battle of Kruty; and

WHEREAS, this solemn occasion on the forty-fifth anniversary of Ukrainian Independence serves as a symbol of inspiration to freedom loving people everywhere,

NOW, THEREFORE, I, Ralph S. Locher, as Mayor of the City of Cleveland, do hereby proclaim Tuesday, January 29, 1963, as "UKRAINIAN STUDENT DAY" and urge all of the people of Cleveland to join in this observance in honor of those who fought and died for the cause of freedom.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Corporate Seal of the City of Cleveland to be affixed this 20th day of January, 1963.

Mayor

Proclamation: City of Cleveland, 1963

At the front the Russian invaders were advancing upon Ukraine with the main bulk of the troops in the North. The Soviet government had appointed W. Antonov-Ovsienko as chief officer of the army which was to wage war against Ukraine from the Don region. His strategic plan was to attack Kiev from two directions — the North and the West. The main Russian forces were concentrated in the North in a triangular fashion. Smaller battalions of the Red army penetrated throughout various Ukrainian cities, began their own battles with Ukrainian military groups which were much smaller in number. The vast placement of Russian communist troops, not only in Ukraine, but also on the north-west front, was instrumental in effecting the Lenin victory.

The first major attack was started from the West with Kiev as the goal. On December 25, 1917, the Muscovite army in the north under the general command of Antonov-Ovsienko began the main attack. His army consisted of four divisions each under the separate command of Yegorov, Berzin, Kudensky, and Muravyev, with a total of 30 thousand soldiers, 60 cannons and 10 armored trains. The divisions under Muravyev were to destroy the battalion of Ukrainian students at Kruty.

As the Russians advanced, the student Battalion was being sent to a railway junction in Bakhmach to protect the important railroad transportation junction. At Kruty, they were joined by some 250 cadets from Kiev and 40 revolutionary soldiers. Together with the Student Battalion, the troops totaled about 600.

The divisions of Russian forces led by Commander Muravyev, consisted of 4500 well-trained soldiers and officers plus a 12-gun battery of artillery. The Ukrainians, on the other hand, had only 40 rounds of ammunition per man and an improvised armored train—a freight car with a gun mounted on top. The Soviets had an added advantage in that they were camouflaged by a small forest two miles from the station. Tremendously outnumbered, ill-equipped and lacking in training, the Student Battalion entered the battle with courage and determination.

The Soviet Russian attack began at 9 a.m., January 29th with heavy artillery fire. Great numbers of enemy troops began attacking the small group of students. Without proper military training but with an indomitable spirit, the young Spartans met the enemy. The Ukrainians held their positions and the battle turned into hand-to-hand combat. The numerical superiority of the Russians became completely evident as they encircled the Ukrainians. The commander of the Student battalion, Omelchenko was wounded along with several others; thirty-five were taken prisoner while most of the students died for their belief in freedom for Ukraine. These so called "infant soldiers" accomplished their mission with their heroic fight—they detained the enemy sufficiently to allow the Central Council to move from Kiev to Vinnytsia. The remaining cadets retreated under heavy fire, destroying bridges and roads along the way in order to detain the enemy.

"UKRAINE SHALL RISE AGAIN!"

The several wounded students were taken prisoners and were sent to the rear with the wounded Red soldiers, thereby escaping death. The remaining 28 Krutians were inhumanly tortured throughout the night and shot by

a Soviet firing squad the following morning. The Ukrainian national anthem was on their lips as the shots were fired.

The Soviets could not comprehend the determination of the youths as they tortured them. How could such an ill-equipped unit have fought as long as it did? What kept the students from complete breakdown as they were tortured? What the Russians did not understand was the intense love of their homeland, the patriotism of the young boys. Their idealistic hopes provided the moral strength that could survive even in the face of inhuman cruelty. These ideals enabled the 28 martyrs to survive the horrid night, and as they faced the Soviet firing-squad, to sing, **"Ukraine shall rise again!"**

Although the Student Battalion could not save Kiev, it succeeded in delaying the Bolshevik troops and allowing the government to withdraw from Kiev in an orderly manner and plan a counter-attack.

Kiev was captured and wholesale carnage began. No one was spared—men, women and small children were shot by the Soviets. One hundred sixty-eight high school students who belonged to the Ukrainian Student Battalion, but did not go to the front, were also shot.

After the Treaty of Brest-Litovsk, Ukraine was able to recover Kiev with the aid of German and Austrian troops. The democratic nations of the West were unwilling to come to the aid of the Ukrainian republic and defy their Russian ally. As a result, Ukraine was forced into signing the Treaty of Brest-Litovsk. The Central Council was reinstated in Kiev. One of the first tasks undertaken was to recover the bodies of the heroes of Kruty. The Russians had thrown the bodies into a ditch, barely covering them with dirt. On March 19, the bodies were exhumed and returned to Kiev. Only 18 of 28 who were shot were recognizable by their relatives. The bodies of the remaining ten were mutilated beyond recognition.

The heroes were given a national tribute at their funeral. The address was given by Michael Hruschewsky, noted historian and then President of the Ukrainian Republic; students from all the schools of Kiev took part in the funeral ceremonies. The entire population of Kiev was in mourning. The members of the Student Battalion were laid to rest on the banks of the historic river Dnipro. Soon afterwards, a fund was instituted to raise money for a monument to be erected at the battlefield of Kruty. This goal was never realized since the democratic Ukrainian government was overthrown two years later.

The attempt by the students to stop the advance of the new Communist regime was futile. The war continued. After the fall of the Austro-Hungarian empire, those Ukrainian provinces under the former domination of Austria-Hungary, proclaimed the Western Ukrainian National Republic on October 18, 1918 with its capital at Lviv. Polish troops began an invasion of Western Ukraine and the Polish-Ukrainian war began. In the midst of this war, on January 22, 1919, Western Ukraine united with Eastern Ukraine to proclaim "One, Undivided, Independent Ukrainian Republic." The Eastern Ukrainian republic had been recognized by Germany, Austria-Hungary, Bulgaria and Poland in the Treaty of Brest-Litovsk, on February 9, 1918. England and France also entered into official diplomatic relations with Ukraine and recognized the republic.

Documentary evidence has recently been uncovered by Dr. Maria Klachko to prove that the American delegates to the Paris Peace Conference of

January to June, 1919 had explicit instructions to propound the establishment of an independent Ukraine. The following document cites the American intent:

"Outline of Tentative Report and Recommendations Prepared by the Intelligence Section, in accordance with instructions, for the President and the Plenipotentiaries."

January 21, 1919

UKRAINE

It is recommended:

- 1) That there be established a Ukrainian state, provided Ukrainian nationalism is strong enough to justify that decision.
- 2) That Eastern Galicia be included in the Ukrainian state, if the state is strong; otherwise, in Poland as a self-governing province, guaranteed the right to determine its allegiance at a later date.
- 3) That the Crimea be given to the Ukraine.

Discussion

- 1) It is recommended that there be established a Ukrainian state, provided Ukrainian nationalism is strong enough to justify that decision.

The Ukraine today is in a state of chaos, and it is still uncertain which will gain the upper hand, the Russian sympathies of the upper classes or the Bolsheviks or anarchist tendencies of the masses.

If the population can be pulled together and a state established as outlined on maps 4 and 7, Ukraine would have an area nearly 600,000 square kilometers, or somewhat larger than the German Empire, and a population of nearly 37,000,000.¹

- 2) It is recommended that Eastern Galicia be included in the Ukrainian state, if the state is strong; otherwise in Poland as a self-governing province, guaranteed the right to determine its allegiance at a later date.

The boundaries of the proposed Polish state might include on the southeast the hotly disputed and very puzzling territory and population of Eastern Galicia, included between the solid and the dotted lines on the map.² The region should be assigned to Poland only if the Ukraine is on its present state of chaos, and then only as a self-governing province guaranteed by the League of Nations the right to decide its own allegians at a later date.

If at the time of decision by the peace conference Ukraine should give evidence of vitality, the disputed belt should be assigned to it, because in that region, the Ukrainians outnumber the Poles two to one.

- 3) It is recommended that the Crimea be given to Ukraine.

The population of the Crimea is predominantly Tartar and Great Russian. It seems best, however, to attach the Crimea to Ukraine, since: a) it is cut off from Russia proper by a belt of unmistakable Ukrainian territory; b) the creation of a small Crimean state seems inexpedient; and c) the Ukraine has at best but a restricted outlet upon the Black Sea.

¹ Maps not included, however, the traditional Ukrainian territory amounts to over 720,000 square kilometres.

² Eastern Galicia is located in the western extremity of Ukraine.

Unfortunately, the United States never gave more than lip service and no support to Ukraine. As a result, no aid was sent to the new nation struggling against Communism.

The Ukrainians could have successfully dealt with the Russian Communists invasion had they not had to cope with the Polish troops in the West. The Poles, in their move, exhibited a complete lack of political foresight. By attacking Ukraine, they aided the Russians in rebuilding the old Russian empire and thereby in the ultimate destruction of Poland and its reduction to a Soviet satellite.

Could the new Ukrainian nation survive a two-front war? No, the Soviet Russian forces in the East and the Poles in the West proved too much for the young state. Defeated by Poland, the Western Ukrainian forces withdrew to the east to battle against the Russian invaders. But the Soviet forces led by Lenin proved too powerful. Almost all of Ukraine was occupied by the Russian troops, while the Ukrainian troops were forced to join the underground.

With its energy gone, Ukraine could no longer survive alone. Here, the Western powers had their first opportunity to squelch Communism. Had Britain, France or the United States sent military aid to the Ukrainians, Communism and neo-Russian empire building would have failed in its first attempt to overthrow democracy. Unfortunately, the Western Powers were sufficiently shortsighted in letting this opportunity pass unnoticed. Weak and tired of struggles with foreign nations, the Ukrainian Republic was defeated by Soviet Communism from Moscow.

This was obviously contrary to the purpose of the Ukrainian Central Council. However, there was only aid from the West, which did not come, that could have prevented the defeat. When on November 21, 1920, a peace treaty was signed by Poland, the Russian Soviet Republic and the Ukrainian Soviet Republic, the Ukrainian national effort was temporarily doomed.

From 1920 to the present, Ukrainians are subjected to Soviet colonialism. However, the basic need for self-determination, although unfulfilled, has not been abandoned. Today, entire Ukrainian nationality, especially the Ukrainian Insurgent Army (UPA), is actively opposing Soviet domination and tyranny.

Since its creation, UPA has come to be a nucleus of anti-Soviet resistance behind the Iron Curtain. The soldiers of its ranks pledge to fulfill their duty by actively opposing Communism regardless of their personal fate. Among the goals of UPA, the two most significant are to keep Communism from destroying the people's hope and desire to freedom, and to create a common front against Communism by uniting all captive people.

CRIMES OF KHRUSHCHEV

Communist Russians are severe in dealing with the underground. The tortures inflicted upon captured soldiers are inhumanly brutal but the spirit of these people has not been broken. There is countless evidence of senseless Soviet cruelty led by Nikita Khrushchev, then Red leader in Ukraine. Mass graves were uncovered in Lviv, Sambir, Vinnitsia and many smaller towns in Ukraine in 1941. Innocent peasants as well as partisans were murdered by the retreating Soviets. After the graves were discovered, statements

PROCLAMATION

PHILIP H. GOODMAN
MAYOR

BY

MAYOR PHILIP H. GOODMAN

DESIGNATING TUESDAY, JANUARY 29, 1963

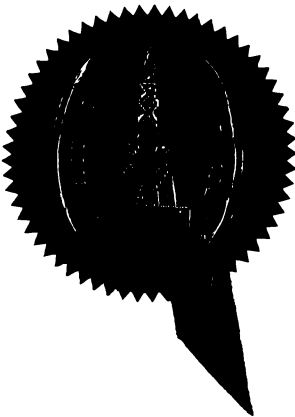
AS

"UKRAINIAN STUDENT DAY" IN BALTIMORE

WHEREAS, January 29, 1963, is the forty-fifth anniversary of the memorable Battle of Kruty and the traditional commemoration of Ukrainian student heroes who, in the love for their country, died for its safety and freedom; and

WHEREAS, American university and college youth of Ukrainian heritage honor as an everlasting source of inspiration to future generations, the spirit of Kruty -- the love for higher learning and academic freedom, the readiness to defend with indomitable dedication and courage and tenacity in the face of overwhelming odds,

NOW, THEREFORE, I, PHILIP H. GOODMAN, MAYOR of the City of Baltimore, do hereby proclaim Tuesday, January 29, 1963, as "UKRAINIAN STUDENT DAY (DEN' UKRAINS' KOHO STUDENTA)" IN BALTIMORE, and call upon our fellow citizens to join Americans of Ukrainian descent in the hope and prayer that the Krutian student heroes may not have died in vain, and, furthermore, that their enduring spirit pervade and permeate unto a universal desire to trust in the Creator, to defend democracy and country, and to strive for enlightenment and academic achievement so that the rule of law, peace and justice, and God may prevail wherever nihilist Soviet godlessness, tyranny and inhumanity now abounds.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the City of Baltimore to be affixed this twenty-ninth day of January, in the year of Our Lord, one thousand nine hundred and sixty-three.

Philip H. Goodman
Mayor

Proclamation: City of Baltimore, 1963

of identification were made by relatives of the victims. Most bodies were beyond recognition because of the brutality of the Russians, but wives and mothers were able to identify the bodies by articles of clothing.* However, despite such inhumanity, the spirit of freedom in the people has not been extinguished. This drive is inherent in every man and cannot be submerged for the mere convenience of political machinations and manipulations.

More recently, men faced with similar oppression and enslavement have responded in the same way as the heroes of *Kruty*—the undying spark of freedom lying dormant in men's souls erupts under the persistent hammering of tyranny and subjugation. Thus, one sees the tragedy of Hungary, where another nation was punished for wanting freedom. Similarly, the continuous stream of refugees, fleeing from behind the Iron Curtain into Berlin, proves that men can never be content with injustice.

But the Communist Russian menace is not solely confined to those "distant" lands behind the Iron Curtain. It has now penetrated in to the Western Hemisphere, where Soviet Russian can claim a new satellite, Cuba. It is obvious, then that any dependence on a policy of appeasing and placating Moscow's ambitions is suicidal and becomes a mockery of the ideals of freedom. The cancerous disease of Communism will not be satiated and will continue to be a threat until it is faced with extinction by a determination of the American people and the peoples of the world.

As a result, the tactics of Communist infiltration are not restricted to one area. Eruptions of anti-Americanism are appearing throughout the world—Japan, Britain, and even San Francisco. How is it possible that the Communists, notorious for their deceit and treachery, can delude the people's of the world and incite such antagonism toward America, the traditional stronghold of freedom and democracy? The Western world has been attacked for practicing colonialism in Africa, South America and Asia. Moscow has succeeded in inciting condemnation of the West not only in its sympathetic satellites, but in the newly-established neutral nations. And yet, the Soviet Union itself is the most flagrant and violent example of a power maintaining a prison of nations.

A few Western leaders, however, realize the imminent dangers of Communism and call our attention to them. Former Prime Minister Diefenbaker of Canada, for example, attacks Russian imperialism in a speech to ethnic groups in Toronto on November 22, 1961, condemning the Soviet Union for using "the language of freedom to promote the aims of Communist slavery."* Diefenbaker urges that the problem of Soviet colonialism be brought before the General Assembly of the United Nations in the following words:

"The United Nations has before it resolutions placed there by the newly emerging states of Africa and Asia advocating freedom, self-determination and independence of colonial peoples.

The USSR, with its awful record for denying national freedom, self-determination and independence of so many peoples behind the Iron Curtain, has put forward a resolution.

---

* See **Khrushchov's Crimes in Ukraine**. London. Ukrainian Publishers Limited, 1962.

* ABN Correspondence (Monthly Bulletin of the Anti-Bolshevik Bloc of Nations). Vol. XIII, No. (?), pp. 3-5.

Proclamation

TO THE PEOPLE OF AKRON:

Whereas: January 29, is the forty-fifth anniversary of the memorable battle of Kruty and the traditional commemoration of Ukrainian student heroes who in the love of their country, died for its safety and freedom, and

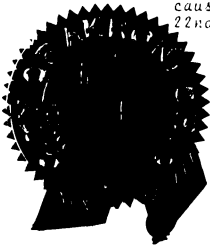
Whereas: American university and college youth of Ukrainian heritage honor as an everlasting source of inspiration to future generations the Spirit of Kruty, and

Whereas: The love for higher learning and academic freedom, the readiness to defend with indomitable dedication and courage and tenacity in the face of overwhelming odds, and

Whereas: American university and college youth who celebrate the third birthday of their organization, The Kent State University Ukrainian Club, pay tribute and draw inspiration and bear the torch of Kruty,

Now, Therefore: I, Edward Erickson, do proclaim January 29 as UKRAINIAN STUDENT DAY/ DEN' UKRAINSKYKH STUDENTIV in the City of Akron, Ohio and call upon our fellow citizens to join Americans of Ukrainian descent in hope and prayer that the Krutian student heroes may not have died in vain and furthermore that their enduring spirit prevail and pervade unto a universal desire to trust in the Creator.

In Witness Whereof: I have hereunto set my hand and caused the seal of the City of Akron to be affixed this 22nd day of January 1963.

Mayor-Manager
CITY OF AKRON, OHIO

Proclamation: City of Akron, 1963

For Communist Russia to pose as the champion of human liberty and the liberator of captive peoples is a complete travesty of truth.

The tirades of abuse by the USSR on colonialism are designed to promote disturbance and furtherance of Communist domination abroad and to hide the subjugation of captive peoples.”*

As he continues, Diefenbaker focuses his attention on the irony of Moscow’s inditement of Western colonialism while she shields her own:

“Among the Western nations there has been tremendous progress among their colonies towards freedom and independence, while on the Soviet side there has been progressive annexation of helpless states and people. A comparison of the Western and Communist countries reveals two cavalades of political change since the end of World War I moving in opposite directions,— the one among the Western nations towards the light of freedom, the other into the darkness of subjugation.

It dominates and exploits vast areas of Asia and of the Caucasus, initially colonized in the nineteenth century and earlier by Imperial Russia, using them as a source of cheap raw materials, cheap labour and as a captive market.

Furthermore, the Soviet Union, by force of arms, has deprived highly developed countries of their independence, deported tens of thousands of their citizens to misery and death, exploited their riches and ruthlessly suppressed every attempt on the part of their people to maintain any semblance of national identity’.”*

To the charge that the nations in the Soviet Union have willingly and freely elected to be subject people in the USSR, he answers:

“Is there any sovereign state in the world, — independent, democratic, economically vigorous and having a high standard of living — which would willingly invite military occupation and political subjugation by a large neighbor? Would such subjugation be welcomed when that neighbor had a lower living standard, had no democratic institutions and was under rule of dictatorship?

No free country would invite such invasion and subjugation. The peoples of Ukraine, the Baltic countries, of other Eastern European countries, of Trans-Caucasia and Central Asia did not invite it. They had it thrust upon them. They were never given an opportunity to choose freedom. They are still being denied the right by the USSR which the USSR contends should be the right of all people.”*

While Diefenbaker points to the glaring fallacies of the Kremlin’s statements, another world leader attempts to call all people’s attention to the growing threat of Communism. Mr. Liu Chieh, the Permanent Representative of China to the U.N., has termed Soviet-Russian colonialism and imperialism “the worst forms that the world has ever seen in the exploitation of non-Russian populations. It is more cruel and unscrupulous than any other colonialism.” This dignity of the U.N. has stated:

“Peaceful coexistence is a Communist slogan having an opposite meaning than in the west, namely, coexistence under Communism . . .

There is a Chinese proverb that may be applied to Russian Communist colonialism: 'It is like a tiger and you eventually wind up inside him'.'**

To effect the eventual liquidation of the Communist-Russian empire and the re-establishment of independent national governments on the integral national territories of all peoples at present subjugated by the Communist-Russian colonizers, he suggests:

"One way is for the free peoples to realize the menace of Communist colonialism and to defeat it. The Communist-Russian threat to freedom takes many forms and we must try to respond to all manifestations of it . . . The free nations should show more initiative."

To the question of whether or not we risk nuclear war with Soviet Russia, Mr. Chieh has posed another question:

"What is the alternative?... Their goal is complete subjugation of all peoples. The object of Moscow is to conquer the world and by having dangerous weapons, they are trying to blackmail the free nations."

One of Mr. Chieh's statements is especially emphatic and positive — "The free nations should show more initiative." Perhaps, the Chinese representative does not mean all of the citizens of the free world should rise up in arms against Communism, but we are sure that he does mean every free man should be aware of the danger and adopt a positive policy for confronting the enemy. The realization of the evils and horrors inflicted by Moscow in this cold war can only lead to a firm determination to halt the malignant disease from infecting unsuspecting nations and to free those thousands now suffering behind Iron Curtain. But these endproducts can only come about when the free world is well versed in the alternatives to lethargy. First, then, we must become **aware** of the problem.

UKRAINIAN STUDENTS TODAY

SUSTA, the Federation of Ukrainian Student Organizations, is undertaking this monumental task. During the early 1950's, individual Ukrainian Student Associations already existed in several American cities. The leaders of these organizations felt the need for a central agency which would represent all Ukrainian students in the United States. As a result, an Executive Secretariat was created in November 1952. The First Congress of Ukrainian Student in America convened in April 1953 at Columbia University in New York City. As a result of this first congress, SUSTA, the Federation of Ukrainian Student Organizations in America, was formed. SUSTA, in turn, has grown to fulfill its objectives: to continue the educational work among Ukrainian students, stressing their native heritage and their responsibilities toward their present homeland; and secondly, to disseminate information about Ukraine and its people.

In fulfilling this second purpose, the young people of Ukrainian descent are doing their share in man's incessant struggle against Communism. They are, in a very real, sense, continuing the task begun forty-five years ago by

---

* ABN Correspondence (Monthly Bulletin of the Anti-Bolshevik Bloc of Nations). Vol. XIV, No. 1, p. 13.

the young boys near the village of Kruty. SUSTA is trying to bring to the American people awareness of the very real danger of Communism. Can anyone who reads about the battle of Kruty, the sacrifices and consequences, not recognize the threat of Moscow's Communism? Modern history has certainly proved the reality of that danger which mobilized innocent young people to face death in order to hinder the spread of Communism in their native land.

Realizing the inevitable results of Moscow's ambition of world domination, the free world can rouse itself to oppose more actively and determinedly the Communist onslaught. Until free men everywhere recognize the need to defend their freedom, until they recognize the just and proper claim of all men to enjoy this cherished right, they will be in danger of having it taken from them. Thus, in fulfilling its second purpose, disseminating information about Ukraine, SUSTA is not confining itself merely to Ukrainian affairs; it is aiding the cause of freedom everywhere. For a free Ukraine is concern not only of Ukrainians, but of all freedom-loving citizens of the world.

NOTE: Later this year, the 6th Congress of SUSTA will be held, at which time the past performance of our organization will be reviewed and the new Executive Board of SUSTA will be elected to carry on with the work of our Federation.

As the Chairman of the Cultural Affairs Commission of SUSTA for this term, I want to express my thanks to members of the Commission and to all fellow students for their cooperation and contributions to our efforts. Special thanks from me and all members of the Cultural Affairs Commission go to our President Mr. Walter D. Prybyla Jr. The son of this free American land, through his exemplary devotion to SUSTA and through his tireless efforts to make all segments of our American Ukrainian Student body into one democratic unity, he has been a great inspiration to all of us.

I sincerely hope that, in the same tradition and with the spirit of Kruty, the next Executive Board and with it all Students members will intensify their efforts even more to further the cause of our organization.

Tadey Tarnawsky

“КРУТИ – День Українського Студента”

“...Всім студенткам і студентам поза межами Батьківщини пригадуємо, що Заповіт 300 поляглих Героїв ще не здійснений і він нас усіх зобов'язує. Закликаємо Вас, Дорогі Друзі, до невпинної боротьби і наполегливої праці для України на тому відтинку, де Вас доля поставила і де кожен з Вас може бути найбільше корисним. Закликаємо Вас до служіння Батьківщині словом, письмом чи іншою працею серед своїх і чужих, скрізь і завжди, а у хвилині великої потреби не завагатися піти слідами незабутніх крутянців, ставлячись зі зброєю в руках до диспозиції України. Пам'ятаймо, поки Україна в поневоленні, поки ідея української державності не стала дійсністю, жоден українець не може стояти осторонь великого змагу...”

Заклик цей — це один з доказів, що культ Крутів відновлено та продовжується на чужині — поза межами Батьківщини. В 35-ту річницю героїського чину ЦЕСУС — Центральний Союз Українського Студентства звернувся до української молоді на чужині цією відозвою. Ця пригадка є важливою і сьогодні в 45-ту річницю історичної події українського студентського руху. Від часу великого чину 29-го січня 1918 р., рік-річно всеукраїнське студентство, а особливо в вільних країнах світу, гідно вшановує українське всестудентське свято. Можливо, що сьогоднішнє молоде покоління нашої Батьківщини сумнівається дійсного опису крутянського бою, бо ворог наполегливо затирає усі сліди найменшого стремління до самостійності. Безперечною правдою є, що молодь України всім серцем, всією своєю істотою відчуває чин своїх попередників.

Сьогодні в 45-ту річницю героїчного чину Культ. Осв. Референтура СУСТА, друкуючи цей підручник, хоче пригадати всьому нашому студентству, котре знаходиться в чужому університетському оточенні, яке в будучому стане на форум державного правління, усвідомити їх, що група 300 юнаків-студентів, котра героїчно зринула своєю шляхотною кров'ю крутянські поля, була першою, яка поставила опір червоному наїзднику до Золотоверхого Києва, а не маючи змоги здержати його, він тепер далі наступав на столиці вільних держав світу. Провідники, які переважно виходять зі студентських кіл не завжди здають собі справу з того, що вони є творцями історії та що від них залежить, чи ця історія буде писана чорними чи золотими буквами. 29-го січня 1918 р. історію Крут створила й вписала золотими буквами до нашої історії українська молодь, заплативши своєю кров'ю та життям. Вона ствердила, що в народі живе іскра вогню, яка ніколи не гасне й прийде час, коли вона розгориться у всенародне пожарище, щоб до основ спалити ворожу неволю. Мусимо ми всіх впевнити про нашу віру й знання, що завалиться московська тюрма народів, а на її звалищах повстане вільна Україна, і в ній вільний український народ возхвалить чин крутянських героїв. Мусимо пригадати всім, що коли б західний світ оцінив був тоді правильно ситуацію на сході Європи, до Крут не дійшло би та тепер ми не стояли б перед загрозою 3-ої світової війни.

Щоби мати змогу не тільки самому вшанувати пам'ять героїв, але також освідомити наших друзів студентів, 5-ий Конгрес СУСТА доручив Екзекутиві подбати про це, щоби всі клітини СУСТА старалися одержати відповідні прокламації дня 29-го січня, як "День Українського Студента" через посадників поодиноких міст та при університетах студентських правлінь. До цього часу такі клітини одержали прокламації "Дня Українського Студента": Балтімор, Бофало, Клівеланд та Сиракюз. Виринає питання: в який спосіб перевести з успіхом акцію в інших клітинах. Для улегшення праці подається взір листа (стор. 154-6), який треба написати та особисто доручити посадникові міста та президентови університету. Найбільше труднощів справляє одержання першої прокламації на терені даної клітини. Посадники будучими не ознайомлені з історією Крут роздумують чи день цей є гідний прокламації. В листі подається коротко історичний нарис бою, що повинен бути вистачаючим; одначе, особи, котрі стараються о прокламацію, повинні бути ознайомлені з історією, щоби дати відповідь на запити. Якщо заходять труднощі, треба звернутися з проханням о поміч до цих осіб, які мають якінебудь зв'язки з міським правлінням, а тоді справа напевно вийде позитивно. Коли посадник дасть згоду на прокламацію, тоді негайно треба повідомити залученим зразковим листом льокальну та університетську пресу. Управа клітини повинна бути присутня при відібранню прокламації та рівночасно зробити знимку.

На студентському форумі день 29-го січня повинен бути вшанований влаштуванням академії в співучасті ширшого громадянства або святочними сходами, де повинен бути виголошений відповідно приготований реферат події під Крутами. Рівночасно залучаємо два реферати, які стануть полегшенням в переведенні вшанування пам'яти героїв Крут.

Нехай в 45-ті роковини всеукраїнського студентського свята не лишиться ні одна студентська клітина, котра не змогла б одержати прокламації "Дня Українського Студента".

Видано з нагоди 45-ти ліття Бою під Крутами Культурно-Освітньою Референтурою СУСТА в склад якої входять:

Тадей Тарнавський
Богдан Бейгер
Аристида Борачок

Зенон Депутат
Юлія Новадлий
Михайло Пікас
Анна Марійка Слободян.

STATE OF OHIO
Executive Department
OFFICE OF THE GOVERNOR

Columbus

PROCLAMATION

UKRAINIAN STUDENT DAY

JANUARY 29, 1963

WHEREAS, January 29, 1963, is the forty-fifth anniversary of the State of Ohio and the fortieth anniversary of the State of Ohio's participation in the struggle fought by the brave and courageous youth of Ukraine and

WHEREAS, Ukrainian student groups throughout the world are observing this significant occasion as a source of inspiration to freedom-loving peoples everywhere and

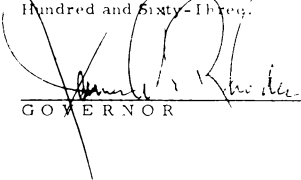
WHEREAS, on this date Ukrainians in America will reaffirm their conviction that tyranny and despotism cannot long prevail where men believe in and courageously struggle for liberty and

WHEREAS, Americans, citizens of a free Republic, have a warm and instinctive sympathy for the aspirations of freedom-loving people in other lands and

WHEREAS, citizens of Ohio of Ukrainian origin and descent have made a fine and substantial contribution to the growth and welfare of the State of Ohio

NOW, THEREFORE, I, James A. Rhodes, Governor of the State of Ohio, do hereby proclaim Tuesday, January 29, 1963 as UKRAINIAN STUDENT DAY in Ohio, and I take this opportunity to ask all the citizens of this State to join with those of Ukrainian descent in appropriately and suitably noting this date and the great significance which it has especially for the Ukrainian people.

IN WITNESS WHEREOF,
I have hereunto subscribed my
name and caused the Great Seal
of the State of Ohio to be affixed
at Columbus, this 27th day of
January, in the Year of Our
Lord, One Thousand Nine
Hundred and Sixty-Three.

GOVERNOR

Proclamation: State of Ohio, 1963

The State of Maryland

Executive Department

GOVERNOR'S PROCLAMATION

Ukrainian Student Day
January 29, 1963

WHEREAS, January 29, 1963, is the forty-ninth anniversary of the heroic Battle of Kruty, in which three hundred Ukrainian students laid down their young lives in an attempt to stop the march of the Russian Red Army against the Capital of Ukraine, Kiev;

WHEREAS, This heroic exploit of the Ukrainian students, testifying to the immeasurable love of their country -- Ukraine, and accomplished in their full cognizance of inevitable death, is unequalled in the ancient history's renowned heroism of the three hundred Spartans at Thermopylae, 480 B.C., which is being adopted name of "Ukrainian Thermopylae"; and

WHEREAS, Ukrainian students of American universities and colleges, the Spirit of Kruty is an everlasting source of respect to their and future generations; it will help to inspire them to higher learning, as well as to encourage them to defend their country with courage, tenacity and dedication;

WHEREAS, Ukrainian University and College Students of the American-American-Ukrainian Student Association in Baltimore, Maryland, drawing their inspiration from and paying tribute to the spirit of the Ukrainian Student of Thermopylae, 1918, are carrying the torch of Kruty;

NOW, THEREFORE, I, J. MILLARD LAWES, Governor of the State of Maryland, do hereby proclaim January 29, 1963, as

"UKRAINIAN STUDENT DAY"

and call upon our fellow men to join Americans of Ukrainian heritage in hope and prayer that the Krutian student hero may not have died in vain.

GIVEN Under My Hand and the Great Seal of the State of Maryland, at the City of Annapolis, this 28th Day of January, in the Year of Our Lord, one thousand Nine Hundred and Sixty-three.

By the Governor:

J. Millard Lawes

Kenneth P. Humphreys
Secretary of State

Proclamation: State of Maryland, 1963

Бій під Крутами

(Доповідь виголошена на святочних сходах У.С.Т. Бофало в дні 29 січня 1962 року через Тадея Тарнавського).

В історії кожного народу є моменти, які в більшій або меншій мірі вирішують долю даного народу на будуче. Таких моментів було чимало й в історії українського народу. Було багато днів слави, перемог над ворогами, але й були часи невдач, пониження, національної підлоти й зради. Немає ані одного народу на світі, який міг би похвалитися самими героями, бо знаємо, що жидівський нарід, серед якого народився і виріс Спаситель людства, Син Божий, мав також між своїми синами Юду, а американська революція крім Вашингтона, мала також Бенедикта Арнольда. Таких прикладів можна наводити без кінця.

Фактом є, що кожний нарід виславляє своїх героїв, і то не тому, щоб їм якось приблизити їхньої слави, а головню тому, щоб чини цих героїв були прикладом для живучого покоління — головню молоді.

Також зрозумілим є, що "темні" типи в історії кожного народу представляється в якнайкращому світлі, а це для того, щоб викликати відразу і погорду до них, а тим самим зменшити можливість повторювання подібних випадків.

Український народ не є інший. Ми також приписуємо своїм героям всі чесноти, описуємо їх, як надзвичайних людей, які з радістю дивились на смерть, та посвятили своє життя для української справи.

Варто згадати, що нарід наш різниться від інших, хоч може і не всіх народів цим, що ми від ранньої молодости аж до самої смерти виховуємо себе в дусі, що найбільшою чеснотою і одинокою ціллю кожного з нас є боронити чести України, та в хвилині потреби навіть віддати своє життя на полі бою зі зброєю в руках.

Ми навіть в своєму національному гимні маємо слова, яких здається не має жадний інший нарід: "...Душу й тіло ми положим за нашу свободу..."

В річницю смерти цвіту нашого народу під Крутами, ми повинні, ба, навіть мусимо, пам'ятати про своїх героїв, вшанувати їх пам'ять, молитися за їхні душі і старатися запевнити, щоб їхні вчинки і геройська смерть осталися прикладом для поколінь.

Ми не сміємо допустити до того, щоб пам'ять тих юнаків, які в критичний момент, в днях відродження самостійности, замінили шкільну книжку на зброю, що пішли на певну смерть напроти загартованих і досвідчених батальйонів п'яної матроської маси, не пішла в забуття.

Але це рішуче замало, щоб ми і всі ті, що будуть по нас їхню пам'ять згадувати, лише з признанням говорили про їхній геройський вчинок, пожалувати, що так молодо мусили віддати своє життя і казати собі, що їхня кров не була пролита марно, але ми повинні виховувати себе в дусі, щоб в момент критичний і коли наспіє можливість визволення з ярма, ми принесли якнайбільше користі для нашої справи.

Ми знаємо, що смерть тих 300 юнаків, а властиво дітей, є фактично краплиною в морі всіх жертв, які приніс український нарід на жертівнику волі. Жертви ці падали і падають по сьогодні.

Про одних ми знаємо, як от про тих з під Крут, героїв Базару, героїв листопадових днів у Львові, Маківки, Холодного Яру, Бродів і тим подібне.

Але чи можемо ми забути тих незчислених героїв, які гинули по різних повстанських загонах від часів визвольних змагань аж по сьогоднішній день з Українською Повстанчою Армією включно? Або чи ж можна промовчати про десятки і сотні тих, які погинули по тюрмах, засланнях, концтаборах, чи навіть по рідних селах і містах, де ворог позбавив їх куска хліба? А чи дозволить нам наше національне сумління не згадати тих, що проти власної волі в чужому однострою вкрили своїми головами чужі і рідні простори від Воли аж до Берліну? Чи це були наші рідні брати, дядьки, батьки?

Всі вони заслуговують на нашу пам'ять, бо всі принесли своє життя на Голгофі нашого народу. Сама одначе пам'ять про них не приспішить національного Великодня, який скорше чи пізніше слідуватиме по Хресній дорозі нашого народу.

Нашим завданням є виховувати молодь не тільки для того, щоб вона за прикладом героїв Крут і інших була лише готова вмерти за батьківщину, але щоб уміла для України жити і працювати.

Жертз у нас було багато, та ми свідомі, що це ще не кінець, бо ще багато жертв будемо мати в майбутньому. Стремлінням нашим є, щоб жертви, які український нарід поніс протягом визвольних змагань не пішли на марно, але щоб були заплачені ворогом!

Молодь кожного народу є першою, котра хоче чи не хоче, йде захищати тих, які не завжди навіть належно її розуміють. Часто молодь бореться за справи у вирішенні яких, вона не має права брати участі.

Але є велика різниця, коли молодь є покликана обороняти інтереси на підставі певних законів і після докладного розважання всіх справ державними мужами і провідниками, і коли молодь ця має за собою позну моральну та матеріальну піддержку цілого народу. Така держава, чи нація є свідомо жертв своєї молоді, але знає також, що жертви ці не йдуть на марно.

Зовсім інакше виглядає справа, коли молодь сама, без відповідного вишколу і знання, без зброї, без найменшої піддержки державного, чи національного проводу і народніх мас, рішається йти на певну смерть, щоб зрушити сумління свого народу. Якщо сумління даного народу залишиться незрушеним, тоді кроз мільйонів молодих борців проливається марно, як і марно пролигають сльози ті, що плачуть за ними.

Щоб краще зрозуміти це, розгляньмо розвиток подій під Крутами на підставі вірша Володимира Якоза "Бій під Крутами".

На початку свого вірша автор описує проголошення повної самостійности Української Народної Республіки, а далі хоч дуже нерізкий зате позний посвят і багатирства, бій. Для орієнтації подаємо виїмки:

Зоріла золота заграва,
Здригався світ під звуки сурм.
Широко залунала слава,
Що нам воскресла вже держава,
Що Україна встала з тюрм.

— — — — —
Нечайно!.. Що це? Що це чути?
— Це знову наїзд диких орд!
На досвідках прийшлося збагнути
Питання: Бути чи не бути?!
Без війська без своїх когорт!

— — — — —
І впали всі і не спинили
Нового наїзду варвар, —
Та всі лягли, а не спочили,
Добули славу й нам лишили
Безсмертний взір: геройства чар.

— — — — —
Чужинче, йди і Україні
Скажи, що звершений наказ.
Хай не сунує! На руїні
Збудуємо нові твердині
І в бій підемо другий раз!
Скажи, що шлях покажуть Крути,
Що замість терня ореол,
Що Україні вічно бути,
Про Україну всім почути,
Бо світу це новий престол!

Так, мрія поколінь сповнилася, але для багатьох вона осталася таки мрією, бо тоді, коли наші державні мужі закликали всіх до мирного співжиття, московська орда посунула на Україну, щоб в крові затопити новоздобуту волю.

Що ж робитися в цей час на Україні?

Малі відділи свідомих українських вояків, з усіх земель соборної України, без належного виряду, не є в силі здержати наступаючої орди. А уряд, крім невеликих відділів також не має нічого, що можна б назвати армією, бо більшість членів уряду вважала, що коли Україна проголосила, що хоче жити в згоді з усіма, пощо тоді зброїтися.

Здавалося також, що ще заки слово 4-го Універсалу розійдуться по всіх селах і містах України, вони будуть вже історичним документом.

Тоді саме горстка молодих хлопців, учнів середніх шкіл і університетів, в числі 300, вирушили напроти ворога, щоб своїми грудьми заступити йому дорогу до золотаверхої столиці. Були вони до цього цілковито не підготовані: без належного вишколу, без відповідного озброєння, без досвідченого проводу. Вирушили з Києва майже непомітно, бо тільки декотрі матері знали про їхній виїзд. Деякі матері відмовляли своїх синів від цього кроку. Одначе всі

хлопці, знаючи свій обов'язок, рішуче постановили не відступити від своєї постанови. Рідні прощали юнаків зі сльозами в очах, а були й такі, що потішали себе думкою, от проїдуться хлопці, змерзнуть та повернуться.

Не так воно судилося!

Юнацький курінь дійшов до маленької, мало кому тоді знаної, станції — Крути. Там висіли, бо годі було їхати далше. Стрінули ще малі частини українських стрільців, окопалися і провели першу і останню ніч в холодних і непривітних окопах. Для багатьох юнаків була це перша в їхньому житті ніч, проведена поза батьківським домом, і це була для них остання вже ніч. На другий бо вже день 29 січня всі вони згинувши "в мороці неладу, в пільмі підлот" (О. Стефанович "Крути"), в нерівному бою з жорстоким ворогом, який не зважав, що має проти себе горстку дітей, який не хотів узнати тоді, як і не узнає тепер, ніяких договорів про нейтралітет, ранених, полонених і т. п.

Олекса Стефанович кінчає свій вірш словами:

І коли кинем на ворога час
Незагладимої скрути,
Взнає він добре, про віщо для нас
Крикнули кровію Крути.

Так закінчилася трагедія Крут, але чи закінчилася трагедія України? Чи закінчилася трагедія інших народів, яких українська молодь на протязі сторіч захищала від різних кочовиків сходу, післанництво яких в 100% виконує сьогодні Москва?

Багато говориться тепер про мирну співпрацю, про потребу роззброєння, про страшливі наслідки, які може принести ядрова війна. Ми читаємо про це в пресі, чуємо на сходах різних організацій, й усвідомлюємо собі, що є ще щось більш жахливе, як війна і смерть — це вічна неволя. Такі ідеї є нічим іншим, як повторенням ідей, що попередили Крутянську трагедію.

Щоб гідно вшанувати пам'ять героїв з під Крут, це замало згадати тільки про них на святочній академії і розійтися. Бо ворог України є ворогом кожної вільної нації в світі, і ми не можемо дивитися безпорадно, як крутянська трагедія повторяється майже щороку в Казахстані, Сибірі, Будапешті, Ляосі, Конго чи Східному Берліні.

Кожна трагедія якогонебудь волелюбного народу є також трагедією України, бо Україна не сягала по нічий землі, не старалася поневолити ніякого народу. Ми знаємо, що на випадок війни, ми, молодь, будемо йти першими і ми не повинні боятися йти, бо це наше призначення. Але ми мусимо завжди пам'ятати про Крути, розказувати про це своїм знайомим та товаришам.

Рівнож ми маємо право й мусимо домагатися від нашого громадянства, щоб воно за нашу готовість віддати своє життя для однієї великої цілі, закинуло різні міжпартійні непорозуміння, а спільно стало проти цього самого ворога — Москви.

Нашим завданням є старатися і домагатися, щоб державний про-

від країни, в якій тепер живемо, знав про Крути і пам'ятав, що тільки сильна й озброєна держава може жити в мирі.

Вже старинні римляни говорили: "Хочеш миру — готуй війну!" Не хочемо війни для самої війни, але мусимо знати, що якщо до війни дійде, тоді ми підемо, та не підемо на певну смерть, але ми будемо готові, і з нами будуть готові всі наші співгромадяни.

Таня Матейців

Бій під Крутами

Національні прикмети ми вже спостерігаємо в старинних часах коли Спарта і Ацени лучаться до спільної боротьби проти Персів за волю своєї батьківщини. Термопілі, місце національної оборони, де 300 спартанських лицарів склали голови в обороні рідної землі, а покоління того часу в пам'ять своїм героям висипало могилу з таким написом: "Мандрівче, як будеш у Спарті, скажи, що ми тут лягли готовами, як наші закони велять". Цю дію із старинних часів можемо порівняти з боротьбою за самостійну соборну державу — Українську Народну Республіку — коло станції Крут, де 300 українських молодих лицарів склали свої юні голови.

Чи знали ці лицарі "безумства", який великий вплив буде мати їхній чин на український народ, який в так важливий час призабув історичні традиції української державности. Чи цей їхній чин не був відновленням заклику князя Святослава Завойовника "Поляжем, а не осоромим Землі Руської!" Чи в грудях цих юних борців за волю не відгукнулись слова Короля Данила: "Воїнові, що на війну вирядився, або слід перемогу добути, або з руки ворога впасти!" Чи в них не було козацької крози, яка так розкипиніла проти рабства, що не в силі їх було її втишити й слова Гетьмана Богдана Хмельницького: "Ліпше, нам на віру свою православну і цілість вітчизни на полі брані від зброї ворожої лягти ніж рабами бути!", не можна було присипати землею та на віки забути.

Двадцять століття принесло з собою не тільки розбудження українського народу, але також бажання позбутися поневолення. Гук гармат, що сповістив про початок великої світової війни літом 1914 р., сколихнув увагу українців, які були під окупацією Австрії, що це також почався бій і за долю України. Бо хто міг повірити царській Росії, що вона висилася свої війська, щоби визволити західну Україну з австрійської неволі? Свідомість того, що царська Росія може тільки принести більше ярмо, вже в перших місяцях війни організуються збройні частини Українських Січових Стрільців. На горі Маківці в Карпатах УСС, як окрема військова частина, в бою зустрічає російські війська, і вписує на сторінках історії України, що вперше, в нових часах, після двіста літньої неволі, українські збройні частини стали до бою з московською назалою під кличем повно-

го звільнення України з московських кайдан та відновлення української суверенної держави.

З початку революції в Росії, 1917 р., український народ низкою універсалів оголосив свою волю до створення власної незалежної держави. В жовтні 1917 р., в Росії стався новий переворот. Тимчасовий російський уряд на чолі з Керенським був скинений, влада перейшла до рук комуністів. Нова комуністична влада з Леніном на чолі та із завданням 3 інтернаціоналу підняла всесвітню пролетарську революцію, і звичайно, дивилася на молоді Україну як на "буржуазну", "капіталістичну" і "контрреволюційну". В Україну було скеровано тисячі комуністичних агітаторів, які увійшли в українські частини, громадські організації, фабрики, села.

Це були тяжкі часи для молоді української держави. Як зовнішнє так і внутрішнє становище було непевним. Державний апарат, керівні громадські й військові органи, як також і армія, були в стадії початкової організації. Одно було ясне і неминуче, — це неunikнена війна з червоною Москвою.

На початку місяця січня 1918 року московська армія рушила в Україну. Головні удари її були скеровані через Бахмач на Київ, із Вороніжа та Курськ на Харків. Саме в ті часи в Києві було неспокойно. Комуністи скликали мітинги, відверто агітували проти У.Ц.Р., Української Республіки, та закликали на боротьбу проти неї. Від збройного виступу вони здержувались, бо в Києві залишився був Гайдамацький Кіш. Военні обставини вимагали вислати його на фронт в напрямі на стацію Бахмач, на підтримку тих частин, що захищали цей напрям, в склад яких входив і Студентський Курінь. Як тільки Гайдамацький Кіш покинув Київ, в ньому розпочалось повстання комуністів. Коли біля станції Яготин українські боеві частини затримували ворога, то в напрямі на Бахмач ситуація стала загрозливою.

Київська молодь, переважно учні середніх шкіл від 14-17 років, захоплені гарячим національним почуттям, не були байдужими до подій, що розгорталися на фронті так і в самому Києві. Цю молодь тягнуло до активних чинів. Її тягнуло на поле бою, бо тільки там вона могла виявити свій патріотичний запал. То ж із цієї молоді сформовано було "Студентський Курінь", якому було доручено нести охорону Педагогічного Музею, де відбувалися засідання У.Ц.Р., та оборону інших державних установ. Мунштрова підготовка цього куріня була примітивна, а що до боевої — то майже жадна. На бій проти червоної орди, на захист рідного Києва — столиці української держави, ці молоді не вишколені герої відважно вирушили на фронт, у напрямі на Бахмач, а на станції Крути заняли позиції.

Триста "зелених паростей" од коріння українського "старого дуба" кладе своє життя під залізничною станцією на вівтарі батьківщини. Море "козацької тої крови", "чистої святої" пролито за самостійність життя у своїй власній державі.

Яка була ідея того великого чину? 4-ий Універсал проголосив самостійність Української Народної Республіки з осідком уряду в Києві. У той час загрожували Україні з півночі советська Росія, із заходу стояв відкритий російсько-німецький фронт. В такий час мо-

лодь Києва знала, що як ворог займе столицю держави, годі їй буде втриматись. Тому саме, щоб пробудити народ та оборонити Володимирівський город перед загарбником, Студентський Курінь поставив нечуваний опір советській армії. Тут саме на станції Крути було освячено кров'ю тільки-що проголошений 4-ий Універсал. Хоч російські війська далі пішли на південь, бій цей слід уважати як початком збройної боротьби за українську державність. Відважність українських тернопільців не осталась забутою, бо вони дали почин творенню регулярної армії, яка протягом трьох років змагалась з ворогом.

Photo Courtesy of Parma Post, January 31, 1963

In ceremonies at City Hall, Mayor James Day proclaimed January 29 "Ukrainian Student Day" in commemoration of the heroic student battalion that fought at the battle of Kruty in Ukraine, 45 years ago. In photo from left, Joseph Gatz, Parma auditor who is of Ukrainian descent; Zenovia Tarczany; Maria Fur; Mayor Day; Motrja Hruszkewycz, Bohdan Futey; Volodymyr Hruszkewycz; George Kulczyckij, and Martha Wolanyk.

Цей легендарний бій створив всенациональний культ героїв, зробив український народ тим, чим він був та про що забули його провідники в буремні часи 1917 року — народ лицарів, народ козаків. Першим знаком всеукраїнського культу Крутів були часописи і звідомлення, які появились в березні 1918 року в органах української преси в Києві, Львові й інших містах. Там проявляється трагічний біль, любов і пієтизм та пошана до молодих героїв, велика віра в те, що їхня кров стане родючим ґрунтом для нових, великих чинів і жертв нової епохи України. Вже довгі роки, після того, пам'ять про лицарів, що впали під Крутами, живе в серцях українського народу, не зважаючи на жорстокі переслідування з боку Москви.

Можливо, що сьогоденішнє молоде покоління не чуло легендарних описів крутянського бою, все ж таки одне є правдою, ця молодь України, всім серцем, всією своєю істотою відчуває чин своїх попередників. Таж чи це не виявилось в 1956 році, як Київські студенти три дні змагались в повстанні на вулицях своєї столиці, як про це писала західня й українська преса вільного світу.

Могила лицарів з під Крут, що виросла над Дніпром, стала власністю всієї української молоді та нації. Кров пролита за соборність повернулась у Дністер і покликала західно-українську молодь продовжувати діло своїх полеглих побратимів. Пластун Атанас Фіголь в 1933 р. пише про культ Крутів в "Студентському Шляху" так:

"Культ Крутів зродився в Галичині в гурті пластозої молоді. В 1926 році повстає у Львові "Курінь Старших Пластунів ім. Бою під Крутами". Годі сказати для чого цей гурт старших пластунів вибрав саме собі цю назву! Крути для Галичини тоді ще й опісля були незнані. В 1925 році появилася тільки незначітна статейка "Спогади про події під Крутами". Мабуть вистачало однієї згадки, щоб пластуні, ведені дивним почуттям, спершу ще може несвідомо, почали ширити легенду про лицарів абсурду серед пластової молоді. В рік опісля члени "Курінь Бою під Крутами" лучиться з "Лісовими Чортами", бо знайшли вони спільний шлях і спільну мету. Від тоді Крути стають курінним святом з Куріня Уладу Українських Старших Пластунів — Лісові Чорти. В пластовій домівці й при ватрі Великої Племінної Ради — Лісові Чорти — зростала легенда чернігівських степів та могили над Дніпром. Душі героїв не оставили вже більше самотніми, бо рік-річно браталася з ними в річницю бою думка, що линула до них з малого гуртка пластунів.

1930 рік приносить закриття Українського Пластового Уладу на цілому терені Галичини. Старші пластуні переносять свою діяльність на студентські організації. З того часу Крути стають власністю всієї української молоді".

На східних землях в 1925 році з ідеалів визвольної боротьби зродилась Спілка Української Молоді. Щоби не наразити молодь на переслідування, СУМ в так тяжких умовах організується на основах п'ятіркового звена, які незабаром поширюється поза Києвом. Праця молоді дістає виразне протибольшевицьке спрямування, бо чи могла праця української молоді бути спрямована проти когось ін-

CITY OF PARMA OHIO

OFFICE OF MAYOR JAMES W. DAY

6611 RIDGE ROAD

TU 6-2323

PARMA 29 OHIO

MARK F. LYNETT
EXECUTIVE ASSISTANT
SAFETY DIRECTOR

PROCLAMATION

UKRAINIAN STUDENT DAY

JANUARY 29, 1963

WHEREAS, January 29, 1963 will be the forty-fifth Anniversary of the free and independent Ukraine, and

WHEREAS, recognition should be given to the memory of the heroic student battalion that fought so gallantly at the battle Kruty, and

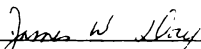
WHEREAS, the occasion of this Anniversary holds forth an inspiration to the youth of the world who believe in freedom and fight for the causes of justice, and

WHEREAS, the citizens of Parma, Ohio, are aware of the contributions made to our City by those of Ukrainian ancestry and birth.

NOW, THEREFORE, I, JAMES W. DAY, Mayor of the City of Parma, Ohio do hereby declare and proclaim that Tuesday, the 29th day of January, 1963 shall be set aside and known as the UKRAINIAN STUDENT DAY in the City of Parma, Ohio, and I do hereby urge and invite all citizens to join with me in the observance of this day.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Seal of the City of Parma, Ohio, to be here affixed this twentieth day of January, in the year of Our Lord, nineteen hundred and sixty-three.

MAYOR, CITY OF PARMA, OHIO

Not Printed at City Expense

Proclamation: City of Parma, 1963

PROCLAMATION

BY

J. HAROLD GRADY
MAYOR

MAYOR J. HAROLD GRADY

DESIGNATING FRIDAY, JANUARY 29, 1960

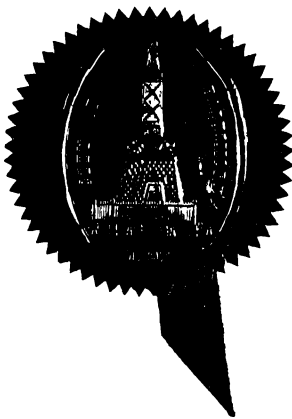
AS

"UKRAINIAN STUDENT DAY" IN BALTIMORE

WHEREAS, the 29th day of January, 1960, is the forty-second anniversary of the heroic stand of the Ukrainian Student Battalion against the Red Armies of Soviet Russia at the Battle of Kruty; and

WHEREAS, Ukrainian student groups in Baltimore and in cities throughout the free world will mark this meaningful anniversary with appropriate ceremonies and observances.

NOW, THEREFORE, I, J. HAROLD GRADY, MAYOR of the City of Baltimore, do hereby proclaim Friday, January 29, 1960, as "UKRAINIAN STUDENT DAY" IN BALTIMORE, and call upon all citizens to join with young people of Ukrainian descent in a fitting observance of this day as a symbol of inspiration to freedom-loving peoples everywhere, and an occasion for prayerful remembrance of all peoples behind the Iron Curtain.

IN WITNESS WHEREOF, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the City of Baltimore to be affixed this twenty-sixth day of January, in the year of Our Lord, one thousand nine hundred and sixty.

J. Harold Grady
MAYOR

Proclamation: City of Baltimore, 1960

BALTIMORE MAYOR SIGNS FIRST "KRUTY" PROCLAMATION IN U.S.A.

Honorable J. Harold Grady, Mayor of Baltimore, Maryland signed the first proclamation designating the 29th of January 1960 as Ukrainian Student Day in commemoration of the heroic free world's first resistance to Communism at the battle of Kruty in 1918. Mayor Grady welcomed and talked with the representatives of the Ukrainian Student Hromada of Baltimore. From left to right they are; Orest J. Hanas, president, Irene Traska, Nadia Bendink, Lydia Czumak, Oksana Pisetska, Luba Kupchyk, Slava Kupchyk, George Kotyk and Christine Sowhan. Since this first proclamation, other cities such as Cleveland, Buffalo, Syracuse, Akron, Parma have designated Ukrainian Student Day with an official proclamation from the Office of the Mayor.

шого? Тільки 7 років проминуло, як в Київ привезли труни кілька-десять лицарів, які полягли за той золотoverхий город. Навіть в так тяжких часах молодь не могла забути глухого стукіту грудок землі, які сипались на Крутянських героїв, і де побіч Тарасової, виросла друга свята могила над Дніпром.

В 1931 році на Красвій Конференції українського студентства у Львові, з участю сто делегатів студентських організацій, було ви-значено річницю бою під Крутами всестудентським святом. З того часу культ героїзму під Крутами зростає швидким темпом. Студен-

ти поширюють між народніми масами десять тисяч примірників популярної брошури "Бій під Крутами", яку видав "Студентський Шлях". Сьомого лютого 1932 р. відбулася перша академія, яку влаштували студенти, присвячуючи її "Українським Тернопіллям".

Друга світова війна покликає українську молодь перейти від спогадів до чину. Героїчний чин Крутів відродився тоді на всіх українських землях. Боротьбу пожвавлену членами ОУН, вояками Української Дивізії та УПА. І знову тисячі юнаків та студентів засвідчили своєю героїчною смертю, що "Україні вічно бути, про Україну всім почути". Бо так як в крутянському чині, так і у інших чинах наші попередники не бачили трагедії смерти чи існування, тільки акт віднови цілої нації. Крути не є свято поминків, жалів, переживань, тільки вічним джерелом надхнення для свіжих лав нації в похід до волі.

Віками поневолена і визискувана нація, що вміла тільки тужити за волею, збудилась і випроставшись на весь ріст, кинулась добувати собі місця в колі вільних народів. Упав грім, засвітила блискавка, упав дощ, зашуміли степи, сколихнулись гори, старий дуб потрясся, ріки виступили з берегів — нема як описати, що діялось в Україні, як під Крутами полягли лицарі абсурду. Порив, віра, запал, саможертва, а найбільше крові, тої молодой дорогоцінної, невмирущої крові! В неволі зродилась тужлива пісня, а в боротьбі віджило українське серце. Нація обогатилась новими подвигами. Герої вчорашнього пригадали невіжам, як треба жити й боротись, мученики показали як треба з честю вмирати: "за Україну, за її волю, за честь, за славу, за народ".

До передісторії та історії Крутянського Бою

Уривки зі спогадів кол. абітурієнта II-ої Української Гімназії
ім. Кирило-Методіївського Братства в Києві

ВСТУП

Автор цих спогадів походить із села Курилівки, Лежайського повіту, Надсянської Землі, а в Києві опинився в ході і в наслідок воєнних дій 1914-15 рр. на терені Галичини. Був він одним із абітурієнтів Другої Української Гімназії у Києві випуску 1917-18 рр., на що вказує спільна абітурієнтська знимка-табльо. На цьому табльо є багато таких, що брали участь як члени Студентського Куреня в трагічному бою під Крутами 30 січня 1918 року.

Згадане тут табльо було потайки перенесене через українсько-польський кордон, а в Польщі дісталось в руки автора цих спогадів. Щоб не звертати надто великої уваги на великий розмір табля, його зломано надвоє під час переносу і тому ця біла риса на зробленому з цього табля поменшенні.

Як буде видно з дальшого, в Другій Гімназії було доволі багато Галичан, із яких деякі згинули в бою під Крутами, засвідчуючи вже тоді єдність ідеї змагань за свободу й незалежність Соборної України.

I. ГАЛИЧАНИ В ДРУГІЙ ГІМНАЗІЇ

По зайнятті східньої та центральної Галичини російською армією під час I. Світової Війни в 1914 і на початку 1915 року, Москва запланувала й перевела численні арешти і вивіз на Сибір чи взагалі на землі б. російської імперії багатьох цивільних Галичан, а навіть цілих родин і сіл, чи то у формі закладників, чи так званих "неблагонадійних" з точки погляду московських імперіальних інтересів.

Початок революції 1917 року дав змогу більшості Галичан скористати з пануючого тоді скрізь хаосу, що його несе зі собою усяка революція і продістатись в Україну, головню до Києва та інших більших міст і там найти пристановище. Частина тих Галичан включилася в склад тогочасних зукраїнізованих військових формацій, інші стали працювати в різних установах та урядах, а молодь шкільного віку влилася в рямці зукраїнізованої шкільної мережі, створеної після революції.

II. ДРУГА УКРАЇНСЬКА ГІМНАЗІЯ В КИЄВІ

Між іншими українськими школами в Києві створено першу повну, 8-мклясову коєдукаційну гімназію клясичного типу під назвою: "Друга Українська Гімназія ім. Кирило-Методієвого Братства" (цю гімназію переіменували потім большевики на "Київську Трудову Школу ч. 40").

З початком шкільного року 1917-18 вписалося до Другої Гімназії більше як 250 учнів, а в 8-ій клясі було всього 26 учнів, а саме 14 Киян (10 хлопців і 4 дівчат) і 12 хлопців-Галичан.

Учительський склад гімназії був знаменитий, багато вчителів були професорами або доцентами університетів. У восьмій класі вчителювали:

Киїани: 1. Феоктист Сүшицький — перший директор (потім ректор університету). Помер у Києві; 2. Григорій Козленко — другий директор. Живе в Києві; 3. Холодний (доцент універс.); 4. о. Х.... — український православний катехит; 5. Михайло Кравчук (доцент універс.); 6. Микола Зеров (відомий поет і письменник). Помер на засланні в Сибірі; 7. Іван Шаля; 8. Олександр Дорошкевич; 9. Олександр Грушевський (проф. універс., брат Михайла); 10. І. Ганицький (проф. універс.).

Галичани: 11. о. Василь Щепанюк — український католицький катехит і парох української католицької церкви при вул. Павлівській у Києві. Згинув на засланні в Сибірі і 12. Михайло Рудницький — тепер проф. універс. ім. І. Франка у Львові.

По зложенні іспитів, одержали в Клюбі Родина в Києві атестати зрілості такі абітурієнти:

Киїани (шість хлопців): 1. М. Баталін, 2. К. Гуляницький, 3. К. Журбицький, 4. І. Лоський, 5. Лопухович, 6. О. Сүшицький. (Троє дівчат): 7. Галя Мельник, 8. Марія Овчаренко і 9. Вероніка Черняхівська. Остання, дочка Людмили Старицької Черняхівської, згинула, як і її мати на засланні в Сибірі.

Галичани (десять хлопців): 10. Михайло Ваньчик зі села Старе Місто, Лежайського повіту, Надсянської Землі, 11. Микола Величко зі села Держава, Стрийського повіту, 6. учень гімназії в Перемишлі, 6. УСС, пізніший директор української приватної гімназії у Золочеві. Помер у Ньюарку 1958 р., 12. Юліан Гіба зі Стрия, 13. Ігнат Зүбрицький зі Самбірщини, 14. Нестор Іванина, 15. Іван Карван зі села Күрилівки, Лежайського повіту, 6. учень гімназії у Перемишлі, пізніше адвокат у Сіняві та Ярославі. Живе у Філадельфії, 16. Кость Карван, брат Івана, пізніший доктор філософії. Живе в Європі, 17. Роман Король, 18. Михайло Күрило і 19. Андрій Педа зі Сокальщини, пізніше член Капелі Кошиця, як співак. Між тими, що склали іспити бракує тих, що згинули під Крутами чи в дальших боях на підходах до Києва, або з інших причин не дійшли до іспитів.

Зі золотою медаллю закінчили гімназію: Вероніка Черняхівська і Кость Карван, а зі срібною Іван Карван.

В бою під Крутами, чи в звязку з Крутами згинули такі кол. абітурієнти Другої Гімназії: Кость Кольченко і Микола Ганкевич та Михайло Ваньчик і Юліан Гіба.

III. ДО ІСТОРІЇ КРУТЯНСЬКОГО БОЮ

Одного дня ввечорі, при кінці січня 1918 р. скликано гімназійних учнів вищих клас Києва до салі Другої Української Гімназії на збори, і віче, на якому старшини з рамені тодішнього Секретаріату Військових Справ уряду Центральної Ради (секретарем був тоді Симон Петлюра), представили справу походу большевицьких військ Муравйова на Київ. Вони змалювали просто трагічне положення, якщо мова про оборону столиці і особливо підкреслювали факт, що юнаки Першої Юнацької Військової Школи самочинно по-

кинули північно-східний фронт на лінії Бахмач-Конотоп, відкриваючи ворогові шлях до Києва. Покинувши самочинно фронт, ці юнаки прибули до Києва, відмовляючись йти знову на фронт.

На згаданих зборах рішення, що старші гімназійні учні повинні самі вступати добровольцями до українського війська і переконувати збунтованих юнаків вирушити знову на фронт.

На салі зборів зголосилися добровольцями 17 учнів (8 киян, у тому числі сім із 8-ої класи і один із 4-ої та 9 Галичан, у тому шість із 8-ої, один із 7-ої і один із 6-ої кл.).

З фронту надходили все більш тривожні вісті і щораз більше алярмуючі прохання про негайну допомогу. Ці алярмуючі прохання й були причиною висилки на фронт, кілька днів по згаданому вічу Студентського Куреня. В ночі 28 сіня 1918 р. вислано поїзди у напрямі Бахмача зголошених учнів-добровольців, разом із університетськими студентами-добровольцями і частини юнаків Військової Школи, під командою сотн. Омельченка. Ця валка затрималася тієї ж ночі на стації Крути, бо недалеко тієї стації були вже большевики.

З наміром боронити стацію Крути, вирішено вислати на праве крило нашої оборонної лінії юнаків Військ. Школи, на ліве крило вислано учнів і студентів, які мали поняття, як орудувати крісом і стріляти, хоч зовсім не обзнайомлених з військовим ділом. Тих же, що не вміли навіть стріляти, залишено на станції для охорони поїзду і для доставки набоїв на боеву лінію.

Вранці, 30. січня 1918 р. почався під Крутами нерівний бій. Кілька тисяч червоноармійців, а в тому числі кілька елітарних сотень матросів опанованих звірськими інстинктами, почали наступ на наші позиції, що їх боронило несповна 500 молодих, у великій більшості неуміштрованих і навіть необзнайомлених зі зброєю, українських юнаків.

Не зважаючи на завзяту нашу оборону, большевики почали окружати наші позиції, що спричинило відступ, відносно найбільш досвідченої у військовому ділі між нами, Військової Школи. Відступивши на стацію Крути, Військова Школа всіла у вагони і разом з охороною стації відіхала під обстрілом большевиків у сторону Києва.

Так почалася Крутянська трагедія. Наказ "відступати" дійшов серед паніки на ліве, студентське крило нашої оборонної лінії, як наказ "наступати". Замість відходити в сторону стації, ліве крило кинулося в атаку, а коли всі зорієнтувалися в помилиці та почали відворот, було вже запізно, бо большевики вже зайняли стацію Крути і це крило окружили. Почалася різня. Кого зі студентів не постріляли, того закололи матроси штиками, знущаючись при цьому в звірський спосіб. Ледво кільком удалося добігти до стації, хоч там були вже большевики. Між ними два учні 8-ої класи Другої Гімназії спасли життя в той спосіб, що урядовець стації чи машиніст поїзду на станції, пізнавши їх як своїх знайомих випросив у большевиків пощади для них, запевнивши большевицького комісара, що ці два студенти попали сюди через якесь непорозуміння, або під примусом, бо вони є синами залізничників, які співпрацюють із радянською народньою владою. Обоє їх відвезли разом із

раненими матросами до найближчого шпиталю, з якого при допомозі сестер-піклувальниць вони втекли найближчої ночі і здоровими добралися до Києва.

Між постріляними і заколеними оборонцями Крут, були з цілою певністю такі учні Другої Української Гімназії:

Киїани: Кость Кольченко і Микола Ганкевич (оба з 8-ої кл.).

Галичани: Григорій Пипський із 7-ої кл. (походив із села Пікуличі коло Перемишля і кол. учень перемиської гімназії), та Онишкевич із 6-ої кл. (походив із Рудеччини).

ПОХОРОНИ КРУТЯНЦІВ

Після зайняття Києва німецькими військами і військами Центральної Ради в березні 1918 р., почалися розшуки за могилами чи спільною могилою під Крутами, де закопано тіла Крутянців. Окре-

---

На знімці професори й абітурієнти Другої Української Гімназії ім. Кирило-Методієвого Братства в Києві, випуску 1917-18 шкільного року. Це рідкісне табльо, що збереглося до наших днів, було зроблене вже за часів Української Держави, в червні 1918 р., але на ньому є всі ті учні, які почали були 8-му класу, отже й ті, які згинули в міжчасі в Крутянському бою, або в зв'язку з Крутянською операцією. Близьчі пояснення то тієї знимки-табля у спогаді Ікаря.

Професори (згори від ліва), I-ий ряд: Холодний, Катехит для православних учнів, прізвище призабулося, Ф.Сушицький — перший директор, Г. Козленко — другий директор, о. Василь Щепанюк — катехит для Українців-католиків; II-ий ряд: М. Кравчук, М. Зеров, І. Шаля, О. Дорошкевич і М. Рудницький — Учні (згори від ліва), I-ий ряд на краях: Кость Кольченко і Микола Ганкевич; II-и ряд, по два на краях: Лопухович, Теодор Буткевич, Фіялович, Михайло Курило; III-ий ряд, на краях: Марія Овчаренко і Вероніка Черняхівська; IV-ий ряд: Роман Дзіндза, Кость Журбицький, Ігнат Зубрицький, М. Баталін, Кость Гуляницький, Іван Карван, Нестор Іванина, Микола Величко і Василь Решетилівич; V-ий ряд: Роман Король, Ігор Лоський, Галя Мельник, Кость Карван, Неоніла Друченко, Юліян Гіба і Онуфрій Сушицький; VI-ий ряд: Михайло Ваньчик і Андрій Педа.

КРУТЯНЦІ З ГІМНАЗІЙНОЇ ШКІЛЬНОЇ ЛАВКИ

Photo Courtesy of America, January 29, 1963

ма Комісія відкопала тлінні останки 28-ох Крутянців і їх перевезено до Києва. Їхні тіла і обличчя були дуже змасакровані, так, що привезених довелося пізнавати родинам і знайомим по рештках одерж чи інших особливих познаках. Урочисті похорони привезених до Києва Крутянців відбулися 19 березня 1918 р. Їх поховано в спільній могилі на Аскольдовому цвинтарі.

Прощальну промову виголосила на цвинтарі між іншими письменниця Людмила Старицька-Черняхівська.

Автор цього спогаду брав участь у похоронах, та йшов одиникий за одною із 28 домовин, а саме за домовиною друга бл. п. Гриця Пипського, склавши його тлінні останки до братської могили Крутянських Героїв.

Хай цей скромний спогад буде квіткою на могилах відомих і невідомих Крутянських Героїв на полях біля Крутів і на Аскольдовому цвинтарі.

Ікар

Кінцеве слово Автора: Прохається всіх друзів абітурієнтів Другої Української Гімназії у Києві і всіх живих ще учасників Крутянської трагедії подати свої адреси до щоденника "Америка" для Ікара.

Ікар

Стаття і продовження появилися вперше в часописі "Америка" (Філядельфія) 29 і 30 січня 1963.

UKRAINE AND YOU

By Dr. FREDERICK BROWN HARRIS
Chaplain of the United States Senate

The independence of Ukraine, now a non-Russian captive nation, was proclaimed on January 22, 1918. On the 45th anniversary of that light which failed until truth crushed to earth shall rise again, the cause of that dauntless people, yearning to "breathe free," was lifted up to the God of justice in the prayer, offered by a representative of the Ukrainian Church, which opened the United States Senate. To the petitions there offered for fetters to be broken there echoed the fervent "amen" of over 2 million Americans of Ukrainian ancestry.

To a recently held congress of these fine citizens of this land came felicitations from 33 State Governors, 40 United States Senators, and 140 members of the House, where a vital bill for a permanent captive nations committee is now pending. In this convention the voice of the Governor of New York was also heard as he cried out, "We protest with you against the Soviet persecution of millions for their Jewish faith. We deplore the Red oppression of the Ukrainian Catholic and Ukrainian Orthodox Churches. This convention is a sobering reminder to all the world that the cold war at many times and places is not cold at all — it cost the lives of men like Lev Rebet and Stepan Bandera, two Soviet-murdered Ukrainian underground leaders." To this council there was added a ringing salute from President Kennedy, declaring that the just aspirations and rights of all people to choose their own rulers "is and will remain a basic goal of United States world policy."

Now what is the truth regarding Ukraine — a territory a little larger than Texas? This fair land, with its face always toward the West, richly endowed with natural resources, with a favorable climate conducive to the raising of various crops, has long been called the granary of Europe. It is now the bread basket and the sugar bowl of the USSR. But the salient historic fact is that the Ukrainian people are not Russian and their country has never belonged to Russia except by physical force. A thousand years ago their culture and commerce were at high levels but always these fiercely independent-minded people had to fight predatory neighbors. In 1709 Czar Peter I, by his military might, annexed Ukraine as a conquered province. The long years that followed are valiant with the struggle to gain freedom. When at long last the 1917 Bolshevik Revolution pulverized the sovereignty of the Czar, a new day of glorious emancipation seemed to gild the long darkened sky. In the ancient city of Kiev, as bells of freedom rang out, the Independent National Republic was proclaimed.

But, that proved to be but a fleeting dream. The rapacious arms of Soviet aggression, using their familiar upsidown jargon, called the Kremlin manipulated regime they imposed "The Ukrainian Soviet Socialist Republic." It was the anniversary of the Ukrainian vow to be free which was observed in the Senate of the United States. The two score years plus five which have passed since that January 22nd are written in crimson letters of heartless cruelty. The blood of a martyred host cries from the ravaged ground. It is a record of imposed famine, genocide, deportation, torture,

and liquidation. In spite of these fiery trials the population of the Ukraine is presently over 40 million.

Religious leaders have suffered persecution matching that of the early church. Thousands of Christian churches and chapels have been desecrated. Over 200 literary Ukrainian men and women have paid with their lives because they scorned to dip their pen in the venom of the Communist line.

To this day a saintly Archbishop, Metropolitan Slipy, languishes in barren, cold Siberian dungeons sentenced to degrading servitude. He has spent 17 of his 71 years in that blasphemous captivity because he has refused to bow the knee to a pagan Baal in the image of a subservient church hierarchy in his homeland.

The voice of a Ukrainian poet of a hundred years ago, who died during Lincoln's first year in the White House, yet speaketh. His name, Taras Shevchenko. His message is about to be amplified to all Americans, as well as loyal Ukrainians, and we might add, to the Russians too! To honor him the American Congress has authorized the erection of a statue which will be a perpetual prayer in stone. That sculptured form is now being fashioned and will be erected near the Capitol in Washington. Listen to the prophetic song of Shevchenko ringing clear across a hundred years:

It makes a great difference to me
That evil folk and wicked men
Attack our Ukraine once so free
And rob and plunder it at will.
That makes a great difference to me.

In 1963 that is still the sad story of Ukraine — and, it makes a great difference to this sweet land of liberty.

In the pathos of Shevchenko's lines is mirrored the plight of all the other captive nations, including Latvia, Lithuania, Hungary, Romania — and now Cuba — and all the rest, held in the grip of Soviet colonialism. That makes a difference, a great difference, to the United States of America.

There is a silence that is not golden but craven concerning captive nations. In a world that cannot permanently remain half slave and half free, calloused indifference as the policy of any so-called democracy, not only dooms the captives now in foreign fetters but also passes the sentence of ultimate death upon its own freedom. Yes, it makes a great difference to YOU and UKRAINE — and to the whole world of tomorrow!

(Courtesy: The Sunday Star, January 27, 1963, Washington, D.C.)

NATIONALISM IN THE SOVIET UNION

Richard Pipes

Professor of Russian History
Harvard University

It seems to me that, in a conversation like this, the most sensible thing is to discuss two topics: first, my general view of the nationality problem in its broadest aspects and, second, the implications of the nationality problem as stated in the new Party Program.

The nationality problem can be approached from two points of view. There is an approach, particularly common among Russian and American intellectuals, which treats the nationality problem in the Soviet Union as one concerned with national animosities and differences. Now, it is very much in the liberal tradition of America, and to some extent also in the liberal tradition of Russia, to think in terms of national and racial "integration." A liberal is somebody who integrates. In America, to say that Greek and Italian immigrants should have their own separate schools is reactionary. This approach obviously bears no relation to what is being done in the Soviet Union — but it is surprising how many Americans do think of nationality problems in such peculiarly American terms. They have a negative attitude towards it. And indeed from the really humanitarian, liberal point of view it makes no sense to accentuate national differences and to play up ethnic dissimilarities.

But there is a different way of looking at the national problem, and to me it seems the sounder one: That is, to view nationalism and nationality as historical phenomena reflecting certain specific economic, social, and cultural forces of a given era, forces which, whether we like it or not, come to the foreground. They happen to come to the fore in our own time. In the 19th century it was widely expected, certainly by liberals and socialists, that in the 20th century nationalism would largely disappear. This has not happened. If anything, nationalism has become more and more pronounced. Why this should be so is a very interesting problem, and one

---

Richard Pipes, Professor of Russian History at Harvard University and member of the Russian Research Center, Cambridge, Massachusetts, has succeeded the late and lamented Michael Karpovich as head of Harvard's Section for Slavic Studies. He is the author of **The Formation of the Soviet Union**, the best existing work on the nationalities problem in the U.S.S.R. and the Soviet conquest of the Ukraine, Belorussia, the Caucasus, and the Moslem countries of Central Asia. Mr. Pipes has also been responsible for the publication in Russian of N. M. Karamzin's treatise on **Ancient and Modern Russia**, as well as an English translation and scholarly analysis of this rare document. At present Mr. Pipes is writing a much anticipated book on Peter Struve, one of the most eminent of 20th-century Russian political thinkers. The text below has been culled from the record of an extended conversation with Mr. Pipes on subjects of interest to **Problems**.

which has not been adequately investigated. If you read standard books on nationalism — for instance, those by Carlton Hayes, Hans Kohn, etc. — you will find that they generally deal with the **idea** of nationalism. This is fine, but it doesn't really shed light on the phenomenon of nationalism; this phenomenon is not only, or even primarily, an intellectual phenomenon but social one. Only one man has ever really tackled the problem from the social point of view, and this was the Austrian Social Democrat Otto Bauer, who in 1907 completed a brilliant book on the subject called **Social Democracy and the Nationality Problem**. He was the first socialist theoretician to forecast the growth of nationalism as a by-product of the growth of social equality and democracy.

I cannot here go into my own explanations of the cause accounting for the growth of nationalism in our time. It is enough to say that they are intimately connected with the process of social leveling. This process occurs in almost every area of the world, in a state with a naturally homogeneous population, such as France, as well as a multinational one, such as the Soviet Union. Each nationality in a multinational state has some kind of particular economic interest. In the Soviet Union, for instance, such economic and social interests frequently coincide with ethnic lines. For instance, in Kazakhstan there is a conflict between a nomadic or semi-nomadic population and an incoming agricultural population. This is a social problem, but it has distinct national overtones, because the nomads and the semi-nomads are Moslems and Turks, while those who come in are Russians and Orthodox Slavs. A similar situation exists in other areas of the Soviet Union. You could take almost any borderland area of the Soviet Union and, upon analysis of the social structure, find that it roughly corresponds also to a national structure. Now, to the degree that a country such as the Soviet Union undergoes the process of modernization, in which the traditional way of life and the traditional social structure break down and new social classes emerge, there also occurs a national awakening, and awareness of one's ethnic tradition and one's ethnic allegiance. Hence, the typical phenomenon in the 20th century has been everywhere for nationalism and socialism to merge and to develop jointly. National socialism (in the general, not the specifically German sense of the 1930's) is really the typical political movement of our time. This fusion of nationalism and socialism began in Europe with the French Revolution. Europe on the whole got over it, and now, fortunately, we witness in Western Europe its slow demise. The Common Market is perhaps the death warrant of this old kind of nationalism, but it took 150 years and two bloody wars for it to die down. In much of Asia, Latin America, and Africa, the process is just beginning. Certain countries on these continents are now only in the stage which Western Europe experienced at the time of the Napoleonic wars.

Russia, in my opinion, entered this phase around 1900. It is just now entering the period of the highest development of national consciousness. This occurs both among the Great Russians and the non-Russian citizens of the U.S.S.R. The growth of Russian nationalism in the 20th century is something, I think, on which most of us will agree. Fifty years ago you did not yet have a genuine sense of Russian nationality. I remember Professor Karpovitch once saying that when he was in a Russian village in the fall of 1914, when the proclamation of war was issued and mobilization orders

were posted, he was asked by some peasants: "Excuse us, sir, you look like an intellectual. Can you tell us, does this mean that our village is at war also?" This attitude was rather typical, because there was as yet no sense of real nationality. By now it has been born. The Soviet government undoubtedly has promoted it. The same process is occurring in the minority areas. You see in the minority areas the emergence of fully self-conscious ethnic groups, often as a result of Soviet policy — the same areas where before 1900 you had either religious groups or simply local regional groups lacking in a sense of national identity.

This means that we are witnessing now in the Soviet Union a process of growth of national awareness which is chronologically behind that of Europe by approximately a century, but which is some 50 or 60 years ahead of that of the Western ex-colonial possessions. These chronological limits are quite rough, because this process has a way of historically accelerating. These days a nation goes through the development of nationalism much more rapidly than in the 19th century.

What does this mean in practical terms? I think you can expect within the next 50 years, both among the Great Russians and among all the principal nationalities — I don't hold much hope for the very small nationalities — a steady growth of national self-consciousness attended by a breakdown of tribal groups and of religious allegiances in favor of national ties: the emergence, in other words, of more or less clearly defined regional nationalities with their own literary languages, with their own territorial allegiances, and with their own sort of pseudo-government, which Moscow grants them. Their attitude towards Soviet Russia, and their attitude towards themselves, in all essential respects resembles that of all the so-called backward nationalities towards so-called imperialist powers. In all essential respects — *mutatis mutandis* — there is no reason to expect that the nationalism, say, of the Moslems in the Soviet Union will be different from that of the nationalism of the Arabs of the French Community. There is no qualitative difference, as far as I can see. From this I draw the practical conclusion which I have advocated for the past ten years: that any democratic appeal to the Soviet Union should rest heavily on the national sentiments of the minorities — on the assumption that this is a force that is natural, historically justifiable, and likely to gather momentum as time goes on.

There are two valid objections to this thesis. One is the argument advanced by, among others, Professor Barghoorn — and supported, incidentally, by Khrushchev in his latest speech on the Party Program — which claims that, in fact, national differences are breaking down and that there is emerging in the Soviet Union a single "Soviet" nationality. The evidence is against it; even statistical evidence is against it. Moreover, the adjective "Soviet," is not a national term. There is no Soviet language; there is no Soviet culture; there is no Soviet history, at any rate before 1917. Therefore, in practical terms, if a Soviet nationality were really created it would be in fact identical with the Russian nationality because this is the only culture that could replace the local cultures. This fact the Program makes quite clear, as I'll show shortly, for when it talks about a fusion of nationalities, it means in fact russification.

The other objection to the thesis I have advanced holds that a demo-

cratic appeal to the sentiments of the minorities would alienate the Great Russians, the assumption being that the Great Russians represent the most powerful national force in the Soviet Union, and in the event of a conflict, democratic forces would have to rely on Great Russian sympathy. I think this argument also does not hold water. In the first place, experience of other colonial areas has shown that the population which controls a given colonial area is, on the whole, not particularly emotionally involved in the retention of colonies, except for that part of it which happens to reside there. In the case of France, for instance, it was not the population living in metropolitan France which was concerned about Algeria, but the **colons**, the people living in Algeria. I feel quite certain that this is not a matter which really concerned the overwhelming majority of Frenchmen. My impression is that this holds true of Russia, too. This impression I base on the fact that when talking to Russians in the Soviet Union, I never had the feeling that they were really concerned with, or even thought much about, the borderland areas. For the people on the spot, of course, it is quite a different matter. I recall once talking to a very intelligent young Russian in Alma-Ata: very bright, very critical, very skeptical. All went well until we came to the subject of the Russians getting out of Kazakhstan, which I suggested to him may some day happen. Then he became adamant. He painted for me a picture of all the good the Russians had done in Kazakhstan. I said yes, that's all very true, they have done marvels, but after all the French have done the same thing and more in Algeria. Suppose some day the Kazakhs say to you, as the Arabs have said to the French: "Well, it has been very nice; now thank you, and why don't you get out and go back home." And this Russian, in all other respects a very open-minded fellow, replied menacingly: "Just let them try!" I'm convinced this is the attitude of the vast majority of the Russians who reside in Central Asia, probably also of some of the other Europeans there. It is not a problem, however, for the Russians who live in Russia proper.

Let me now refer to the new Party Program. When I first addressed myself to the study of nationality and nationalism in the new Program, I did so with a certain amount of enthusiasm. Then I read the Program, and my heart sank. I read it briefly, superficially, and there seemed to be nothing in it. But on the second and thorough reading, I found in it a great deal of interest bearing on the problem of nationalism and nationality.

I shall divide my treatment on this subject into two aspects, because the Program treats it that way: nationalism for export and nationalism at home. Nationalism for export is primarily nationalism in the newly developing areas. The Program takes this subject extremely seriously. I have never seen any official important Soviet document in which nationalism and Communism abroad have been so closely linked as here. This, of course, is a big issue dividing the Russians and the Chinese, the Chinese arguing that one should build up powerful proletarian, Communist parties, and the Russians arguing that one should exploit nationalism. It is a great issue of contention between them. Why do they disagree? As you read the Program carefully, you find profound inconsistencies in almost every paragraph. Every paragraph is contradicted by something said in another part of the Program. The Program states, as a concession to the Chinese wing, that the world as a whole is ripe for the socialist revolution. It underlines this.

Now if the world is ready for the socialist revolutions then, of course, there is no need for a recourse to nationalism. You can, in fact, promote Communism revolutions straight off. But this is lip service. In fact, the Program does not believe that the world is ready for a socialist revolution; it believes — if my reading of it is correct — that the balance of power right now heavily favors the West. And why does it? The reason is very interesting. The Program attaches enormous importance to the colonial areas, because it accepts the old Leninist assumption that the final possession of imperialism and capitalism is the colonies. Now the colonies for all practical purposes have been freed politically. But as far as the Program is concerned, this has been merely a nominal liberation. Economic control of these colonies by the West continues, leading to the emergency of something like a neo-colonialism. The Program takes this neo-colonialism very seriously. It considers it almost a decisive issue in foreign relations. The Program implies (if I read it correctly) that only after these colonies have been really detached from the West will it be possible to launch that all-out attack which the Chinese wing proposes. Now to accomplish this, one has to rely heavily on nationalism in the colonial area. And for this purpose the Program proposes something that is relatively new, because it has only emerged in the last year or so: the establishment of what it calls "National-Democratic Fronts," leading to "National-Democratic Republics." The Program calls such a front not **narodno-demokraticeskii** but **natsional-no-demokraticeskii**. These are popular fronts, appealing to all the classes of the population. They specifically refer to the bourgeoisie. The Draft Program specified the **petty** bourgeoisie, but in the programmatic discussions "petty" was crossed out and replaced by "**national**" bourgeoisie. The purpose of these fronts is to eliminate altogether the Western foothold in the so-called backward areas, or, in the words of the Program "to consummate the task of national liberation," which to them is extremely important. Only when this is consummated will the West be deprived, as it were, of its reserves and the attack on it will be feasible. What the national-democratic front and the national-democratic state are meant to be is nowhere fully spelled out in the Program. And I am not at all clear whether what they mean is support of national bourgeois governments, such as President Nasser's, as an instrument with which first to destroy Western control, and then to use local Communist parties to overthrow the national-democratic governments themselves; or something like Cuba where the Communists lead from within the national front. This the Program does not say — deliberately or not, I cannot tell. But what the Program says very clearly is that the Communists from now on must ally themselves very closely with nationalist movements in the borderlands, in the ex-colonial areas. They counsel cooperation with the bourgeoisie, they counsel reform, particularly agrarian reform, and in general support very progressive government, the same kind of government which in other parts of the Program they condemn as revisionist and opportunistic. Therefore, one can expect from the Program very close cooperation between nationalism and Communism; in fact cooperation so close that in the ex-colonial areas in many cases it will not be possible to tell which is which, whether you are dealing with a genuine national movement or with a Communist movement in disguise.

As far as the domestic nationality problem is concerned, the new

Program carries very ominous overtones for the nationalities. It says in effect that within the next 20 years national differences will disappear more and more. Even the borderlines separating the various Soviet republics will disappear; cultures will fuse, and a single all-Soviet culture will emerge. It states quite clearly — or rather implies quite clearly — that it is the Russian culture which will provide the content of this new, consolidated, socialist culture. Nowhere in the Program is Great Russian chauvinism condemned. This is striking, because it was always traditional in Lenin's day — and Khrushchev, after all, wants to emulate Lenin — always to condemn local nationalism together with Great Russian chauvinism. But now not a word is said about Great Russian chauvinism; only local nationalism is condemned, and Khrushchev has said: "We will destroy all vestiges of local nationalism with total Communist irreconcilability." The results of this policy are visible already. Shortly after the Congress a Daghestani writer made a speech in which he said, more or less: "The Program is right. We are one brotherly nation." He pointed out as an example a Daghestani writer, who wrote the following immortal lines: "I, though a son of the mountains, am a Russian in mind and spirit. Take away from me the Russian language and the Russian environment, and nothing close exists for me." The speaker continues that this Daghestani represents a new symptom, a new cultural phenomenon, the emergence of a Daghestani literature in Russian. Well, these are unmistakable words. It means that we are from now on going to see a revival of that pressure on the nationalities which had been temporarily suspended for a few years after Stalin's death — not done away with, just suspended — and a new wave of russification can be expected to occur. This indicates to me, by the way, that the Communist Party feels itself firmly in control of the nationality problem; not that it has solved it but that it has politically placed it under firm control. It needn't fear it.

Reprint: "Problems of the Peoples of the USSR"
Munich, December 1962, no. 16.

COMMUNIST FAILURES WITH FOREIGN STUDENTS

Some facts and figures about foreign students in Communist countries: The Soviet Union, China, Czechoslovakia, and East Germany (in that order) accept the most students from the developing countries. Approximate figures for this year are: Soviet Union, 8,000; China, 3,500; Czechoslovakia, 2,200; East Germany, 2,000; Poland, 1,300; Hungary, 1,000; Bulgaria and Rumania, 500 each. Soviet officials state that the larger groups of Africans studying in the U.S.S.R. are from Ghana, Guinea, and the United Arab Republic, though there seems to be an increasing influx from Mali (about 300). Somali students in the various Soviet universities total about 250, and Iraqis about the same. There are well over 1,000 Cubans in the U.S.S.R., but many are taking practical training — for instance, in agriculture. Special emphasis will be given in 1963 to recruiting Tanganyikans. The Latin American contingent is still small, and most of them are Cubans and Brazilians. Altogether somewhat less than 20,000 foreign students were enrolled in Communist-bloc institutions of learning in 1962, a modest figure compared to the 160,000 studying in the free universities of Britain, France, West Germany, and the U.S.A.

Moscow recently announced: "The Communist States are trying to eliminate some of the causes of disillusionment among the increasing number of students from Africa, Asia, and Latin America in the bloc, but insist nevertheless that they accept the same restrictions as their own students."

Early in August a Bulgarian youth attacked a Ghanaian student dancing with a local girl in Sofia. A brawl ensued, in which the police used truncheons and firearms. Eight Ghanians were arrested. On August 14, the Ghana **Daily Graphic** carried a picture of seven of those who had been ordered to leave Bulgaria; four of them appeared in the photo with bandaged heads.

Only a week later, on August 22, the Cameroonian radio in Yaounde reported that a group of 30 Cameroonian students had left China because of "racial discrimination." These students all members of the "Union des Populations du Cameroun," had had their visas withdrawn after they complained about lack of contact with the Chinese people.

What is noteworthy here is, first, that these events occurred in Communist States, in spite of repeated protestations that race hatred does not and cannot exist under Communism; and, second, that both affairs were hushed up, and excluded from the Communist press.

Over the past two years, most bloc States have extended themselves to attract students from the developing countries. There are signs now, however, that the Communist regimes are having to take a second look at their overseas student programs and introduce a few modifications. Their mistakes have generally small and hidden away. Information about them comes to light from time to time when some African student, eventually revolted by what he is being trained to do in his homeland, resigns and, after leav-

ing the bloc, relates his experiences. One type of such school is the trade-union college. A new one, founded in Moscow last autumn, describes as its aim the training of trade-unionists from the developing countries in "militant" operations.

But it was not until four or five years ago that the Communist States produced major schemes for selectively training future administrators, technicians, engineers, and the like for the developing countries. The rapid expansion of facilities for overseas students largely coincides with the new Soviet drive to persuade newly independent States to cast off their cultural, economic, and other ties with the free world. Communist scholarship offers were eagerly grabbed up by many young people unable to obtain higher education in their own countries or the free world — often because of inadequate preliminary education.

In November 1960, the Soviet government opened the "University for the Friendship of Peoples" (later sub-named after Patrice Lumumba) in Moscow, with a starting student body of 500. The enrollment rose to 1,300 in 1961, and to 2,000 this past year. The University buildings consist of abandoned military barracks, but new buildings, capable of accommodating three to four thousand students, are reportedly under construction.

Czechoslovakia followed suit in late 1961 by setting up its "November 17 University" for foreign students, but this project is still not off the ground: it consists of no more than an office in Prague. For the present, students receive a preliminary course in Czech at one of several centres, then move on to existing universities or technical schools. Nevertheless, the Czech press publishes progress reports from time to time on "November 17" and the Czech Minister of Education has declared, without noticeably reddening, that it will "give support to the countries of Asia, Africa, and Latin America in their struggle for political, cultural, and economic independence" — the last thing in the world he really wants. Of its three faculties, only that for languages and vocational training is in operation, but one for natural sciences and another for "social sciences" (otherwise known as Marxism-Leninism) are to begin work in the autumn. As in Moscow, local students will work alongside the foreigners, now that so many complaints have piled up that overseas students were being segregated. The emphasis on "social sciences" suggest that Czechoslovakia will be a major center for ideological training, while other Communist universities give greater weight to scientific and technical subjects.

The Czechs offer better facilities to foreign students than to their own, and this appears to have been the source of particular resentment among the home population. When colored students dance with Czech girls, blows somehow seem to be in the habit of getting exchanged. Hurried youth officials then convene and pass resolutions in all directions "against colonialism." International friendship, youth solidarity, and "the strengthening of ties" leap to the top of the agenda.

Recruitment Problems

With the establishment of the University for the Friendship of Peoples, the Soviet leadership introduced a new method of recruiting students. Previously, recruitment had been negotiated through government officials and educational authorities, and the numbers of students involved were fixed

by cultural agreement. Now the matter is handled more directly. Most students make direct personal application to Friendship University, having had their interest aroused by Soviet Embassy officials in the African and Asian states or by Communist front organizations such as the International Union of Students or "friendship" associations.

This system has enabled the Communist authorities to select students on non-academic criteria. In the early years of the Soviet Union itself a student from a "working-class background" received educational opportunities far broader than those permitted to a student from a "bourgeois" background, and now this experience is being repeated in the recruitment of students from the developing countries. Then as now, the scheme suffers from one overriding flaw: large number of students with low educational qualifications find themselves dropped down into academic life, while others, highly qualified, find themselves barred. It is reported that many foreign students in Communist-bloc universities have been completely frustrated in their struggles to learn Russian or Czech or Chinese. Some had not even been told they would be expected to learn one of these languages. Yet the emphasis on recruiting economically poor and academically under-prepared students continues — not only for political reasons but also because the more sophisticated students, recognizing the wide gulf between the standards of Communist-bloc universities and those in the West, become dissatisfied and want to leave.

It may not be possible to maintain this emphasis much longer. The governments of India, Nepal, Burma, Nigeria, Indonesia, and Iraq have begun to insist upon a return to the system of recruitment through the governments of the students' homelands. They want a "normal secondary education" to be a prerequisite for university education everywhere. The Soviet authorities, for their part, are taking greater pains to insure that the foreign student receives every possible opportunity to learn Russian. They regard Russian as an invaluable instrument for inculcating the student in the "Soviet way of thinking," which is to say, for inculcating pro-Communist, anti-Western ideas.

Political Pressures Remain

Compulsory instruction in the latest version of Marxism-Leninism has always been an important feature of Communist education, but the attempt to impose it on foreign students, Communist and non-Communist alike, has provoked much resentment. In the U.S.S.R., such complaints seem to have led to the replacement of straight ideological indoctrination by politically slanted lectures on current events, history, and economics. But the Soviet authorities are as insistent as ever that foreign students participate in timeconsuming political activity and propaganda work.

In a notorious incident that occurred in July, 1960, Theophilus Okonkwo of Nigeria was exercising in the Moscow University gymnasium when a Russian student asked to take a snapshot of him in a boxing pose. The resulting photograph appeared on a full page of the August issue of the Soviet publication **New Times**, but, to Mr. Okonkwo's dismay, Soviet propagandist had sketched in broken chains on his wrists and a comic-strip white colonialist falling back in terror; the innocent boxer was now "breaking the bonds of colonialism."

Such crude efforts as this are no longer so blithely made, but Radio Moscow's broadcasts to Africa continually offer interviews with African students who describe their contented lives and useful studies. And on the frequent Africa days of African Freedom days, students are enlisted to speak or write about the horrors of "colonialism and neo-colonialism" in their homelands and Soviet efforts to fight it. On June 1, Radio Moscow reported that a group of teachers and students at Friendship University had organized a meeting to "demand the release of Gizenga." The meeting, attended by the University Rector and students from the Congo, Senegal, Cuba, Indonesia, and the Sudan, passed a resolution calling for U.N. "protection" for Gizenga and an end to "imperialist interference." Students who have left the U.S.S.R. comment that it is difficult to oppose or amend such resolutions since they are steamrolled through by the selected few running the meetings.

There was trouble in Moscow in 1959-60, when a group of African students tried to organize an African Students' Union outside official auspices. The pressure and threats brought to bear upon them induced several to quit the U.S.S.R. But suitably supervised unions are now encouraged. Soviet sources speak of separate associations of students from Mali, Guinea, Nigeria, Uganda, Kenya, Somali, Iraq, and Algeria. In April, Moscow issued a statement on a new "Federation of African Students in the U.S.S.R.," with a Cameroonian "economics" student as its president. A Somali student, Mahdi Ismail, who left Prague in December of last year after years' study, has described the important role given to these associations and smaller "study groups" in forming "correct" ideological views through controlled "discussions." These groups issue statements on Africa and other issues that are always in line with Soviet policy; they probably also serve as a channel for the Communist regimes to recruit selected Africans for training as agents.

Irksome Restrictions

Features of Communist university life that foreign students have long complained about — apparently to no effect — are the constant supervision and petty restrictions. In Friendship University, supervision is exercised by numerous officials and teachers (including the Deputy Rector, D. N. Yerzin, a high-ranking member of the State Security Police who has worked in the Soviet Embassies in Delhi, Ankara, and London) and by Soviet students who are assigned to live and work alongside the foreigners. In 1961, 165 of the 1,300 students at Friendship University were Russians, most of them sharing rooms with foreign students. In Leipzig, one of the main centers for overseas students in East Germany, a "trusty" East German youth shares a room with virtually every foreign student, to "exchange" views with him and watch his activities and contacts.

The sort of petty restrictions that cause most annoyance are interference with, and censorship of, mail (often it never arrives at all), the need for a multiplicity of passes and permits, the refusal of permission to travel in various places, and restrictions on receiving non-Communist papers and books.

The fact is that the Communist authorities are caught on the horns of a dilemma: in a sense, the Communist countries are the most advantageous

place in which to indoctrinate young foreigners in Communist ideas, since control is complete; but in another sense, they are the worst place, since one of the most disillusioning experiences in the world for a potential young Marxist is a taste of Communist life.

Liberian Comes Home

James Perry is back home in Liberia. An aspirant doctor of medicine, he went to East Germany on a scholarship in June, to study the profession. But when he got there, he found that very little of his time was spent at the university or on medical studies. He was expected to be militantly political. This wasn't what he had come to East Germany for. He rebelled, and after his first term at Leipzig University, he was dismissed for refusing to carry a banner in a Communist May Day parade. They put him to work in a factory, and he was not allowed to return to the University until September, 1960.

Exactly a year later he was dismissed again for being "politically inactive" and for criticizing the East German postal censorship and mail suppression. "This is only for three months," he was promised, but the promise went by the boards. He spent nine months toiling on a collective farm without proving himself "a worthy Socialist."

No end was in sight, so he took off, made his way to East Berlin, and managed to slip into West Berlin and then went home. Liberia looked pretty good.

Reprint: "Problems of the Peoples of the USSR"
Munich, December 1962, no. 16.

TRENTON

On the initiative of the Ukrainian Student Hromada in Trenton, N. J., and in cooperation with the Ukrainian youth organizations of ODUM, PLAST and SUMA a commemorative concert was held in Trenton dedicated to the 45th anniversary of the Battle of Kruty.

The principal speaker was A. Tatomyr and the master of ceremonies was I. Haftkovych. The artistic part of the observance included declamations by Miss O. Yaskir, Miss L. Poniatyshyn and P. N. Dziuba; solos by Miss V. Bilous and a duet by Miss K. Suchenko and Miss M. Suchenk. Proceeds in the amount of \$50.00 were sent through **Svoboda** for the needy Ukrainian invalids in Europe.

\$350,000 IS GOAL OF UKRAINIAN STUDIES CHAIR

Honor awards for campaign promoters of the Ukrainian Studies Chair Fund were presented during the intermission of the Fifth Congress Ball in the ultramodern Civic Center in Detroit on July 1, 1961. From left to right; Maria Chemych and husband Stephan, president of the Ukrainian Studies Chair Fund congratulate the president of the New York chapter, Larissa Hanzuchak and present the first honor awards certificate to the chapter for collecting over \$22,000. Today the fund has passed the \$100,000 mark, but the goal is \$350,000 endowment.

HELP US CREATE! The First Permanent Ukrainian PROFESSORSHIP

Send your contributions, suggestions or inquiries to:

UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND, INC.

302 West 13th Street

New York 14, New York

Зовнішня діяльність Українського Студентства до другої світової війни

Зенон Кравець

У зовнішній діяльності українського студентства провідними ідеями дії були завжди: запізнати академічний світ інших народів з українською проблемою та здобути для українського студентства рівноправне місце і повноправний голос в колі інших вільних народів світу.

Перший виступ українського студента на міжнародному форумі нотується ще з 1891 року, себто майже 20 років перед створенням першої студентської централі — Українського Студентського Союзу. В цьому році відбувався Зїзд Словянського Студентства в Австрії і в ньому вперше були заступлені теж українські студенти.

З уваги на передвоєнну метушню і саму першу Світозу Війну, яка замінила українського студента на воюка, створений у 1909 році Український Студентський Союз не зміг розвинути зовнішньої діяльності, але спричинився до цього, що ще перед заснуванням ЦЕСУС-у, українська делегація, яка заступала цілість українського студентства взяла участь в Першому Конгресі Міжнародної Студентської Конфедерації в Празі в 1921 році і була прийнята як **вільний член з правом дорадчого голосу**. Цей здобуток на форумі СІЕ — цієї єдиної в цей час міжнародної станової студентської централі, зумів належно втримувати і зміцнювати впродовж довгих років ЦЕСУС, який покликано до життя на III-ьому Всестудентському Конгресі, що його відбуло в днях 20 червня до 8 липня 1922 року, в Празі.

Поруч численних заслуг ЦЕСУС-у, на перше місце виринають його заслуги перед українством завдяки незаступимим осягам зовнішньої діяльності. В цей час коли на внутрішньому відтинку ЦЕСУС консолідує в своїй системі усі українські студентські організації згуртовані під Польщею в СУСОП-і, під Румунією в СУСОР-і, на Закарпатті в СПУС-і та окремі студентські групи на еміграції в країнах Європи, в Америці, в Канаді та на Далекому Сході, поставивши студентство всеціло на службу ідеї визволення України, на зовнішньому відтинку ЦЕСУС почесно сповняє функцію на цей час чи не одинокого амбасадорства поневоленої Батьківщини. Від свого заснування до 1937 року ЦЕСУС брав участь висилаючи свої окремі делегації в 28-ох міжнародних студентських конгресах. Відомо, що в міжнародних студентських конгресах бере участь провідна частина студентства світу, а цим самим, це ті, які через декілька років мають вплив чи навіть є відповідальними за політику їхньої держави. Окремі студентські представництва працюють в порозумінні з міністерствами закордонних справ власних держав, а на самих конгресах виступають часто державні мужі держави в якій конгрес відбувається. Серед таких умов, участь ЦЕСУС-у в міжнародній студентській діяльності мала поза престижевими вартостями, вели-

ке політичне значення, бо наші студентські делегації систематично приучували молоду генерацію світу бачити в Україні постійний і самостійний чинник міжнародного життя, як теж, закріплювати в одних випадках, а збуджувати в других, зацікавлення українською справою.

Вдержання здобутих позицій українського студентства в міжнародній студентській централі не було легким завданням, бо ЦЕСУС репрезентував студентство держави, якої етнографічні території були обсажені військами наших історичних ворогів-сусідів; українське студентство не мало за собою втертого шляху на міжнародному форумі, а що найважливіше, що проти ЦЕСУС-у явно чи тайно постійно діяло студентство польське і московське. Прийняття українського студентства до міжнародного студ. тіла СІЕ треба завдячувати прихильній поставі студентства Данії, Чехо-Словаччини та Люксембургу. Беручи участь в майже усіх конгресах СІЕ почавши з Гаги (1923 р.), через Варшаву (1924 р.), Копенгагу (1925 р.), Яралу (1926 р.), Рим (1927 р.), Париж (1928 р.), Будапешт (1929 р.), Брюсель (1931 р.), Прагу (1935 р.), Софію (1936 р.), а також цілий ряд інших імпрез, ЦЕСУС став для чужинецького світу синонімом України.

На терені Міжн. Студ. Конфедерації ЦЕСУС відбив останній спільний польсько-московський наступ на ЦЕСУС у Копенгазі в 1925 р. Наклепи на ЦЕСУС і вимоги виключення ЦЕСУС-у з Конфедерації зі сторони польсько-московського студентства були відкинені тодішнім генеральним секретарем Конфедерації Жаном Больте. Вправді в 1927 р. в Римі поляки відновили свої домагання усунення ЦЕСУС-у з членства Конфедерації твердячи, що нібито Україна не є державою, але на пропозицію мадярів (sic!) домагання поляків відкинута. Цей факт свідчить про назагал сприятливу і прихильну атмосферу для представників ЦЕСУС-у в конфедерації, яка існувала там виключно завдяки діловості і працьовитості укр. студентів.

Про це хай свідчать наступні факти:

Еспанське студентство запросило представника ЦЕСУС-у (за премоерства Пріма де Рівери) до Мадриду покриваючи всі кошти, а в своєму органі "La Hoja Informativa" еспанське студентство не могло нахвалитися приязними стосунками з укр. студентством. Орган італійської централі "Gazzettino Universitario" в Неаполі помістив в 1922 р. надзвичайно прихильну статтю про ЦЕСУС та укр. студентство, в якій ставиться італійським студентам наше студентство як примір гідний наслідування.

Мадярські студенти тепло і величаво вітали представників ЦЕСУС-у в Будапешті в 1924 і 1929 роках, а столична преса писала широко про укр. студентство і укр. визвольну справу.

Англійські студенти часто ставали в обороні ЦЕСУС-у перед поляками, а навіть заступали ЦЕСУС в Конгресі Конфедерації в Варшаві в 1924 р., в якому ЦЕСУС із зрозумілих причин не зміг взяти участі безпосередньо. Побут делегатів ЦЕСУС-у в Англії завжди супроводжали цілі циклі статей, а що більше переклади з української літератури.

Американське студентство було теж дуже приязне нам. Їхній президент побував постійно в товаристві української делегації на

з'їзді в Бухарешті в 1931 р. Один з американських студент. лідерів Едвард Снодрасс (Каліф.) відвідав українські імпрези в Празі і не-раз мріяв поїхати на Україну, там оселитися і, як раз висловився, "там умерти". Дуже прихильною українським студентам була Міс Маргарет Квейл на терені допом. студ. фонду.

Студенти-шведи радо перебували в товаристві делегатів ЦЕСУС-у та згадували часто наше спільне минуле. Шведська студентка Станні фон Енгестрем (Упсаля) відвідувала українських студентів в Варшаві, Празі і Берліні та допомагала їм морально і матеріально. Будучи представником шведського студентства на основуючому З'їзді ЦЕСУС-у, вона вписала в альбом голови ЦЕСУС-у Петра Гана слі-дуючі знаменні слова: "Я любила Україну і невимовно буду тішити-ся, коли вона стане вільною і щасливою".

Пророблена праця ЦЕСУС-у на зовнішньому відтинку була так успішною, що на V-ому Зїзді ЦЕСУС-у в Празі в 1926 р. число чужинецьких офіційних представників студентства далеко перевищало число самих українців-делегатів конгресу. Офіційно заступленими на цьому зїзді були: ЗДА, Англія, Швеція, Німеччина, Югославія, Чехо-Словаччина, кавказькі народи і інші.

Львівське "Діло" в одній з своїх передовиць писало, що "Відділ Міжнародних Зв'язків ЦЕСУС-у — це наше міністерство закордонних справ". Поважний білоруський журнал, який виходив в Латвії п. заг. "Кривіч", пишучи про діяльність ЦЕСУС-у, ствердив, що діяльність ЦЕСУС-у нічим не відмінна від діяльності студентів державних народів.

Кожний Конгрес Міжн. Конфедерації давав змогу ЦЕСУС-ові здобувати нові успіхи, виносити на денне світло проблеми понево-леного укр. народу і домагатися інтервенції вільних народів.

І так підчас Конгресу в Празі в 1935 р. делегація ЦЕСУС-у видала відповідний меморандум і піднесла справу безправного придержу-вання чи арешту укр. студентів польською владою, між якими були теж члени управи ЦЕСУС-у, в конц.-таборі Берези Картузкої, наго-лошено тривожний стан систематичного фізичного винищування на східньо-українських землях Москвою. При цій нагоді наша де-легація влаштувала репрезентаційний український "вечір".

18 Конгрес Конфедерації СІЕ в 1936 р. в Софії позначився успіш-ною опозицією ЦЕСУС-у до французьких спроб притягти до член-ства в СІЕ делегацію московського студентства. В культурній діяль-ности студентства, що виявилася у формі окремої виставки, україн-ська частина була одною з найбагатших під оглядом числа і змісту. Як зовнішній вияв самостійности укр. студентського руху в між-народньому студ. житті, висів український прапор між прапорами інших держав — членів Конгресу на "Студентському домі" в Софії.

Зовнішня діяльність Українського Студентства після другої світової війни до 1959 року

Михайло Почтар

Завданням цієї теми є схопити в основніших рисах діяльність українського станового студентства після Другої Світової Війни, тобто діяльність ЦЕСУС-у, а побічно теж заторкнуті зовнішню діяльність СУСТА на американському терені. Перше завдання випливає із поставленої теми, друге — зумовлене призначенням цієї конференції. Такий розподіл є зумовлений і самим характером зовнішньої діяльності ЦЕСУС-у та СУСТА.

Розглядаючи діяльність українського студентства на зовнішньому відтинку не можна не сконфронтувати її з основними її принципами чи завданнями, як теж бодай коротко з'ясувати міжнародне положення в цьому періоді на студентському відтинку.

Міжнародне Студентське Тло:

Наскрізь утопійна атмосфера Заходу про можливість спізиснування із Сходом та надії на вічний мир і дружбу з московським варваром, захопили в свою крутіж і студентство, яке по кількалітній перерві, почало відновляти свою організовану мережу і міжнародні взаємини. Московське студентство, кероване Комсомолом і т. зв. Антифашистівським Комітетом Советської Молоді, при тихій згоді лівих екстремістів — представників студентства західних потуг і кольоніальних народів, використало зповні панівну атмосферу. На першому повоенному конгресі студентства у вересні 1946 в Празі, на якому покликано до життя Інтернаціональну Юнію Студентства — ІЮС, воно підступно захоплює ключеві позиції в цій організації, щоб вже в короткому часі опісля, прикриваючись облудними кличами, перемінити її по суті речі в прибудівку Комінформу, чи ще одне знаряддя російсько-комуністичної пропаганди.

Стан майже тотального опанування міжнародньої студентської централі комуністами триває декілька років.

В такій ситуації навряд чи можна говорити про українські студентські дії на цьому форумі; дорога туди для представників вільного українського студентства є щільно замкнена.

З бігом часу і розвитком подій "фатаморгану миру" почала поволі розвиватись; майже стихійно міняється політика студентського Заходу; на форумі світового студентського руху починаються нові, оздоровлюючі процеси. Західні студентські національні союзи один-по-одному залишають ІЮС, не маючи можливості привести до са-нації відносин на її форумі. Виступивши, вони відчули, що потребують мати між собою діловий контакт, щоб надалі, новими і зміненими методами, змагатись за студентське оздоровлення.

З цього періоду датують теж початок систематичні, плянові дії українського студентства чи його централі ЦЕСУС-у на міжнарод-

ньому відтинку. Відбувається ряд міжнародних студентських конференцій: Гамбург, Копенгага, Люйден, Лондон, Берн. До них нав'яжуться детальніше при розгляді діяльності українського студентства. Всі ці згадані конференції характерні шуканням і ставленням перших пробних кроків, обмеженим числом учасників.

Кінець 1950 року є свідком конференції в Штокгольмі, яка дає у висліді рішення продовжувати і надалі розпочату нарадами співпрацю 17-ох національних студентських союзів — учасників конференції. Щойно в січні 1952 на Другій Міжнародній Студентській Конференції в Единбурзі (Шотландія) закінчено період пробних кроків і шукань та покликано до життя Координаційний Секретаріат Національних Студентських Союзів з осідком в Ляйдені (Голандія).

Створення постійного секретаріату і надзірної ради, належно поставлена діяльність КОСЕК-у виявились успішним ударом по комуністичних впливах серед студентства в глобальному масштабі. Единбурзька конференція є помітним початком сучасного впливу ІЮС на світовому форумі.

Українські Міжнародні Студентські Дії

Розглядаючи діяльність українського студентства на зовнішньому відтинку треба мати на увазі завдання і призначення цих дій, основні їх заложення - принципи. "Вісті ЦЕСУС-у" Ч. 1-2, 1951 кажуть, що в праці на зовнішньому полі ЦЕСУС був вірний таким чотирьом принципам:

- а) впровадити українського студента знову у міжнародне — офіційне студентське життя;
- б) налагодити практичну співпрацю із чужинецькими державними студентськими союзами та тими союзами, що об'єднують студентство на чужині;
- в) здобути визнання ЦЕСУС-у у міжнароднім студентським житті "де факто", та
- г) підготувати визнання ЦЕСУС-у, як світової організації українського студентства — "де юре".

В звідомленні з міжнародньої студентської конференції в Единбурзі (циклюстилеве видання УСГ — Ан Арбор) в розділі: "Характеристика Подій і Актуальні Висновки", піонер і будівничий повесних українських студентських зовнішніх дій — Зенон Винницький, стверджує:

Для точного розуміння міжнародньої політики ЦЕСУС-у у 1949-52 років треба з'ясувати слідуюче:

- а) Завданням ЦЕСУС-у в його зовнішній діяльності було і є включення українського студентства в круг світового студентського руху, щоб привчити молоду генерацію світу бачити в Україні коначний, постійний і самостійний чинник міжнароднього життя;
- б) Ідейною основою наших зовнішніх дій в згаданому періоді була боротьба за душу сучасного світового студентства, що донедавна майже повністю знаходилося під вбивчим впливом комунізму в ідеологічному аспекті, чи Комінформу під діловим оглядом. Тому ми на кожному кроці розшифровували Міжнародний Студентський Союз (ІЮС) в Празі, як агентуру Кремлю, лянсуючи думку

про konieczність створення нового міжнародного студентського центру, хоч як несприємливиме воно було для опортуністичного західного студентства.

В цьому аспекті для ЦЕСУС-у мали найбільше значіння студентські конференції, які займалися цілістю студентського життя і налагодженням постійної співпраці національних студентських юній. Їм теж призначена значна частина цього огляду.

ЦЕСУС знайшовся вперше після війни в крутіжі офіційного міжнародного студентського життя в вересні 1949 року, взявши участь у студентському конгресі в Гамбурзі. Цей конгрес був для ЦЕСУС-у "вікном у світ". Зенон Винницький, репрезентуючи на конгресі ЦЕСУС, як його референт міжнародних зв'язків, зайнявся студіями тогочасного міжнародного студентського укладу, наявних відносин, виготовленням потрібної студентської адресної книги. Ціллю гамбурського конгресу була не тільки проблема європейсько-німецького замирення, але й підготовка до т. зв. "Конференції Практичної Співпраці", яка відбулась в Лйден (Голляндія), в жовтні, цього року.

На конференції в Люден, представник ЦЕСУС-у Борис Макаренко — положив підвалини для налагодження ділової співпраці ЦЕСУС-у із західними національними студентськими союзами в програмі міжнародного студентського руху та в своїх доповідях видвигнув справу практичного визнання ЦЕСУС-у в міжнароднім житті. Делегата ЦЕСУС-у трактовано, як делегата України і як делегата студентського союзу.

Жовтень 1950 р. зустрінув делегацію українського студентства на міжнародній конференції в Берні, Швайцарія. Завданням конференції мало бути прийняття і підписання "Академічної Хартії", яку випрацювало швайцарське студентство. Хартія, оперта на декларації про права людини О.О.Н., мала стати ідейною і практичною основою нової світової студентської централі. Шляхотні задуми швайцарців перекреслив англо-скандинавський блок. І тому наради в справах міжнародної студентської політики та академічної хартії ведено довірочно, без англо-скандинавської участі. В цих довірочних нарадах брала участь теж делегація ЦЕСУС-у, в складі: Ігор Суховерський і Зенон Винницький. Разом з представниками 10-ти національних студентських союзів, Зенон Винницький підписав в імені ЦЕСУС-у Академічну Хартію, як зобов'язуючу клявзую в міжнародних студентських діях.

В грудні 1950 року, в Штокгольмі, відбувається студентська конференція, як світовий координаційний орган. Інтереси ЦЕСУС-у на цьому форумі заступає Ігор Суховерський. Конференція прийняла резолюцію про фактичне і правне визнання національних студентських союзів, що їх осідок є на чужині, в офіційному студентському світі.

На Другій Міжнародній Конференції в Едінбурзі (Шотляндія) в січні 1952 ЦЕСУС був репрезентований Борисом Макаренко. Представник ЦЕСУС-у користувався на цій конференції всіма правами, що їх мали представники державних студентських юній, крім участі в голосуванні.

На черговій, третій конференції в Копенгазі (січень 1953) беруть

участь: Всеволод Мардак, Борис Макаренко, Юрій Борис та, як до-
радник, Др. Богдан Кентржинський.

На цьому можна б закінчити огляд діяльності ЦЕСУС-у на офі-
ційному міжнародному чи світовому студентському форумі, бо за
вийнятком П'ятої Конференції в Бірмінгтоні, Англія, та конференції
1959 року в Лімі, Перу, конференції КОСЕК-у відбуваються без
участі представників ЦЕСУС-у.

Діяльність ЦЕСУС-у пізнішого періоду зводиться до втримуван-
ня куртуазних і ділових взаємин з поодинокими студентськими со-
юзами європейського терену, та до участі в ряді вущих конферен-
цій для розгляду окремих питань. В цьому, для прикладу, слід зга-
дати: конференцію європейської університетської преси — вересень
1952, Париж (представники ЦЕСУС-у Всеволод Мардак, Володимир
Косик), конференцію економічних і соціальних потреб студентства
в жовтні того ж року в Парижі (Всеволод Мардак, Іван Сілецький),
а в дальшому участь представників ЦЕСУС-у в 1954 році в конгрес-
сах американського, канадійського і французького студентства та
в 1956 році в 45-ому конгресі французького студентства та 8-му кон-
гресі німецького студентства.

Реасумуючи діяльність ЦЕСУС-у на зовнішньому відтинку після
Другої Світової Війни, приходимо до таких висновків:

1) Роки 1949-52 є роками штурму за здобуття позицій на офіцій-
ному студентському форумі.

Конференції в Гамбурзі, Ляйдені та Берні трактували ЦЕСУС як
рівного серед рівних, представники ЦЕСУС-у були зрівняні в пра-
вах з представниками державних студентських союзів. В Штокголь-
мі і Единбурзі, не зважаючи на сильний спротив англо-скандинав-
ського блоку, ЦЕСУС здобув ім'я, приятелів, став де-факто визнаний
співучасником міжнародного студентського співжиття.

2) Роки 1953-56 характерні обороною здобутих раніше позицій,
зокрема позицій, що їх значно обкраяла конференція в Копенгазі
(січень 1953); розбудовою взаємин з поодинокими національними
студентськими союзами.

3) Роки 1956-58 — це таки період загального відступу з зовніш-
нього відтинку, звуження діяпазону дії, період розгублености та
недіяльности. Характерним з'ясуванням цього часу може слугжити
звіт Едварда Бродацького, тодішнього керівника Відділу Міжнарод-
них Зв'язків ЦЕСУС-у, на 21-му Конгресі ЦЕСУС-у, що появився у
передруку в Студентському Слові, Ч. 5 (47). Роблячи аналізу між-
народного студентського стану в згаданому звіті він каже: "Важко
подати до ласкавого відома Світлич Зборів характеристику відно-
шення принайменше провідних національних студентських союзів
до ЦЕСУС-у. Не маючи змоги бути присутнім ні на одній міжна-
родній конференції і тим самим позбавленим безпосеред-
нього контакту з провідними особами організованого студентського
життя, мені прямо неможливо дати конкретну дефінітивну відпо-
відь на це питання".

4) Останній рік помітний поновними спробами ЦЕСУС-у про-
явитись на міжнародному студентському форумі, як про це говорить
висилка спільної делегації ЦЕСУС-у і СУСТА на 9-ту Міжнародну

Студентську Конференцію в Лімі, Перу. Такий висновок теж впливає із факту творення окремої комісії для міжнародних взаємин з ініціативи Управи ЦЕСУС-у із представників наявних українських студентських союзів, із резолюції Конгресу СУСТА в цій справі, але про цей зворот ще передвчасно тут говорити.

Зовнішня Діяльність СУСТА

Зовнішня діяльність СУСТА проявляється в основному на університетському та студентському відтинках в ЗДА, а побічно теж на міжнародному форумі. Її завданням є діяти в користь української визвольної справи через створювання в огнищах науки і культури ЗДА належного розуміння української проблеми, змагань української нації за державність, — закріплювання знань про моральні і духові вартості українства та плекання й поширювання українських ідеалів і традицій на американському терені. Датус вона свій початок від створення СУСТА, проходить вона з рамени Управи СУСТА, в красвому розмірі, а в льокальному, з рамени громад; веде її теж загал студентства і кожен студент зокрема.

Праця Управи виявляється в ділових взаєминах із американською національною студентською юнією (ЮНСА), у взаєминах із центрами наявних етнічних студентських союзів на терені ЗДА, в ініціюванні окремих імпрез — конференцій на університетському форумі, в розповсюдженні окремих видань на адреси міжнародних студентських союзів і важливіші адреси в ЗДА, в реагуванні на події в студентському і політичному сзті.

Діяльність громад зводиться до культурних і мистецьких імпрез на окремих університетах, участі в програмах студентських улаштувань, конференцій. Студентство, як цілість, і кожен студент зокрема, виконують важливу місію нівеляції москвофільських впливів, наявних в науковому світі ЗДА, спростовуючи подавані пів-правди із університетських катедр і підручників, включаючись активно в науковий світ і многогранні ділянки культурного і політичного американського життя.

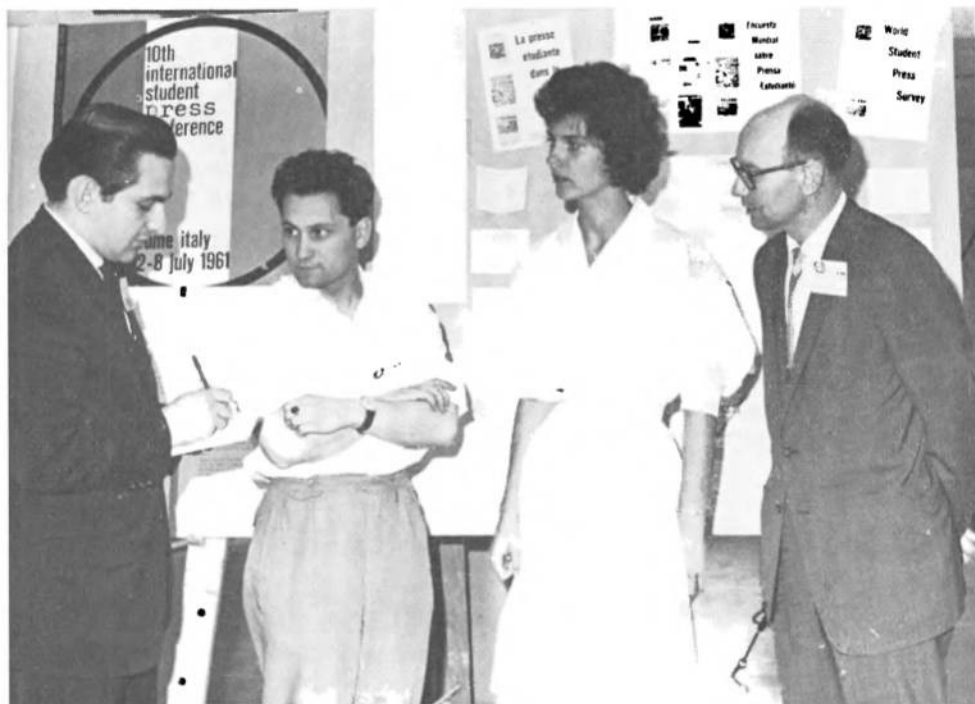
Представники СУСТА беруть вперше участь в конгресі американського студентства в Еймс, Айова, в 1954 р. (М. Почтар і Б. Плюко). В Еймс покладено основи співпраці з американським студентством, введено СУСТА в офіційний студентський світ. З цього часу починається ділова співпраця Управи СУСТА з Екзекутивою ЮНСА, яка триває і досі.

Представники СУСТА беруть в дальшому участь в таких конгресах ЮНСА: в Міннеаполіс — 1955, Чікаго — 56, Ан Арбор — 57 та в Урбані, Ілл. в 1959 р. Делегація ЮНСА є учасником нарад Другого Конгресу СУСТА в 1955 році. Віцепрезидент Управи СУСТА для зовнішніх справ відбуває ряд зустрічей з представниками ЮНСА на протязі 1955-57 років. В тому ж часі відбуто теж ділову нараду керманічів ЮНСА і СУСТА для обговорення проєктів практичної співдії обох союзів, а у її висліді ЮНСА одержала ряд матеріалів про колоніяльне положення України, стан українського студентства на Рідних Землях, тощо.

Із видань, що їх розіслано на важливіші адреси, слід згадати

TENTH INTERNATIONAL STUDENT CONFERENCE

Approximately 300 students from 80 different countries participated in the Tenth International Student Conference, held at Laval University in Quebec, Canada from June 27 to July 8, 1962. Host for the conference, the first ever to be held on the North American continent, was the National Federation of Canadian University Students (NFCUS). In the photo, captive nation's student union representatives discuss common problems and conference strategy. From left are: Walter D. Prybyla, Jr., representing the Central Union of Ukrainian Students (CESUS); Bujdoso Alpar representing the United Federation of Hungarian Students (UFHS); Biruta Augustas representing the Lithuanian Student Association; and Adolfs Sprudz, international affairs vice president of the Latvian Student World Association. Delegates to the International Student Conference meet to plan a program of cooperation for the next 18 months and to consider all pressing issues facing students around the world.

Декларацію СУСТА в 38-му річницю Крут, спільне видання ЦЕ-СУС-у, СУСТА, СУСК і САУС в 40-ву річницю Крут, Звернення СУСТА до Студентства і Молоді Світу з приводу ініційованих Москвою фестивалів молоді, журнал "Горизонти". Ініційовано і переведено 3 університетські конференції із східньо-європейською проблематикою, а в тому одна із рамени УСГ — Ан Арбор. В акціях,

які вимагали голосу української спільноти чи студентства чи то у Вашингтоні чи в ОН, не бракувало в минулих роках голосу СУСТА. Висилаючи спільно із Управою ЦЕСУС-у делегацію на 9-ту Міжнародну Конференцію Студентства в Лімі, Перу, Управа СУСТА підсилила зовнішні дії ЦЕСУС-у, зробивши перші кроки в напрямку включення українського студентства ЗДА в процес діяльності цілоти українського студентства на міжнародному відтинку.

З діяльніших громад на зовнішньому форумі слід згадати УАСТ ім. А. Коцка в Клівленді з ранішої дати, а з новішої чи сучасної — УСГ — Ан Арбор і динамічну Громаду — Сиракузи.

Реасумуючи цей короткий і лише частинний огляд зовнішньої діяльності СУСТА на протязі 1953-1959 років, стверджуємо:

1) Головне поле зовнішньої діяльності СУСТА — це університетський форум і студентський відтинок ЗДА.

2) Своїми діями Управа СУСТА, окремі громади — члени СУСТА, як теж студенти індивідуально, підточуючи і захитуючи на протязі декількох років москвофільські впливи, промощують шлях для української правди в американський науковий і студентський світ.

Десята Міжнародна Студентська Конференція “КОСЕК”

Около 300 студентських провідників з 80 країн світу були учасниками Десятої Міжнародної Студентської Конференції “КОСЕК-у”, яка відбулася в Квебеку, Канада, від червня 27 до 8-го липня м. р.

Понад 80 національних студентських союзів-уній були репрезентовані на Конференції, і кожна делегація складалася із багатьох студентських провідників, включно з лінгвістами та адвокатами. Крім делегацій національних союзів-уній, були також заступлені молодечі і студентські організації, які працюють на міжнароднім полі, м. і. Пакс Романа, Студент Мірор, Ворлд Юніверситі Сервіс, Міжнародний Студентський Рух при Об’єднаних Націях й інші. На Конференції були присутні також представники комуністичного студентського руху. Володимир Д. Прибила м., президент СУСТА, був представником ЦЕСУС-у на Конгресі.

Після нарад, Конференція у своїх резолюціях засудила усі форми тоталітаризму, імперіялізму, колоніялізму, расизму та диктатури. Три офіційні мови були вживані під час нарад: англійська, французька й еспанська. Господарем цієї Конференції, яка відбулася перший раз на американському континенті, була Національна Федерація Студентів Канадійських Університетів. Пол. Герин Лажоа, міністер молоді провінції Квебеку, відкрив Конференцію. Між іншим він був представником канадійських студентів на першій повоєнній Конференції національних студентських організацій. Саме на цій повоєнній конференції виявилася активніша міжнародна студентська спів-

праця, і в той час також ЦЕСУС приступив до Міжнародної Студентської Конференції.

На Х-ій Конференції, як і на попередніх, обов'язував принцип, що усі рішення мають бути переводжувані в дусі повної пошани та рівності поміж студентами. Українська делегація була тепло прийнята і була хвалена як теж і критикована за свою виставку під назвою "Україна — перша поневолена держава Москви". На виставці було багато матеріалів про український студентський рух на еміграції, та дані про Україну, як про поневолену націю. ЦЕСУС видрукував для делегатів брошурку з заголовком "Головні факти про Україну". Також роздано делегатам нове число "Горизонтів" (офіційного органу СУСТА), українського студентського журналу в англійській мові.

BRIEF HISTORY AND DESCRIPTION OF THE INTERNATIONAL STUDENT CONFERENCE

The International Student Conference was first convoked in 1950 by the Scandinavian National Unions of Students for the purpose of establishing new means of student cooperation.

Prior to this time, the International Union of Students had been the world forum for such cooperation. The structure of the IUS and the actions which it took made it, in the eyes of many National Unions of Students, the political instrument of a partisan ideology. The majority of unions which had originally joined, left the IUS between 1946 and 1954 because of the body's increasingly political partisan nature.

Such incidents as the government retaliation in 1948 against Czech students who opposed the Communist coup d'etat in their country, and the expulsion of the Yugoslav Union of Students from the IUS in 1950 because of Tito's repudiation of Stalin, exemplify this partisan behavior.

Since 1950, the number of National Unions of Students participating in the International Student Conference has increased steadily. At the Ninth ISC 73 National Unions were represented; for the 10th Conference over 80 unions are expected to attend.

With this increased diversification of attitudes and opinions has come added difficulty in finding common ground for cooperation, yet the Conference has maintained flexibility and deeper understanding of the problems facing students.

One of the salient features of this international meeting is that each is a separate and complete conference. It was considered absolutely essential at the first two conferences that each Conference begin completely anew with participation, rules of procedure, agenda and every other aspect determined by the Conference itself in plenary session.

It was felt that only the Conference as a whole — all National Unions convened together — could take decisions concerning the framework of

cooperation and affecting the various National Unions. Nothing was to be predetermined or arranged in advance.

The Unions reaffirmed their "willingness to review their arrangements at any time in the light of changed conditions."

Each of these basic precepts has been scrupulously maintained in every Conference since 1951: the issue of invitations to all known national student organizations, the universally applied definition of a National Union, the system of delegated responsibility, the limited technical scope of the Coordinating Secretariat, the purely supervisory role of the Supervision Committee, the avoidance of any delegation of executive power, and the absence of any predetermined policy at each Conference.

All these key elements, set out at Stockholm and Edinburgh (sites of the first and second ISC's) have been maintained without alteration since 1951.

Taken together, they provide the essential structure, the means of working together, through which students all over the world, representing every ideological persuasion, have developed cooperation each year on a basis of mutual respect and equality completely devoid of any partisan considerations.

Within this structure, world-wide student cooperation has expanded, matured and prospered since 1951.

The resolutions of the ISC are mandated for implementation to the Coordinating Secretariat of National Unions of Students (COSEC).

COSEC maintains its office in The Netherlands, and is headed by an Administrative Secretary who is aided by up to six Associate Secretaries (one for each continent, plus an Associate Secretary for Finance) and the directors of such specialized agencies as the Research and Information Commission (RIC) and the International Bureau of Cultural Affairs (IBCA). A technical staff of about 40 is employed in the COSEC office.

The present Administrative Secretary is Jyoti Shankar Singh, of India.

The secretaries are chosen by the Supervision Committee from among nominations of National Unions.

The Supervision Committee is made up of nine representatives of National Unions. They are elected to the committee by the Conference. The functions of this body, as indicated by its name, is to ensure that the Secretariat adheres to its closely defined technical functions. It has no executive power.

Previous International Student Conferences have been held in Klosters, Switzerland (1960), Lima, Peru (1959), Ibadan, Nigeria (1957), Peradeniya, Ceylon (1956), Birmingham, England (1955), Istanbul, Turkey (1954), Copenhagen, Denmark (1953), Edinburgh, Scotland (1951), and Stockholm, Sweden (1950).

За Центр Українського Студентства

З переїздом української еміграції з Європи на інші континенти, в організованому українському суспільно-громадському житті європейських країн, мусіли наступити певні зміни структурального порядку. Таким змінам підпали найперше всі майже центральні суспільно-громадські установи, що після другої світової війни мали свої осідки на терені Західньої Німеччини.

З одного боку, через постійний відплив у заокеанські країни українських емігрантів, почались корчитися дієспроможність згаданих установ, а з другого боку, на теренах нового поселення, почали творитися нові льокальні суспільно-громадські та навіть політичні установи й організації, пристосовані до місцевих потреб і можливостей.

Такому самому процесові підпало організоване українське студентське життя, що в перших повоєнних роках на терені Європи, а особливо Німеччини, розгорнуло було широку та всесторонню діяльність.

Особливо пожвавлену діяльність розгорнув у тому часі Центральний Союз Українського Студентства (ЦеСУС), нав'язуючи до традицій довоєнних часів, тобто на міжнародньому студентському відтинку. У своїх початках ЦеСУС базував свою діяльність виключно на чисельно сильних Студентських Громадах, що діяли тоді в Німеччині, Австрії, Франції, Італії, Англії, Бельгії, Швейцарії та Іспанії. В тому часі ЦеСУС становив дійсну централю українського студентства, бо в заокеанських країнах, за малими виїмками, не було жадних студентських станових клітин.

З еміграційною хвилею відплила позажна кількість українського активного студентства, що значно послабило дієспроможність не тільки льокальних Студентських Громад, але також і ЦеСУС-у. У висліді того, в поодиноких країнах прийшло до ліквідації Студентських Громад, які існували при більших європейських університетах, а на їх місце поставали Крайові Союзи з безпосереднім членством.

У заокеанських країнах натомість бачимо цілком протилежний процес. У тому самому часі, при поодиноких американських, канадійських чи австралійських університетах постають українські студентські клуби, в більших містах — студентські громади, творяться клітини ідеологічних товариств, як ТУСМ ім. М. Міхновського, "Зарево", ТУСК "Обнова" й інші. У відносно короткому часі льокальні станові студентські клітини оформлюються в Крайові Студентські Союзи і так постає Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) у ЗДА, Союз Українських Студентів Канади (СУСК) в Канаді, Союз Аргентинсько-Українських Студентів (САУС) в Аргентині та останньо Централь Українського Студентства Австралії (ЦУСА) в Австралії.

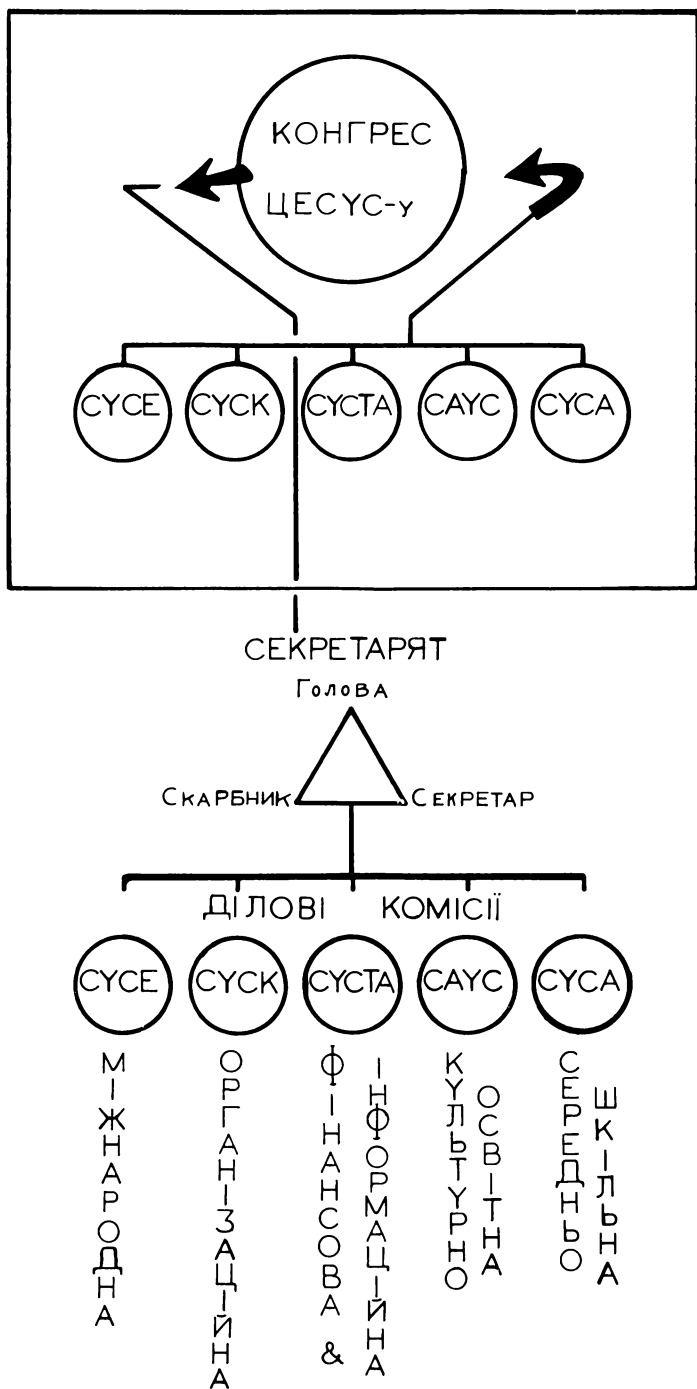
Вже при творенні СУСТА і СУСК-у виринуло питання координа-

ції цілості студентського життя в системі ЦеСУС-у, а тим самим й певні труднощі. Справа в тому, що, напр., СУСТА з огляду на перешкоди правового порядку (обов'язковість т. зв. чартеру) не могла стати безпосереднім правовим членом ЦеСУС-у, якого осідок і надалі залишився в Європі. Довкола цього питання довший час велись переговори між представниками ЦеСУС-у і СУСТА, що часто доходили навіть до гострої полеміки на сторінках студентської преси. У висліді прийнято компромісову розв'язку, а саме, обі сторони підписали т. зв. "Точки домовлення", згідно з якими ЦеСУС, не втручаючися у внутрішні справи СУСТА, залишався і надалі одинокою централею українського студентства у вільному світі із завданням репрезентувати українське студентство у світі перед українськими громадськими чинниками та в міжнародних студентських організаціях. Узгіднено теж, що СУСТА є цілком незалежною братньою організацією, та нестиме моральну і матеріальну допомогу в праці ЦеСУС-ові. За такою розв'язкою промовляв ще й той факт, що СУСТА за жадних обставин не могла добитись визнання на міжнародньому студентському форумі, що й зрештою, об'єктивно беручи, було б недоцільним, бо тоді ми мали б випадки присутності кількох українських представництв на міжнародних студентських зустрічах.

Така розв'язка була однаке тимчасовою, і в сьогоднішніх обставинах себе не виправдує. Як було вже сказано, в заокеанських країнах, а особливо в ЗДА і Канаді, під сучасну пору знаходиться більшість української студентської молоді. По правді кажучи, в цих дзюх країнах є великі можливості розгортання студентського руху та праці, а тим самим придбання матеріальних засобів, чого вимагає головню зовнішня діяльність. Терен європейських країн покищо ані першої, ані другої можливості не має. Натомість йому приходитьсь нести найбільші тягарі в тому відношенні, зокрема у зв'язку з осідком Управи ЦеСУС-у. До того, в поодиноких країнах Українські Студентські Союзи, не маючи змоги провадити загальної української студентської праці на міжнародньому форумі (вони ж бо мусіли б входити в склад державних студентських Союзів чи Федерацій) зайнялися виключно внутрішньою діяльністю. Паралельно з тим постають свого роду "льокальні патріотизми" і цілковите занедбування дуже важливого нам міжнароднього відтинку, а тим самим і байдуже наставлення до ЦеСУС-у.

Беручи до уваги вище сказане, Управа ЦеСУС-у від деякого часу застановлялась над тим, у який спосіб можна було б посилити працю ЦеСУС-у в теперішніх обставинах. При обмірковуванні різних можливостей, як перенесення осідку до ЗДА чи Канади, структуральної перебудови тощо, найбільш реальною, на нашу думку, було б в майбутньому на терені Європи держати тільки Президію Управи ЦеСУС-у (президент, секретар і ще один член Управи), а всі інші референтури перенести до поодиноких країн та творити комісії з окремими завданнями. Ці референтури могли б ангажувати на місці більше людей до праці та при піддержці Краєвих Студентських Союзів могли б краще сповняти свої завдання. В цьому випадку не потрібно було б переводити основної перебудови організаційної структури, а з публічно правового боку місцеві союзи не мали б

УКРАЇНСЬКИЙ СТУДЕНТСЬКИЙ РУХ

найменших ускладнень, бо кожний член Управи ЦеСУС-у входив би індивідуально, а не як представник від даного Союзу.

Все ж таки, кожний Союз повинен би мати до певної міри вплив на ангажування людей чи вибір референта даного ресорту Управи ЦеСУС-у на його терені. Цю справу можна б було розв'язати в той спосіб, що перед їх вибором мусіло б заіснувати договорення між Управами поодиноких Союзів (свого роду референдум) та опісля рекомендація осіб, що їх мав би затвердити Конгрес ЦеСУС-у. Згодом можна б було також переводити в цей самий спосіб вибір Президії ЦеСУС-у, як координуючого чинника окремих Референтур чи Комісій.

Цих кілька думок щодо майбутнього ЦеСУС-у ми зумисне, висуваємо напередодні П'ятого Конгресу СУСТА, бо вважаємо, що ця справа не повинна бути поминена на цьому форумі. Ми вважаємо, що це є справа цілості українського студентства, незалежно від того, хто до якого Студентського Союзу чи Товариства належить. Всім нам повинно залежати на тому, щоб ЦеСУС, який протягом п'ятдесяти років сповняв особливо важливу функцію в українському студентському русі, міг далі її гідно сповняти, тим більше, що це єдиною українська студентська централа, яка визнана міжнародними студентськими організаціями, і через неї ми можемо провадити корисну роботу для добра української справи в імені тієї української студіюючої молоді, що будучи в умовах московсько-большевицького режиму, не може вільно виявляти своїх національних аспірацій.

Точки узгодження про відношення і співпрацю

Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЕСУС) та Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА)

З метою устійнення взаємовідношення та ділової співпраці між ЦЕСУС-ом і СУСТА, в дусі Деклярації Першого Конгресу СУСТА і згідно з рішенням Сімнадцятого З'їзду ЦЕСУС-у, Управи ЦЕСУС-у і СУСТА приймають чергові точки:

I. Союз Українських Студентських Товариств Америки, згідно з Деклярацією I Конгресу Українського Студентства Америки, на якому цей Союз створено, визнає Центральний Союз Українського Студентства (ЦЕСУС) ідейно-моральним виразником та найвищим репрезентативним авторитетом усього українського студентства у вільному світі.

II. Союз Українських Студентських Товариств Америки є окремою правовою одиницею в американському правопорядку і як такий визнається ЦЕСУС-ом єдиною становою центральною організацією українського студентства в ЗДПА.

III. СУСТА координує з ЦЕСУС-ом основні напрямні й важливіші акції своєї діяльності, а Керівні Органи обидвох Союзів інформують себе взаємно про свою діяльність. У своїй діяльності, як внутрішній, так і зовнішній, СУСТА і ЦЕСУС вистерігатимуться такої діяльності, яка в будьякій мірі могла б пошкодити одному із Союзів.

IV. СУСТА піддержує ЦЕСУС у його міжнародній діяльності, як одного з речників українського студентства в світі.

V. СУСТА організує матеріальну допомогу ЦЕСУС-ові при помочі окремої Комісії Управи, покликаній для цієї цілі, як теж відповідно до потреб ЦЕСУС-у й власних фінансових спроможностей, неперіодичними, доброзілими асигнаціями з каси СУСТА.

VI. Всі станові українські студентські Товариства, зголошені до цього часу в ЦЕСУС-і, як правні його члени, з підписанням цього акту автоматично стають правовими членами СУСТА, згідно з його статутом.

VII. Для справної співпраці й діловості звітіз обох Союзів, Управа СУСТА співпрацює з представником ЦЕСУС-у, визначеним для неї Управою ЦЕСУС-у в порозумінні з Управою СУСТА.

Ці точки узгодження входять у життя з прийняттям їх Управами обох Союзів. Остаточну правосильність набирають після затвердження Конгресами ЦЕСУС-у і СУСТА.

Париж, — — — — 1954.

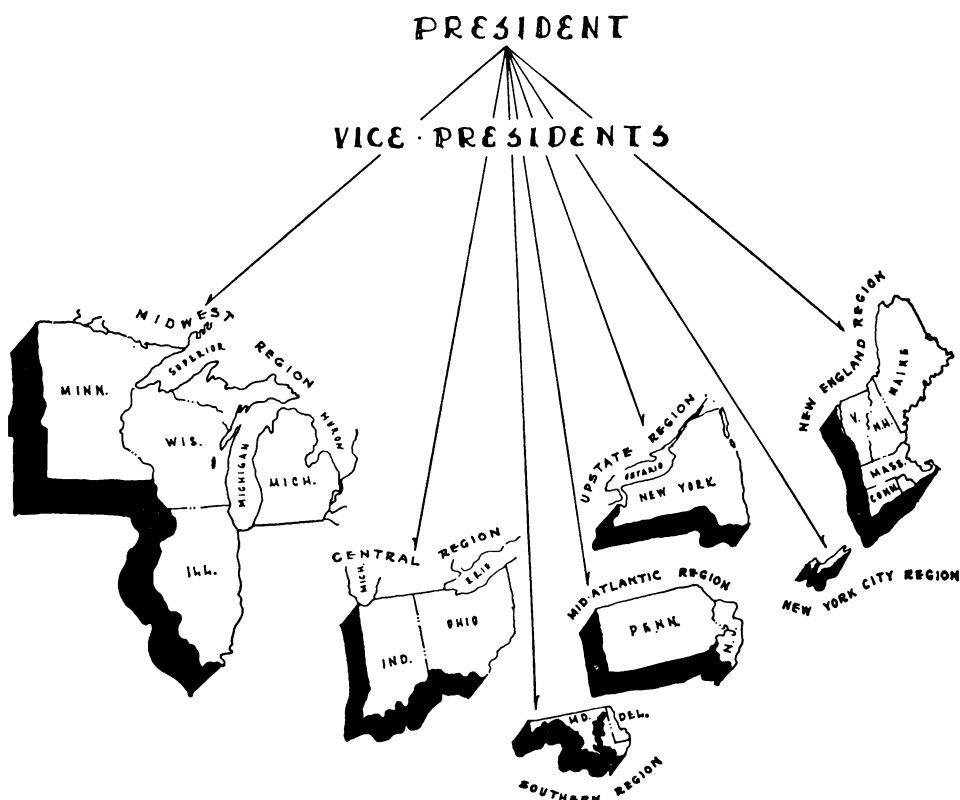
Нью Йорк, — — — — 1954

ЗА УПРАВУ ЦЕСУС-у:

Кирило Митрович — президент
Іван Сілецький — ген. секретар
Володимир Косик — рг. референт

ЗА УПРАВУ СУСТА:

Елеонора Кульчицька — президент
Євгенія Ковальська — ген. секрет.
Галина Демидчук — III. заст. президента, реф. орг. справ

REGIONAL ADMINISTRATION OF THE UKRAINIAN STUDENTS OF AMERICA

SUSTA

Feeling a need for a central agency to represent all Ukrainian students in America, the Student Association in Cleveland and New York convened on November 15-16, 1952, in Cleveland the Conference of Ukrainian Students Associations of America. An Executive Secretariat was set up. The Secretariat, after sufficient preparation, convened the First Congress of Ukrainian Students in America on April 11-12, 1953, at Columbia University. Realizing the need for a coordinating body, the representatives of student associations attending the First Congress founded the Federation of Ukrainian Student Organizations (SUSTA). A constitution was proposed and accepted. Each student association became an equal member in the Federation.

The Second Congress of SUSTA was held on June 10-12, 1955, at Columbia University. The Third Congress of SUSTA was convened on June 15-16, 1957, in Cleveland. The Fourth Congress was held on July 4-5, 1961, at Wayne State University in Detroit.

Various activities of SUSTA play an important role in the shaping of student life. **Student's Word** is edited as the monthly supplement to the Ukrainian daily "Svoboda." SUSTA also publishes **PIB** and **Horizons**.

Володимир Д. Прибила, мол.
Президент СУСТА

За оживлення і зміцнення організації

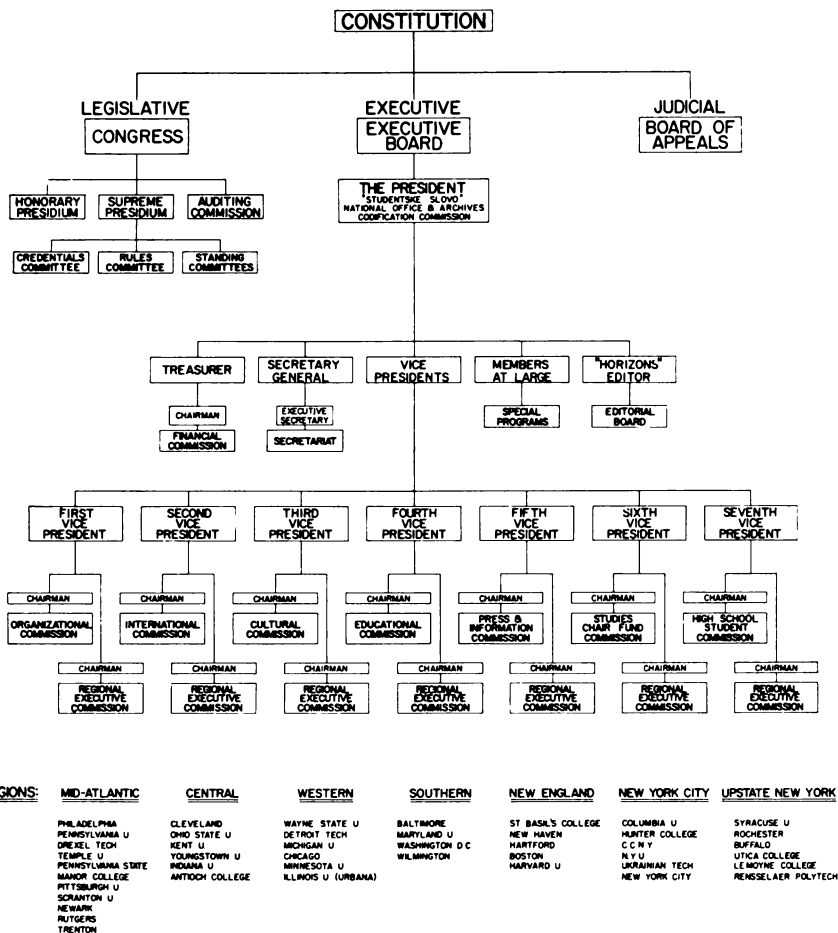
П'ятий Конгрес Українського Студентства Америки, що відбувся в днях 1-го і 2-го липня ц. р. в університеті Вейн Стейт в Дітройті, звернув увагу на konieczність оживлення, зміцнення та поширення організації й адміністрації Централі Союзу Українських Студентських Товариств Америки.

Згідно з побажаннями й інструкціями Конгресу, я предложив нововибраній Управі під час другого нарад Управи СУСТА, дня 5-го серпня ц. р. у Клівленді свій план праці, розвою нашої організації та реформи адміністрації нашої Централі. У цій справі видано окремий меморандум. Він подає загальний план раціонального ведення адміністрації й організації нашого студентського союзу на рік 1961-1962. Завданням цього плану є визначити місце і підставу конференцій СУСТА, акцію для відновлення й оживлення деяких студентських клітин, окреслення і децентралізацію та передачу адміністративних обов'язків віце-президентам СУСТА та районним комісіям, безпосередній і неперервний координаційний вплив Централі на всіх українських студентів в Америці. Сподіваюся, що так розподілена праця, відповідальність і авторитет дасть кожній студентській клітині, кожному студентові і кожному членові Управи СУСТА змогу виконати якнайкраще свої членські обов'язки і можливість брати якнайживішу участь в розбудові організованого студентства.

Досвід минулих років доказав, що із творенням нових студентських громад і їх вступом в члени СУСТА, рівночасно посилювалась централізація студентської активності в кількох метрополіях студентських громад, які стали членами гігантами в проводі СУСТА. На конгресах, ці громади-гіганти були рішаччі і перебрали провід студентського життя. Вони вибирали з-поміж себе провідників Управи СУСТА й ексекютивних органів та видавництва. Коли менші студентські громади, теж члени СУСТА не мали того щастя, щоб мати своїх провідників в Централі, тоді вони не відчували повністю вартості організованого студентського життя. Ці громади поволі ізолювали себе і ставали неактивними членами СУСТА, і згодом зникали. Нищила студентську єдність також й політична партійність.

Цей історичний досвід повинен бути для нас дороговказом. З-поміж клітин СУСТА, 14 громад, себто 60 процентів є діяльні. Десять громад, 40 процентів, неактивних. Не вчисляємо 9 громад, будучих членів СУСТА. Давніше, президент і його заступник, референт організаційних справ були одинокі, які стимулювали рух нових членів-клітин, відновлювали заспалі громади, але досвід показав, що двох людей не є в стані нести відповідальність за організацію й адміністрування понад 25 громадами-членами. Гроші, час, людська сила та витривалість були конечно потрібні, щоб удержати Централю, обслужити відділи й основувати нові клітини, а до того ще зміцнювати і розвивати активність та вплив СУСТА. Без розподілу праці та

FEDERATION OF UKRAINIAN STUDENT ORGANIZATIONS OF AMERICA (SUSTA)

SPECIAL AGENCIES: UKRAINIAN STUDENT FUND
UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND
UKRAINIAN STUDENT-ARCHIVES MUSEUM

адміністративної відповідальності, ніяка організація не може втриматися, а не то зростати і розвиватися.

Після нового плану, всі віце-президенти Управи СУСТА перебирають відповідальність за організацію й адміністрацію Централі у своїх районах. Віце-президент СУСТА є господарем свого району і репрезентує в своєму районі Президента СУСТА. Віце-президенти безпосередньо підлягають директивам Президента. Вони складають місячні звіти зі своєї праці і розвою свого району Управі СУСТА. Віце-президенти вибирають собі Районову Екзекутивну Комісію з-поміж голов клітин СУСТА у своєму районі. Метрополітальні великі студентські громади, як і в минулому, змагатимуть до провідництва, до організування фінансових засобів і технічної допомоги та студентських сил для підтримки Централі. Вони повинні ставати столицями районів СУСТА і на будуче відігравати провідні ролі в розбудові сильної та скоординованої Централі Союзу Українських Студентів Америки.

Комісії СУСТА і їх завдання

П'ятий Конгрес Українського Студентства Америки доручив у своїх резолюціях діловий план праці на час до наступного конгресу. Цей план праці обіймає дві категорії діяльності. Одна категорія охоплює ділову програму, а друга ділову адміністрацію. Кожна з цих категорій має окремі ділові комісії Управи СУСТА, які обов'язані виконати свої завдання.

Завдання ділової програми складаються з таких точок: організаційні справи, зовнішні зв'язки, культурно-освітні справи, академічні справи, пресова та інформаційна служба, справа Фонду Катедри Українознавства, справа середньо-шкільних студентів, фінансові справи і справи секретаріату. Для виконання кожної точки ділової програми є визначена окрема ділова п'ятичленна комісія з головою і з одним віце-президентом. В окресленій йому діловій програмі, віце-президент має опрацювати план праці згідно з резолюціями П'ятого Конгресу, приділені його референтурі. Віце-президент доручає голові і членам своєї ділової комісії реалізування його плану праці, затвердженого Управою СУСТА. Голова ділової комісії виготовляє звіт діяльності членів комісії на письмі і передає своєму віце-президентові для дальшого ужитку та передання його Управі СУСТА.

Завдання ділової адміністрації охоплює такі райони: стейти Пенсильванія і Нью Джерзі, Огайо й Індіана, Мишиген - Міннесота - Ілліной - Вискансен, Меріленд - Делавер - Дистрикт оф Колумбія, стейти Нью Інгленд, метрополія Нью Йорк - Лонг Айленд, і апстейт Нью Йорк. Для розвинення, зміцнення й облегшення ділової адміністрації діють окремі ділові екзекутивні комісії поодиноких районів. Екзекутивні районові комісії складаються з голов Українських Студент-

ських Громад даного району. В окресленій йому діловій адміністрації, віце-президент організує своє господарство і систему відповідної адміністрації. Віце-президент скликає районну раду голов поодиноких клітин і ознайомлює їх зі своїми плянами господарювання районом, а окружна рада одобрює і переводить в життя. Голова районної ексекютивної комісії виготовляє звіт діяльності членів комісії на письмі і передає своєму віце-президентові для дальшого вжитку та передання його Управі СУСТА.

На закінчення порушених питань діяльності СУСТА і плянів на майбутнє українського студентського руху в Америці, треба підкреслити основне завдання обох родів комісій Союзу Українських Студентських Товариств Америки. Праця в комісіях має завдання приєднання і вишколу молодого приросту-кадрів будучої студентської провідницької сили. Солідне, точне і відповідальне виконання малих завдань є запорукою, що досвід, практика і почуття обов'язку є одиною дорогою до зрілості нових провідників української студентської громади.

Володимир Д. Прибила, мол.
Президент СУСТА

UKRAINIAN CIRCLE

What were Khrushchev's attempts to win respectability in the West?

"Vatican-Moscow Relations Following the Release of Metropolitan Slipy" was the theme of a lecture delivered by Mr. Walter Dushnyck, specialist on Ukrainian and Soviet affairs, at a recent meeting of the Ukrainian Circle at Newark-Rutgers University. The lecture was one in a series of events sponsored by the hromada.

The second lecture, entitled "Ukrainian Contributions to U.S. understanding of the U.S.S.R.," was given by Mr. Stephen Chemych of Columbia University. Mr. Chemych stressed the importance of the passage of the House referendum instituting a permanent Captive Nations Committee. The committee's goal would be to study the many diverse nations under the yoke of Communism. Mr. Chemych also stated that the findings of this committee would be invaluable in contributing to the knowledge of our most organized adversary, the Soviet Union.

Courtesy of the Rutgers Observer, April 29, 1963.

During the annual International Week program, the Syracuse University Ukrainian Club participated in the "Festival of Nations" presentation of songs and dances from various countries of the world. In the photo, kneeling to a prysadka are Eugene Pawelko, bandurist Andrij Horniatkewych, and dance director Ray Kitt. Standing from the left are Lev Bachinsky, Marusia Prybyla, Norma Bigtree and Dick Dauenhauer. Committee for arranging for a Ukrainian pavillion during the exhibition of arts and foods from around the world were; Lydia Welychko, Daria Horodecka, Oksana Lukashewycz, Marta Kyzma, and Dora Salaban. Ukrainian dancers, which performed, but are not in the photograph include; Ann Weldon, Jane Kirschner, and Bill Brennerman.

TEMPLE UNIVERSITY

Throughout the week of February 11-15, 1963 — the Ukrainian Club at Temple University presented a book exhibit in the lobby of Mitten Hall, center of student activities.

Walter Wanchycky, chairman of the Ukrainian student hromada, originated the idea for the exhibit, the first of its kind to be held by the USH. Special mention should be given to Zirka Bernadyn for her hard work in setting up the exhibit. Books were donated by the Orion Ukrainian Book Store and also by individual students.

The books and pamphlets on display included Ukrainian-language editions as well as English translations and ranged in subject matter from church literature, poetry, and history to the recent novels of the post-war period.

This book exhibit is still another accomplishment of the Ukrainian Club in promoting an interest among the students of Temple University in Ukrainian culture and its contributions to European and world civilizations. Temple University is located in Philadelphia.

Адміністративний правильник

Адміністративний Правильник Нарад Управи СУСТА складається з таких точок:

1. наради
2. звітування
3. фінанси
4. кореспонденція
5. різні.

Завданням приписів Адміністративного Правильника є облекшення і упорядкування нарад Управи, звітування поодиноких референтур та адміністрації Централі.

1. НАРАДИ

а. Скликання, час і місце нарад Управи вирішує Президент. Наради будуть відбуватися кожного другого місяця, а на випадок наглої потреби Президент є управнений скликати їх частіше з поданням причини і програми нарад.

б. Члени Управи зобов'язані брати участь в кожній нараді, а на випадок перешкоди повідомити Президента письмово про перешкоду своєї відсутності та установити свого заступника з-поміж членів Управи з письмовим уповажненням. Рівнож відсутний член Управи є обов'язаний переслати свій звіт з діяльності за минулий час і плян своєї праці на будуче.

в. Члени Управи, що опустять три (3) наради за чергою без виправдання, будуть усунені з Управи СУСТА, на основі рішення Контрольної Комісії і Товариського Суду.

г. На випадок, коли відсутний член Управи не установив свого заступника, Управа на внесок Президента установляє тимчасового заступника з-поміж членів Управи.

2. ЗВІТУВАННЯ

а. Всі члени Управи на кожній нараді подають звіти за минулий час своєї діяльності і плян праці на будуче.

б. Звіти членів Управи обіймають:

- 1 — участь (або відсутність) в нарадах Управи СУСТА, конференціях СУСТА і з'їздах СУСТА або їх клітин,
- 2 — кореспонденцію приходячих і відходячих листів, та питання порушені в листуванні,
- 3 — статті поміщені в "Студентському Слові", та "Горизонтах" і в українській або американській пресі,
- 4 — про виконання (або невиконання) доручень в меморандах Президента,
- 5 — та про всю минулу діяльність референтури від попередних нарад Управи,
- 6 — плян праці та діяльності своєї референтури до слідуючих нарад Управи
- 7 — свої рекомендації і внески до затвердження Управою СУСТА.

в. На випадок перешкоди у підготованню письмових звітів, треба повідомити про це Президента перед нарадою Управи.

г. Члени Управи, що не пропонують без виправдання трьох (3) звітів, будуть суспендовані на основі рішення Управи, аж до виконання своїх членських обов'язків.

3. К О Р Е С П О Н Д Е Н Ц І Я

а. Члени Управи зобов'язані зберігати та упорядковувати кореспонденцію приходячих листів і копії відходячих, та творити з них свій архів. Архів з кінцем кожного ділового року треба передавати до Архіву Централі СУСТА.

б. Члени Управи зобов'язані приносити на всі наради Управи свої архіви для орієнтації Управи.

в. В архівах поодиноких членів Управи повинні бути світлини, вирізки з української і американської преси, меморанди Президента, резолюції Конгресів, адресар СУСТА, адміністративний правильний нарад Управи, і всякі матеріали з діяльності даної референтури і району праці.

4. Ф І Н А Н С И

а. Скарбник подає Управі прелімінар бюджету Централі СУСТА на останніх нарадах Управи кожного півріччя до затвердження. Ділові фінансові періоди кінчаються 30-го червня і 31-го грудня.

б. Прелімінар бюджету Централі обіймає запроєктовані піврічні приходи і піврічні розходи поодиноких референтур, видавництв та ексекютивних органів Управи.

в. Прелімінар бюджету Централі опрацьований таким способом:

- 1 — З початком ділового півріччя, скарбник письмово звертається до поодиноких референтур, видавництв та ексекютивних органів Управи і просить їх дати йому письмовий план своїх запроєктованих піврічних приходів і піврічних розходів на слідуючий фінансовий період,
- 2 — Розходи таких категорій:

- а. адміністрація — 1. пошта і порта
2. приміщення
3. папір та канцелярські прибори
- б. репрезентація — 1. поїздки
2. реєстрація і нічліги
3. фотографія та матеріали до репрезентації.

в. спеціальні.

- 3 — Приходи таких категорій:

- а. членські вкладки та членські імпрезові боніфікації
- б. приходи із видавництв і імпрез Централі
- в. фундації від установ і поодиноких громадян.

г. На кожних нарадах Управи, Скарбник звітує про стан каси Централі і подає свій звіт на письмі поодиноким членам Управи. Оригінальний фінансовий звіт по прийняттю Управою і підписом Президента та Скарбника переходить до архіву Управи.

г. Прелімінар бюджету затверджений Управою стає фінансовою основою Централі на наступний фінансовий період.

е. Члени Управи мають зладжувати два примірники фінансових розчислень: одна копія має бути передана Скарбникові СУСТА, а друга задержана в своїм архізі.

і. Обов'язком скарбника є ініціатива організування і президення доходових імпрез і забав та кольпортажі видавництва СУСТА.

5. Р І З Н І

а. Адміністраційний Правильник Нарад Управи СУСТА зобов'язує:

- 1 — всіх членів Управи СУСТА
- 2 — редакторів "Студентського Слова" і "Горизонтів"
- 3 — всіх членів Управи Українського Студентського Фонду
- 4 — спеціальних представників і голов комісій та комітетів СУСТА вибраних Президентом або Управою.

б. Парляментарна поведінка в нарадах зобов'язує всіх членів Управи СУСТА і всіх членів Союзу Українських Студентських Товариств Америки.

в. Наради Управи СУСТА починаються точно о годині означеній в "Резюмеях" Секретаріату. Наради тривають максимально дві години.

ЯК МОЖНА ЙОГО ЗАБУТИ?

Кажуть, що патріоти, які ходили на прийняття до товариша міністра Луки Паламарчука морально зле себе почувають, бо ікра подана до сендвичів не була надто свіжа. (Лис Микита, лютий, 1963).

FIRST CONVOCATION OF USH PRESIDENTS

Drexel Institute of Technology USH played host to the first roundtable conference of USH presidents on December 2, 1961. There were three panel workshops; organizational, international, and study chair issues. In the photo, SUSTA vice presidents Ihor Chuma and Zenon Holubec lead the organizational affairs roundtable on the topic; "Unification and Coordination of Ukrainian Youth Organizations in the United States". Guest speaker was Joseph Lesawyer, president of the Ukrainian National Association. Skip Robinson was guest speaker from the United States National Student Association. In the photo from left to right; Ihor Chuma, Zenon Holubec, Joseph Lesawyer, Daria Holubec, Tania Chapelska, Nadia Bendiuk, Myroslava Wolianyk, Roman Shwed and Mstyslaw Petyk.

PRESIDENTS' ROUNDTABLE CONFERENCE AT DREXEL INSTITUTE

On December 2, 1961, the Federation of Ukrainian Student Organizations of America convoked the first Presidents' Roundtable Conference, which included the leaders of Ukrainian Student Hromadas united in SUSTA. The conference was held at the Drexel Institute of Technology. Fifty-five students representing many organizations, took part in the proceedings.

The conference was opened by SUSTA President, Walter D. Prybyla, Jr. who hailed the introduction for the first time of the panel and workshop structure system in the proceedings of student conferences. During the opening session, the assembly in plenary was addressed by the representative of the United States National Student Association (USNSA), Skip Robinson, who spoke of the work performed by his organization and its cooperation with SUSTA. Another guest speaker was Supreme President of

the Ukrainian National Association, Joseph Lesawyer, who outlined the aims of students in relation to Ukrainian organizational life, especially the UNA and the UCCA. After this, the plenary was dismissed into three small discussion groups — or roundtable workshops. There were three panel workshops: organizational issues were discussed under the topic "Federation and Coordination of Ukrainian Youth Organizations in the United States," led by Ihor Chuma. International issues were discussed under the topic "International Students and the Liberation of the Enslaved Nations" under the chairmanship of Bohdan Futey, and the final workshop "The Ukrainian Chair Fund and the Ukrainian Community" led by chairman Taras Charchalis.

On the evening of December 2, 1961, a banquet at the Essex Hotel was held with speeches and welcoming addresses. On Sunday, December 3, the main governing body of SUSTA held its meeting.

РЕЗОЛЮЦІЇ

П'ЯТОГО КОНГРЕСУ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ, ЩО ВІДБУВСЯ В ДНЯХ 1 І 2 ЛИПНЯ 1961 В ДІТРОЙТІ ПРИ УНІВЕРСИТЕТІ ВЕЙН СТЕЙТ

Загальна частина :

1. Ствердження:

П'ятий Конгрес Українського Студентства в Ювілейному Році Століття Смерти Тараса Шевченка приймає за клич української молоді: "Учітеся, Брати Мої, Думайте, Читайте, і Чужого Научайтесь, Свого не Цурайтесь!"

Зі зрозумінням, що кожне покоління мало завдання активізувати ці слова відповідно до своїх обставин і потреб, сьогоденна українська студіююча молодь повинна йти за кличем нашого Поета-Пророка.

Світ не стоїть на одному місці, він поступає вперед. Якщо хочемо йти з поступом, якщо хочемо зайняти відповідне нам місце в громаді студіюючої молоді світу, мусимо йти вперед. Прогрес, наука і технологія поставили свої вимоги і до студента — змінили його світ. Заклик Тараса Шевченка сто літ тому є для нас живий і обов'язуючий.

Сучасна українська студіююча молодь мусить собі здати справу як важним є сьогодні,—щоби якнайбільше нашої молоді вступало на високі студії, бо вчені та експерти формують опінію світа, і ми по закінченню високих студій будемо спроможні допомагати у визволенні нашої поневоленої батьківщини.

Українські студенти та середношкільники повинні здати собі справу, що вони мусять досягнути певний рівень знань і не лякатися вступати до **найкращих** університетів, бо вибір університету рішатиме їхній вплив на американське та міжнародне суспільне життя. Одначе, не можемо обмежуватися тільки до студій, але мусимо організуватися і творити скоординовану цілість, щоби мати вплив на студентський вільний світ. Теперішні українські студенти мають обов'язок бути **Амбасадорами Української Справи**. На нас, студентах, тяжить цей обов'язок, і ми повинні його виконувати на своїм академічному терені при університетах, каледжах та середньо-школах. Напряму нашої праці залежить від нас самих. Наше завдання: добитися до того, щоби були створені факультети українознавства при американських університетах і в цей спосіб активізувати питання України в науці. ФКУ була б власне першою нашою конкретною працею в реалізації наших стремлінь.

2. Привіти :

(а) Учасники П'ятого Конгресу Українського Студентства Америки пересилають привіт Президентові Джанові Ф. Кеннеді та піддержують його дипломатичну політику.

(б) Учасники Конгресу пересилають привіт переслідуванім комуністичною Москвою, — Українським церквам на рідних землях, непоборним борцям українського визвольного руху, всій антикомуні-

ністичний українській студіюючій молоді в поневоленій Україні, українській молоді насильно розпорошеній по цілому ССРСР, та зсьому волелюбному і знедоленому українському народові.

(в) Конгрес вітає високі Ієрархії Українських Церков на еміграції, все українське студентство і ЦЕСУС, наукові, громадські та політичні установи і організації, які своєю працею наближають день тріумфу української волі та свободи, — зокрема УККА, українську молодь і її організації, українське громадянство в США і по всьому світі.

Ділова частина :

1. Організаційні Спрази:

(1) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі СУСТА звернути увагу на внутрішні, а передусім на організаційні справи. Підкреслюючи важливість об'єднання в організовану структуру СУСТА всього українського студентства на терені Америки, а зокрема студентів середніх шкіл, Конгрес доручає студентським громадам присвятити більше уваги справам середношкільників через вибір референта середношкільників. Його завданням буде:

- а) інформувати та організувати середношкільних студентів,
- б) влаштовувати вечори і гуртки, присвячені справам студентів середніх шкіл,
- в) допомагати їм в науці (тutoring сервіс),
- г) ввести в студентську традицію Баль Градуантіз,
- г) трактувати середношкільників як членів-кандидатів до УСТ,
- д) щорічно з початком нового року звітувати Управі СУСТА про стан розвою і праці серед студентів середніх шкіл.

(2) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі СУСТА в зв'язку з вибором зіце-президента як також голози комісії середношкільних справ. Їх завданням є координувати і ініціювати напрямні праці окремих референтів при поодиноких студентських громадах.

(3) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає організаційному референтові СУСТА щорічно переводити облік усього українського студентства і середношкільників Америки. Цей облік подає:

- а) ім'я і прізвище
- б) домашню і шкільну адресу
- в) факультет і рік навчання
- г) назву школи
- г) студентську та громадську діяльність.

Вищезгаданий облік має бути видрукований як офіційний реєстер СУСТА і розісланий членам перед кожним новим роком.

4) П'ятий Конгрес рекомендує, щоби кожна студентська громада вибрала парламентариста. — Щоби облегшити переведення парламентарно засідань поодиноких громад СУСТА, конференцій та конгресів СУСТА, П'ятий КС доручає організаційному референтові СУСТА зробити дослідження та видати правильник парламентарних процедур. Цей правильник має бути затверджений конгресом СУСТА.

(5) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі СУСТА присвятити більше уваги таким справам:

а) зактивізувати клітини СУСТА, які перестали діяти

б) організувати клітини та приєднати в члени СУСТА ті клітини, які існують, але ще не є членами СУСТА.

(6) П'ятий Конгрес Українських Студентів радить Управі СУСТА продовжувати відзначення студентських днів, високошкільних та організаційних конференцій, щоб так спонукати якнайживішу участь студентів у підготовці до цих імпрез та в дискусіях над студентськими проблемами.

(7) Є деякі українські каледжі, інститути та високі школи на терені Америки, в яких студенти не є членами ні СУСТА ні ЮСНСЕЙ. П'ятий Конгрес доручає організаційному референтові заінтересуватися ними і приєднати їх в члени СУСТА і ЮСНСЕЙ. В цей спосіб, студенти українських каледжів та інститутів мали б право мати делегатів на конгресах та в співдіяльності американської студентської централі ЮСНСЕЙ. Рівнож доручає йому, щоби поодинокі клітини СУСТА зорганізувати в студентські комітети, які займалися б справами студентських зарядів (студент говермент) при поодиноких каледжах та університетах, щоби українські студенти були вибрані членами зарядів при своїх школах, і могли б бути делеговані своїми каледжами чи університетами на конгрес американських студентів ЮСНСЕЙ. Як повноправні члени, українські студенти могли б безпосередно і постійно впливати на провід ЮСНСЕЙ у користь визвольних змагань України.

(8) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає організаційному референтові виготовити членські заявки та роздати всім членам СУСТА: також доручає Управі придбати відповідні грамоти, якими можна б нагороджувати членів, що кінчають студії і відходять від організаційного студентського життя.

(9) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі СУСТА заснувати семінар-табір для вишколення кадрів українських студентських провідників-діячів.

II. Справи Зовнішніх Зв'язків:

(1) П'ятий Конгрес Українського Студентства зобов'язує всі клітини СУСТА продовжувати товарисько-ділові взаємини з американським студентством та іншими етнічними студентськими союзами на терені Америки і діяти в напрямі забезпечення належного розуміння української визвольної проблеми в центрах науки і культури Америки.

(2) Щоби українські студенти могли мати рішальний вплив на конгресах ЮСНСЕЙ та в конгресах всеамериканських студентських провідників, у яких беруть участь також визначні вчені, професори і державні представники, а рівнож щоби здобути користь для своїх студентських організацій та для українського суспільства в Америці і для справи визволення батьківщини і щоб ця праця українського студентства була систематична і успішна, П'ятий Конгрес радить таке:

а) щоби Управа СУСТА кожного року делегувала своїх представників-провідників на конгрес ЮСНСЕЙ, як також на поконгресовий міжнародний табір і на таку репрезентаційну поїздку, як приміром "Оперейшн Френдшип" в якій приблизно 200 учасників-делегатів конгресу ЮСНСЕЙ брало участь в прогульці до Куби на кошт кубинського уряду.

б) щоби референтура зовнішніх зв'язків СУСТА подбала за те, щоб українські студентські організації при Українським Технічним Інституті в Нью-Йорку, Каледжі Св. Василя в Стемфорді та Менор Каледжі для дівчат у Філядельфії вступили в члени ЮСНСЕЙ і постійно висилали на конгрес своїх делегатів.

в) щоби референтура зовнішніх зв'язків СУСТА мала б якнайбільше українських студентів при своїх каледжах і університетах, а ті ставали б членами-провідниками студентського заряду (студент говернмент) і стреміли б до вибору на відповідні і провідницькі пости, бо з-поміж них вибирають делегатів на річний конгрес ЮСНСЕЙ.

г) щоби референтура зовнішніх зв'язків СУСТА подбала за те, щоб централь СУСТА була б в непереривнім контакті з проводом ЮСНСЕЙ у Філядельфії та щорічно Управа СУСТА підготовлювала б матеріали для дискусії на спільній нараді з провідниками ЮСНСЕЙ,

г) референтура зовнішніх зв'язків СУСТА подбала б, щоби всі клітини СУСТА були б в постійнім контакті між собою і співпрацювали б з відділами ЮСНСЕЙ при своїх каледжах і університетах та в своїх "районах",

д) щоби референтура зовнішніх зв'язків СУСТА щорічно порозумівалася зі східно-європейськими центральми в Америці і скликала б наради повноправних представників перед і під час конгресу ЮСНСЕЙ для устійнення плянів для виступів на конгресі ЮСНСЕЙ, а також намічувати плани тактики в міжнародно-визвольних справах.

(3) Комуністична пропаганда дуже поширена і скріплена останніми роками та спричинила широкий відгук по багатьох американських каледжах і університетах, як приміром студентські комітети "Фер Плей фор Куба" та студентська акція для зліквідування "Тавс Коміті фор Ан-Америкен Ективітіс", який викриває комуністичні організації, їхніх членів та діяльність, і тому студенти з походження поневолених народів і їх симпатичи з поміж американського студентства мають спеціальне заінтересування в поширенні засад людських прав і свободи, то П'ятий Конгрес Українських Студентів доручає референтові зовнішніх зв'язків СУСТА скликати конгрес студентів-активістів поневолених народів із завданням zorganizувати постійний студентський координаційний секретаріат. Цей секретаріат намітить плян праці.

(4) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі зовнішніх зв'язків СУСТА, з допомогою поодиноких клітин СУСТА, zorganizувати при каледжах і університетах Клюбів Поневолених Народів для поборювання тих, які шкодять справі визволення поневолених Москвою народів. Завданням Клубів Поневолених Народів було б:

а) студіювати і досліджувати теперішній стан поневолених народів, щоб їхньою історією, культурою і стремлінням до самодержавності стимулювати заінтресування американських студентів і професорів,

б) рік-річно підготувати і відсвяткувати Тиждень Поневолених Народів (третій тиждень в липні) при високих школах.

(5) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі зовнішніх зв'язків СУСТА подбати, щоби конгрес ЮНСЕЙ, як також всі інші студентські централі, на своїх конгресах ухвалили резолюцію підтримки поневолених народів в їх стремлінні до визволення, також, щоби ухвалили резолюцію із закликом до всіх студентських організацій та всіх каледжів і університетів вшановувати Тиждень Поневолених Націй.

(6) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі СУСТА підготувати меморандум і вислати його американським сенаторам і конгресменам, а передусім Конгресменові Деніал Дж. Флад з Пенсильвенії, щоби підтримати його акцію і створити постійну конгресову комісію для справ поневолених народів,

(7) П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі зовнішніх зв'язків СУСТА продовжувати співпрацю з Міжнародними Студентськими Осередками, в склад яких входять представники імпрез та взаїмних проєктів і ініціювати університетські конференції для розгляду східньо-європейської проблематики та влаштовувати мистецькі виступи на університетському форумі при співпраці інших студентських союзів.

(8) Уважаючи ЦЕСУС речником вільного українського студентства в світі і закликаючи українське студентство Америки допомагати йому в його діяльності, учасники П'ятого Конгресу СУСТА, з огляду на це, що ряд міжнародних студентських імпрез відбуваються на терені поодиноких студентських союзів і беручи під увагу важливість спільної репрезентації українського студентства на міжнародних з'їздах, пропонують Управі ЦЕСУС започаткувати створення комісії міжнародних зв'язків зложеної з представників СУСТА, СУСК, САУС і СУСА — а завданням її було б:

а) дбати про належну українську репрезентацію на міжнародних студентських з'їздах,

б) вивчати міжнародню студентську проблематику,

в) знайомити міжнародне студентство з проблемами українського студентства за допомогою окремого інформаційного бюлетеня всіх повищих студентських союзів.

III. Культурно-освітні справи:

1. Закликаючи українське студентство Америки і надалі поглиблювати свої знання українознавства, учасники П'ятого Конгресу СУСТА доручають референтові культурно-освітних справ СУСТА щорічно влаштовувати високошкільні конференції українознавства, як теж сприяти і ініціювати такі студійні конференції в регіональному (окружному) масштабі чи з рамені поодиноких студентських громад,

2. Для вивчення умов життя української молоді на рідних зем-

лях, П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає культурно-освітньому референтові розглянути можливості створення окремого постійного комітету, а завданням його були б студії проблем життєвих умов і інтелектуального росту молоді в Україні.

3. П'ятий Конгрес СУСТА доручає референтові культурно-освітніх справ подбати, щоби студентські громади в своїх осідках подбали о зеличаве вшанування дня 29 січня,, то є Свято студентських Героїв, що зложили свої буйні голови на жертвеннику волі під Крутами. Громади мали б постаратися, щоби президенти університетів і майори міст проголосили цей день, днем Українського Студента і щоби в тім дні президенти університетів і майори міст видали відповідну проклямацію.

IV. Академічні Справи:

1. Відмічаючи подекуди зменшене зацікавлення студентства справами Українського Студентського Фонду Америки та Комітету Допомоги Українському Студентству (КоДУС), учасники П'ятого Конгресу СУСТА доручають референтурі академічних справ подбати, щоби українське студентство Америки та Управи СУСТА всіма силами спомагали діяльності цих обох наших стипендію-допомогових установах і уможливили їм провадити і на далі допомогу потребуючим студентам,

2. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі академічних справ зреалізувати загальні ствердження Конгресу, а зокрема заклик до українського студентства та середношкільників, що вони мусять досягнути високий рівень знання і не лякатися вступати до найкращих університетів, бо вибір університету рішатиме їх вплив на американське та міжнародне суспільне життя.

3. Відмічаючи важливість документації розвитку і росту українського студентства в Америці, П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі академічних справ і надалі докладати всіх зусиль в напрямі систематичного і тяглого збирання статистичних даних про українських студентів і абсольтентів високих шкіл Америки для опублікування в окремій зиданні Десятьлітнього Ювілею СУСТА.

4. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі академічних справ подбати, щоби Управа СУСТА та всі клітини постійно підготовляли і висилали свої архіви, протоколи, видання, запрошення і світлина до УСАМ — Українського Студентського Архіву-Музею для переховання цих цінностей для будучих поколінь, як також для опублікування в окремому виданні Книгу Десятьлітньої Праці СУСТА,

5. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтурі академічних справ нав'язати контакт з референтом академічних справ ЮСНСЕЙ та інших студентських союзів на терені Америки, і інформувати українське студентство про їх діяльність.

V. Справи Пресової та Інформаційної Служби:

1. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтові пресової та інформаційної служби опрацювати інформації та пре-

сові реліси і знімки, та подавати до американської преси, телевізії і радіо та інформувати їх про з'їзди, конференції, імпрези та конгреси улажені СУСТА,

2. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтам пресової та інформаційної служби нав'язати контакти з референтами пресової та інформаційної служби ЮСНСЕЙ, КОСЕК, Студент Мірор, та з іншими студентськими видавництвами в Америці і закордоном,

3. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає референтам пресової та інформаційної служби рік-річно скликати пресову конференцію СУСТА.

VI. Справи Фонду Катедри Українознавства:

1. Одобрюючи дотеперішні заходи в напрямі створення при одному з американських університетів Катедри Українознавства і відмічаючи для цього почину студентське належне розуміння і піддержку з боку громадянства, наукових і громадських установ, учасники П'ятого Конгресу СУСТА закликають все українське студентство Америки бути й надалі промотором в реалізації цієї ідеї, зокрема докладати зусиль в напрямку створення місцевих клітин Фонду Українознавства на терені Америки,

2. П'ятий Конгрес Українського Студентства, відмічаючи важливість зкоординованої праці Фонду Катедри Українознавства, доручає Управі СУСТА поробити відповідні зміни в статуті СУСТА в зв'язку з вибором віце президента як також голози комісії Фонду Катедри Українознавства. Їхнім завданням є координувати і ініціювати напрямні праці окремих референтів при поодиноких студентських громадах.

VII. Фінансові Спрази:

1. Для забезпечення правильної діяльності Управи СУСТА, учасники П'ятого Конгресу Українського Студентства зобов'язують проводити студентських громад повсякчасно дбати про належну розбудову фінансів СУСТА, вплачувати до визначених статутном реченців членські повинності,

2. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає студентським громадам СУСТА вплачувати на Фонд СУСТА двадцять процент (20%) чистого доходу з кожної імпрези.

3. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає скарбникові СУСТА улаждувати імпрези, забави, прогульки та подібне, щоб здобути фонди на ведення діяльності СУСТА,

4. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає скарбникові СУСТА щорічно скликати скарбників поодиноких громад СУСТА на нараду в справі розбудови фінансової бази для поширення діяльності централі СУСТА,

5. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає скарбникові СУСТА підготувати плян фінансової бази СУСТА і предложити Управі для передискутування і одобрення.

6. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає скарбникові СУСТА збирати піврічні членські вкладки і вже за один місяць

перед речинцем повідомити Управи поодиноких громад, що їхнім обов'язком є в час переслати скарбникові СУСТА зібрані фонди. Якщо громада локальна не має змоги зібрати піврічні вкладки, то вона повинна про це повідомити скарбника централі перед піврічним речинцем і в тій справі з ним домовитися.

7. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає скарбникові СУСТА поробити відповідні заходи для придбання фондів від українських і американських установ.

VIII. Справи Редакторських Колегій:

1. Оцінюючи важливість студентських публікацій, учасники П'ятого Конгресу СУСТА доручають продовжувати видавництза "Студентське Слово", "Горизонти" і окремі публікації загально-студентського значення. "Горизонти" мали б завдання розробляти і наświetлювати українську тематику, а то займатися справами українського студентства, та справами українського наукового світу.

2. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає редакторам "Студентського Слова" і "Горизонтів" нав'язати товариський контакт зі студентськими редакторами, а передусім брати участь в конференціях студентських редакторів, які відбуваються щорічно перед відкриттям конгресу ЮСНСЕЙ,

3. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає редакторам "Студентського Слова" і "Горизонтів" поширити редакційні колегії добирати здібних студентських кореспондентів з поодиноких громад СУСТА,

4. П'ятий Конгрес Українського Студентства доручає Управі і редакторам СУСТА пам'ятати загальне ствердження конгресу і активізувати його в студентському житті, а то в Століття Роковин Смерті нашого Учителя-Пророка, Тараса Шевченка, його клич в справі науки і діяльності в користь студентської громади по всьому світу.

The annual exhibition of Ukrainian arts and literature (see page 6) recently had been on display in the main library entrance hall of the Rensselaer Polytechnic Institute in Troy, N.Y. Sponsored by the Ukrainian Student Hromada, the exhibition included tapestry art, ceramics, books and literature on Ukraine. There were tablecloths, handkerchiefs, and pillow cases, embroidered in red, yellow, and black thread. Dolls, having authentic Ukrainian costumes, were shown. The exhibit also contained pottery work in the form of plates, small jugs, and religious symbols. The wood carvings consisted of small pairs of boots and book covers, each of which had been intricately carved and delicately painted. The best examples of Ukrainian painter's art work and his hand-decorated eggs. Several of these were on display, each of which could be called a masterpiece. The items for the exhibit were arranged through the Ukrainian Women's Association of Coboes, which annually provides the exhibition items. At the left, stands the Ukrainian national instrument BANDURA. On the following page, from left Ukrainian coeds Oksana Halkewycz and Maria Komar prepare for the opening of the exhibition, which was opened to the public from April 2 to 28, 1962 at R.P.I.

UKRAINIAN-JEWISH RELATIONS

Israeli Journalist Tells of Moscow's Attempt to Foster Anti-Semitism In Ukraine

The Ukrainian Quarterly, a publication of the Ukrainian Congress Committee of America, in its Summer 1961 issue, highlights the relations between the Ukrainians and the Jews in present day Ukraine. Entitled, "Ukrainians and the Jews," the article is written by Leo Heiman, an outstanding Israeli journalist and student of Ukrainian-Jewish relations.

The article begins with the report that in June, 1961, Israel's President Isaac Ben-Zvi received a delegation of 150 Ukrainian Jews, many of whom are holding high posts in the Israeli government today. The conference dwelt on the position of some 1,000,000 Jews who are living in Ukraine today, and the persistent reports of officially-inspired anti-Semitism by the Soviet government.

"But for the first time in many years, perhaps for the first time in Jewish history, it became apparent to most Israeli experts and informed observers of East European affairs that the 'traditional' Ukrainian anti-Semitism is now being deliberately and artificially fostered by the Soviet authorities, for Moscow's own political purposes," writes Heiman.

The author goes on to relate how official Soviet anti-Semitism is being relentlessly pressed and especially in such cities as Moscow and Leningrad:

"Popular anti-Semitism in Moscow stems from daily campaign of vituperation against Israel and Zionism in the Soviet press and radio, from envy of the Jews who — so the Muscovites believe — live in better apartments and have more money without doing any heavy work, and from the traditional Russian attitude of 'Kill the Jews — and Save Russia!'"

"In Ukraine, things are vastly different, according to the reports of Israeli newspapermen who visited Ukrainian cities recently, Jewish Agency official and recent arrivals from Lviv, Rivne, Tarnopil, Stanislaviv, Kovel and other parts of Western Ukraine..."

Friendliness Toward Jews in Ukraine

"By contrast to Moscow, anti-Semitism in Ukraine is deliberately fostered from above by the Soviet authorities. The two Soviet cities friendliest to Jews are not Moscow and Leningrad, as is mistakenly believed by many Jews communities abroad, but Tiflis and Lviv... Lviv was a great center of Jewish culture and learning before the Second World War... But the testimony of witnesses and survivors during the trial of Adolf Eichman in Jerusalem shows that only a small part of the local Ukrainian population took part in the Nazi-incited anti-Jewish excesses... There was certainly no lack of pro-Nazi collaborators in the German-occupied Ukraine. But such was also the case in Russia, Lithuania, Poland, Hungary, Croatia, even France and Norway, where Laval and Quisling became symbols of treason and pro-Nazi collaboration..."

"On the other hand, numerous Jews in Israel owe their lives to Ukrainians who have saved them from the Nazis. Ivan Hrycko, Irena Mazaniuk,

Stefan Dushny, and the nameless public notary at Lviv who issued false 'Aryan' birth certificates to Jews until he was caught and killed by the Nazis, are remembered by grateful survivors in Israel..."

The author then proceeds to cite a recent Jewish visitor to Ukraine, who gives a triple reason for the pro-Jewish attitude of Ukrainians:

"1. Israel, Zionism and Jews are now one of the main targets of violent Soviet propaganda. Since the Ukrainians hate communism, Soviet rule and Russian domination, it is a plain case of "your enemy is my enemy";

"2. The Russians are trying to incite anti-Semitism in Ukraine, deliberately and provocatively, to discredit Ukrainian nationalists as 'Nazis and Fascists';

"3. Both the Ukrainian National Movement and the Jewish National Movement (i. e. Zionism) have so many common aims that every intelligent Ukrainian who thinks of his country's ultimate liberation realizes that anti-Semitic incitement is Moscow's best weapon against both national movements."

Young Israeli Generation Thinks Realistically

In concluding his article, Leo Heiman states:

"Top Israeli experts disagree on an actual interpretation of this Moscow line. There are many veteran Israeli officials of Russian-Jewish origin, who albeit outspokenly anti-Communist themselves, still retain the outmoded notions that 'real Russians' cannot be anti-Semitic, and that Moscow adopted an anti-Jewish line because Nikita Khrushchev is a Ukrainian, which is also a good reason why the most virulent forms of Soviet anti-Semitism find their expression in Ukraine.

"But there are numerous younger officials, diplomats and Soviet affairs experts who point out:

"Khrushchev is not, and has never been, a Ukrainian. He was born into a Russian family in the village of Kalinovka, which is in Russia proper, just outside Ukraine's border. His only connection with Ukraine was as Stalin's **Gauleiter** in Kiev, before, during and immediately after the war. In this capacity, he killed and deported or doomed to death by hunger or resettlement, millions of Ukrainians, and also many Jews.

"The 'real Russians' are anti-Semitic from way back. The first wave of **pogrom** toward the end of the XIXth century, and the second wave of anti-Jewish excesses in 1905, were both instigated and organized by Russian Czarist Ministers and secret chiefs of the Russian Czar's government. Father Gapon and his 'Black Hundreds' gangs of Jew-killers were 'real Russians,' while Stalin's anti-Jewish 'Doctors' Plot' started in Moscow proper.

"Most experts believe there is still another reason why Moscow sponsors popular anti-Semitism in Ukraine, in addition to official anti-Jewish measures elsewhere in the Soviet Union. The Ukrainian population is seething with discontent. By holding up the traditional Jewish scapegoat, Moscow hopes to provide a ready-made emotional outlet for all pent-up hates and resentments against the regime and conditions of life. But the Ukrainians of 1961, according to all authoritative reports, are not the Ukrainians of

1941, just as the Jews of 1961 are not the Jews of 1941... It is impossible for the Kremlin dictators to stage even a small token anti-Jewish pogrom anywhere in Ukraine, although Ukraine is — by all accepted Jewish definitions — the cradle of East European anti-Semitism. Whether the definitions were right or wrong in the past, this is certainly not the case now... They (Ukrainians) know that their own interests, the interests of the Ukrainian National Liberation Movement, demand a new look, a new era in relations between Ukrainians and Jews, a common front against Moscow's destructive policies and against Soviet imperialism, which is just as dangerous to independent Israel in the Middle East as to captive Ukraine in Eastern Europe." (This article appeared in the Ukrainian press and is a reprint from the **Svoboda Ukrainian Weekly**.)

UNIVERSITY OF PENNSYLVANIA

The Bulletin for Graduate Studies announces that the Pennsylvania University Department of Slavic Studies shall offer for the academic year 1963-1964 an advanced graduate course in Ukrainian language. Graduates and undergraduate students are permitted to enroll. Students from surrounding universities are also invited to join the course.

Preregistration began in April. Dr. Natalie Pazuniak was appointed lecturer for the new course. Prof. Pazuniak earned her doctorate in Ukrainian and Russian language at the University of Pennsylvania. The lecturer has also taught at West Chester College and is currently a member of Manor Junior College as well.

The University of Pennsylvania offers courses in Ukrainian literature under the guidance of Prof. Gregory Luznycky. The Slavic Department chairman is Dr. Alfred Senn. The decision to enlarge the Slavic Department curriculum by offering Ukrainian language courses for advanced students can be regarded as a great success of the Ukrainian community, organized under the leadership of the local chapter of the Ukrainian Congress Committee, which offers a number of scholarships for eligible students, desiring to study language and literature of the Ukrainian people.

“ О Р И Г І Н А Л ”

як перша літературна спроба

українських студентів при Гарвардському Університеті

“Оригінал” — це певного літературного рода бюлетень, виданий з кінцем весняного семестру 1962 року Українськими Студентами, зорганізованими при Гарвардському Університеті під редакцією Д. Струка.

Поємність його — це кілька статей англійською та українською мовами. З великим зацікавленням перегорнув я сторінки цього оригінального “Оригіналу”. Чим пояснити моє зацікавлення? — сам не знаю. Хіба самою зовнішньою формою, жовто-чорною оправою, та цікавим розміщенням букв, які творять заголовок цього бюлетину. Отже, вже перше зорове враження пригадує мені десь бачену картину стилю а ля Пікассо, під заголовком “Чорні на Пляжі”. Мене, як прихильника абстракціонізму дуже втішила ця спроба редакційної групи “Оригіналу”, спроба нав’язання контакту з актуальними культурними течіями, чи то в літературі, музиці, малярстві, чи то в графіці та різьбярстві. Через того рода творчості виробляється артистичний смак одиниці, і хоч традиція, це великі сзятощі народу, то все ж таки життя несе нозі погляди і напрями, за якими слід надужувати. Один з поетів — Адам Асник — писав:

“Треба з живими йти вперед,
Сягать нове життя,
А не у зсохлий ляуру лист,
Уперто голову вінчать.
Світ нам ніколи йдучи взад
Минулих днів вже не віддасть.
Не в силі огонь, ні теж меч,
В бігу думок здержать”¹⁾.

З англомовних статей, а саме “З героїчної доби перших українських піонерів Канади”, — рецензія студента Богдана Климаша, бувшого голови студентської громади при Гарвардському Університеті, “Українські кооперативи в Галичині”, — В. Григоровича, та “Сама Саміська” — переклад твору Стефаніка на англійську мову Д. Струком і Л. Марров найбільш цікавою є ця друга. Автор дає короткий історичний нарис цієї доби з добрим насвітленням антагонізму польсько-українського населення Галичини. Ці справи є американському загалові майже незнані, або публіковані з фальшивому насвітленні через пропагандивні джерела, видавані закордоном або в Америці. Зазданням наших істориків, студентів історичних та дипломатичних факультетів і всіх компетентних авторитетів, є якнайширша публікація цього рода інтерпретацій. Ця ділянка науки відносно україн-

---

¹⁾ Цитований вірш взятий з “Збіору поезії”, А. Асника).

ської проблематики є вже досить засмічена і дуже добре, що в "Оригіналі" забирається голос в цій, так важливій справі.

Друга стаття—це рецензія "Літопису українського життя в Канаді", написаного Ольгою Войсенко. Автор рецензії Богдан Климаш. І тут спроба короткої характеристики 295-сторінкового твору, який мабуть є більш цікавим, ніж сама картина.

Решта статей, а саме: переклад Д. Струка і Л. Марров-а на англійську мову "Сама Самісінька" Василя Стефаника, "Любовна пісня про Дж. Альфреда Прюффрака" Т. С. Еліот — переклад на українську мову з поясненням Д. Струка, та "Світогляд Миколи Хвильового" Любомира Онишкевича надають бюлетенові характеру більш літературного, ніж публіцистичного.

Хоч можна мати деякі заваги відносно перекладу вірша Еліота — "Любовна Пісня про Дж. Альфреда Прюффрака", зробленого Д. Струком, то все ж таки будуть це малі натяки відносно деяких поетичних зворотів, чи просто поодиноких слів, які не завжди дають належного кольориту, і в їхнє місце можна було б підшукати більш влучних ідіомів, з міцнішим забарвленням даної картини. Але переклад вірша, це справа цілковито суб'єктивна і кожний перекладач має свій підхід до цієї проблеми. Важне, щоб цілість віддавала і зображувала стиль, ритм та ритм оригіналу, щоб читання перекладу давало не менші артистичні пережиття, ніж читання оригіналу. Звичайно, не всім перекладачам вдається передати всі поетичні засоби оригіналу без жадної зміни на некористь стилю або ритміки.

Важне, що "Оригінал" є місцем цього рода літературних спроб, і надіємось, що в майбутньому можна буде знайти тут дуже цікаві і оригінальні задуми, якщо студентське видавництво Гарвардського Університету плянує його континуацію. В тридцятих роках, на "Студентському Вістникові" (бувний орган Центрального Союзу Українських Студентів) виховалось і дозріло ціле покоління молодих поетів, таких як: Е. Маланюк, О. Ольжич, О. Стефанович, О. Бабій, Е. Мосендз та інші. Саме тут вони поміщували свої перші більш або менш вдалі кроки своєї музи перелитої на папері. Надіємось, що добра ідея знайде більше апробаторів, які спричиняться до підвищення артистичного рівня цього культурно-літературного журналу.

Борис Бондар

"ORYHINAL" — Editor: D. Struk
Dunster House
Harvard University
Cambridge, Mass.

Українська студіююча молодь спільним фронтом за ідеали УНР

Цей жмут думок, який я сьогодні представляю до роздумування українського студентства є, очевидно, моїми власними поглядами і товариства, яке я маю честь заступати на цьому форумі вільної думки. Безперечно я буду вдоволеним, коли студенти, принаймні тут присутні на залі, висловлять свої погляди, свої думки щодо заторкнених тут питань.

Кажуть, що ідея існує поза людиною і поза часом, але інтерпретація ідеї, втілення в практику життя кожна людина і кожне покоління відшукє самотужки. Нові обставини вимагають нових і свіжих доріг, часто відважних концепцій і рішучих розв'язок проблем, одідичених по батьках. Інакше ті ідеї можуть діяти в пристосованськiм тупцюванні, або розгубляться на манівцях бродів чи, нарешті, задурманяться безплідністю мрійництва, як це не раз і не двічі спостерігалось в українській історії. Коли нове покоління не спромоглось таких нових мостів віднайти, або навіть шукати їх не відважувалось, відгороджувалися від світу ідей, а як творили свої системи, то не на підвалинах **українських духових традицій**, а прибудівлею при чужій будові. Так, треба шукати нових доріг і мостів, але вони повинні опиратися на традиції, яка є ключем до духовости і психології народу. Треба, щоб вони спиралися на українській духовій традиції. Тому не сміємо починати історію від себе, бо наша історія багата, лише треба її знати. Пізнати історію, зрозуміти народ і знайти з ним спільну мову — це треба мати за перший обов'язок. І лише тоді творити мости і дороги, які повинні спиратися на історичні традиції даного народу. Не мусимо приймати національну душу цілковито такою, як вона сьогодні є. Можемо бажати змін, але ці зміни мають виходити з живої людини, а не з нашої буйної фантазії.

В нашій історії золотими буквами вписаний період визвольних змагань в 1917-1921 роках, коли по двохсотлітній неволі під московсько-царським пануванням український народ відновив незалежну українську державу, проголосивши дня 22-го січня 1918 року через свій демократичний парламент — Українську Центральну Раду — самостійну Українську Народну Республіку. Ця постанова була ще раз стверджена другим з черги парламентом України — Українським Трудовим Конгресом — дня 22-го січня 1919 року, коли була одночасно проголошена й злука східньої та західньої частини Української Республіки в одну Соборну Українську Народну Республіку.

Відомо, що національна революція на Україні зазнала поразки. По різному визначають причини цієї поразки. Тут не місце про них говорити. Ми маємо іншу ціль, іншу мету сьогодні.

Українська Народна Республіка була визнана з роках 1917-1921 рядом чужоземних держав. Український рух вийшов тим самим з рамок культурницьких, просвітянських чи громадських і став передовсім рухом державницьким. Українську проблему поставлено в площині міждержавно-світового. Навіть в році 1925-му парламент Аргентини прийняв внесок комісії закордонних справ про визнання державної незалежності. Також в Америці в 1930-му році прийшло до парламентарної дебати з приводу формального внеску сенатора Копеланда про визнання конгресом США самостійності української держави. Також і совети мусіли рахуватися з періодом української самостійної держави. Вони ще на мирових переговорах з Польщею в Ризі 1920-го року висунули, як формального контрагента Польщі, рівнож і українську РСР. Мир підписаний з Польщею і Соедіненою Україною з дотриманням відповідно-правної процедури фіксував міжнародне державне положення України.

Завдяки власне таким фактам і нині в Об'єднаних Націях засів, як представник окремої держави, висланик фікційного уряду УРСР, яка саме своє існування в системі советської імперії позинна завдячувати передовсім існуванню самостійної української держави. Відомі виступи Діфенбекера, також і Стівенсона, святкування і молитви в американському Конгресі з нагоди проголошення самостійності України, пов'язують, підкреслюють і наголошують ті історичні факти, що сталися на Україні в 1917-21 рр.

Відмовитися від цього здобутку, відкинути вже існуючий і покликаний волею українського народу Державний Центр УНР — це означало б іти назад по історичному шляху українського народу, вернутися до культурницького періоду. Отже, не сміємо знехтувати державно-правної традиції легалізму та зірвати з ідеологічними демократичними засадами, що лежали в основі її правового устрою.

Ми повинні усвідомити, що у сучасній боротьбі уже не може бути декому байдуже, який лад і які вартості пануватимуть на Україні і в інших країнах. Під цим ми розуміємо, що за зизволення України треба змагатися з універсальними ідеями, взятих не з власного уявлення, а з глибокого розуміння широкого реального світу, а зокрема зрозуміти українську ідею і історичні духові традиції українського народу. Тому наша епоха, як відомо, не є епохою передвизвольної етнографії Нечуя-Левицького, епохою соціальних шукань Винниченка, епохою героїчного утвердження як нації Вогню і Бурі Петлюри, ані епохою романтичного вітаїзму повизвольного періоду. Перелом сторіччя народжує нову епоху в українській духовості, на нашу думку, спадкоємницю ідей Української Народної Республіки, як епоху демократизму — **динамічного й вольового демократизму**. Як синтетичне завершення ідейних шукань української думки у віковичнім змагу за державність, як злиток української національної духовості від націю-демократизму, демолібералізму через консерватизм до романтичного вітаїзму, — **органічний злиток позірних протилежностей, що в глибині своєї суті творять гармонійну живу цілість, синтезу традицій української духовості між собою і то згідно потреб і вимог нашої епохи**.

Ми вважаємо, що лише демократія творить єдність позірних про-

тилежностей, замирює колектив з індивідуальністю, волевільність і розум, крокуючи через народоправний націоналізм та централізований демократизм, як кінцевої мети — ультимативної **свободи творчої індивідуальності вибореної через національне визволення**.

Проте людина в бунті чомусь бачить лише дві ясні дороги: за Леніном або за Гітлером. Яка ж добра причина бунту проти, на нашу думку, найпрогресивнішої ідеї назавжди ідеальної, але все ж тієї, що служила мотором прогресу на протязі віків, бунту проти першоджерельної сили в боротьбі за ультимативне щастя людини, бунту проти Божого скарбу даного людині на переховання, бунту проти свободи і демократії? Це треба шукати, на нашу думку, в конфлікті світосприйняття в душі кожної окремої людини? Кожна людина, кожне суспільство є продукт цього конфлікту, арбітрарно назв'єм, тоталістичного і демократичного, або ще інакше — "східного" і "західного", і перевага одного чи другого оприділює місце цього суспільства чи індивідуума в світі ідей.

Українська молодь, як продукт нашарування культур двох світів (Заходу і Сходу), як перехідна школа між цими полюсами ідей, не могла уникнути психологічного роздвоєння, дивлячись неначе янусом обличчям на "філософський" схід і "меркантильний" захід. З одного боку, вона стала носієм східного мислення з його ірраціональним всесвітнянським ідеалістично-наземним і до жалю відірваним від реального життя світосприйняттям, мисленням зі штучним теоретизуванням, що граничить з денним фантазуванням, мисленням що шукає розв'язки політично-соціальним проблемам шляхом догм-декретів і складних заплутаних філософських концепцій. В науці східне мислення позначилось шуканням "еліксиру життя", філософського каменя, а в релігії містикою і догматизмом. В мистецтві це бунт проти прийнятих форм, це дух Махна в царині науки і культури. Хоч представники такого мислення належали фізично до Заходу, психологічно вони були носіями тоталістичного світосприйняття, для якого удосконалення життя шляхом щоденних змін заповільний і не вартий уваги. Легше чекати сотки років, склавши руки, щоб новим бунтом перевернути світ, ніж щоденним вкладом праці прагнути змін і покращень. Еволюція — слово чуже для їх лексики.

В протизаг "вседуші світу східного характеру" психологічний Захід виплекав фаустівський тип з його меркантильною психологією, **ступневого удосконалення недосконалого**, з його вірою у можливість співжиття з недосконалим, вірою у пів тони, вірою у безперервний розвиток. Вірою, що людина є знаряддя Бога на землі і що Бог дає їй свободу, щоб людина прийшла до Нього сама, навіть через небезпеку бути загубленою. Для "західної" людини, як висловилася велика душа Ганді (піонер "західного мислення в Індії"): "Цивілізація стає синонімом демократії. Я вірю Бог не є диктатор. Він залишає нам свободу стати господарем самих себе..."

Боротьба цих двох світосприймань в кожному суспільстві й оприділила місце цього суспільства в світі, як конфлікт цих світоглядів в душі кожного індивідуума, оприділює його місце в світі ідей. Конфлікт цих двох ідейних світів, фаустівського й обломівського, чи

столичного й провінційного, як визначає Ю. Шерех, або демократичного й східньототалітарного, проходить червоною ниткою через історію всіх народів, з'ясовуючи період підйому й занепаду культур, прогресу й регресу цивілізації, поширення демократії й піднесення тиранів. Світ поганий не тому, що демократія завела, не тому, що віра була фальшива, не тому, що знання шкідливе. Лише тому, що й демократія, й віра, й знання у їх повному сенсі ледве були експериментовні. Це правда, що ані віра, ані знання, ані ідеї справедливості самі собою не дають швидкої розв'язки нашим людським проблемам, але закинути їх — рівнозначне згасити єдиний смолоскип, що світить в темряві, викинути компас й нумо в бурю океану...

Для прихильників східнього мислення свобода це — поняття без змісту. За їх висловом "свободою ситим не будеш". Бо попри всю декларацію про вольову індивідуальність, вони плекають сіру пересічність над якою висить парасоля опіки, народ з повним тілом, але без прав. **Народ не може бути вільним, коли людина не вільна.** Для них свобода не має внутрішнього змісту, бо не розуміють, що нація це — кожний з нас. Це мільйони пісчинок ім'я яким — люди. Тотальна сума розуму, енергії, праці, натхнення, прагнення носити назву нації. І що лише демократія дає можливість простору цьому змістові шукати, вибуяти. Демократія не обіцяє налити в порожні міхи чи надувати порожній бальон, коли хтось чується добре порожнім. Навіщо силувати його чужим змістом? Як це перепроводжують тоталісти. Де-хто страждає, що свобода не має змісту для тих, що не знає, що з нею робити. Але вони забувають, що вона дає можливість шукати свого особистого ствердження, де їм забажається, або й зовсім не шукати. Різниця між тоталітарним і демократичним суспільством є різниця між тими, що вірять в **індивідуальну людину**, котра зуміє бути капітаном своєї душі і тими, що не вірять в людину, котра є тільки продуктом суспільства в якому живе. Демократія — це не сама рівність, лише рівність у можливостях, а решта залежить від кожного зокрема, як він ту рівність забажає використати. Демократія вірить в аристократизм інтелігентности, смаку й характеру, працездатности, посвяти куди більше, як це вірять націократи, попри пропагандивне проголошення. Завжди були і будуть провідники і ведена тяглова сила й ті, що шукають проїхатися на зайця. І не може бути більш шкідливим, як намагання "уровніловки", убоління за всім і вся, на яке хворує наш вік, намагання накинати школу "вищих" цінностей на інших, тобто "спасати їх душі", дати їм "наше щастя", якого вони не розуміють і не хочуть. І це обов'язково універсальним декретом, програмою, філософською концепцією так через одну ніч. Звідси такий страх перед індивідуальністю, що збивається з маси пересічності, намагання стрегти під гребінчик, страх перед відкритим суспільством в якому є широкі можливості швидкої деференціяції. Результат розкуркулення, втиснення всього суспільства в прокрустове русло провінційної обмеженості офіційного декрету "пришибесвщини". В демократичнім суспільстві держава не має за ціль спасати людські душі. Спільнота в державі, завдяки демократичним (що це???) свободам, шукає власних шляхів самодосконалення в середині держави, без помітного впливу останньої, за-

лишаючи тягар самостійного думання та вирішування кожному окремому. Тому здобуття держави, для підлеглих націй, в тій рахубі української, може й мусить стати самоціллю, хоч самоціль держави буде різнитися від самоцілі держави в розумінні націократів. У розумінні тоталітаристів, для яких "самоціль" держави це панування їх примітивних ідей на всіх площинах і в усіх сферах суспільства економічного, культурного, не кажучи політичного життя народу. У вільній державі, вільне суспільство виповнить специфічним змістом українським, своєю українською ідеєю тұжити, створювати піднесення в якому може здійснитися віднова духа й життя — це призначення для нас всіх"... — твердить Шлемкевич.

Отже демократія має два фундаментальні елементи. Перший, свобода, як протилежність диспоти́зму. І другий, це суспільство без каст.

Я вважаю, що нашій молоді не вільно стати безвольними мрійниками абстрактних утопій, носіями світових страждань, шукачами абсолютних правд, шукачами універсальних формул до людського щастя та земних раїв. Бо це є шукання соціологічних "перпетум мобіле". А ця, навчена гірким досвідом молодь знає, що соціальний "перпетум мобіле", як і його технічний прототип в природі немислимий, а значить і непотрібний. Цій молоді потрібне шукання практичного знаряддя для кожного окремого дня, кожного окремого місця, кожної окремої істично-соціологічної ситуації. Трафаретів не існує. Кожний день — це нове заздання для молоді з яким вона справляється тяжким шляхом спроби й помилки. Це тяжкий і невдячний шлях. Але це таки єдиний шлях у світліше майбутнє. І ми певні, що здорова українська молодь, молодь повна енергії, наснаги здетермінованості і внутрішньої духовості, молодь ідеалістична, жертвенна не злякається довшого, тяжкого шляху демократії. І не схибне в обійми підступного, привабливого, псевдовсеобіюючого всесторонньо оправданого універсальними ідеологіями, псевдодинамічними, без різниці, на що той динамізм направлений. Для української молоді, молоді без готової машини, нації інженерно-практичний шлях спроби і помилки — багато тяжче, як молоді державних народів. Але трудність не сміє оправдувати утікання молоді від відповідальності: боротись за свободу щоденно. Щоденно, повсякчасно, завжди і скрізь, щоб виправдати, реабілітувати несправедливо заяложений різними безвідповідальними демагогами поняття демократії. Нести це поняття з сфери політики у сферу духового поняття, у сферу віри. Вірити у людину, в її здатність бути творцем і критиком, і що "...саме тільки людина, як творча індивідуальність, — єдино-реальна субстанція й суб'єкт нації, як у духовому, так і матеріальному розумінні, також творець і її духово-матеріальної форми — держави", як пише В. Гришко. Нація й держава не існують поза людиною, а для людини. Власне людина є для нас мірилом і судєю всіх речей. І тут лише треба ствердити, що саме щораз більший розвиток людської індивідуальності ми помічаємо в суспільстві, і тим самим в українськiм. Прагнення до якнайбільшої свободи людини, прагнення до свого повного самовизначення державного — це природне прагнення людини. Свобода людини найбільш гарантована ідеєю демо-

кратії, як народовлади в державі, тобто влади народу й для народу, в якому всі його члени рівні в правах і однаково відповідальні за долю всіх. Отже народ сам керує державою і своєю долею.

Демократія, як ми вже зазначили, не сама рівність, а різність у можливостях. Суспільство як відомо, поділене на різні суспільно-соціальні щаблі, але не поділене на "плебеїв", "свинопасів", чи "гречкосіїв" та "еліту". Таким поділом топчиться людина, убивається душа й тіло, не робиться намагання дати кращої духовної страви, а отруту. Цим спотворюється людина, обертаючи її навіть з тварину та тим самим витворюється ненависть між людьми. Не накидати свої погляди, переконувати в правоті та давати вибір людині, не наказувати, а радити, не насилувати, а радити. Бо інакше витворюються фанатики, які не зносять тих, що думають не так, як їх навчено. Людина мусить самостійно мислити, сумніватися і вибирати. І це відноситься як до "еліти", так і до так званих "гречкосіїв". Ю. Шерех так формулює суспільство, що базується на українській національній традиції: "...ідеал диференційного, але гармонійного і цілісного суспільства...", тобто на правах різних і рівних.

Тому ми вважаємо, що ідея демократизму впливає з української традиції і найкраще забезпечить в українській самостійній державі розвиток й творче життя української людини як індивідуальності. На тлі сучасності України це продовження й завершення на новому етапі української національної революції 1917-1921 рр. Вільний український парламент — Українська Центральна Рада, Трудовий Конгрес Української Народної Республіки — передав українцям безцінний скарб: **прапор української волі, жовто-блакитний символ незалежності, соборності і свободи.**

П. С.: Доповідь виголошена на 2-му Студентському Ідеологічному Конгресі в Нью Йорку, дня 11-го травня 1963 року.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Першого

Українського Студентського

Ідеологічного Конгресу

в США

Перший Український Студентський Ідеологічний Конгрес у США стверджує загально українське, а студентське зокрема, прагнення синтези України у формі всеукраїнської національної ідеології.

Становище Українських Націоналістів

Учасники-націоналісти УСІК стверджують, що основним історіо-творчим буттям української людини є питомений український ідеалізм із природно впливаючим із нього ідеократичним націоналізмом, як підставою національного і державного ставлення Української Нації.

Український націоналізм в своїй ідеальній цілості чинить завершення всеобнімаючого процесу розвитку нації через здійснення самобутніх виявів Українського Духа і його героїчної волі здобути найвищі вершини духового й фізичного розвитку Української Нації і її призначення.

Існуючі різниці стануть щораз більш інтегровані найвищою рацією буття Нації, коли загальне прагнення синтези буде вперто і консеквентно конкретизоване діловим братерським спільним шуканням й творчою працею.

Становище ОДУМ

Частина учасників УСІК переконана, що теза про пріоритет нації над людиною грозить тим, що меншість нації захоче правити більшістю в імені свого погляду на націю.

Частина учасників УСІК переконана, що найкращою гарантією політичного, економічного і культурного розвитку українського народу є демократичний устрій і толеранція дій і думок лояльної меншости.

УСІК підкреслює:

загальне зрозуміння історичного покликання українського студентства бути новим визначником нових вартостей всеукраїнського встановлення: на щастя України й користь людству для розв'язки їх життєвих проблем.

Загальні постанови:

УСІК вважає, що першим і найважливішим завданням Української Нації, а в тому й української еміграції у вільному світі, в сучасну пору, є національне визволення і здобуття повної незалежності через встановлення самостійної соборної Української Держави, як необхідної форми для повного і свободного розвитку Української Нації.

УСІК щиро вітає українську патріотичну молодь на рідних землях та всі українські революційні сили, які в такій чи іншій формі змагаються з московсько-більшевицьким окупантом за незалежність Української Нації й її Держави, та закликає їх не складати зброї, а посилити боротьбу на кожному відтинку, щоб Українська Нація могла свободно жити й розвиватись у своїй власній національній державі.

УСІК закликає теж все українське громадянство, а зокрема українські політичні чинники у вільному світі відсунути в цей час на дальше місце все те, що нас різнить і ділить і звернути всю свою увагу, енергію і змагання проти головного, відвічного ворога Української Нації — Москву, щоб спільним зусиллям і засобами допомогти Українській Нації визволитись.

УСІК закликає всі українські політичні угруповання, а зокрема угруповання молоді будувати свої програмові позиції на базі християнського ідеалізму та національних ідеалів, визначених Великими Синами України.

Окремі постанови :

УСІК прохає Управу СУСТА зробити відповідні кроки для скликання другого УСІК.

УСІК рекомендує запросити на другий УСІК всі інші діючі українські студентські ідеологічні товариства до дійсної співпраці й участі.

УСІК прохає Організаційний Комітет Першого УСІК видати всі матеріали й доповіді в формі збірника.

Відпоручинки:

За СУСТА: Константин Савчук, Юрій Галушчинський, за УАТ "За рево": Павло Дорожинський, Осип Зінкевич, за ТУСМ: Богдан Кульчицький, Тарас Галушка, за ОДУМ(сс): Петро Гурський, Юрій Криволап.

Філадельфія, 1 травня 1960 р.

РЕЗОЛЮЦІЇ Другого Українського Студентського Ідеологічного Конгресу в США

Учасники УСІК вітають Український Нарід, а зокрема українську молодь, яка в різних формах змагається з московським більшовицьким імперіалізмом за свою самостійність.

Учасники УСІК вітають на волі Первоєрарха Української Католицької Церкви, Митрополита Кир Йосифа Сліпого.

Висловлюємо подяку усім організаціям та установам за привіти надіслані Другому УСІК.

Студентство кожного покоління має обов'язок змагати до ідеологічної зрілості, якої здебільша в теперішній час у нас бракує. Справа ідеологічної зрілості є тим більш важлива, що сучасна Україна знаходиться в несприятливій національній і політичній ситуації. Така ідеологічна зрілість повинна включити такі ділянки, як філософія життя, релігія, політичні погляди, знання важніших суспільних наук і т. п. В тій самовиховній праці до ідеологічної зрілості — студенти повинні:

1) Розвивати у собі моральну етику, побудовану на християнських засадах і поширювати її поміж іншими, в праці на терені своїх товариств. Розвивати і утверджувати християнський світогляд, як основу своєї ідеології.

2) Зберігати себе, як окрему національну групу поміж іншими народами і також брати участь в житті народів свого поселення, співпрацювати з іншими національними групами і в цій праці нав'язувати особисті товариські зв'язки та єднатися з ними в праці для універсально вартісних справ.

3) В оформлюванні політичних поглядів, використовувати здорову синтезу українських надбань і поєднувати їх з новими течіями.

4) Студіювати і обзнайомлюватись з українськими та чужинецькими суспільними та політичними мислителями і в тому пізнавати загально людські ідеї, які знаходяться в творах українських мислителів. До таких студій братися з науковим підходом і виступати з новими думками тільки після ґрунтового простудіювання.

5) Вітаємо ініціативу Конгресменів Флад і Дарвінського в справі створення постійної комісії поневолених народів при Американському Конгресі. Звертаємося до українців, громадян Америки, щоб сконцентрували всі сили для створення постійної Комісії Понезолених Народів при Американському Конгресі.

6) Діяти, щоб принцип самовизначення народів був уведений в закордонну політику Америки та вільного світу, головно націй поневолених Москвою, які знаходяться в Советському Союзі.

7) Беручи до уваги, що серед західнього суспільства опінію головно творять професіонали суспільних та гуманістичних наук, закликаємо українську молодь студіювати ці науки.

8) Закликаємо, щоб українська еміграція, а зокрема українська молодь включилася активно в українське та американське громадське життя, в професійні, політичні і культурні установи.

9) Учасники УСІК вважають за доцільне скликати Конгрес Українців у Вільному Світі.

10) Учасники УСІК стверджують, що одною із підстав національного і державного існування української Нації являється український націоналізм. Український націоналізм це твердження, що нація являється інтегральною одиницею в існуванні людства.

Окремі постанови:

УСІК прохає Централю СУСТА зробити потрібні кроки для скликання Третього Українського Студентського Ідеологічного Конгресу. Резолюції 2-го УСІК рекомендується молодечим і студентським організаціям включити в програму своєї діяльності.

Відпоручники:

За СУСТА: Володимир Д. Прибила, мол. і Єзген Лащик, за ОБНОВА: Іреней Ісаїв, за УАТ "Зарево": Богдан Гасюк, за ОДУМ (сс): Євген Федоренко.

Нью Йорк, 12 травня 1963 р.

STUDENT CHRONICLE

SUMMER SEMESTER — 1961

Midwestern — Wayne State University

July 1-2. — The Fifth Congress of Ukrainian Students of America in Detroit in a series of resolutions hailed the Taras Shevchenko Centennial and re-dedicated the Ukrainian student as the goodwill ambassador of Ukraine and staunch defender of the liberation of the Ukrainian people from colonial oppression, russification, and imperialist domination of Moscow-Russia. The Fifth Congress called upon all Ukrainian students to participate actively in the campaign drive of the Ukrainian Studies Chair Fund and the Ukrainian Student Fund. Especially expressing its concern in these matters, the Fifth Congress amended the Constitution by enlarging the membership of its Executive Board with four additional national officers: two vice presidents and two commission chairmen respectively for Ukrainian Studies Chair Fund Affairs and for Precollegiate Student Affairs. The Congress called on Ukrainian student leaders to work toward a closer cooperation with the United States National Student Association (USNSA), with the Central Union of Ukrainian Students (CESUS) toward the formation of an active International Commission, with the Ukrainian Canadian University Students Union (SUSK) and with other international student organizations in this country. The Congress also urged that Ukrainian students take the initiative in the annual observance of Captive Nations Week on campus and in the community; make preparations for the convocation of a Congress of Student Friends of the Captive Nations. Regarding fiscal obligations, the Fifth Congress mandated each member Ukrainian Student Hromada to forward without delay to the SUSTA Treasury a minimum of 20% from each and every profit-making enterprise of the Ukrainian Student Hromada. The Congress reviewed and approved the membership applications of the Ukrainian Student Hromada of Buffalo, New Haven, and Rochester as official bona fide members of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America. Informal plans for greater communication and exchange of publications with Ukrainian students in South America were discussed with a special representative to the Fifth Congress from Argentina. Bohdan Kowal, former president of the Union of Argentinian Ukrainian Students (SAUS), warmly greeted the United States Ukrainian student community and expressed hope for a closer cooperation between Ukrainian students on both continents.

The Fifth Congressional Student Ball was held at the Veterans Memorial in Detroit's ultramodern Civic Center. Certificates of Merit were awarded to each Ukrainian Student Hromada that became a member of the Ukrainian Studies Chair Fund, among which were Baltimore, Wayne State University, Columbia University, Minnesota University, New York City, Rochester, Syracuse University, Philadelphia and Chicago.

July 2. — The **first** SUSTA Executive Board meeting was held in the MacGregor Memorial at Wayne State University in Detroit immediately following the formal closing of the Fifth Congress. SUSTA officers became acquainted with each other, exchanged views on congressional mandates, and were requested to appoint five members to their respective commissions as well as to chart their activities for presentation to the Executive Board for its approval at the next meeting. For his successful work in organizing the Congress under the hostship of the Wayne State University Ukrainian Student Hromada, the Executive Board expressed its sincere appreciation to Bohdan Fedorak, newly-elected Third SUSTA Vice President and the Ukrainian students of Wayne State University.

July 5. — **Memorandum No. 1** was forwarded to all members of SUSTA Executive Board, Auditing Commission, and Board of Appeals for the compilation of biographical information and for publication of a new mailing list.

July 10. — **Memorandum No. 2**, requesting photographs of all members of SUSTA Executive Board, Auditing Commission, and Board of Appeals for future publication in connection with student activities was forwarded with Memorandum No. 3.

Memorandum No. 3 was mailed to all Ukrainian Student Hromadas with instructions for observing the third week in July as Captive Nations Week on campus and in the community.

July 10-14. — **Upstate New York Region. Colgate University.** — Several hundred delegates from various American institutions of learning and the government of the United States as well as representatives of 43 foreign embassies in Washington, attended the 12th Annual Foreign Policy Conference, sponsored by Colgate University in Hamilton, N.Y. Ukrainian student participants were from SUSTA Mr. and Mrs. Walter D. Prybyla, Jr.; from Syracuse University Ukrainian Student Hromada Miss Daria Horodecky and John Prybyla, from Columbia University Ukrainian Circle Miss Marta Bohachevsky, who was an official representative of the Ukrainian Congress Committee to the conference. "Facts on Ukraine" published especially for the conference, was distributed to the delegates under SUSTA auspices. Ukrainian students met many foreign diplomats, United Nations and State Department officials and others with whom they exchanged information on the issue of Ukraine's liberation and foreign policy. Pictures were taken with U. S. Senator Jacob Javits and with Assistant Secretary of International Organization of the State Department, Harland Cleveland.

July 15-16. — **ZAREVO** sponsors student weekend at the Ukrainian Homestead in Lehigh, Pa.

July 27*. — **Southern Region. Baltimore, Md.** — "Ukrainians and Ukrainian Students in Argentina and in South America," was the title on an address by Bohdan Kowal, secretario Association Ukraniiana Renacimiento and former president of the Union of Argentinian Ukrainian Students (SAUS), who was the guest of the Ukrainian Student Hromada of Baltimore. Mr. Kowal was a special representative to the Fifth Congress of Ukrainian Students of America.

July 1-31. — **New York City Region. Columbia University.** — The Taras Shevchenko Centennial Exhibit sponsored by the Ukrainian Circle of Columbia University was the display of the month at the university's Butler

Library. The exhibit featured the bard of Ukraine as the patriot, the poet, and the painter, thus including some rare reproductions of his paintings. Arrangements were made by Myroslava Tomorug, Marta Bohachevska, and Ukrainian Circle president Yaroslav Leshko.

August 5-6. — Central Region. Cleveland, Ohio. — SUSTA sponsored its first Vacation Days weekend under the auspices of the Cleveland Ukrainian Student Hromada as a summer holiday for promoting fun, frolic, and new student friendships.

August 5. — The **second** SUSTA Executive Board meeting was held in the Plast Scout Center in Cleveland. SUSTA publications "**Fifth Congress Resolutions**" and "**Administrative Bylaws of Executive Board Meetings**" were received and discussed. Respecting the wishes of the Fifth Congress to improve SUSTA organizational and administrative practices, the Executive Board accepted the administrative bylaws and the new regional administrative system proposed by the President. Guest speaker was Dr. Michael S. Pap, director of the Institute of Soviet and East European Studies at John Carroll University in Cleveland. Prof. Pap urged that Ukrainian students should seek admission and should make available financial aid to universities, such as John Carroll, which are establishing centers for the study of the Soviet Union and Eastern Europe.

August 6. — The **third** SUSTA Executive Board meeting was held in the SUM Center in Cleveland. The Executive Board reviewed and approved the reports and the proposed activities of its members, appointed Walter D. Prybyla, Jr. as editor of "**Student's Slovo**", reappointed Yuri Macyk and Zenon Babiuk as editor and manager respectively of "**Horizons: Ukrainian Student Review**", and received the report of the President and the materials of the Colgate University Foreign Policy Conference. Then it discussed and appointed the SUSTA representation to the 4th Congress of the United States National Student Association (USNSA).

Cleveland Ukrainian Student Hromada for seven years has had its own radio show "Gaudeamus", a 15-minute program on student news and items of interest to Ukrainian youth. The spot is part of the weekly Ukrainian Radio Hour for Ohio area. "Gaudeamus" guests were SUSTA officers Walter D. Prybyla, Jr., Ihor Chuma and Bohdan Futej.

August 18. — During the 18th International Conference on Theoretical and Applied Chemistry held in Montreal, Ukrainian-born Soviet scientist and Stalin Prize winner had defected so that he could have a chance to serve humanity in freedom. The 59-year old Dr. Michael A. Klochko, graduate of the Kiev Polytechnic Institute, was on an exchange tour with a group of Soviet chemists in Canada. Later the group went to Ottawa, where Dr. Klochko sought asylum from the Canadian government.

August 19. — On their way to the 14th Congress of the United States National Student Association in Wisconsin, SUSTA representatives were the guests of the officers of the Chicago Ukrainian Student Hromada. Together they recorded a student radio program, which was later broadcast. Participating were Marusia and Walter D. Prybyla, Jr., Bohdan Futej, Tania Matyciw, Bohdan Saciuk, and Olena Hikawa.

August 19-20. — ZAREVO sponsored a student weekend at the Ukrainian Homestead in Leighton, Pa.

August 20-30. — **Midwestern Region. University of Wisconsin.** — The

14th Congress of the United States National Student Association (USNSA) which was held at the University of Wisconsin in Madison under the theme "Expanding World of the American Student" was attended by Bohdan Futej, Marusia and Walter D. Prybyla, Jr. To over 950 top-level leaders of student governments, SUSTA distributed its publications: "**Horizons: Ukrainian Student Review**", "Facts on Ukraine", and information sheets on the formation of campus study clubs on the captive nations and on SUSTA recommendations in the drafting of USNSA congress resolutions. Materials requested and received from the Ukrainian Congress Committee were distributed and displayed in the SUSTA exhibit entitled "Ukraine: The First Captive Nation of Russia". Before a plenary session, USNSA president Richard Rettig publicly ammended and apologized to the Ukrainian student leaders as their request for the mistaken remarks in his Welcome Address to the Congress wherein in good faith he cited excerpts from "Taras Bulba", but in referring to the great Ukrainian author, he stated that Mykola Hohol was "Russian" and wrote about "the Russian" Kozaks. Guest speaker at the Congress was Assistant Postmaster General Richard J. Murphy (former USNSA president 1952-3) with whom the SUSTA representatives discussed the necessity for and expressed SUSTA support for the project of the Ukrainian Congress Committee that the U. S. Department of the Post Office include Taras Shevchenko in the "Champion of Liberty" postage stamp series this year on the hundredth anniversary of the death of the famous East European freedom fighter.

August 22*. — Soviet tourist in Vienna, the Ukrainian-born Mykola I. Sereda slipped away from a touring Soviet party and was granted political asylum by the Austrian government. His father Ivan M. Sereda, a member of the Ukrainian Academy of Sciences in Kiev, was flown to Vienna by the Russians in a final attempt to get his son back. Young Sereda, a 24-year old electronics specialist from Kiev, stated that he defected because of "the injustice dealt to Ukraine by the Moscow-based Russian regime." He intimated to Austrian authorities that there is an anti-Soviet underground in the Ukraine and that he had been in contact with western refugee liberation organizations while in Ukraine, and that he was able to support this claim by citing exact names and addresses. "The Austrians concluded that he (Sereda) must have belonged to a resistance group in Kiev whose aim is to fight for Ukrainian independence," stated Associated Press report. It also quoted Sereda as saying the following: "As a Ukrainian I reject Russian rule over the other peoples of the Soviet Union... I also oppose the Communist regime and am an adherent of democratic socialism."

August 26. — "**Students'ke Slovo**" featuring news on the Fifth Congress of Ukrainian Students of America publishes first issue under new editorial board headed by Walter D. Prybyla, Jr.

August 27. — In Caen, France, — Soviet citizen, Vsevolod Kravchenko showed his opposition to the Communist regime by jumping from a third-story window, and killing himself. The 46-year old writer was on a tourist trip to France from the Soviet Union. In the suicide note he had left behind, Kravchenko wrote that he opposed Soviet rule and did not want to return home. He explained that he chose suicide because he did not want to defect to the West. This was the third news report of Soviet Ukrainians

choosing freedom, or death, over life in the USSR during the past few days.

August-September. — SUSTA Organizational Affairs Commission under the chairmanship of Jurij G. Sawchak and vice-president Ihor Chuma forwarded circulars to all Ukrainian Student Hromadas for taking a census of Ukrainian students in the United States. Information and addresses are to be published in the next SUSTA **"Official Register"**.

August-September. — Ukrainian art and literature exhibit was staged at the University of Oklahoma library by Michael Palij of the library staff, who is Ukrainian.

September 4. — **Memorandum No. 4** was forwarded to all Ukrainian Student Hromadas to participate in a letter-campaign aimed at the U. S. Postmaster General, the House and Senate Post Office Committees, and the President of the United States. Letters were to express Ukrainian student support for the project of the Ukrainian Congress Committee that the U. S. Post Office Department include Taras Shevchenko in the "Champion of Liberty" postage stamp series in connection with centennial observances throughout the world and in connection with the contemplated erection of a Shevchenko Memorial on public land within the District of Columbia specifically designated by the Department of Interior and in connection with House Resolution 524 that had authorized the government-sponsored publication of **"Europe's Freedom Fighter: Taras Shevchenko, 1814-1861"** a documentary biography of Ukraine's poet laureate and national hero. **Memorandum No. 4** requested Ukrainian Student Hromadas to donate books on and by Taras Shevchenko to the university, the college, and the public libraries in their area during the centennial.

September 8. — SUSTA Educational Affairs Commission under the chairmanship of Luba Kupchyk and vice-president Taras Charchalis began letter campaign to acquire from the universities and colleges throughout the country all information pertaining to educational opportunities. The SUSTA Educational Affairs Commission shall advise prospective Ukrainian college students on the choice of a university, a field of study, and scholarships available from American and Ukrainian sources, particularly the Ukrainian Student Fund.

September 8-10. — The 11th General Convention of OBNOVA, the Association of Ukrainian Catholic Students, was convoked in Chicago. Key-note speaker was Peter Vigantas, president of **Pax Romana**, the world movement of Catholic students with which OBNOVA is associated. The concert honored the 150th anniversary of the birth of Rev. Markian Shashkevych, Ukrainian writer and patriot.

September 9-10. — All Ukrainian Student Weekend was held at the UNA's Catskill resort Soyuzivka in Kerhonkson, N.Y. Sponsored by the Philadelphia Ukrainian Student Hromada, the last summer vacation spree was the occasion for all Ukrainian students to bid their last farewell to summer vacationtime, to carry on the student traditional rituals of **shwoondy** and to dunk respectfully UNA president Mr. Joseph Lesawyer in the Soyuzivka pool as a tribute to the midsummer nymph Canicula. As student folklore prescribes, this rite brings good luck.

September 16. — The annual Autumn Student Formal at Lake Shore Hotel in Cleveland, Ohio, was sponsored by the Ukrainian Student Hromada of that city. Kvitoslava Saluk was chosen Student Queen for 1961-2.

September 23. — Directorio Revolucionario Estudiantil, the Cuban Student Directorate communicated with SUSTA on the possibilities of closer cooperation. The Cuban Student Directorate was formed by all Cuban students whose main goal is to fight world communism, with special emphasis in Cuba.

September 1-30. — Septiembre — Mes Estudiantil, Ukrainian Student Month in Argentina was observed with a conference, sports tournament, concert and other events by the Union de Estudiante Argentio-Ucranio (SAUS) in tribute to the 8th anniversary of their organization.

September 30 — October 1. — New York City Region. New York University. — Ukrainian Student Conference held at New York University's Lobe Student Center at Washington Square Park, was sponsored by the Ukrainian Student Hromada of New York City. "Present Problems of Ukrainian Students" was the theme of the conference sessions conducted in the Eisener and Lubin Auditorium. The series of lectures, panels and exhibits sought to probe into the problems, which this generations of Ukrainian students faces. Marta Bohachevska of Columbia University presented and discussed the dilemma of "Two Fatherlands". Rev. M. Solovij, OSBM analyzed the question of "Religion in the Life of the Modern Student". During the second day, the conference discussed "The Future of Ukrainian Student Federations" in which panel members were Evhen Hanowskyj, president of the Central Union of Ukrainian Students (CESUS), Walter D. Prybyla, Jr., president of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA), and Dr. Roman Osadchuk, president of Ukrainian Canadian University Students Union (SUSK). The second panel dealt with "Cooperation Among The Ukrainian Student Ideological Organizations" in which panel members were Bohdan Hasiuk, president of ZAREVO, Ireneus Isaiw, president of OBNOVA, and A. Bedriy, president of TUSM. Bohdan Futej reported on the 14th Congress of the United States National Student Association. The conference exhibit under the theme "Opportunities and Problems of Higher Education" was prepared by the SUSTA Educational Affairs Commission under the chairmanship of Luba Kupchyk and vice-president Taras Charchalis. Conference dance was held in the Second Avenue Ukrainian National Home.

Ukrainian Studies Chair Fund announced that the Ukrainian Student Hromada of New York City had collected \$21,415.70 as of May 22, 1961. The fund drive committee published its report of donors and pledgees solicited in the New York City metropolitan area.

September 30. — The fourth SUSTA Executive Board meeting was held at headquarters, the Ukrainian Institute of America in New York City. Present national officers were entrusted officially with the headquarters information files, documents, and materials held by the immediate past officers. The President presented his report to the Executive Board, materials from the 14th Congress of the United States National Student Association (USNSA) were distributed and discussed, then in its published form the merits of the regional development program were outlined and received as **Memorandum No. 5**. Nadia Zahorodna who was chairman of the SUSTA Cultural Affairs Commission presented a report on the past and proposed activities of the commission.

September 30. — Memorandum No. 5 and Fifth Congress Resolutions

were forwarded to all Ukrainian Student Hromadas in accordance with the wishes and instructions of the Fifth Congress for improving the administration of our organization. The purpose of the Regional Development Program is to provide a logical and geographical framework for the implementation of Executive Board directions. Each of the seven Vice-Presidents of the Executive Board of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America shall hereafter be in charge of the administration and the growth of one of the seven newly-designated regions. The Vice-President calls together all of the local residents of Ukrainian Student Hromadas in his

Region	Vice - President	States
Mid-Atlantic	Ihor Chuma	Pennsylvania and New Jersey
Central	Bohdan Futej	Ohio and Indiana
Midwestern	Bohdan Fedorak	Minn., Ill., Mich., western states
Southern	Taras I. Charchalis	Maryland, D. C., Del., southern states
New England	Eugene Lashchyk	New England states
New York City	Larissa Hanuszczak	N.Y.C. and Long Island
Upstate New York	Zenon Holubec	Upstate New York

region and together they form the SUSTA Regional Executive Commission, which acts as the "hospodar" in its region. The responsibilities of the SUSTA Regional Executive Commission are to initiate regionwide student conferences, dances, and outings; to help reactivate and strengthen Ukrainian Student Hromadas, which are inactive or poorly-managed; to undertake the formation of new Ukrainian Student Hromadas on campuses and in cities wherever there are at least five unorganized Ukrainian students interested, and foremostly to effectuate the Congress resolutions and the Executive Board requests registered in its communications and memoranda to Ukrainian Student Hromadas. For his region, the Vice-President is directly responsible to the President and must submit a complete written report on his region at every meeting to the Executive Board for approbation and further direction.

October 1. — In honor of all past SUSTA national officers, the Executive Board sponsored a Past Presidents Banquet held in The Arch Restaurant, 555 West Broadway in New York City. Especial citation went to Konstantyn Sawchuk, former SUSTA President (1959-1961) and editor of "**Students'ke Slovo**". The banquet is a new tradition pioneered by the Executive Board to salute SUSTA alumni leaders and officers.

The **fifth** SUSTA Executive Board meeting was held in the new Lobe Student Center of New York University. Guests were: Evhen Hanowskyj, President of the Central Union of Ukrainian Students (CESUS) and immediate past members of the SUSTA Executive Board. Myroslava Pryshlak, outgoing Treasurer, officially transferred the SUSTA Treasury and Accounts to Myroslaw Kraus, SUSTA Treasurer. The Executive Board received published copies of "**Administrative Bylaws of Executive Board Meetings**"; approved written reports read by its members after discussion in which the guests participated; and then adopted the Financial Budget Plan for the second semi-annual period (1961), and expressed its appreciation to its

host and conference sponsor, the New York City Ukrainian Student Hromada, especially to Larissa Hanuszcak, Eugene Lashchyk and Yaroslav Leshko.

Mid-Atlantic Region — Philadelphia, Pa.

October 1. — “Student” published periodically by the Philadelphia Ukrainian Student Hromada begins the academic year with an editorial in tribute of Taras Shevchenko and The Centennial. Editors are Jurij Porytko, Mstyslaw Petyk, Roman Shwed and Ihor Chuma.

October 7. — Autumn student dance “Rukh na Sali!” sponsored by the Philadelphia Ukrainian Student Hromada was held in the Liberty Ballroom of the Essex Hotel at 13th and Filbert Sts.

Midwestern Region — Chicago, Ill.

The traditional Inauguration Eve, held annually by the Chicago Ukrainian Student Hromada, signalized the opening of the new academic year and the welcoming of new members to the student hromada. The program included a student concert, the official introduction of new members, a banquet and a dance in the Graemere Hotel at Homan and Washington.

“Studens’ke Slovo” featuring an editorial on the SUSTA Regional Development Program and first Vacation Days weekend in Cleveland, publishes second issue under new editorial board headed by Walter D. Prybyla, Jr.

October 9. — American-Ukrainian Medical Society appeals to SUSTA to forward the names and addresses of all Ukrainian pre-medical and medical students so that they may be organized as a professional oriented group. Interested students may contact American-Ukrainian Medical Society at 2 East 79 St., New York 21, N.Y. or Wladimir Huk, M.D., 90 Lenox Street, Newark, New Jersey.

October 14-15. — Ukrainian student conference “Study Days”, sponsored by ZAREVO, was held at Houston Hall Auditorium, at the University of Pennsylvania.

October 15.—“Inauguration Eve” sponsored by the Philadelphia Ukrainian Student Hromada and the Ukrainian Engineers Society was held at the Ukrainian Club at Nicetown, Rowen and Clarissa Sts. The program featured a banquet and a dance to inaugurate freshman members into the student hromada and to welcome the new academic year.

October 17.— Association of Hungarian Students in North America with headquarters at 211 East 37th St. in New York City invited SUSTA to their Commemoration of the Fifth Anniversary of the Hungarian Revolution, held October 22, at Hunter College. SUSTA forwarded a telegram of greetings.

October 23. — At the request of the Association of Hungarian Students in North America, SUSTA forwarded its own petition with 52 signatures to Sir Leslie Munroe, United Nations Special Representative on Hungary requesting that he take proper action before the General Assembly and the Security Council for the immediate realization of the three sacred demands of the Hungarian people for self-determination, free elections under U.N. observation, and complete withdrawal of all Soviet and foreign troops from Hungary immediately.

SUSTA forwarded telegram of congratulations to Bishop Ambrose Se-

nyshyn, OSBM on the occasion of his formal installation as the first Ukrainian Catholic Metropolitan of the United States.

SUSTA participated in the Language Resources Project, University of Pennsylvania, under the sponsorship of the U.S. Office of Education.

TELL PLIGHT OF CAPTIVE NATIONS, UKRAINIAN STUDENTS URGED

**Dr. O'Connor of Canisius Greets SUSTA Opening Its Annual
Conference in Buffalo**

"Spread and share your knowledge of these captive nations. Upon this knowledge lies the key to peace. These people want nothing more than what we as free Americans got as a birth right."

Dr. Edward M. O'Connor, director of special projects at Canisius College, gave that message at the opening session of the annual conference of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America and the Ukrainian Student Association of Greater Buffalo, held in Buffalo the weekend of July 14.

Dr. O'Connor traced the development of Public Law 86-90, Captive Nations Week. The law was passed July 17, 1959 without a dissenting or abstaining vote in Congress. During this time, many people were urging a policy of status quo and appeasement, he said.

Goal Is Freedom For All

Dr. O'Connor said this law was passed to counteract this kind of thinking. "Its goal is freedom and independence for all states held captive throughout the world," he said.

Also on the program was Dr. Nestor Procyk, vice chairman of the Ukrainian Congress Committee. He noted the contribution of Ukrainian students to the liberation struggle of nations held captive by Russia. He told the Ukrainian students comprised of representatives from across the country and Canada, that they have found the refuge of freedom in this country and should take an active role in American life.

"America needs your talents, maybe more than Ukraina because Ukraina became hardened and stiffened by the struggle for freedom. America is much too soft. Let us help show the value of freedom," urged Dr. Procyk.

"We cannot be good Ukrainians without becoming good Americans." Dr. O'Connor noted that Public Law 86-90 had laid down guide lines for the Cold War.

Key to City Presented

"We had a profound ignorance of the Soviet Union and didn't know the aspirations of the people held captive," he said. The goal of captive

nations will be self-determination for all captive countries. "There is only one kind of true peace," said Dr. O'Connor. "That is one which derived its peace from the people concerned. There cannot be peace anywhere in the world without the consent of the people through a government of their own choice."

The two-day conference was opened with a presentation of a key to the city of Buffalo. Casimir Lotarski, secretary of Division of Water, City of Buffalo, presented the key to Walter D. Prybyla, president of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA). Ukrainian student hromadas represented in the Conference were Philadelphia, Troy, Chicago, Baltimore, Syracuse, Ann Arbor, Cleveland, New London and Toronto as well as the hosts, the Ukrainian Student Association of Greater Buffalo. Teluk's orchestra "Serenade", provided music for the conference dance under the MC Ihor Chuma.

Urged Formation of Campus Captive Nations Clubs

Presenting the guests to the Conference, Zenon Deputat of Buffalo State Teachers College introduced distinguished representatives of the Macedonian Patriotic Organization, Croation Societies, Central Council of Polish Organizations, Lithuanian Club, Estonian Club, Actio Hungarica and others. Telegrams were received and read from Senator Jacob Javits, Senator Kenneth Keating, the Latvian World Student Association and others. "The Question of Forming A Permanent Congressional Committee on the Captive Nations," was discussed during the second session of the Conference. Michael Pikas of the University of Buffalo pointed to the discrepancies between the remarks of Dean Rusk and Adlai Stevenson that a necessity definitely exists for providing government policy makers and the American people with accurate and unbiased information regarding the all captive nations of Moscow, especially the Ukraine.

"The world of international politics and the liberation struggle of Ukraine and other captive nations is part of the life of each Ukrainian Student. His forum for action is the university and college campus, where the battle for the minds of students and professors must be won first," said Bohdan Futej, vice-president of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America. He called for the immediate formation by every Ukrainian student of a campus captive nations study club to discuss the plight of the students and people enslaved by Moscow. One purpose of such campus alliances of students in behalf of the liberation should be the annual observance of captive nations week on every campus throughout the United States and Canada.

The final speaker, Walter D. Prybyla, Jr., president of SUSTA outlined the international level for the promotion of liberation. He discussed the question of holding an International Student Congress of student-fighters in behalf of liberty and freedom. Urging Ukrainian Students to join hands with other national student unions, Prybyla declared that "we Ukrainian students in the United States and Canada must initiate the international student movement in behalf of the liberation of the students and peoples of the captive nations. We must join with the Cuban students fighting Castroism for a free country, we must join with the Hungarian, and other East Europeans. We must help the Iranian students in their

struggle for liberty. The whole worldwide student community which is committed to fight for independence and freedom against domination from Moscow must be consolidated and mobilized into an united front — an international student movement in behalf of the liberation of the students and peoples of the captive nations."

Tadey Tarnawsky, president of Buffalo Ukrainian Student Association presented to the conference a letter of protest to be forwarded to Dean Rusk, Secretary of State, regarding his recent opposition to the formation of the permanent Congressional Committee on Captive Nations. All the student delegates present signed the letter along with the resolutions adopted by the two-day conference.

AT SESSION OF CAPTIVE NATIONS CONFERENCE

Photo Courtesy of Buffalo Evening News, July 14, 1962

*Mr. Prybyla, Miss Shepelavey, Dr. Procyk, Dr. O'Connor
Students, at Left, Met the Speakers as Sessions Got Under Way*

NEW RESOLUTION ON CAPTIVE NATIONS COMMITTEE INTRODUCED IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

EDITOR'S NOTE: Following is the text of a new resolution calling for the establishment of a Special Committee on the Captive Nations in the House of Representatives, introduced on January 9, 1963 by the Hon. Daniel J. Flood of Pennsylvania. A similar resolution (H. Res. 15) was introduced by the Hon. Edward J. Derwinski, Republican Congressman from Illinois.

RESOLUTION

H. RES. 14

WHEREAS on the issue of colonialism the blatant hypocrisy of imperialist Moscow has not been adequately exposed by us in the United Nations and elsewhere; and

WHEREAS two Presidential proclamations designating Captive Nations Week summon the American people "to study the plight of the Soviet-dominated nations and to recommit themselves to the support of the just aspirations of the people of those captive nations"; and

WHEREAS the nationwide observances on the first anniversary of Captive Nations Week clearly demonstrated the enthusiastic response of major sections of our society to this Presidential call; and

WHEREAS following the passage of the Captive Nations Week resolution in 1959 by the Congress of the United States and again during the annual observances of Captive Nations Week, Moscow has consistently displayed to the world its profound fear of growing free world knowledge of and interest in all of the captive nations, and particularly the occupied non-Russian colonies within the Soviet Union; and

WHEREAS the indispensable advancement of such basic knowledge and interest alone can serve to explode current myths on Soviet unity, Soviet national economy and monolithic military powers and openly to expose the depths of imperialist totalitarianism and economic colonialism throughout the Red Russian Empire, especially inside the so-called Union of Soviet Socialist Republics; and

WHEREAS, for example, it was not generally recognized, and thus not advantageously made use of, that in point of geography, history, and demography, the now famous U-2 plane flew mostly over captive non-Russian territories in the Soviet Union; and

WHEREAS in the fundamental conviction that the central issue of our times is imperialist totalitarian slavery versus democratic national freedom, we commence to win the psychopolitical cold war by assembling and forthrightly utilizing all the truths and facts pertaining to the enslaved condition of the peoples of Poland, Hungary, Lithuania, Ukraine, Czechoslovakia, Latvia, Estonia, White Ruthenia, Rumania, East Germany, Bulgaria, mainland China, Armenia, Azerbaijan, Georgia, North Korea, Albania, Idel-Ural, Tibet, Cossackia, Turkestan, North Vietnam, Cuba, and other subjugated nations; and

WHEREAS the enlightening forces generated by such knowledge and understanding of the fate of these occupied and captive non-Russian nations would also give encouragement to latent liberal elements in the Russian Soviet Federative Socialist Republic — which contains Russia itself — and would help bring to the oppressed Russian people their overdue independence from centuries-long authoritarian rule and tyranny; and

WHEREAS these weapons of truth, fact, and ideas would counter effectively and overwhelm and defeat Moscow's worldwide propaganda campaign in Asia, Africa, the Middle East, Latin America, and specifically among the newly independent and underdeveloped nations and states; and

WHEREAS it is incumbent upon us as free citizens to appreciatively recognize that the captive nations in the aggregate constitute not only a primary deterrent against a hot global war and further overt aggression by Moscow's totalitarian imperialism, but also a prime positive means for the advance of world freedom in a struggle which in totalistic form is psycho-political; and

WHEREAS in pursuit of a diplomacy of truth we cannot for long avoid bringing into question Moscow's legalistic pretensions of "noninterference in the internal affairs of states" and other contrivances which are acutely subject to examination under the light of morally founded legal principles and political, economic, and historical evidence; and

WHEREAS in the implementing spirit of our own congressional Captive Nations Week resolution and the four Presidential proclamations it is in our own strategic interest and that of the nontotalitarian free world to undertake a continuous and unremitting study of all the captive nations for the purpose of developing new approaches and fresh ideas for victory in the psychopolitical cold war: Now, therefore, be it

RESOLVED, That there is hereby established a committee which shall be known as the Special Committee on the Captive Nations. The committee shall be composed of ten Members of the House, of whom not more than six shall be members of the same political party, to be appointed by the Speaker of the House of Representatives.

SEC. 2. (a) Vacancies in the membership of the committee shall not affect the power of the remaining members to execute the functions of the committee, and shall be filled in the same manner as in the case of the original selection.

(b) The committee shall select a chairman and a vice chairman from among its members. In the absence of the chairman, the vice chairman shall act as chairman.

(c) A majority of the committee shall constitute a quorum except that a lesser number, to be fixed by the committee, shall constitute a quorum for the purpose of administering oaths and taking sworn testimony.

SEC. 3. (a) The committee shall conduct an inquiry into and a study of all the captive non-Russian nations, which include those in the Soviet Union and Asia, and also of the Russian people, with particular reference to the moral and legal status of Red totalitarian control over them, facts concerning conditions existing in these nations, and means by which the United States can assist them by peaceful process in their present plight

and in their aspiration to regain their national and individual freedoms.

(b) The committee shall make such interim reports to the House of Representatives as it deems proper, and shall make its first comprehensive report of the results of its inquiry and study, together with its recommendations, not later than January 31, 1964.

SEC. 4. The committee, or any duly authorized subcommittee thereof, is authorized to sit and act at such places and times within or outside the United States to hold such hearings, to require by subpoena or otherwise the attendance of such witnesses and the production of such books, papers and documents, to administer such oaths, and to take such testimony as it deems advisable.

SEC. 5. The committee may employ and fix the compensation of such experts, consultants, and other employees as it deems necessary in the performance of its duties.

SECOND ANNUAL PRECOLLEGIATE CONFERENCE AT R.P.I.

"Quo Vadis, High School Student," was the subject of a panel discussion conducted in the Troy Building during the second annual precollegiate conference at R.P.I. In the photo, members of the second panel entitled "Ukrainian Students in the Struggle for a Free Ukraine," include from left to right; Oksana Tymchuk (Buffalo), Mykola Dnplak (Syracuse), Nadia Tymchuk (Buffalo) and Lubomyr Zobniw, conference chairman.

R.P.I. HOSTS SUSTA CONFERENCE FOR HIGHSCHOOLERS AND PARENTS

TROY, N.Y. — Recently, in cooperation with the Ukrainian-American Student Society of R.P.I., the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA) convoked its long-awaited Second Annual Precollegiate Affairs Conference, which was held on the campus of the Rensselaer Polytechnic Institute in the specially-designed experimental lecture hall of the Troy Building. After registration at 1 p.m. and an invocation, Rensselaer USH president, Lubomyr Zobniw in behalf of the SUSTA Commission on Precollegiate Affairs of which he is currently national chairman, welcomed cordially over seventy highschool and college students, parents and guests representing Ann Arbor, Amsterdam, Baltimore, Buffalo, New York, Philadelphia, Syracuse, Utica and the local tri-city area of Albany, Cohoes and Troy.

Mayor Kelleher Greets Student Conference

Praising the Second Annual Precollegiate Conference as a positive student contribution to the community, Troy's Mayor Neil Kelleher commended highly all Ukrainian university and high school conference participants for their civic spirit and zeal in meeting during this freezing weather in the city of Troy at this parley on higher education. Mayor Kelleher's letter of greetings to the conference was read at the opening plenary by Russell Sage coed, Oksana Komar, announcer for "Music of Ukraine" broadcast on campus radio WRPI. On behalf of the United States Ukrainian Student Community, SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr. of Syracuse University also welcomed the assembly, publicly thanked the Mayor for his greetings and thanked the host student hromada for its hospitality to the conference. Prybyla underscored the great importance of the Second Annual Precollegiate Affairs Conference geared to prep Ukrainian secondary school students on college and the Ukrainian Student Hromada. "We hope that you are planning for college life, a professional career and a better future," exhorted the speaker, "but also as you prepare to enter college, we encourage every Ukrainian highschool boy and girl to become a junior partner in the United States Ukrainian Student Community." The speaker noted that each year there is a decrease in the membership of student hromadas as more and more Ukrainians complete college and leave the campus. "It is from you, the present highschool elite, that we expect to refill the ranks of the Ukrainian Student Hromada. It is to you that senior partners shall relay the USH leadership for promoting and defending in the academic community the Ukrainian student traditions, friendships and the Freedom Crusade for Ukraine," concluded the speaker.

1963 Ukrainian Student Queen and Court Preside at Dance

The one-day conference featured two student panels, a guided tour of the R.P.I. campus, and the showing of slides on what Ukrainian collegians are doing in this country and in particular at Rensselaer. In the evening, the event was climaxed with a Student Dance at which cute coed Roxolana Bilas of Albany State College of Education was crowned 1963 Ukrainian Student Queen, and Lesia Maykowycz, frosh nursing major at Syracuse Uni-

versity, Lesia Chornobrywa (Philadelphia) were designated Princesses — Drexel Institute of Technology in Philadelphia.

“Quo Vadis High School Student?” — a discussion on entrance to American colleges and universities and on college life in general — was the subject of the first student panel conducted by Syracuse University senior, Ihor Hapij. Panelists were language major Lida Welyczko of Le Moyne College, political science major and SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr. of Syracuse University, and engineering major Ihor Hapij. Following a mid-afternoon intermission, the students heard another panel discussion which was designed to give an insight into the present thinking of students in Ukraine and their aspirations for an independent Ukraine. Panelists were Oksana and Nadia Tymchuk of the Greater Buffalo-area Ukrainian Student Hromada. At 9 p.m. the high school student's day was brought to a close with a dance sponsored by R.P.I. and a buffet which was put on by the Soyuz Ukrainok of Cohoes. Both morning and evening editions of the Troy Record of February 11, 1963 carried cover story and photograph describing the day as a success.

FORDHAM UNIVERSITY

A Ukrainian Easter Egg and Arts Display was held on April 9, 1963 at the Student Center of Fordham University. The exhibit was sponsored by the Ukrainian Circle, whose president is George Woloshyn. Roman Laba and George Woloshyn arranged the display.

NEWARK-RUTGERS UNIVERSITY

For the last three years Ukrainian students at Newark-Rutgers University have kept alive national and cultural traditions by their active participation in the Ukrainian Circle. After one year probation, the Ukrainian student hromada was chartered in 1961 by the CAS Student Council.

The goal of the hromada is to further the knowledge of Ukraine, a captive nation under the yoke of Communism. The culture, history, and influential factors of Ukraine are presented and emphasized through exhibits and lectures.

In addition, the hromada, newly named the “Ukrainian Circle,” is affiliated with similar groups at Rutgers New Brunswick and other colleges in the metropolitan area.

Today the Circle has a membership of over thirty-five students and is headed by Andrew Szul — president; Natalia Chytra — secretary; Aurelia Kowal — treasurer; and Nadia Kachmar — Student Council representative.

Among the annual activities sponsored by the Circle is a Christmas “Kutia” Party and a display in the John Cotton Dana Library of Ukrainian ceramics, wood carvings, and embroidery.

SUSTA LAUNCHES FIRST "PIB" FOR UKRAINIAN HIGHSCHOOLERS

Tri-city Students Aid Zobniw

TROY, N.Y. — Exactly 1,000 copies of the first "pioneer" issue in a series of "PIB" were published, addressed and mailed directly to the homes of Ukrainian highschoolers and collegians listed on the roster of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA), announced Lubomyr Zobniw, Chairman of the SUSTA Pre-collegiate Affairs Commission. "The purpose of the PIB — The Pre-collegiate Information Bulletin — is to promote interest in college education and in the Ukrainian student movement among Ukrainian secondary school youth." Published under the auspices of the SUSTA Pre-collegiate Affairs Commission and in cooperation with the Ukrainian American Student Society of the Rensselaer Polytechnic Institute, the first PIB issue inaugurated favorably the 1963 SUSTA activities calendar, stated its editor Lubomyr Zobniw, who is currently president of the UASS of the Capital District (Troy, Cohoes and Albany) the tri-city area — home of the famous Rensselaer Institute and other colleges.

Dedicated to Father Volosin and SUSTA Prexy

"For his unselfish and efficient service to Ukrainian Students at RPI. For his friendship and cooperation in our student enterprises. For his genuine sympathy with aspirations and endeavors of Ukrainian Students," this first issue was dedicated with deep respect and sincere appreciation to the Very Reverend Bohdan Volosin of Watervliet, who has been a constant friend and supporter of the Ukrainian student movement. The dedication was made by the PIB staff including: Roksolana Bilas (assistant editor), Oksana Halkewycz (art editor), Oksana Bachynsky, and Zenovia Szanc under the editorship of L. Zobniw. Honorable mention was also made to the SUSTA President, Walter D. Prybyla, Jr. "... for strenuous activity in preparing the way for a greater Ukrainian Student Movement."

With the avowed objective to inform Ukrainian highschoolers about opportunities for a college education and to explain simply the procedures of applying for admission to the university, PIB also strives to educate the younger students about the United States Ukrainian Student Community and the role of highschoolers in the realization of a greater and more dynamic expression of Ukrainian student life, friendships, traditions and the Crusade for a Free Ukraine.

Highschool Student Affairs Conference Planned

The first issue of PIB is in a yellow-blue cover with handsome linear abstraction design. Its 30-pages contain a host of attractive illustrations, photos, interesting articles, and worthwhile information on the whole field of college education. Some titles include the following: "Information on the University of Rochester," by Luba Chehelska; "What the Ukrainian Language gave me," by Vava (Philadelphia); "The Ukrainian Underground

University," L. Zobniw; "The Significance of Music Instruction for High-bak, who himself had won over \$10,000 worth of scholarships only last year. bak, who himself had won over \$10,00 worth of scholarship only last year. Oksana Bachynsky writes a special article for college-bound seniors entitled "Attention All High School Seniors!" Feature reprint from Canada "Gazette" is H. Palmer's article "History Converted by Russian Imperialists," which discusses Kievan Rus as an ancient Ukrainian state and Soviet pressures to rewrite the history of the Ukrainian people.

HELP US CREATE! The First Permanent Ukrainian PROFESSORSHIP

Send your contributions, suggestions or inquiries to:

UKRAINIAN STUDIES CHAIR FUND, INC.

302 West 13th Street

New York 14, New York

SUSTA PRIMER ON HOW TO OBSERVE “UKRAINIAN STUDENT DAY”

Buffalo Students Memorialize “Kruty”

BUFFALO, N.Y. — In preparation for launching a recent nationwide commemoration of the forty-fifth annual observance of the Ukrainian Student Battalion of “Kruty”, the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA) mailed approximately 150 copies of its latest publication entitled “Kruty — Ukrainian Student Day” directly to the homes of local student officers leading the Federation’s city and campus student hromadas in remembrance of “January 29th”.

Mandated by the Fifth Congress of Ukrainian Students of America, the idea for the project of the publication of a primer on how to observe the great traditions of the Krutian Student Battalion, which signalized Ukraine’s first armed resistance to Russia’s conquering Red Army, was realized under the auspices of the SUSTA Commission on Cultural Affairs, whose chairman is Tadey Tarnawskyj, also president of the Greater Buffalo-area Ukrainian Student Association at Buffalo University, an activist student group without whose strong support and technical assistance this publication of “Kruty — Ukrainian Student Day” would have been impossible.

Ukraine’s Student Fighters & Martyrs for Independence

“Kruty — Ukrainian Student Day” is in a handsome platinum grey cover with script and design in beautiful burgandy-hue of high saturation and modest brilliance. The familiar SUSTA signum — the open Book of Wisdom and the fiery Olympian Torch of Achievement — is centered attractively on the front cover in distinction of ‘the quest for truth and victory’ of the Ukrainian Students.

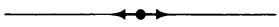
“The 20-page primer, a thesaurus on ‘Kruty’, instructs student leaders on the why, when, where and how to prepare for the annual observance of January 29th, the great tradition of the Krutian Student Battalion as “Ukrainian Student Day” in the United States and throughout the free world,” reports Tadey Tarnawskyj, editor and SUSTA Commission Chairman on Cultural Affairs.

Kruty: Yesterday, Today, Tomorrow

Among the leading commentaries contained in this unprecedented publication on “Kruty — Ukrainian Student Day,” are the following: “The Battle of Kruty”, Its Past, Present and Future Significance — by Tania Matyciw, former president of the Chicago Ukrainian-American Student Association and currently national Chairman of the SUSTA Commission for the Ukrainian Studies Chair Fund; “They Fought at Kruty,” a presidential commemorative address delivered by Tadey Tarnawskyj during the 1962 Kruty Academia of the Greater Buffalo Ukrainian Student Association; “Kruty — Ukrainian Student Day” a commission symposium; and others. This “Kruty — Ukrainian Student Day” primer also features specific instructions on the procedures for requesting an official proclamation of “Ukrainian Student Day” from the president of a student government at a university, the chancellor of an university, or the mayor of a city govern-

ment. Moreover, a sample copy of such a "Ukrainian Student Day" proclamation is contained along with full instructions on how to write a press release for the popularization of "Ukrainian Student Day" on campus and in the American community unfamiliar with the Ukrainian student freedom fighters and martyrs for independence of Ukraine, the forefathers of the present Ukrainian Student Movement.

The two-term Buffalo USH President, Tarnawskyy praised the help received from all the active Buffalo students, especially Bohdan Beger, Aristoda Borachok, Zenon Deputat, Julianne Nowadlyj, Michael Pikas, and Anne Marie Slobodian, all of whom are official members of the Cultural Affairs Commission of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America. Additional copies of this publication "Krutyy — Ukrainian Student Day" are available from SUSTA Cultural Affairs Commission, Tadey Tarnawskyy, 3511 S. Park Avenue, Buffalo 19, New York.

BOSTON UKRAINIAN STUDENTS GREET ST. NICHOLAS AND SUSTA OFFICERS

BOSTON. — On Friday, December 14, 1962, the Boston-area Ukrainian Student Hromada at Harvard and surrounding universities played host to a three-man delegation of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA) Executive Board. Also an unexpected visit from St. Nicholas, assisted by his North Pole staff, climaxed the eventful evening at the Hayden Memorial Library Longue of the Massachusetts Institute of Technology on Memorial Drive in Boston.

Boston Ukrainian Student Hromada president Victor Hrehorovich, first year Harvard Medical School student on scholarship, played a major role in making the final arrangements. In his welcome address, Hrehorovich greeted over thirty students and guests which included faculty advisor Prof. John Oleksyshyn of Boston University (Dept. of Geology); Prof. Roman Mykelayevych of M.I.T. (Dept. of Chemistry) and the local Ukrainian Congress Committee chairman Orest Szczudluk (American Cyanamid), SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr. of Syracuse University; SUSTA New England vice-president Eugene Lashchuk of New York City College, and SUSTA Precollegiate Affairs Commissioner Lubomyr Zobniw of Rensselaer Polytechnic Institute.

Reporting on the forthcoming dance, USH secretary Miss Lillia Berehulka, who is a second year major in architecture at Boston University, revealed that the UKRAINIAN STUDENT DANCE is scheduled for February 16, 1963 in cooperation with the Ukrainian Engineers Society of Greater Boston. Miss Berehulka also reported on the status of the membership drive and on the questionnaires that were distributed to new members before the evening's event. The dance committee includes: Lillia Berehulka (chairman); Bohdan Smolensky (orchestra and hall); Anna Pruchnicki (decorations and entertainment), Elenor Mihovan (social chairman); Jerry Kinal and Roman Kevyliuk (general arrangements); and Mykola Stepaniuk (treasurer).

As a highlight of the evening, SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr. greeted the Boston USH membership on behalf of SUSTA and the United States Ukrainian Student Community. Prybyla spoke about the Ukrainian Student Movement in America and urged the Boston-area Ukrainian Student Hromada to strengthen and enrich the American Ukrainian Student Community and officially join the ranks of its supreme principle the Federation of Ukrainian Student Organizations of America by sending delegates next July to the SIXTH CONGRESS OF UKRAINIAN STUDENTS OF AMERICA. "In unity, there is purposeful strength for the United States Ukrainian Student Community — united we move forward more effectively, divided we fall!", concluded SUSTA president. Other Federation guest speakers were Eugene Lashchyk, SUSTA New England vice-president, who spoke on the leadership role of the Boston-area USHromada as the logical focus and capital of the New England Region of the Federation. Lashchyk also reported on the recent STUDENT FOREIGN POLICY SURVEY on the COLD WAR, in which poll SUSTA played an important role in canvassing Hunter College and Syracuse University. The formal release of the survey was under the auspices of the United States National Student Assotiation (USNSA).

The final speaker was a senior electrical engineering student at Rensselaer Polytechnic Institute, Lubomyr Zobniw, who is also President of the Ukrainian-American Student Society at RPI as well as Chairman of the SUSTA Commission on Precollegiate Student Affairs. Zobniw warned the Boston Ukrainian Student Hromada that unless its leaders begin immediately "to recruit high school students into the Ukrainian student community and orient Ukrainian high school students toward higher educational goals, the future of the Ukrainian college students population in the United States is doubtful." In his speech Zobniw stated that a primary role of all Ukrainian student hromadas including Boston is to begin instructing the Ukrainian high school students in their Krutian mission in the ranks of the student movement in America. The measure of our success is the failure or the degree of progress in this vital task!", concluded the speaker, who emphasized that the Fifth Congress of Ukrainian Students of America, held at Wayne State University in July 1961, directed that a precollegiate information bulletin (PIB) be published for informing Ukrainian high school students of their role and their aspirations in our community.

There was much discussion on various organizational matters, when all of a sudden with the merry jingle of bells and much ado enter two beautiful angels (Elenor Mihovan and Anna Pruchnicki) in wintery white togas and shinning wings and golden halos; then followed St. Nicholas (Bohdan Smolensky) in dignified and stately episcopal garb carrying a huge tubble of gifts and goodies. There followed his helpers: one (Mykola Stepaniuk) carrying a fully decorated jalynka Christmas tree, the second (Roman Kywyluk) was a demon with a long twitch to spank bad students who have not been studying well this semester. According to his merits or demerits, each Ukrainian student and SUSTA guest received his due: a gift or a thrashing. All present ended the eventful evening by singing Ukrainian Xmas carols and "O Who, Who loves St. Nicholas, obeys Him, St. Nicholas shall reward on Xmas."

UKRAINIAN STUDENTS ATTEND POLICY BRIEFING AT STATE DEPARTMENT

WASHINGTON, D.C. — At the invitation of the Department of State, national officers of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America SUSTA were invited to attend a foreign policy briefing session in the East Auditorium of the State Department here Friday morning, April 19, 1963. The invitation was extended as a result of a petition of protest forwarded to Secretary of State Dean Rusk last year for his opposition to the formation of a permanent House Committee on the Captive Nations as well as for his blunder in referring to the Ukrainian Republic as simply a "territory" of an old Russian state. The protest was signed by over 100 collegians and guests attending the SUSTA Annual Summer Conference on the Captive Nations Problems, held last July in Buffalo.

OFFICIAL DODGE QUESTIONS WITH CONTRADICTORY REPLIES

The Ukrainian student delegation to the State Department was headed by SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr and included: SUSTA commission chairman for Ukrainian Studies Chair Fund, Tania Matyciw (Chicago); SUSTA commission chairman for Educational Affairs, Luba Kupchyk (Baltimore); SUSTA secretary general, Marusia Prybyla (Syracuse); associate editor of Precollegiate Information Bulletin, Roxolana Bilas (Troy); Hartford (Conn.) USH president Ihor Zachariasewych (Hartford); Washington USH vice president Andrew Bihun (Cleveland); Washington USH secretary, John V. Markowski (Baltimore); TUSM national president Bohdan Kulchycky (Philadelphia); TUSM Philadelphia vice president, Askold Skalskyj (New Jersey); LeMoyne College economist, Prof. George M. Bohatiuk (Syracuse); curator of the Ukrainian Student Archives Museum, Osyp Zinkewycz (Baltimore); and newly-arrived from behind the Iron Curtain, Stefan Slota (Washington).

COLLEGE AND YOUTH GROUPS AT STATE DEPT. BRIEFING

The first speaker, Mr. Robert Oakley of the Office of United Nations Political Affairs warmly welcomed about 300 representatives of various college and youth organizations attending the foreign policy briefing and then endeavored to introduce the State Department, its operations, structure, and policies, to those present. He stated that the President, as chief executive, has overall responsibility for the direction of the foreign policy of the United States, through the Secretary of State, who is the chief advisor to the President in this field and has primary responsibility for initiating and implementing foreign policies. It studies the bearing of domestic conditions on our foreign policy and correlates the activities of other Government agencies that affect our foreign relations. The State Department proposes measures for promoting solidarity with friendly countries and the advancement of American ideals, develops policies for American participation in the United Nations and other international organizations, and conducts the voluminous correspondence with the dip-

lomatic and consular representatives of the United States abroad as well as with the representatives of foreign nations accredited to the United States.

DEFENCE, COMMERCE DEPTS, AND CONGRESS ALSO POLICY ADVISERS

Mr. Oakley made it clear that the State Department headed by the Secretary of State is the principal advisor and staff to the President in foreign policy, but it is not the only foreign affairs advisor to the President. Since the end of the Second World War, the Department of Defence has become a foreign policy advisor to the President as increasingly diplomacy became intertwined with defence and as the need for military support action became more and more fundamental to implementing American international political actions. Oakley gave Vietnam and Korea as example.

Another foreign policy advisor to the President is the Congress. Congress has both formal and informal influence on foreign policy. The role of the Congress in the field of foreign policy can best be illustrated, says Oakley, in the Senate, which according to the American Constitution has the power and prerogative to ratify all treaties and the power to confirm all appointments and all promotions of personnel in the Department of State.

The Department of Commerce is also a major foreign policy advisor to the President. As the United States endeavors to expand its trade, the Department of Commerce plans and plays a leading role in international American trade and economic policy. Because political stability of newly independent countries as well as of the more established European countries rests on economic stability, the United States extends aid to foreign countries, which with this assistance promote trade with the United States and third countries.

USA EMBASSY IN KIEV & UKRAINE EMBASSY IN WASHINGTON

After the briefing, there was an exciting question and answer session in which Ukrainian student leaders posed inquiries to State Department officials, who in turn recognized the complexity of such questions and offered confused replies with apologies as to their incompetence in this "particular" specialization. Replies were made by Mr. Oakley and by Mr. William Stearman, Public Affairs Advisor in the Bureau of European Affairs of the State Department. The first question was raised by SUSTA president who introduced himself and his organization and then asked: "The Ukrainian Soviet Socialist Republic is a charter and founding member of the United Nations. The State Department prepared the treaty and the Senate ratified the treaty of the United Nations, thereby de jure and de facto recognizing Ukraine as a sovereign state, a cornerstone of American foreign policy in the United Nations and other international agencies of the U.N. Therefore, why does not the United States have its embassy and ambassador in Kiev, the capital of Ukraine, and the Ukrainian S.S.R. have its embassy in Washington? Has the State Department made any endeavors to establish an American embassy in Kiev? If it has, when did it make such a move and what were the results. If it had not, then why.

Mr. Oakley admitted that it was not in his competence, repeated the

question, and asked Mr. Stearman to try the reply. The latter admitted in his introductory remarks that Ukraine was an ancient nation, but that Moscow in order to have extra votes in the United Nations created fictitious sovereign states, after it had incorporated these territories into the Soviet Union. Mr. Stearman said that he did not see a violation of American commitments to the United Nations treaty, which per se does not necessarily lead to the extension of diplomatic relations to Ukraine and Byelorussia. Moreover, he declared that the State Department prefers at this moment to follow a policy of nondetermination toward the many countries and territories submerged under Moscow influence within the Soviet Union. The policy of self-determination may be one in the future.

The second question was raised by Washington USH secretary, John Markowski, who is a frosh architecture major at Catholic University. Mar-

UKRAINIAN STUDENTS AT STATE DEPARTMENT

At the invitation of the Department of State, national officers of the Federation of Ukrainian Student Organization of America SUSTA were invited to attend a foreign policy briefing session in the East Auditorium of the State Department, Friday morning, April 19, 1963. In the photo; Mr. Robert Oakley from the Office of United Nations Political Affairs addresses colleagues and youth representing various organizations. First row from right are seated; SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr., his wife Marusia (Syracuse); Tania Matyciw (Chicago); Roxolana Bilas (Troy). Second row from the right; Stefan Slota (Washington); Andriy Bihun (Cleveland); Ihor Zachariacewycz (Hartford); and John V. Markowski (Baltimore). Present, but in the rear of the auditorium were also; Askold Skalskyj (New Jersey), Bohdan Kulchyskyj (Philadelphia) and LeMoyne College professor Dr. Jurij M. Bohatiuk (Syracuse).

Washington Scene:

HEATED DISCUSSION AT STATE DEPARTMENT FOR FREE UKRAINE

In the East Auditorium, after a foreign policy briefing, Ukrainian students were very disappointed and angered at the remarks of the State Department speakers, which reflected a basic ignorance and confusion of the captive relationship of Ukraine and other subject nations within the USSR to their conqueror, Russia. From left are Bohdan Kulchyskyj; seated Prof. Jurij Bohatiuk of LeMoyne College; William Stearman, Public Affairs Advisor in the Bureau of European Affairs of the State Department; John Markowski; SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr.; Marusia Prybyla; Roxolana Bilas; (behind Miss Bilas, Askold Skalskyj); Stefan Slota, newly-arrived from behind the Iron Curtain; (behind Mr. Slota—Osyp Zinkewycz) and Mr. James Panks of the Office of Public Services, who gave the Ukrainian student leaders a special tour of the many international conference and meeting rooms of the State Department.

---

kowski expertly asked the question: "If the USSR suddenly dissolved tomorrow, what would happen to the economy of the United States?" Mr. Oakley immediately responded that the United States economy would receive a tremendous boost. United States trading is all aid and therefore this wealthy area (Soviet orbit) which is cut off from the trade area of the world would be open to American trade. Questions asked by other

youth included: "If disarmament was realized, what would happen to Defence spending?" and "Why had the United States used troops in Korea, Vietnam, and Laos so distant from our shores, yet we hesitate to use troops in Cuba, only a few miles from our state of Florida, which is a Red base?" and "What effect do racial problems in the United States and our integration efforts have on the common man in Africa?" The last question was also raised by SUSTA representatives, who asked: "Everyone has read about the release after 18 years in prison and house arrest of the Ukrainian church leader Metropolitan Josef Slipy from the Soviet Union and about Cardinal Mindzenty in the American Embassy in Hungary, what is the State Department doing to promote more freedom of religion in the Soviet orbit?" The Department officials replied that the Vatican is engaged in this effort and that they are awaiting results.

UKRAINIAN STUDENTS TOUR DEPARTMENT OF STATE

After the question-answer period, the Ukrainian student leaders carried on a much heated private conversation and discussion with Mr. Stearman and Mr. Panks. Then Mr. James Panks of the Office of Public Services gave the Ukrainian student leaders a special tour of the many international conference and meeting rooms of the State Department. The experience of the foreign policy briefing for the Ukrainian student leaders proved to be worthy and convincing introduction to governmental affairs and to the problems related to the promotion of freedom for Ukraine and the captive nations.

VOA BROADCASTS SUSTA INTERVIEWS TO STUDENTS AND YOUTH IN UKRAINE

WASHINGTON, D.C. — On Friday and Saturday, April 19 and 20, 1963, the United States Information Agency's **Voice of America** Ukrainian Service was visited rather unexpectedly by a delegation of Ukrainian student leaders representing the Federation of Ukrainian Student Organizations of America SUSTA. The purpose of the visit was to familiarize visiting Ukrainian student leaders with U.S. VOA policy and the complex operations, the modern broadcasting studios and the friendly staff of the VOA Ukrainian Service, whose Chief is Col. Ivan Kedrovskyj.

The visiting delegation, headed by SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr., included SUSTA vice president for New England region, Eugene Lashchuk; SUSTA secretary general, Marusia Prybyla; SUSTA national chairman for Educational Affairs Commission, Luba Kupchuk; president of Hartford (Conn.) Ukrainian Student Hromada, Ihor Zachariasewycz; vice president of Philadelphia TUSM, Askold Skalskyj; associate editor for Precollegiate Information Bulletin "PIB", Roxolana Bilas; and the curator of the Ukrainian Student Archives-Museum, Osyp Zinkewycz.

Welcoming the Ukrainian student delegation was the VOA Ukrainian staff including: editor Eugenia Zalewska, announcer Eugene Prychodko; executive Dmytro Korbutiak; radio engineer John Kolos, script writer M. Kovaliiv and H. Denysenko. At this time, the Ukrainian students invited the VOA staff members to attend a Convocation of the SUSTA Executive Board with the Ukrainian Student Hromada of Washington, D.C., lead by its president Valentine Zabijaka and its vice president Andrii Bihun.

The Ukrainian Service, a section of the Voice of America, is within the United States Information Agency, whose purpose, as stated in a directive from the National Security Council, is to submit evidence to the peoples of other nations by means of communication techniques that the objectives and policies of the United States are in harmony with and advance their legitimate aspirations for freedom, progress, and peace. This purpose is to be carried out primarily: (a) by explaining and interpreting to foreign peoples the objectives and policies of the United States Government; (b) by depicting imaginatively the correlations between United States policies and the legitimate aspirations of other peoples of the world; (c) by unmasking and countering hostile attempts to distort or to frustrate the objectives and policies of the United States, and (d) by delineating those important aspects of the life and culture of the people of the United States which facilitate understanding of the policies and objectives of the Government of the United States.

During their visit to the Voice of America, SUSTA leaders were invited to be interviewed over VOA for broadcast in the Ukrainian language to Ukrainian students and youth in Ukraine and other Ukrainian-speaking areas of the world. The interviews were conducted by announcer Eugene Prychodko under the technical supervision of radio engineer John Kolos. Ukrainian students and Ukrainians throughout the world were told about the activities of their American brethren, Ukrainian Students in the United States. Specifically the interviews informed their listeners that (1) the United States Ukrainian Student Community has convoked their Second Ukrainian Student Ideological Congress under the theme "Ukraine in the Contemporary World" for May 11 and 12 in New York City at Fordham University and at New York University; (2) the first North American Conference of Ukrainian Students of Canada and America will be held under the theme "Ukraine and We" on June 14, 15, 16 at the University of Toronto in Canada; (3) in observance of the tenth anniversary of the founding of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America SUSTA, there is being published a documentary album of Ukrainian student life in the United States; and others. The interviewer asked about the aims and purposes of SUSTA and the Ukrainian Student Movement both in the United States and throughout the world; about scholarship opportunities at American colleges and universities and particularly how Ukrainian students in the United States finance their college education. The interviewer stated that he was pleased to welcome the unique opportunity of introducing American youth of Ukrainian heritage to their listeners, that is youth in Ukraine and Ukrainian speaking areas throughout the world. The Ukrainian Service promised to attend the Second Ukrainian Student Ideological Congress and to tape parts of the speeches and proceeding for broadcasting to Ukraine and overseas.

Presently, the VOA Ukrainian Service has a vacancy for a Ukrainian-speaking woman announcer and has asked SUSTA representatives to notify its young college coed graduates about this golden opportunity. Letters regarding the position are to be forwarded with a personal profile to: Col. Ivan Kedrovskyj, Chief; Ukrainian Service; Voice of America; United States Information Agency; Washington 25, D. C. Applicants should be aware that processing and security clearance may take from three to six months, therefore it is recommended that you apply immediately, if you are interested.

This is the second such SUSTA interview in the history of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America. The first was made on March 29, 1960 during the representation of SUSTA to the Golden Jubilee White House Conference on Children and Education in 1960. Letters received from Ukraine and other overseas areas indicated that the listeners were keenly interested in the activities of the United States Ukrainian Student and Youth Community.

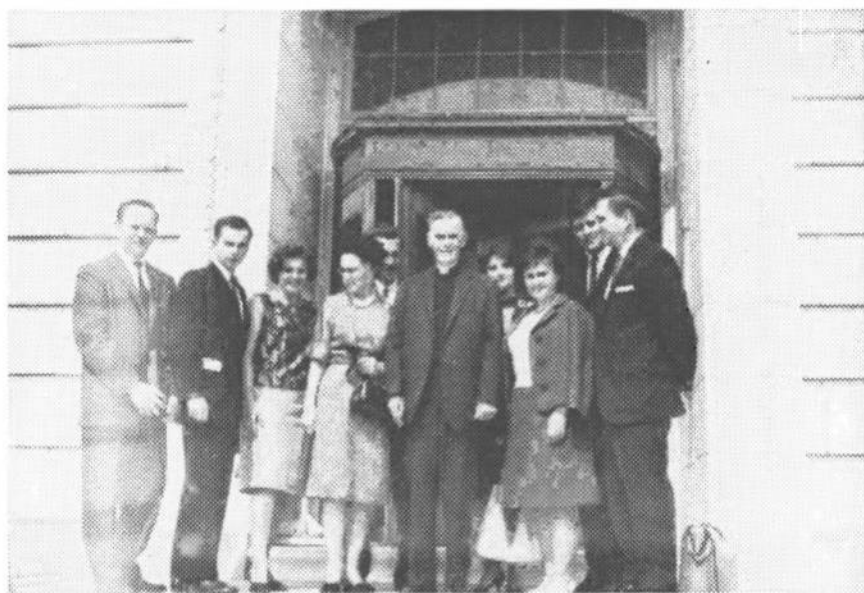
UKRAINIAN STUDENTS TOUR CAPITOL WITH SENATE CHAPLAIN

the Federation of Ukrainian Student Organizations of America SUSTA in his office on Capitol Hill, the Chaplain to the United States Senate, Dr. Frederick Brown Harris welcomed and expressed his interest in the work of young college students for such noble ideals and determinations as the Ukrainian students espouse. The purpose of the visitation with the Senate Chaplain, a staunch defender of independence for Ukraine and Soviet-enslaved nations, was to express officially and personally the gratitude and appreciation of the United States Ukrainian Student Community to Dr. Frederick Brown Harris for his recent controversial article "Ukraine and You". The article appeared in the **Washington Star** of January 27 in an annual observance of Ukrainian Independence Day. This syndicated article was frantically attacked by a longtime leader of the Russia-firster group, but ably rebutted by the national chairman of the Ukrainian Congress Committee of America, Dr. Lev Dobriansky in an article-letter to the editor printed in the **Washington Star**.

"UKRAINE AND YOU"

For the forthright expression of his views for an independent Ukraine as printed in the leading District of Columbia newspaper **The Washington Star**, Ukrainian student delegation presented to the Senate Chaplain an artistic Ukrainian pysanky as a small token of their appreciation. The presentation was made by **Miss Roxolana Bilas**, who is the associate editor of

Senate Chaplain, Rev. Dr. Frederick Brown Harris invited Ukrainian students to tour the intersanctum of the Congress to thank him for his friendship for the liberation of the Ukraine from Russian colonial rule. From left to right on the steps of the Capitol are: Osyp Zinkewycz, Ihor Zachariasewycz, Tania Matyziw, Mrs. Harris, Bobdan Kulchyckyj, Rev. Dr. Harris, Roxolana Bilas, Marusia Prybyla, Askold Skalskyj and Walter D. Prybyla, Jr.

---

the SUSTA publication for highschool students "PIB — Precollegiate Information Bulletin." The coed is a senior at Albany State Teacher's College. Miss Bilas told the Senate Chaplain that "we Ukrainian students hope that your inspiring article has awakened in the American community and particularly among students and governmental policy makers a new interest in the striving for United States assistance in the achievement of freedom and independence of the Ukrainian people and other nations captured by Russia. The proposed permanent House Committee for Captive Nations Affairs is vitally needed for the preservation and promotion of human freedoms here and abroad. In the name of a Ukraine, silenced by Moscow captivity, Ukrainian Students thank you for your friendly and inspiring wish "Ukraine and You".

TOUR SENATE CHAMBERS

After there was much photo-taking and friendly conversation with the Chaplain and Mrs. Harris, the delegation was invited to a tour of the chambers of the Vice President of the United States (who is also president

SUSTA PRESENTS A TOKEN OF APPRECIATION

PIB associate editor, Roxolana Bilas presents to Reverend Frederick Brown Harris, Chaplain to the Senate of the United States, a token of appreciation of the United States Ukrainian Student Community for Father Harris's inspiring article "Ukraine and You", which appeared in the Washington Star, January 27, 1963 during the commemoration of Ukrainian Independence Day in the country.

---

of the Senate) and other chambers of the Senate. Dr. Harris conducted the tour personally and invited the Ukrainian students for a ride on "the charriots of democracy", that is the ultra-modern Senate Subway connecting the various Senate buildings on Capitol Hill. The Senate Chaplain gave the historical background of many of the portraits, mosaics, ornamentalia and other treasures and art housed in the Senate buildings. Dr. Harris has been the Senate Chaplain from 1942-1946 and from 1949-1963. He was a special ambassador to Korea in 1956 with official missions to Taiwan and the Philippines. He was the rector of the Foundry Methodist Church in Washington D.C. from 1924 to 1955. He is the author of five books and the author of the weekly syndicated editorial "Spires of the Spirit" in which his article "Ukraine and You" appeared. Born in Worcester, England, he is a graduate of the Pennington (N. J.) Seminary in 1905; Dickinson

College, Carlisle, Pa. in 1909 with A. M. degree and in 1912 with D. D. degree. He has written such books as "The Blossoming Bough," "The Candle and The Flame," "Wings of the Morning," "The World Made Flesh," and a volume of essays "Spires of the Spirit."

The delegation thanking the Senate Chaplain for his article included the following: Walter and Marusia Prybyła, Ihor Zachariasewycz, Tania Matyciw, Roxolana Bilas, Askold Skalskyj, Osyp Zinkewycz, Bohdan Kulchycykj, Prof. Jurij M. Bohatiuk of Le Moyne College in Syracuse, N.Y.

Ukrainian American Student Society of the Tri-City area welcomes visit of national officers of SUSTA to the campus of R.P.I. From left to right seated are; Maria Komar, Roxolana Bilas, chapter president Lubomyr Zobniw, Oksana Bachinska, and Oksana Halkewycz. Standing from left are; Orest Gogosha, Oksana Komar, Zenon Ivanonko, SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr., and SUSTA secretary, his wife Marusia. The visit occurred on April 5, 1962 for the opening of the exhibition of Ukrainian arts and literature on the R.P.I. campus.

SUSTA CONVOCAION HEARS PROF. DOBRIANSKY RAP STUDENT APATHY IN UCCA WORK

WASHINGTON, D.C. — Addressing more than 45 students and guests, the national chairman of the Ukrainian Congress Committee of America, Dr. Lev E. Dobriansky of Georgetown University rapped Ukrainian students for their lack of interest and lack of participation in the work and activities of the UCCA and its various chapters throughout the towns and cities of the United States. With the exception of the Philadelphia Ukrainian Students, for whom Dr. Dobriansky had warm praise, the national UCCA chairman expressed disappointment in the collegiate youth for isolating themselves from the main stream of Ukrainian liberation work led by the central office of the UCCA. "More action and less apathy, is wanted from the Ukrainian students in their relations with the UCCA," stated Dr. Dobriansky, who offered the following concrete requests to overcome student indifference in UCCA activities.

First, it is important that collegians should read books on Ukraine and on the imperialism-communism of Moscow. Once a student reads such books, he should review them for his campus newspaper, his city newspaper, and for professional journals. Such reviews should emphasize the aspirations of the Ukrainian and other enslaved peoples for independence from Moscow. Moreover, Prof. Dobriansky requested that it should be a policy of Ukrainian student organizations that their members review such books and submit their reviews for publication in the book-review section of UCCA publications such as "The Ukrainian Quarterly".

Second, it is urged that Ukrainian student hromadas attend meetings of the local UCCA field branches and that at such meetings the Ukrainian students give their intellectual and methodological know-how as well as technical assistance and leadership to the officers and members of the local UCCA branch in their undertakings, inspired by the directives of the UCCA chairman and executive board.

Third, it is noted that the 150th anniversary of the death of Taras Shevchenko is to be observed by an erection of a freedom monument. There are two dates to remember: the ground breaking ceremony in September and the unveiling of the monument in May of the following year. For each occasion, it is requested that the Ukrainian students participate both in terms of massive numbers and in terms of technical staff.

Fourth, it is urged that Ukrainian students do more letter-writing to their Congressmen and Senators in support of the establishment of a House Committee on Captive Nations Affairs; letter-writing is needed in other sectors such as letters to your editors of campus and city newspapers regarding the captive nations commemorations etc. It is vitally important that students collect signatures of their fellow American students, friends and associates for transmittal with letters to members of the House Rules Committee regarding the establishment of the House Committee on Captive Nations Affairs.

Fifth, Prof. Dobriansky discouraged partisan and party-oriented activities with that statement that Ukrainians must put their cause of freedom

for Ukraine on the highest plane within the context of the United States and the world complexus. Intra-factionalism detracts from the main purposes and energies of the political efforts of the Ukrainians in the United States. For this, therefore, Prof. Dobriansky welcomes the Ukrainian students for their non-biased approach to the Ukrainian liberation efforts.

The convocation at which Dr. Dobriansky was the guest speaker, was held in the Philodemic Room of the Healy Bldg. at Georgetown University. The Ukrainian Student Hromada, lead by its president Valentine Zabijaka and vice president Andrij Bihun, played host to the convocation of Ukrainian students, which came to hear the remarks of the UCCA chairman. In the question and answer period, Catholic Universtiy freshman John Markowsky, Georgetown foreign service major Andrij Bihun, and Volodymyr Mayewsky participated in the discussion led by Valentin Zabijaka of George Washington University. Prominent guests for the evening were: Ludmila Ivchenko and Dmytro Korbutiak of the Ukrainian Service of the Voice of America.

UCCA CHAIRMAN MEETS STUDENTS IN D. C.

Prof. Lev E. Dobriansky, national chairman of the Ukrainian Congress Committee of America, met with Ukrainian student leaders to discuss common problems. The convocation took place in the Philodemic Room of Georgetown University. The Washington USH played host to the meeting on April 19, at which the UCCA chairman rapped student apathy in the work of the Ukrainian Congress Committee.

“THE REALLY GUILTY PARTY...”

The day before the Berlin Wall went up, a 32-year-old Soviet citizen named Bohdan Stashinsky went over to the West, confessed that he was a Soviet secret agent and that, on orders from Moscow, he had assassinated two Ukrainian anti-Communist emigres in Munich.

On October 8 of this year, Stashinsky went to trial for murder before the West German Supreme Court in Karlsruhe. He said that in the summer of 1950, he was riding home on a train from Lvov, where he was studying to be a mathematics teacher, when he was picked up by Soviet transport police for traveling without a ticket. After answering a few questions, he was released; but then, a few days later, he was called back in and blackmailed into becoming an informer against Ukrainian nationalists in the Lvov area. Stashinsky's own family, most particularly a younger sister was deeply involved in anti-Soviet guerrilla activities, and he was told that they would all be arrested if he did not cooperate. This beginning led to his becoming a full-time secret-service agent, and eventually, in 1957, he was sent to Munich on the assignment of murdering Dr. Lev Rebet with a special aluminum air gun that fired a pellet of liquid potassium cyanide through a fine mesh screen, releasing a poison spray. The poison did its work within 90 seconds after it was inhaled, leaving the victim dead ostensibly from heart failure or some other natural cause.

Stashinsky murdered Dr. Rebet, an eminent Ukrainian emigre writer and political figure, and then, two years later, he returned to Munich and, in the same manner, took the life of Stepan Bandera, leader of the Ukrainian political group Organization of Ukrainian Nationalists.

Back in Moscow, Stashinsky was a hero to his Soviet superiors. He received the Order of the Red Banner signed by Marshal Kliment Voroshilov, which was presented to him at a lavish stag party by Secret Police Chief Alexander Shelepin. At the party, Stashinsky announced that he intended to marry a girl he had met in East Germany, Inge Pohl. But his marriage to a foreigner led to ever-increasing complications, and finally, in fear for his life, Stashinsky and his wife fled to the West.

At his trial, Stashinsky made no effort to conceal any detail connected with the two murders. “My confession,” he said, “is a sign of my remorse.” Found guilty, he received the surprisingly light sentence of eight years' imprisonment.

In the court's opinion, Stashinsky was “an abused tool of highly placed wirepullers,” and the really guilty party was the Soviet government itself, which does not hesitate to extend its terror to and murder its political adversaries on the territory of sovereign foreign states.

Reprint: “Problems of the Peoples of the USSR”
Munich, December 1962, no. 16.

Неділя Студента

Прийшла неділя. Це єдиний день вільний від науки в школі для всіх, в тому й для наших, українських студентів нашої школи в Польщі. Кожний використовує його як йому подобається: один вчиться від ранку до ночі, другий спить після суботньої забави, інший йде до церкви чи костьолу помолитись Богу.

В невеличкому понімецькому костьолі на другому кінці міста зібралась чимала група студіюючої молоді. Богослуження відправляє старенький отець В. Боровець. Щоб не розпоршуватись у "церкві", студенти сідають у перші ряди, щоб м. ні. можна скористати з книжечки-співника, який сусід приніс з собою. Кожний намагається співати Службу Божу, хоч мало таких, що багато знають. Та чи вартісне є знання, коли охоти немає? А в них вона була. І всі раділи, всі співали, прославляючи Всевишнього українською милозвучною піснею. Після Богослуження друзі вітаються на дворі, знайомляться з досі незнайомими студентами та студентками, чи з селянами, що приїхали тут з далеких сел, "з провінції".

Міщан у церкві небагато, вони бояться, щоб, бува, не побачив сусід-поляк і не розконспірував їх. Такі міркування до певної міри оправдані, та годі про це балакати, ось йде трамвай, треба поспішати.

Кажуть — не страшно в громаді й умирати, йдуть, жартують, а все по-українськи, в тому й річ, щоб показатись нашим польським сусідам, щоб звуками нашої мови їх українізувати. А це для деяких нещоденна сатисфакція. Ідучи до трамваю, хтось встиг купити вже нове число "Нашого Слова" і саме тепер зацікавлений гурток молоді його переглядає, починаючи з матримоніальних оголошень. Дівчата цікаві знати, чи гарний той парубок з Англії, Америки, Канади чи Австралії, що в нього і хатинка власна, і в банку грошників чимало, і нова "кара", і хто знає що й ще тому подібне.

А хлопці, що й казати, невеселі, бо ніодна чорнобривка не звертає уваги на крайове оголошення, чужинок не годиться брати, а наші україночки з капіталістичного Заходу ніяк не хочуть оголошень слати.

Аж ось знайома зупинка. Гамірливе товариство висідає і розходиться хто гуртом, парою чи одним. Вже пізно. Студенти з академічного дому спішають на обід, який під цю пору незвичайно смакує. Наші українці почуваються тут як у Києві. Їх всюди повно, всюди чути як не Гриця то Івана і Маруся тут й Оксана. Навіть кухня українізована.

Присутність в адміністрації нікому досі неznаної української душі спричиняє вперше появу на столі традиційних наших вареників. Шкода тільки, що дають їх так скупно, бо деякі студенти давно вже їх не смакували.

З апетитом у гурті росте й гумор, та скоро помічається, що далеко не всі тут присутні. Деякі ще вчора ввечері, а деякі нині раннім-ранком роз'їхались в усі-усюди, в далекі села та міста, де тільки

живе група заляканих польським шантажем наших земляків. Вони осмілюють її, заохочують до активної праці на українській ниві, пригадують ополяченим русинам слова Воробкевича:

Слово рідне, мово рідна,
Хто Вас забуває,
Той у грудях не серденько
Тільки камінь має.

Цієї неділі прийшла моя черга їхати "в терен" і я після чотирьох годин їзди поїздом опинився в напівукраїнському селі, з течею книжок для дітей і докладом про життя і творчість українського письменника Йосипа Маковea. Мої слухачі з зацікавленням слухали гумористичних творів письменника, які я навмисне підібрав, щоб заохотити молодь і старших купувати і читати українські книжки. Після такої візити люди відживали духово, активізувались національно в рамках створеного Українського Суспільно-Культурного Товариства. І я був вдоволений, що люди мене розуміють, що в нас, як кажуть, спільна мова. Пізнім пополуднем вертаю на станцію, щоб о півночі таки заїхати там, звідки приїхав, бо в дорозі треба ще пересідатись.

На стежці, що веде із села, зустрічаю маленького хлопчика. Він пасе корів. Думуючи, що це українська дитина, — питаю по-нашому: Як ти називаєшся? — Івась, каже той. А до школи ходиш? Так, я вже почав. То вчись добре, а як виростеш — будеш українським козаком, заохочую його. — Так, буду українським козаком — відповів хлопець з гордістю, приймаючи серйозний вид. Козаків він дуже любив. Видно, що мій попередник розказував про них у їхньому селі.

Вже потемніло зовсім, коли надїхав поїзд. Їдучи підготовляюсь до завтрішніх лекцій. Пересідка перериває працю. Мусітиму чекати на получения іще з годину часу. На станції зустрічаю друзів. Вони розказують про свої враження із зустрічей з громадянством.

Один з них приносить дуже сумну вістку: Степан Бандера вбитий. Про це йому сказали селяни, що слухали Мадрид. Відомість несподівана і робить на нас пригноблююче враження. Зціплюються зуби, голоси тремтять. Знаємо, що вбивця з Москви по-зłodійськи простягнув своє поплямлене українською кров'ю рґчище. Якийсь внутрішній голос закликає до помсти. Сумно, дуже сумно, що з такою невеселою вісткою ділитимемося з друзями, що безтурботно може забавлялись цього вечора на вечерницях в українській домівці.

Опісля вже й ціла польська преса заговорила про ліквідацію нашого Провідника, приписуючи йому прикмети фашиста, націоналіста і всякі інші.

Минуло кілька літ. В холодний зимовий ранок їду з групою студентів з Сиракуз на Другу Середньошкільну Конференцію СУСТА до м. Трой, Нью Йорк, щоб допомогти нашим друзям з Ренсалір Політехнічного Інституту в плодотворній праці для добра української

молоді. Звичайно, маю багато застережень щодо організації праці і її реалізації, та все-таки радію, що наша українсько-американська молодь вміє думати і працює для спільного добра, тим більше, що в деяких випадках прийшла на світ уже на вільній землі Вашингтона.

Видно, що козацькому роду таки нема переводу. Ціль наша—помогти у визволенні поневоленої України, а доріг до неї багато.

Після Конференції усі приємно бавимось на танцювальній забаві в Коговз, а місцеві громадяни приймають нас з притаманною українською гостинністю, забезпечують нічліги.

Неділя. Зустрічаємось у місцевій церкві. Невеличка вона, бо й громада невелика, зате приємна і відчувається в ній доброго пастиря. Від'їжджаємо звідси з приємним враженням. Перед нами ще добрих три години їзди автом. Друзі втомлені, та ніхто не нарікає. Скоро чуємо дорогу жартом або дискусією на інтересні теми. Друг влучає радіо. Музика. Опісля відомості.

Мовчанку перериває веселий оклик: Митрополит Йосип Сліпий на волі! Слава Тобі Боже, що визволив його з тяжкої большевицької неволі. Коли ж надійде день визволення нашої страдальної України? — А надійде таки колись, та треба його вибороти.

Ідучи радіо несподіваною радісною вісткою і знаходжу підтвердження думки, що наша праця на чужині не йде на марне, що треба лише її скріпити.

Нехай же наш мученик московських концтаборів стане для нас українська молоде, без огляду на наше віроісповідання, прикладом витривалості у боротьбі за святий ідеал визволення нашої Батьківщини-України з неволі.

Можливо, пройде ще не одна неділя, не один рік мине і не одну жертву складе ще наш Народ на Вівтар Свободи, та ідея свободи Української Нації переможе, бо вона живе в наших серцях, в українській душі, а для неї й кайдани не страшні. Треба вірити, що й нам засвітить сонце і що знов принесе радіо веселу вістку про синьо-жовтий прапор над вільним, золотOVERХИМ Києвом.

М. Дубровський

СПІЛЬНИМ ШЛЯХОМ — ДО СПІЛЬНОЇ ПЕРЕМОГИ!

UKRAINIAN STUDENTS GIVE "HORISONS" TO HARVARD & LIBRARY OF CONGRESS

NEW YORK. — Throughout the country, Ukrainian student hromadas commemorated this year National Library Week, April 21-27, with the presentation of books, maps, and periodicals on Ukraine and Ukrainianology to college and university libraries. In observance of National Library Week, the national headquarters of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America SUSTA released memorandum 14 requesting that all Ukrainian student hromadas make it their permanent effort to saturate the campus libraries with all materials on Ukraine and the Ukrainian people in their struggle for a free and independent country.

Representing the Federation, its treasurer Myroslaw Kraus and its president Walter D. Prybyla, Jr. during National Library Week made a person-to-person presentation to Syracuse University's library director, Dean Wayne S. Yenawine with 10 books contributed by various Ukrainian organizations in the vicinity. The donated books included: "Horizons: Ukrainian Student Review" (vol. 1-5, 1956-1963), a publication of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America; the french "L'Ukraine Sovietique dans les Relations Internationales, 1918-1923: Etude historique et juridique" by Vasyl Markus, Paris, 1959); "Sons of the Soil" by Illia Kiriak, Toronto, 1959; "The Russian Communist Party And The Sovietization of Ukraine: A Study In The Communist Doctrine of The Self-Determination of Nations" by Jurij Borys, Stockholm, 1960; "Soviet Imperialism: Its Origins and Tactics" edited by Waldemar Gurian, Notre Dame, 1953; "Guerra y Libertad" by Jorge Tys-Frojmaluk, Buenos Aires, 1961; "La Iglesia Orthodox Autocefala Ucranaiana: 1917-1937" by P. Clemente Kortchagin OSBM, Granada; "Mykhajlo Drahomanov: A Symposium and Selected Writings," by Mykhajlo Drahomanov and edited by Ivan L. Rudnytsky, New York, 1952; "Ukrajinec q Moskvy: Dwi protyleznosti (Ukrainian versus Moscovites; Two Antipodes) by Pawlo Stepa, Toronto, 1959; and "History of Latvia: An Outline" by Arnolds Spekke, Stockholm, 1951.

Similar presentations of "Horizons: Ukrainian Student Review" and other books were made to Harvard University Library's director Dr. Paul H. Buck and to the Librarian of Congress, L. Quincy Mumford. All back issues of the "Horizons" were contributed to the Federation by Volodymyr Stoyko, a former editor of this student publication.

In his letter of April 25 to SUSTA, Syracuse University director of libraries stated that he was placing a special gift plate in the donated volumes designated them as the Federation's gift to Syracuse University Library. He also stated that "...It is always a pleasure for me to express the appreciation of Syracuse University Library for gifts donated to it. But pleasure is doubled when they arrive from a student organization with an interest in building the university library's collection. It seems fitting that these volumes on Ukraine and Ukrainianology should be given during National Library Week with its motto — The Fifth Freedom... Enjoy it!"

TARAS BULBA AND AMERICAN COLLEGIANS

TO: RICHARD RETTIG, PRESIDENT

FROM: Representatives of the Federation of Ukrainian Student Organization of America — SUSTA.

SUBJECT: Request for correction before the Plenary Session of the closing remarks regarding the Ukrainian author, Mykola Hohol, made in the Welcome Address of the President of the United States National Student Association to the delegates and guests of the 14th Annual National Student Congress.

Request that the following correction be made before the Plenary Session:

CORRECTION: "**Taras Bulba**" — an outstanding epic on Ukrainian Cossack life — was written by Nicolai Gogol (Mykola Hohol).

Mykola Hohol described the Zaporozhian Sich, the stronghold of the free Ukrainian Cossacks — not the Russian Cossacks as was indicated in the Welcome Address of the USNSA President to the delegates and guests of the 14th Annual National Student Congress.

Moreover, the great Ukrainian author was born of Ukrainian parents. He is by national background a **Ukrainian**, not Russian, as was stated in the Welcome Address of the President of the USNSA to the 14th National Student Congress.

COMMENTARY: The author used both the Ukrainian and the Russian languages as a medium of his great literary works and novels. The official language (lingua franca) of the Russian Empire was Russian. All other languages of the colonized countries were prohibited by degree (ukase) of the Russian colonial administration. The Moscow empire included as its colonial possession such captured states as Ukraine, Poland, Estonia, Latvia, Lithuania, parts of Finland, all of the North Caucasus and all of Central (Inner) Asia. In these dominated areas the administration tried to introduce the Russian language and culture and simultaneously as it does today to annihilate the native language and culture and way of life.

PURPOSE OF THE CORRECTION REQUEST: Because the Russian policy, past and present, is to russify and to denationalize the identity and the individuality of the enslaved countries — especially Ukraine, Ukrainians are very offended and take to the defensive, whenever any aspect of Ukrainian culture, literature, geography and thereof is mistaken for Russian.

In every other respect, the representatives of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America praise the outstanding Welcome Address of the President of the USNSA to the 14th National Student Congress and would like to take this opportunity to thank the United States National Student Association and the International Commission for extending this tremendous educational and student experience of a Congress USNSA in its annual invitation to our Federation of Ukrainian Student Organizations of America — SUSTA.

REFERENCE BOOKS: "Ukrainian Leading Authors," by Clarence Manning, Columbia University, published under the auspices of the Ukrainian National Association, 1945.

CAPTIVE NATIONS CAMPUS CLUBS

TO: DELEGATES OF THE FOURTEENTH NSA CONGRESS
EXECUTIVE BOARD AND CHAIRMAN OF THE USNSA REGIONS
VISITING INTERNATIONAL STUDENT REPRESENTATIVES

FROM: REPRESENTATIVES OF THE FEDERATION OF UKRAINIAN
STUDENT ORGANIZATIONS OF AMERICA SUSTA.

SUBJECT: RECOMMENDATIONS IN THE DRAFTING OF RESOLUTIONS.

We recommend to this Congress the following resolutions to be incorporated in the drafting of the resolutions of the Fourteenth Congress NSA:

FIRST: that Congress urge the formation of the Collegiate Movement for the Implementation of the Proclamation of the President of the United States regarding the commemoration of Captive Nations Week by forming Captive Nations Study Clubs at the various colleges and universities in the United States of America,

SECOND: that the Congress urge the annual commemoration on the campus level of Captive Nations Week as a permanent extra-curricular campus international program until such time as all nations enumerated in the Captive Nations Week Proclamation of the President of the United States are made free and independent from dictatorship and imperialism,

THIRD: that the Congress mandate the Vice President for International (Student) Affairs and the International Commission staff to establish a permanent USNSA research committee for studying the conditions of the lack of academic freedom and student rights in the captive nations area as designated in the Proclamation of the President of the United States and for publishing a complete report before each NSA Congress so that collegians at large and the delegates to the NSA Congress in particular may have resource materials and may have complete information and knowledge upon which they may act in behalf of their fellow students in the Captive Nations areas with the intention that the next Congress may continue to institute a USNSA program for promoting academic freedom, freedom of student rights and their exercise by the collegians within the Captive Nations area right here within our own student environment,

FOURTH: that the Congress endeavor to establish a coordinating secretariate for both national unions of students and interested student organizations such as the Federation of Ukrainian Student Organizations of America, the Association of Hungarian Students of North America, the Lithuanian Student Association, and other student organizations in the Western hemisphere to promote an alliance to work toward our objective of freedom with justice and peace with independence, and student liberties with complete traditional academic freedom for the students of the captive nations through a **Pan-American** effort,

FIFTH: that the Congress request that the United States Postmaster General increase the efforts of the Post Office Department in continuing

to issue commemorative stamps to honor the spirit and the fight for the captive nations for liberty through a Captive Nations Week commemorative series; moreover that the Congress urge that the United States Post Office Department increase and expand the number of different serial issues of "THE CHAMPION OF LIBERTY" postage stamp series, whose further existence seems to be in doubt,

SIXTH: that the Congress create a permanent Commission on the Captive Nations to the Executive Board of the United States National Student Association for the purpose of gathering and coordinating and distributing resource materials, speakers, and student campus kits on activities in behalf of the studentdom of the Captive Nations as part of the campus international program of the United States National Student Association. Moreover, that the Congress recommend to the National Staff to invite to membership or advisoryship to this permanent student Commission on the Captive Nations representatives from the Federation of Ukrainian Student Organizations of America, the Association of Hungarian Students of North America, the Lithuanian Student Association, and such other foreign student organizations of the United States that may express a desire and willingness to cooperate in the pursuit of the study and popularization of the plight of fellow collegians within the captive nations as well as in the promotion of the celebration every year of Captive Nations Week, the third week in the month of July,

SEVENTH: that the Congress urge most emphatically that American students make a rededication to the principle of the Declaration of Independence and to the universalization of human liberty, national self-independence, and academic freedom with complete exercise of student rights as a basic human aspiration of all peoples and all students in particular, for all places and for all times, for all societies and for all mankind, moreover for a reaffirmation that responsible democratic selfgovernment of the people, by the people and for the people is a universal right and a fundamental principle, a basic craving of all mankind.

UKRAINIAN STUDENT DAY

January 29

SAMPLE COPY

Proclamation

Whereas, January 29, 196... is the ..... Anniversary of the memorable Battle of Kruty in which three hundred Ukrainian students laid down their young lives in an attempt to hamper the march of the Russian Red Army against the Capitol of Ukraine — Kiev; and

Whereas, this heroic exploit of the Ukrainian Students, resulting from the immeasurable love of their country — Ukraine, and accomplished in their full cognizance of inevitable death, can find its equal in the ancient history's renowned, heroic battle of three hundred Spartans at Thermopylae pass, thus well deserving the adopted name of "Ukrainian Thermopylae"; and

Whereas, Ukrainian Students of American Universities and Colleges honor the Spirit of Kruty as an everlasting source of inspiration to their and future generations toward love for academic freedom and higher learning, as well as readiness to defend their country with courage, tenacity and dedication against any odds; and

Whereas, Ukrainian University and College Students organized in the American-Ukrainian Student Association of ....., while drawing their inspiration from and paying tribute to this gallant feat of the Ukrainian Student of January 29, 1918, wish to continue carrying the torch of Kruty;

NOW, THEREFORE, I, ..., Mayor of the City of ..... (or President of the Student Government) do hereby proclaim January 29, 196.... as

"UKRAINIAN STUDENT DAY" "DEN' UKRAINS'KOHO STUDENTA"

and call upon our fellow men to join Americans of Ukrainian heritage in hope and prayer that the Krutian student heroes may not have died in vain and that their enduring spirit prevail and permeate unto a universal desire to trust in the Creator, to defend democracy and country, and to strive for enlightenment and academic achievement so that the rule of God, law, peace and justice may prevail wherever godless Soviet-Russian tyranny and inhumanity now abounds.

Mayor of .....
(or President of the Student Government)

SAMPLE COPY

To: the Press

Date

Managing Editor

Name and Address of Newspaper

Dear Sir:

The American-Ukrainian Student Association of _____ would like to inform you that January 29, 196... has been proclaimed as Ukrainian Student Day by the Honorable _____, Mayor of the City of _____ (or by _____, President of the Student Government of _____ University).

January 29, 196... is the _____ Anniversary of the memorable Battle of Kruty in which three hundred Ukrainian students sacrificed their lives in an attempt to hamper the march of the Russian Red Army against the Capitol of Ukraine — Kiev.

Although this first attempt of the Ukrainian youth to stop the expansion of the then fledgling Communist Empire proved to be futile, it nevertheless, has served as a symbol of determination of the Ukraine to free itself from Communist bondage then, now, and in times to come.

The Ukrainian Students of American Universities and Colleges wish to commemorate this historic event as the recognized source of inspiration for the ever-needed struggle against the spread of godless Soviet-Russian tyranny.

On _____, January _____, 196... the Ukrainian community of the City of _____ paid its respects to these three hundred young heroes of the Battle of Kruty in a program dedicated to them. During the program the Ukrainian Student Day Proclamation was read.

It is our sincere hope that you will acquaint the readers of your paper with the commemoration of this historic event in the history of the Ukrainian people.

Very truly yours,

_____
President

American-Ukrainian Student Association

SAMPLE COPY

To: Mayor (or President of Student Government)

Date

Mayor of the City of .....
(or President of Student Government)

Address

Dear Mr. Mayor (or Mr. President)

In traditional observance of January 29th as Ukrainian Student Day in order to pay tribute to the gallant student Battalion of the Battle of Kruty, we, the Ukrainian Students of ....., like our fellow Ukrainian student groups in the United States, Canada, and throughout the free world, wish to observe fittingly this heroic sacrifice, which serves as a burning torch of inspiration to freedom loving peoples everywhere.

To commemorate more solemnly this ..... anniversary, our organization respectfully requests that you, Mr. Mayor (Mr. President), kindly issue a Proclamation declaring January 29th Ukrainian Student Day.

In anticipation of your favorable consideration of the above request, we would greatly appreciate an appointment concerning this matter.

We would like to assure you, Mr. Mayor (Mr. President), that your cooperation in this connection will be dearly remembered by the entire Ukrainian Community and by the Ukrainian Students in particular (by the Ukrainian segment of the Student Body).

Very truly yours,

.....

President
American-Ukrainian Student Association

15-ий Конгрес ЮСНСЕЙ

До:

Членів Управи СУСТА та Провідників Клітин і УСГромад

Від:

Централі Союзу Українських Студентських Товариств

СПРАВА:

Співдіяльність з ЮСНСЕЙ та проблематика Студентсько-го Руху в справі визволення поневолених народів.

Дата: 30 серпня, 1962

Щоби реалізувати резолюції 5-го Конгресу Українських Студентів Америки та підсумки-інструкції делегації СУСТА на 15-му Конгресі ЮСНСЕЙ, доручається Віце-президентам, Районовим Керівникам та всім членам Централі СУСТА обов'язково придбати, щоб поодинокі клітини та УСГромади СУСТА зробили заходи вступити і включитися в діяльність ЮСНСЕЙ при своїм університеті та в своїх районах.

Ц І Л Ь :

1) Зорганізувати при каледжах і університетах Captive Nations Study Clubs для поборювання цих ідей, які шкодять справі визволення поневолених Москвою народів.

2) Політично і науково зорієнтувати американських студентських провідників про нашу діяльність та її напрямні при поодиноких коледжах та університетах Америки.

В К А З І В К И :

1) Увести в життя всі 9 задумок делегації СУСТА, поданих в додученій інструкції "XV Конгрес ЮСНСЕЙ: як і що далі діяти українським студентам".

2) Добитися впливу на всіх майбутніх делегатів на слідуючі конгреси ЮСНСЕЙ, щоб вони — себто американські студенти — властиво інтерпретували питання руху студентів-борців в справах визволення народів.

3) Щоб поодинокі УСГромади СУСТА звернулися до Централі ЮСНСЕЙ на адресу: United States National Student Association, 3457 Chestnut Street, Philadelphia 4, Pa.

прохаючи про постійне інформування відносно їхньої діяльності та уможливлення доступу до пресових видань та публікацій, як також, пересилки адресарів найближчих університетських та районних клітин ЮСНСЕЙ.

Члени Управи СУСТА та УСГромад звітуватимуть на слідуючих нарадах про висліди цієї акції.

4) Щоб Централь Союзу Українських Студентських Товариств Америки СУСТА завжди була в контакті з централею ЮСНСЕЙ у Філядельфії і щоб рік-річно відбувала свої сходи і вирішувала питання, які будуть предметом нарад на Конгресі ЮСНСЕЙ.

5) Щоб клітини СУСТА були в контакті і співпрацювали з районними відділами-членами ЮСНСЕЙ. Для цього треба, щоб голови клітин (клубів, товариств) СУСТА звернулися по інформації про найближчі до них клітини ЮСНСЕЙ на адресу: United States National Student Association, 3457 Chestnut St., Philadelphia 4, Pa.

6) Щоб редактори "Горизонтів", "Студентського Слова" та інші мали інформації і запрошення на тижневі з'їзди студентських редакторів, що відбуваються рік-річно перед Конгресом ЮСНСЕЙ. Щоб ці редактори приготувляли і привозили з собою на з'їзди свої видання, злаштовували з них виставку і роздавали їх редакторам інших видань і делегатам Конгресу.

7) Кожного року ЮСНСЕЙ спонзорє "Foreign Student Leadership Program FSLP", повні стипендії закордонним студентам на річний побут в ЗДА. Українські студенти з Європи, Аргентини і Австралії могли б також з цих стипендій користати.

8) Щоб рік-річно Управа СУСТА порозумівалася з східньо-європейськими центральми в ЗДА і скликала наради повноправних представників, щоб в часі Конгресу ЮСНСЕЙ відбувати наради і устійнювати план координації у виступах на Конгресі, а також намічувати план тактики в міжнародних справах.

9) Треба згадати, що українські студенти-мистці можуть здобувати грошові нагороди, якщо братимуть участь в конкурсі National Student Art Exhibit.

Ці думки є вислідом нашої участі в 15-му Конгресі ЮСНСЕЙ.

Делегація СУСТА

UKRAINIAN STUDENTS "SECEDE" FROM U.S.S.R. AT MODEL U.N. ASSEMBLY

By JAMES WOODBURY

New York's Hotel Commodore was the scene last March 23-25 of an American student public affairs project in which SUSTA (The Federation of Ukrainian Student Organizations of America) played an important and striking role. Delegates from numerous colleges throughout the Middle Atlantic region assembled at the Hotel for the 1962 Annual Model Mid-Atlantic U.N. General Assembly. SUSTA was the only student organization

---

SUSTA MEETS CCUN LEADERS AT THE 14th NSA CONGRESS

The representatives of the Collegiate Council for the United Nations meet with Ukrainian students at the 14th Congress of the National Student Association, held at the University of Wisconsin in Madison, from August 20-30, 1961. CCUN reps invited SUSTA to participate in the annual Model General Assembly of the United Nations. In the photo, seated from left to right are; Harvey Flagg, who is campus coordinator for the USNSA; Jed Johnson, field representative of the CCUN; Marusia Prybyla, SUSTA secretary; Barry Mason, representing the Union of South Africa student union. Standing from left are Bohdan Futej, SUSTA vice president, and Max Blum, who is coordinator of the CCUN in the Middle Atlantic region. Photo was taken by SUSTA president Walter D. Prybyla, Jr.

representing a country at this Assembly. On relatively short notice the leaders of the Ukrainian Student Federation accepted an invitation from the Assembly's Continuations Committee to represent the Ukrainian S.S.R.

Their acceptance faced the Ukrainian students with problems in timing and political tactics which they handled creditably. Of course, the objective of the Model U. N. Assembly are non-ideological. The Assembly aims are to promote understanding of the U.N. among American students and to give them a familiarity with its problems and techniques. Therefore the American students at the Assembly, with each delegation drawn from an individual college, followed the parliamentary rule of "representing" the countries they had been assigned strictly in accordance with each country's current policy in the real U.N. Thus the Ukrainian student delegation, headed by Bohdan Futej of Ohio's Western Reserve University, faced a two-fold task. They could not shirk the unique opportunity to confirm their American student contemporaries with the case for a free Ukraine, equally they could not afford to show their hand too soon and must at the outset conform to the political line of the other Soviet bloc delegations. And, as an organization made up of students of one nationality living in many parts of the U. S. but sharing certain loyalties and commitments, the delegates from SUSTA had to cope with a somewhat reserved attitude on the part of the Assembly Secretariat.

Each of the more than 50 participating delegations was divided into seven two-man (or girl) sub-committees on various U. N. topics such as Disarmament, Technical Assistance Progress, Trusteeships, etc., which spent the first two days meeting at committee level to draw up resolutions to be considered and voted on at the General Assembly meeting on Sunday, March 25. The Committee on Diplomatic Immunity accepted a resolution sponsored by Yuriy Sawchak and Patricia Kociubajlo of Philadelphia, the Ukrainian S.S.R. sub-committee members for that subject.

On March 25 the complete delegations met in the Commodore Ballroom for the final full Model Assembly session. The SUSTA delegates were able to discard the pretence of loyalty to Soviet bloc policies and to put in motion their prepared plan of action. A telegram was sent to Assembly President Edward Keynes of Queens College announcing the "secession" of a new "Ukrainian National Republic" in Kiev from the Soviet Union. The reading of this telegram created a stir among the student delegates. A motion to censure the Ukrainian delegation for "unparliamentary" behavior and for introducing a topic not on the Assembly agenda was entertained . . . and passed. But the more than 30 minutes of discussion on the issue which enlivened the Model Assembly confronted American students, many of them for the first time, with the problem of Soviet colonialism in Ukraine.

That confrontation was made more concrete by another SUSTA move. As the Ukrainian delegation held the floor inside the Assembly, its secretaries and faculty advisers (of which each delegation was assigned several) hundreds of copies of a special fictitious "overseas edition" of **The Voice of Free Ukraine**, a paper prepared with the assistance of the editors of **Svoboda** (Freedom), the Ukrainian-language daily in Jersey City, N.J. This mock newspaper, well prepared technically, announced the "secession" of Ukraine and contained an Address by the "President" of the "Ukrainian

National Republic" detailing the crimes of the Kremlin leaders since 1917 against the Ukrainian people. Vivid "news items" next to this speech portrayed a Ukraine deciding its destiny, at least in the imagination of the student journalists. Inside were well-written articles analyzing Soviet colonialism in all its aspects — genocide, anti-religious persecution, suppression of artistic freedom, the continuing war against the Ukrainian peasantry, cultural and educational discrimination in the U.S.S.R. against non-Russians, etc. The student authors of these articles are to be commended for having prepared them on very short notice. And without **Svoboda's** generous help, this impressive "mock" paper would not have reached its American student audience.

Reactions among the 800 or more American students and faculty advisers varied considerably. **The Voice of Free Ukraine** was generally praised as an example of student initiative. It must be admitted that some were annoyed by the intrusion of what they regarded as a political, ideologically-committed group into an exercise in pure parliamentary technique. But many delegates who voted for censure were privately sympathetic and interested, particularly the able delegation from Georgetown University who were representing the U.S.S.R. and some of whom have been exposed to the teaching of Professor Lev E. Dobriansky! The Ukrainian students had the opportunity to meet and talk with students representing many trends of opinion, although the hectic Assembly schedule prevented them from making as many contacts as they wished. But all Ukrainian students who participated in this exciting weekend of activity enjoyed themselves and were grateful, whatever the organizational difficulties met by SUSTA, for the chance to present the facts about Ukraine and Soviet oppression of the Captive Nations to their contemporaries. Admittedly, in conversation they discovered that some were ignorant and biased on this and related questions (a situation, for which U.S. college professors of history, political science, Slavic studies etc., bear a heavy responsibility) but they also met with much friendliness and eagerness to learn the real facts. Whether or not SUSTA will be able to participate in 1963's Model General Assembly is still undecided.

Courtesy of the **Ukrainian Bulletin**, April, 1962.

James E. Woodbury, recent Language Editor of **Horizons**, was born in England in 1931. A graduate of Harvard College, where he majored in modern European history, and of the Army Language School in Monterey, California, he now lives in New York City. He is chairman of the SUSTA Commission on Press and Information Service.

UKRAINIAN STUDENTS AT MODEL U.N. ASSEMBLY

At 15th NSA Congress plenary, Luba Kupchuk (left) discusses the East European Resolution with Kyoji Tabat, official observer of the Japanese Socialist Student Union. At right, Lubomyr Zohniw, author of the resolution, stated that the menace of Russian colonial expansion has enslaved Ukraine, countries of Eastern Europe and Central Asia and now threatens the United States via Cuba. Kyoji showed extreme interest in the problem and stated that he would report this matter to his Union.

Люба Купчик,
голова Академічної Комісії СУСТА

Мої вражіння 15 Конгресу Всеамериканських Студентів

Колумбус, Огайо. — Около 1200 делегатів і заступників з-понад 400 різних каледжів і університетів взяли участь на 15-му Конгресі ЮСНСА. Окрім членів ЮСНСА були ще присутні гості-представники з різних країн, які репрезентували свої поодинокі студентські союзи. (Японці, Африканці — з Анголі, Гани, і т. п. Поляки, Жиди, Лотиші, Литовці, Іранці, Українці і інші). Багато представників, які репрезентували свої національні студентські союзи перебувають тепер в Америці на студіях. Інші представники репрезентували свої студентські союзи на еміграції. Між цими находилися 4 представники від СУСТА — Богдан Футей, віце-президент зовнішніх зв'язків, Любомир Зобнів, голова комісії середньошкільних справ, Люба Куп-

чик, голова комісії академічних справ, Таня Матиців, голова комісії ФКУ. Конгрес відбувся при Огайо Стейт Університеті, 19-30 серпня, 1962 р. Під час перших трьох днів відбувся з'їзд всіх студентських редакторів. Останні два тижні були поділені на дві головні частини. Першого тижня делегати і гості-обсерватори по комітетах та під-комітетах підготовляли і оформляли резолюції. Другого тижня відбувалися дискусійні наради (Legislative Plenary) над резолюціями, які були представлені поодинокими комітетами і підкомітетами. На дискусійних нарадах тільки делегати або їх заступники мали право голосу.

Під час першого тижня вдалося нашим двом представникам Б. Футей і Л. Зобнів з допомогою американських та лотиських студентів представити резолюцію в комітеті інтернаціональних зв'язків. Ця резолюція домагалася, щоб на слідуючій Конгресі ЮСНСА був підготований семінар на тему "Поневолені народи Східньої Європи". Якби віце-президент Емерсон не перебрав на себе обов'язки предсідника то напевно резолюція була б дійшла на дискусійні наради Конгресу. Добре обзнайомлений в парламентарних процедурах, він зміг усунув небажану резолюцію.

Вже першого тижня можна було спостерігати, що провідники ЮСНСА є добре зорганізовані і підготовані. Вони мали виготовлені пляни Конгресу, яких точно дотримувалися.

ЮСНСА це є студентська організація, але крім того вона є і разом політична. Відразу з першого погляду можна зауважити дві політичні групи. Одна добре підготована та тісно зорганізована — це так звані Ліберали або Студенти Демократичної Сосаєті (СДС). Друга група менше підготована а ще менше зорганізована — це консерватисти. Вони задовольнялися малими перемогами і часто нарікали на лібералів, що ті загарбують всю провідну владу в свої руки та не дають їм нагоди вибитися до гори. Ліберали тим часом як бджоли в улию спокійно працюють і використовують кожну нагоду. В їх рядах знаходяться найкращі студенти політичних наук, права, соціальних наук, і інші. Всі вони є добрі промовці і добре орієнтуються в парламентарних процедурах і тому не диво, що з-поміж них багато є вибраних на провідні становища.

На дискусійних нарадах консерватисти почали більш стислу працю між собою, бо запримітили, що деякі резолюції представлені на нарадах були прихильно наставлені в сторону комуністів. Ліберали останнього тижня вели сильну пропаганду проти Інтернал Секюріті Акт 1950 (МкКеррен Акт) під тим актом всі комуністичні організації і члени є зобов'язані зареєструватися. Кожного дня вони випускали свою газетку, де поміщали коротку статтю на цю тему. Окрім того вони розповсюджували різного рода брошури, які були надіслані комуністичними організаціями. Консерватисти зрушилися під навалом цієї пропаганди і взялися до праці. Вони звернулися до нас, щоб ми на підставі свого пережиття та досвіду підготували промову в обороні МкКеррен Акт. Конгрес більшістю голосів уділив право голосу нашому представникови Юрієві Фединському — голові УСК при Огайо Стейт Університеті. Ю. Фединський коротко представив ціль комунізму і спосіб довершення цієї цілі. За приклад

уживав Україну та інші поневолені народи Східньої Європи, де комунізм панує без добробуту. На кінець попередив Америку, щоб пробудилася і не чекала ворога з бомбами, а стереглася його, бо він поволі, і різними способами намагається перебрати державний провід в свої руки. Бурхливі оплески понеслися по залі. Резолюція не перейшла, а була передана наступній управі, щоб її ще раз добре простудіювала.

Це є короткий нарис напрямку американського студента. Поминаючи їх розбіжні політичні переконання, загал американських студентів дуже поважно ставиться до праці і послідовно займає право голосу на всіх відтинках студентського і суспільного життя. Вони обзнайомлені з різними літературами (спеціально комуністичними, бо їх є маса) до яких мають доступ. Ми зауважили, що мало матеріалів є розповсюджені про поневолені народи і не диво, що їх не цікавлять проблеми Східньої Європи. Це є нашим святим обов'язком постійно працювати з ЮСНСА і спрямовувати їх увагу і погляди в сторону України та інших поневолених народів.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСГ В ТРЕНТОНІ, НЮ ДЖ.

За вимогами статуту — листовними повідомленнями скликано загальні річні збори місцевої Студентської Громади на 6-го квітня, год. 1-ша пообіді. Після короткої затримки відкрив загальні збори голова громади Іван Гафткович і прочитав порядок нарад зборів. Президією проводили Ігор Сенник — голова та Мирослава Глушок — секретар. Після поновних відмовлювань вибрано Управу Громади на слідуєчий рік в складі:

Ігор Сенник — голова, Іван Гафткович — містоголова, Мирослава Глушок — секретар, Надія Панасюк — скарбник, Іван Ю. Микитин — представник УСГ для ФКУ. — Контрольна Комісія: Юрій Тритяк — голова, Ірена Ковшевич і Юрій Сойка — члени.

Прохається всі установи та особи, звертаючись до УСГ з Трентоні — писати на адресу секретаря:

**Miss Myroslawa Hluszok
1332 Deutz Ave.
TRENTON, New Jersey
Tel.: EXport 3-4587**

INTERNATIONAL FIESTA

A PHOTO STORY FROM THE STATE

SONGS AND DANCES OF UKRAINE are performed and perpetuated in the campus community by the American Ukrainian Student Association at the State University of New York at Buffalo. The popular Ukrainian Student Quartet is conducted by education major Aristida Borachok, who accompanies the Quartet at the piano. Upper photo from l. to r. includes Olha Vilchynska, Chrystyna Woshchuk, Oksana Tymchuk and Slava Grega. The singing coeds have appeared also at Fordham University during the Student Ideological Congress and at Toronto University during the North American Conference of Ukrainian Students.

UNIVERSITY OF NEW YORK AT BUFFALO

"Kozachok Podils'kyj" — a favorite group dance is performed by Ukrainian coeds and "kozaks" for the enthusiastic audience at the recent International Fiesta held at the Norton Union Student Center at U. B. Upper photo includes from l. to r. Julianne Nowadly, Chrystyna Dziuba, Anne-Marie Slobodian, Marijka Chutko. In the lower photo, the coed dancers are joined by male dancers Lubomyr Ostapowych (on the left) and Wolodymyr Ostapowych (on the right).

At Ohio State University, the National Student Association held its Congress from August 19 to 31, 1962. Top photo shows African student leader expressing official greetings from his fellow students to the American students at the Congress plenary. Bottom photo shows the Ukrainian student delegation busy discussing tactics in conjunction with Ohio State University Ukrainian Student Hromada president, George Fedynsky (right), who delivered an attack at the Congress plenary on the controversial McCarren Act. Seated next to him is Tania Matyciw, Lubomyr Zobniw (back) and at right an unidentified leader of the liberal wing of students at the Congress.

STUDENT OPINION ON U.S. FOREIGN POLICY

80% of the U. S. students polled by the Student Foreign Policy Poll Committee believe that the U. S. should become more aggressive in the Cold War. These students, polled at twelve universities and colleges throughout the United States, believe in turn that the Communists, not the U. S., always initiate Cold War moves. The surprising point, however, is that many students are not sure that the Communists are actually gaining the most in the Cold War despite their aggressiveness: only 45% seem sure that it is the Communist which are actually gaining the most. Nevertheless, those who think the U. S. is gaining or that neither side is, generally admit that the U. S. is gaining only "stand-firm victories" while the Communists are acquiring territory and wining the battle for men's minds through propaganda.

Few students are prepared to ask for the U. S. openly to invade communist-held territory (even in the case of Cuba). Instead, most ask for an increase in the more subtle methods of waging modern warfare, opting for an increase in the number of U. S. specialists trained in guerilla warfare, a great increase in the amount of propaganda exported to neutral and communist nations, and for a shoring up of the home front with courses on communism. In line with this concentration on the power of ideas and tactics rather than on raw manpower, money, and materials students generally feel that foreign aid and trade with communist countries should be decreased or abolished in favor of a step-up in cultural exchange with these nations. The Peace-Corps also gets a vote of confidence, though not with such enthusiasm as does a guerilla-action and propaganda confrontation with the communist menace.

Students ask that South Vietnam, with U. S. material aid, go on the offensive by undertaking guerilla action in North Vietnam. The specific international problem such as that posed by Vietnam, Cuba, and a Hungary-style revolt brings out best any individual differences between the various colleges polled, the colleges being the University of Washington, Michigan State, Harvard, Baylor University College of Medicine, Southern Connecticut State College, Minnesota, Yale, the University of Connecticut, Drexel Institute of Technology, Oregon, Purdue, and Syracuse. Eleven of the twelve colleges resemble each other's performance rather closely. Purdue, however, departs from the other eleven considerably, almost half of the Purdue students polled favoring a Cuban invasion and U. S. military intervention in a Hungarian-style crisis. On the question of arms development Harvard is differentiated from the rest of the colleges: 20% of the Harvard students polled favor unilateral U. S. nuclear disarmament, three times as many as favor this position elsewhere.

One conclusion that might be drawn from the data is that students desire a more Machiavellian U. S. approach to international politics. 70% agree that the U. S. should continue talking to the Soviets at the conference table while at the same time they call for a more aggressive and flexible posture. It seems that Teddy Roosevelt's "speak softly and carry a big

stick" is coming back again. Most indicative of this attitude is the belief on the part of nearly three-quarters of the students polled that the U. S. can indeed go on the offensive in the Cold War and support revolt behind the Iron Curtain just as the Communists do in the Free World.

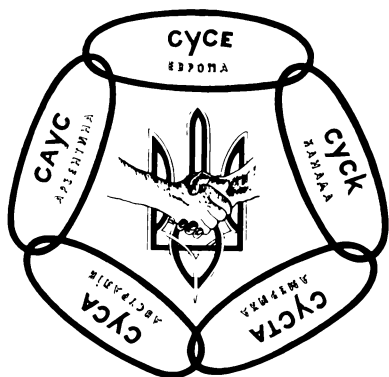
---

* Committee members: R. D. Paegle, M.D., Chairman, mailing address: 52 Vernon Street, New Haven, Conn.; U. Grava, President of American Latvian Youth Association; F. Lorant — Association of Hungarian Students in North America, Inc.; R. Lapedes, Managing Editor of **Moderator**, Yale University; E. Lashchyk, vice president of the Federation of Ukrainian Student Organizations of America and J. Blumentals — Latvian Student Central Association.

Second Ukrainian Student Ideological Congress. Some delegates and guests are assembled at Loeb Student Center of New York University, where plenary sessions took place on May 12, 1963, under the theme "Ukraine In The Contemporary World." The first day of sessions was held at Fordham University Student Center.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Першого З'їзду-Зустрічі Українських Студентів Канади й Америки

Учасники Першого З'їзду-Зустрічі Українських Студентів Америки і Канади, що відбувся в днях 14, 15 і 16 червня 1963 р. в Торонто, Канада, заслухавши доповідей і дискусій представників старшого громадянства і студентства вітають: Великий Український Народ на Рідних Землях у його боротьбі з московсько-більшевицьким імперіалізмом та клонять голови перед борцями, упавшими за волю і державність України. Ієрархію всіх українських церков, та проводи українських національних, політичних, наукових, культурних та молодечих установ. Уряди Канади та Америки та звертаються з проханням до них, щоб їхні представники на міжнародних форумах змагали до ліквідації московсько-більшевицького імперіалізму і колоніалізму. Зокрема українську студіюючу молодь на Батьківщині і поза межами України та закликають її змагатися за здійснення українських національних ідеалів.

1. З'їзд закликає українське студентство у вільному світі звернути особливу увагу на українознавчі студії — для пізнання духової спадщини українського народу та ті дисципліни, які заборонені окупантом українській молоді на Рідних Землях.

2. Українська студіююча молодь поза Україною повинна вивчати та слідкувати за всіма процесами, що проходять в Україні, відрізняючи чітко політику сучасного режиму, накиненого і контрольованого Москвою від змагань і досягнень українського народу на всіх ділянках.

3. Закликає українське студентство, як майбутніх провідників, постійно підвищувати свої кваліфікації, активно включаючися в українське життя, як також в політично-громадське і культурне життя країн поселення. З уваги на посилену русифікацію української мови на Рідних Землях, та konieczність знання для пізнання української духової спадщини — З'їзд закликає все українське студентство у вільному світі основно її вивчати та опановувати.

4. З'їзд закликає українське студентство Північно-Американського континенту плекати і розвивати світлі традиції українського сту-

дентства на Рідних Землях з-перед великого ісходу з України, його високу ідейність, безкорисну і жертвенну працю для рідного народу, посвяту і героїства на полях бою та в безпереривній боротьбі з усіми окупантами України, яку треба продовжувати іншими методами серед змінених обставин.

5. Для утривалення світлої традиції праці і боротьби українського студентства на Рідних Землях, З'їзд пропонує видати історію українського студентського руху на всіх українських землях.

6. З'їзд закликає студентські товариства на місцях побуту звернути увагу на середньошкільну молодь та приготозляти її до активної участі в організованому студентському житті.

7. Українська студіююча молодь — вшановує пам'ять жертв нечуваного штучного голоду — що його тому 30 років зорганізувала Москва для фізичного винищення українського народу.

8. З'їзд схвалює ініціативу скликання ЗУСКА та рекомендує і в майбутньому скликати для обговорення спільних проблем і інтересів українського студентства Америки і Канади.

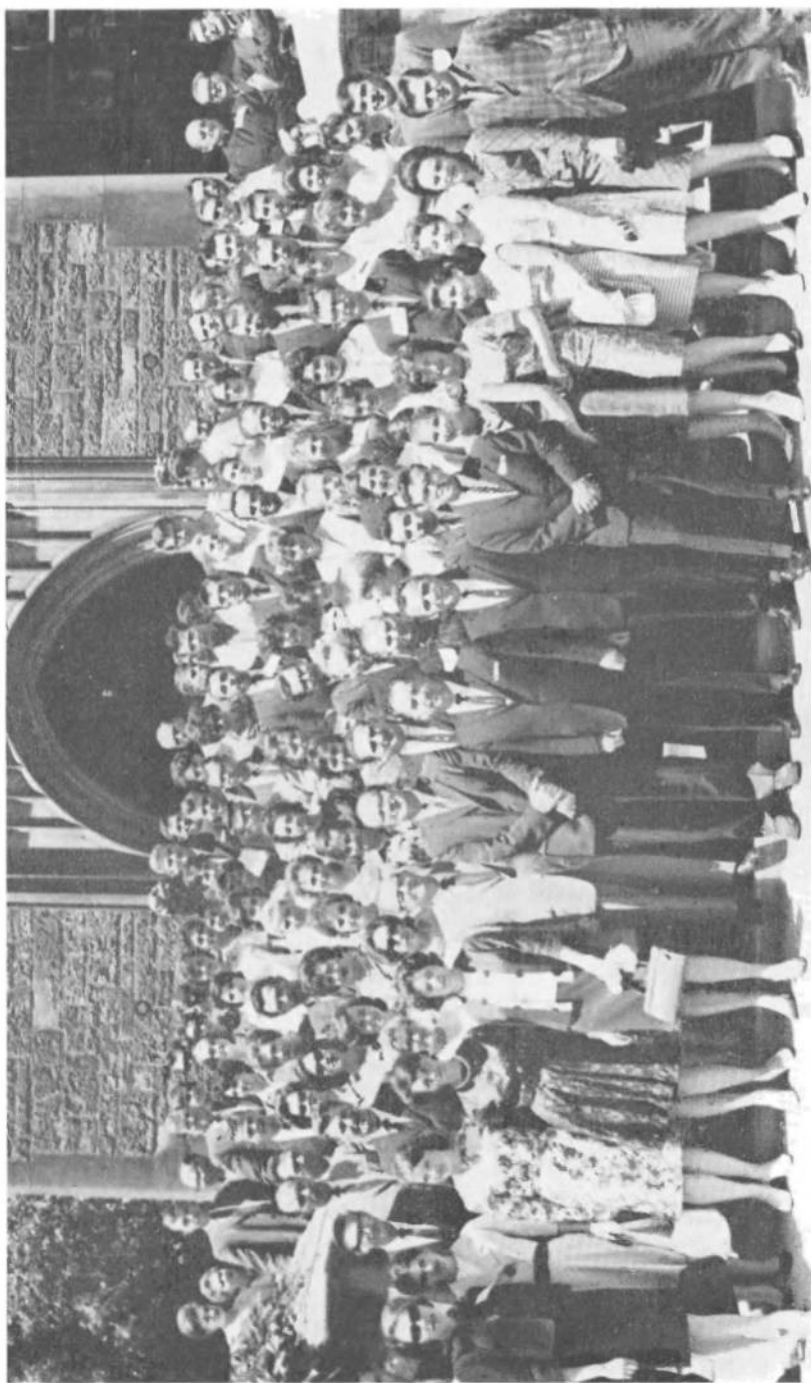
9. Організатори ЗУСКА висловлюють щире подяку всім установам за їхні привітання.

10. З'їзд закликає все українське студентство в своїй громадсько-політичній праці скріплювати національну солідарність та здійснювати гасла Т. Шевченка: "Свою Україну любіть" та Л. Українки: "Борись і добивайся Батьківщини".

Delegates, guests, and friends to the North American Conference of Ukrainian Students are photographed at the entrance to Hart House, where the plenary sessions and art exhibition were held on June 14, 15 and 16, 1963. In the center of the photo is guest speaker, Senator Paul Yuzyk and next to him is Mr. Vasyl Avramenko, the famous Ukrainian dance master. The Conference was the first such meeting convoked by the Ukrainian Students of Canada (SUSK) and the Ukrainian Students of America (SUSTA). The Conference forwarded a cablegram with greetings to Metropolitan Joseph Slipy, recently arrived from the Soviet Union, and now is Cardinal - In Pectore residing in the Vatican.

NORTH AMERICAN CONFERENCE OF UKRAINIAN STUDENTS SALUTES !

SENATOR PAUL YUZYK

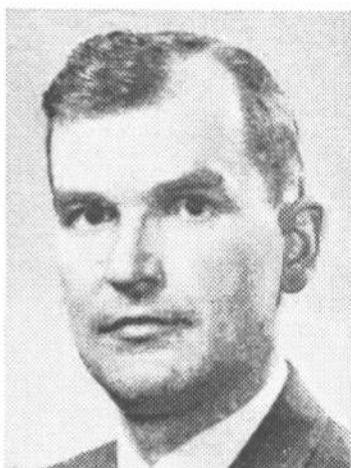

The blue book states that Senator Paul Yuzyk was born in Pinto, Sask., Canada on June 24, 1913, of Ukrainian parents. He was educated in Saskatoon. He taught Public and High School in Hafford, Sask. He served in the Canadian Army during the last war. He received the following degrees: B.A., then B.A. (Hon.), and M.A. (1948) from the University of Saskatchewan and the Ph.D. (1958 from the University of Minnesota. He joined the staff of the University of Manitoba in 1951, as Professor in the departments of Slavic Studies and History, where he taught Central and Eastern European history. He was summoned to the Senate of Canada on February 4, 1963 by Prime Minister John Diefenbaker. Senator Yuzyk has served as Dominion President of the Ukrainian National Youth Federation and is currently

president of the Ukrainian Cultural and Educational Centre in Winnipeg. He has been active in the leadership of the Ukrainian National Federation, the Ukrainian Canadian Committee, and the Ukrainian Catholic Church. He is co-editor of the historical magazine for High School students "**Manitoba Pageant**" and the former editor of the "**Transactions**" published by the Manitoba Historical Society. He is chairman of the Ethnic Group Studies Committee, and President of the Manitoba Historical Society. He is author of the book **The Ukrainians of Manitoba** (University of Toronto Press, 1953), and many articles. While at college he was president of the Alpha Omega Society at the University of Saskatchewan (Saskatoon) from 1945-1947. Married to Mary Bahniuk of Hafford, Sask., the Yuzyk's have four children: Evangeline, Victoria, Vera, and Theodore. Senator Yuzyk, as a student, was instrumental in founding the Ukrainian Canadian University Students Union SUSK in 1953. At the North American Conference of Ukrainian Students, Senator Yuzyk was guest speaker and addressed himself to the topic: "Ukraine and We".

The blue book states that Professor Vasyl Markus was born in Carpatho Ukraine, a province which was a part of Czechoslovakia until the Second World War whereupon it was annexed by Hungary. He escaped from his homeland in 1945, when the USSR occupied Carpatho Ukraine with its Red Army. Markus was a student of slavic affairs at the universities of Budapest and Munich. In Germany, as a political exile, he was an active leader in the Ukrainian student movement, and was a member of the Executive Committee of the Central Union of Ukrainian Students (CESUS). From 1952-1953, he was the president of the worldwide Central Union of Ukrainian Students. He founded the Seminars in Educational Affairs (CESUS) and was a frequent participant in international student congresses, such as

PROFESSOR VASYL MARKUS

Pax Romana in Amsterdam (1950) and in Birmingham (1954). He was an editor of the student journal "Phoenix" from 1950 to 1954. He was a student of political science from 1950 to 1952 at the University of Fribourg in Switzerland. He continued his studies in international law from 1952 to 1956 at the University of Paris at the Institute des Hautes Etudes Internationales, from which he received his second doctorate in international law. He was an active member of the Shevchenko Scientific Society as well as a member of the Editorial Board, which compiled and published the first free world edition of "Ukrainian Encyclopedia", with its center: Centro des Estudios Orientales in Madrid. He was a member of the Academie Internationale Libre des Arts et Sciences in Paris. He is the author of two scholarly works in the French language: *L'incorporation de l'Ukraine Subcarpathique a l'Ukraine Sovietique*, 1944-1945 (Louvain, 1956 and *L'Ukraine Sovietique dan les relations internationales 1918-1923* (Paris, 1959). The former publication was severely critized in the Soviet press in Kiev and in Moscow, for allegedly "misinforming the world about the events of 1944-1945" in the Carpatho Ukraine. In 1959, he was a lecturer in slavic studies at the University of Notre Dame, South Bend, Indiana. In 1962, he was appointed professor of political science at the University of Loyola, in Chicago. He is an active lecturer and participant on radio-TV panels throughout the country concerning the Soviet Union in international politics. His articles in English, French, Spanish, Czech and Ukrainian languages have appeared in scholarly journals throughout the world. At the North American Conference of Ukrainian Students in Toronto, he was a guest speaker and discussed the subject: "Ukrainian Students and Contemporary Problems in the Liberation of Ukraine".

UKRAINE

The Ukrainian Soviet Socialist Republic is, after the Russian Federation, the second most populous in the U.S.S.R. (1959: 41,869,100) and, after the Russian Federation and Kazakhstan, the third largest in area (232,100 square miles). The density of population in the Ukraine is slightly lower than that of the Moldavian Republic, but higher than anywhere else in the Soviet Union. Seventy-six per cent of the inhabitants are ethnic Ukrainians.

The Ukrainian S.S.R. lies north of the Black Sea and the Sea of Azov. In the west, it borders on Poland, Hungary, and Rumania; in the northwest, on Belorussia; and in north and northeast, on Russia.

The earliest name for the territory now called the Ukrainian S.S.R. was Scythia; a detailed description of it may be found in the writings of Herodotus (5th century, B.C.). The name subsequently changed with the population, becoming at one time Sarmatia (after the Sarmatians) and at another Roxolania (after the Alan or Roxolan tribe). In the 9th century, A.D., Byzantine historians recorded the existence of a people above the Dnieper, Western Bug, and Donets carrying the name Rus (Rhos). Originally Rus had been the designation of a Slavic tribe of Polyans living around Kiev. When the Kievan princes, who adopted Christianity at the end of the 10th century, extended their domination to other Slavic tribes, these too acquired the name Rus. In the Kievan Chronicles of the 12th century, we encounter, besides the name Rus, the word Ukraina, applied to parts of today's Ukraine. In later centuries, Ukraina (denoting both the land and the people) became interchangeable with Rus. For instance, the 17th-century Czech writer J. A. Comenius drew a careful distinction between the names Ukraina or Russia and the name Muscovy. In 1656, the government of the Ukrainian state proclaimed its jurisdiction over the whole territory of Ukraine or Rus. (*Jus totius Ucrainae antiquae vel Roxolaniae*).

The princes of Rus, with their capital in Kiev, also extended their rule to the northwest (the territory now occupied by the Belorussian S.S.R.) and to the northeast, where Slavic and, predominantly, Finnish tribes were living. The colonization efforts of the Kievan princes and the missionary work of their Church in the northeast resulted in the emergence of a new people in the Oka basin, a people which formed the basis of the State of Muscovy and later asquired the name Great Russians.

Internecine conflicts among the Kievan dynasty opened the way for the ravaging of the Kievan people's economy and culture by nomadic tribes from the steppes of Asia. In the middle of the 12th century, the principalities in the Oka basin and Galicia seceded from the Kievan state, and then the advance of the mighty Tatar hordes in the mid-13th century laid waste Ukraine-Rus as far as the Dnieper.

The population and political life of the Ukraine were now concentrated in Galicia and Volynia, where the dynasty of princes held on in the cities of Halich, Volodymyr, and Lvov until 1340. The kings of Poland and the princes of Lithuania claimed succession to the dying dynasty, and in 1569 almost the whole of the Ukraine was assimilated into the Polish kingdom under the Lithuanian-Polish political union.

Poland proved unable to defend the Ukraine against the attacks of the Crimean Tatars, so the Ukraine formed her own military organization — the Cossacks. From the mid-16th century, these Cossacks forces had their headquarters in the fortress of Sich, beyond the cataracts of the Dnieper — hence, the name Zaporozhe (“beyond the cataracts”) Army.

In Catholic Poland, the Orthodox Ukrainians lost their civil rights and privileges. The social struggle in the Ukraine was at its fiercest between the Cossacks, recruited from the peasantry, and the landowners, who demanded that the Cossacks return to their former feudal status. The dispute between Poland and the Ukraine reached its climax in 1648, when the Zaporozhe Cossacks led a successful revolt against the Polish state and established an independent Ukrainian state. Its ruler was Bohdan Khmelnytsky, who bore the title Hetman (Commander-in-Chief). In its fight against Polish encroachments, the Ukrainian government sought the help of the Tsar of Muscovy, and in 1654 a treaty was concluded between the Ukraine and Muscovy at Pereyaslav. The Pereyaslav Treaty obligated the Tsar to help defend the Ukraine against her enemies, to interfere in no way in her domestic affairs, and to guarantee the liberties of the Ukrainian people. The Tsar overrode these obligations, and in 1667 came to an agreement with the King of Poland to divide the Ukraine between them at the Dnieper. In 1708, Ivan Mazepa, Hetman of Moscow's share of the Ukraine, endeavored to win Ukrainian independence by forming an alliance with the King of Sweden, Charles XII, but the defeat of the Swedish and Ukrainian armies at Poltava reduced the Ukraine to a province of Russia. In 1764, the Ukraine lost its separate government and was ruled by a governor-general appointed by the Russian. The Ukrainian peasantry, which had been living in far greater freedom than its counterparts in Poland and Russia since the revolution of 1648, was, by the end of the 18th century, made subject to feudal landowners. At the time of the first division of Poland among Prussia, Russia, and Austria in 1772, Austria received Galicia while the remaining Ukrainian provinces of Poland went to the Russian Empire. Under the Tsars, the Ukrainian language fell under ban in the press, the theater, the administration, and the churches. The name Ukraine was also banned and replaced by Little Russia. All of this had serious consequences for Ukrainian cultural development.

Winds of democratic change which blew in from the West after the French Revolution had, however, a salutary effect. The early 19th century saw the appearance of literary works written in Ukrainian about the Ukrainian people, a trend which was given its mightiest impulse by the great Ukrainian poet Taras Shevchenko (1814-1861), who, bought from feudal slavery by friends, exhorted his compatriots to fight for national and social freedom. The members of the Ukrainian Political Society, formed in Kiev in 1846 with Shevchenko's participation, dreamed of founding an independent Ukrainian Democratic Republic. Similarly inspired Ukrainian political parties began to take shape in Kiev and Lvov.

After the fall of the tsardom in March, 1917, the Ukrainian political parties formed a revolutionary parliament in Kiev, calling it the Ukrainian Central Council. It was under the leadership of the celebrated historian Professor Mykhailo Hrushevsky. This parliament contained representative of minority political parties in the Ukraine — Jews, Russians, and Poles,

— as well as Ukrainians. On November 7, 1917, the Communist Party under Lenin seized power in Russia, but the Ukrainian Central Council, rejecting the Bolshevik dictatorship, published a manifesto (on November 20) declaring the creation of the Ukrainian Democratic Republic.

At the time of the 1917 Revolution, the Ukraine was one of the most economically advanced areas of the Russian Empire, accounting for 24.3 per cent of its total production: iron and manganese ore, machinery, coal, steel, sugar, etc. Ukrainian agriculture not only fed the industrial regions of Russia but provided a surplus for export to Western Europe. In December, 1917, the Communist government of Russia, determined to gain this rich land and these rich resources, launched a military campaign against the Ukrainian Republic. On January 22, 1918, the Ukrainian Central Council proclaimed the Ukraine an independent sovereign republic and on the 9th of the following month concluded a peace treaty with the Central powers at Brest-Litovsk, a treaty which brought German and Austro-Hungarian troops into Ukrainian territory. The Ukrainian government, which was made up of social democrats, instituted an agrarian reform, but when German troops appeared, the wealthy landowners, most of the Russians and Poles, persuaded the German commanders to launch a coup d'état. The Ukrainian National Council was dissolved, and, protected by German troops, the congress of Ukrainian landowners elected General Pavel Skoropadsky head of the new government with the historic title of Hetman. A reactionary regime modelled on the fallen tsarist autocracy abolished the earlier democratic reforms.

With the capitulation of Germany in November, 1918, the Ukrainian political parties, relying on the nationalist movement, overthrew Skoropadsky's government and re-established the Ukrainian Democratic Republic. Almost simultaneously the West Ukrainian Republic was formed in Galicia as a result of the fall of Austro-Hungary. The Ukrainians were forced to fight for their freedom and national independence against the Red Army of Soviet Russians, the White Army of the Russian monarchists, and an army of reconstituted Poland. Possession of the Ukraine had become a vital matter for the Communist dictatorship in Moscow. Russian agriculture was on the verge of ruin, and Ukrainian food was badly needed. Lenin ordered Commissar Shlikhter into the Ukraine on the heels of the Red Army to requisition 819,000 metric tons of grain for delivery to Russia. "If you do not deliver it by May 1 or June 1 (1919), we will all die," Lenin said, meaning that any further demands made upon the peasants of Russia would carry the risk of a mass uprising and the overthrow of the Communist dictatorship, whose Red Army was made up mostly of mobilized peasants.

The Ukrainian army and Ukrainian partisan detachments managed to drive the Red Army out of the Ukraine in the summer of 1919, but then it had to turn against General Denikin's White Army which, though fighting the Reds as well, was even more hostile to the idea of Ukrainian independence. In November, 1919, the Whites succeeded in defeating the Ukrainian army, but then fell in turn before readvancing Reds and the vigor of the Ukrainian insurrectional movement. These two latter forces were entirely separate, as a conference of the Ukrainian Communist Party in Gomel, Belorussia, in 1919 made clear: "The movement to the south and the

organization of Soviet power in the Ukraine will be possible only with the use of regular, disciplined military units (but not indigenous)." Thus Soviet power was re-established in the Ukraine by the Russian Red Army.

In 1920 the government of the Ukrainian People's Republic attempted to liberate the Ukraine from Bolshevism with the aid of Poland. But the Polish government, after defeating Soviet forces with Ukrainian aid, concluded a peace with Moscow. The Polish leaders preferred to divide up Ukrainian territory with Russia rather than promote the cause of an independent Ukrainian state. In November, 1920, the regular Ukrainian army fell before the Soviet Army, and, on March 18, 1921, by the Treaty of Riga, Russia and Poland each took portions of the Ukraine. The Ukrainian portions of Bessarabia and Bukovina had already, at the fall of the tsardom and the disintegration of Austria-Hungary, gone to Rumania, and the Transcarpathian province had gone to Czechoslovakia.

Still, the larger part of the Ukrainian people remained within the jurisdiction of the Soviet state, which in 1922 received the name U.S.S.R. The Constitutional "freedom to secede," etc. were propaganda fictions covering the total control of the Ukraine by Moscow under a system of strict centralism. Between 1923 and 1929, the Communist leaders gave free rein within the limits of Party doctrine to the development of Ukrainian culture (hoping thus to enlist the sympathies of the seven million Ukrainians living in Poland, Rumania, and Czechoslovakia). But in the '30s the Party line switched and proclaimed that "local nationalism is the chief danger." The use of the Ukrainian language in the schools, the administration, and the press encountered new obstacles. In 1932-33 Stalin engineered a famine in the Ukraine to enforce the collectivization of agriculture, and millions died. Between 1933 and 1939, the population of Ukraine actually declined. The victims of Soviet repression included scholars, writers, and artists, many of them Ukrainian Communists who had made the mistake of standing for equality of rights for the peoples of the U.S.S.R.

Under the agreement concluded between Nazi Germany and the U.S.S.R. on August 23, 1939, Hitler agreed to let Stalin have those regions of the Ukraine which had been part of Poland and Rumania between the two wars. When two years later Hitler ordered the invasion of the U.S.S.R., one of his first objectives was to take the Ukraine, use it as a supply base for his troops, and later, after victory, to introduce colonists from Germany. The mass uprising of the Ukrainian people were one of the contributing factors in the defeat of the German armies in the East. The Ukrainian people, however, did not wish to see the restoration of the Communist dictatorship in the Ukraine, and partisans continued their struggle for independence after the war.

One of the results of the war was the re-incorporation into U.S.S.R. of the Ukrainian areas formerly belonging to Poland, Rumania, and Czechoslovakia. In 1945, Moscow, to increase its influence in international politics, succeeded in having the Ukrainian S.S.R. included among the founder-members of the United Nations. However, the Ukraine remains a colony, for, as Article 67 of the Soviet Constitution reads: "The decisions and decrees of the Council of Ministers of the U.S.S.R. are binding for the whole territory of the U.S.S.R." This does not prevent Soviet propagandists from harping on the theme of "the sovereign and independent Ukrainian

TARAS SHEVCHENKO
Poet, Painter and Freedom Fighter

S.S.R.” nor does it impede Soviet Ukrainian delegates from making speeches before the U.N. attacking the colonialism of a bygone day.

In 1954, in commemoration of the 300th anniversary of the Russo-Ukrainian Treaty of Pereyaslav, the Ukrainian S.S.R. was presented with the territory of Crimea, whose native Tatar population was deported to Siberia and Central Asia during the Second World War.

The Soviet policy of “rapprochement of the languages and “merging of the peoples” has extracted a heavy cost in the Ukraine. Between 1940 and 1959, for instance, the Russian population of the Ukraine increased by 14.1 per cent, while the Ukrainian population increased by only 3.2 per cent. Of the books published in the Ukraine in 1960, 3,844 were in Ukrainian and 3,893 in Russian, though 76 per cent of the inhabitants are Ukrainians and 18 per cent are Russians.

Moscow’s colonial policy in the Ukraine is, of course, clearly enough motivated. In 1960, the Ukraine provided the U.S.S.R. with 55 per cent of its iron ore, 52 per cent of its pig iron, 40 per cent of its steel, 41 per cent of its rolled ferrous metal, 34 per cent of its coal, and 61 per cent of its sugar. The Ukrainian S.S.R. is the Union’s second heaviest producer of meat, milk, and grain.

To lose this economic wealth would, of course, be a serious blow to Moscow’s world ambitions. But it cannot have things both ways; it cannot cynically exploit foreign peoples while pretending at the same time to stand for the political self-determination of all peoples.

Reprint: “Problems of the Peoples of the USSR”
Munich, March 1963, no. 17.

За нарід свій

На вільних землях Америки і Канади продовж десятка років наслухались ми чимало неправди про наш край і нарід. Часто даліше ображають нас чужинці своїми заввагами, що Україна це зигадка, а Київ і Львів це російські міста.

У відповідь на таку несправедливість не один українець запалюється гнівом та обстоює завзято свої національні права, переважно у приватних домах за столом під час гостини.

Наша преса, правда, на своїх сторінках постійно й обширно описує заподіяну нам кризду. Наші організації деколи складають резолюції і протести, яких завершення знаходиться на сторінках наших часописів.

Ось тут мабуть слабкий пункт нашої політики: що протести, складені нами, знаходять шлях назад до наших хат. Сумніваюся, чи хоч частинка таких резолюцій знайшла шлях до чужих сфер, які власне своїми заввагами нарушують наше право до національного існування. І цікаво, що одного дня ми вшановуємо пам'ять великих героїв, горимо великими ідеями, та вже наступного дня немає кому з нас обстати за ті самі ідеали перед світом.

А може ми вимагаємо цього від наших приятелів чужинців, яких так часто запрошуємо на наші урочисті святкування? Вони може й помогли б, як би їм самим наша ідея не була ще така зелена. На бенкеті годі довідатися про все, книжок про нас вони не мають, а в бібліотеках годі знайти якийсь підручник для тих гостинних людей.

І справді, ні книжок, ні послідовних протестів у нас немає. Наші науковці сидять у неопалених кімнатах та напрошуються за краще тільки своїм знанням і трудом. Але свідомо громада їх не чує... За океаном всі дуже заняті своїми внутрішніми дрібними проблемами самозбереження й особистої амбіції.

Сини України на зільній землі метушаться мов ті бджоли в вулику: від академій до величавих здвигів, із пікніків на бенкети, а останніми часами від придбання домівок до ставлення пам'ятників.

Метушні доволі, та на превеликий жаль для нашої батьківщини українське суспільство в вільному світі не стало ефективним носієм празди України. Ми немов забули про своє завдання, відбігли від правильної цілі, бо досі не знайшли відповідної зброї в боротьбі за прихильнішу для нас опінію світу.

Спеціально в сьогоднішні часи, коли колоніалізм уступає самовизначенню націй, Москва сильно приспіщила ліквідацію українського самостійницького духа. Російська мова установа універсальною мовою всіх народів ССРСР. Наш же нарід масово вивозять в азійські пустирі а українські землі заселяють москалями.

Такі наскрізь сумні вістки мусять зрушити нас до акції. Переводсім важливість цієї акції вимагає, щоб нею занялися такі перемовні організації як УКК, КУК, УНР. Вона повинна стати напрямною

їхньої праці й зусиль. Пора взятися до позитивної дії, зрозуміти вагу наукового слова в зрозумілій чужинцям мові. Похвалити тут треба почин, що заіснував у формі організації Інституту Публіцистів у Чикаго. Наші передові організації повинні піддержати їх, піти їм назустріч, створити в своїх осередках філії, а передовсім дати їм матеріальну піддержку. Без масової матеріальної піддержки громадянства найкращі зусилля і найбільша посвята одиниць можуть піти надармо.

Завдання обгортає великий горизонт: нав'язання зв'язків з найвищими державними установами і чужомовною пресою, інформування їх про правдивий стан українських справ, базованих на державних документах та приготованих нашими науковцями матеріалах.

Необхідно видати десятки тисяч книжок історії України. Підручників, які не тільки змістом, але і виглядом мали б науковий авторитетний характер. Книжок у твердих обкладинках, які знайшли б місце в інституціях західних країн.

Взявши до уваги цю велику і тим самим кошовну програму праці, матеріальна піддержка повинна бути щонайменше ціни двох пам'ятників, а саме бодай мільйон доларів.

Колись до великих подвигів потрібно було золота і тисячів людських жертв. Сьогоднішня масова піддержка має мати вигляд грошової допомоги.

І тут наша нагода доказати, що ми гідні нащадки, природно здібні не тільки до мистецтва, науки чи зброї, але також здібні зібрати поважну суму грошей, яка стала б фундаментом цієї великої акції.

Безумовно для здійснення плану треба чимало посвяти і зусиль не тільки активних одиниць, але й осіб кожної суспільної верстви. Тому студенти, молоді мами, активні громадяни, заслужені бабці й дідуся — приступіть до діла масовими письмами до УККА, КУК, УНР із проханням, щоб вони занялися організацією великої акції.

А серед тієї праці, серед втоми й зневіри, згадаймо наш нарід і просімо Бога, щоб дав нам силу до великого чину.

Equality of Rights Between Races and Nationalities in the U.S.S.R. by I. L. Tsamerian and S. L. Ronin. Published by UNESCO, Paris, 1962, 106 pp.

The Soviet-written pamphlet issued by UNESCO to inform readers in the free countries of the situation of the nationalities in the Soviet empire is a clumsy attempt to mislead world public opinion. The authors of the pamphlet claim, for instance, that under the leadership of Lenin the Russian Communist Party established "rule of the people," although anyone at all familiar with the Soviet regime knows that the sole authority there is the Communist Party, which does not permit free elections, freedom of the press, or independent political and trade-union organizations. Tsamerian and Ronin repeat the hackneyed propaganda that the Communist Party of the Soviet Union recognizes the Soviet Union's people's right to self-determination, including secession. However, the authors do not explain how any individual people of the U.S.S.R. could implement its "right to secession," theoretically recognized by the Communist program. Reality shows that secession is possible only for peoples under the rule of the Western colonial states. Dozens of new, independent states have emerged in Asia and Africa from the former colonial possessions of Great Britain, France, Holland, and Belgium. There is not one instance of any people seceding from Soviet Russia. While solemn assemblies to mark the declaration of independence of former colonies are held in Britain, the U.S.S.R. arranges jubilees to celebrate the past annexation of non-Russian countries to tsarist Russia. As you know, these annexations were effected by military invasion. The authors of the pamphlet allege that the Soviet Union is a voluntary union on the basis of complete equality of rights (page 13) and that the U.S.S.R. supports the sovereignty of the peoples belonging to this empire. On page 36 Tsamerian and Ronin attempt to mislead the reader by a flagrant fabrication on the foundation of the Soviet Union. They claim that the Ukraine, Belorussia, Latvia, Lithuania, Estonia, Azerbaidzhan, Armenia, Georgia and the peoples of Turkestan "voluntarily" joined Soviet Russia in 1918 and subsequently. The pamphlet makes no mention of these people's struggle against the military aggression of Soviet Russia's Red Army, the bloody terror, or Moscow's national oppression of the subdued peoples. The situation of the three Baltic republics appears very strange in Tsamerian and Ronin's pamphlet. On page 37 they write that in 1940 "the Soviet regime was restored" in Estonia, Latvia and Lithuania and that these countries "voluntarily joined the Soviet Union." It is well known, however, that in 1940 Moscow forced the Baltic countries to admit Soviet armies into their territory and the occupied peoples were subsequently "voluntarily" absorbed by the Soviet empire. The authors' claim that the population of the Western Ukraine "freely expressed its wish" to join the Soviet Union in 1939 is also far from the truth. The population of the Western Ukraine did not want to be ruled by Poland, but it was also hostile to the occupation of the Ukraine by Soviet Russian troops. In the pamphlet the Soviet authors list the "boons" which the Kremlin government has brought and still is bringing to the non-Russian peoples of the U.S.S.R. There is not a single word about the forcible russification which deprived more than

10 million non-Russian persons of their native language in the interval between 1940 and 1959. Nor is there any mention of the policy of genocide practiced during World War II, specially toward the peoples of the North Caucasus, the Crimean Tatars, the Kalmyks, the Greeks, etc. At Moscow's behest, these people were deported to a man from their countries to Siberia and Turkestan, together with their local Communist organizations. And although Khrushchev promised at the 20th CPSU Congress in 1956 to have the victims of Communist arbitrariness returned to their native habitat, by no means all have been returned. The Crimean Tatars, for instance, were left in Turkestan, while the peoples of the North Caucasus found their territories occupied by settlers from the other republics of the U.S.S.R. In Tsamerian and Ronin's copilation we find a report on the situation of the Soviet Union's 2,500,000 Jews. The authors write that the Jews in the U.S.S.R. enjoy "democratic rights and liberties" in almost all fields of political, social, economic and cultural life (page 56). This idyllic picture is false. After World War II the Soviet government deprived Jews of the opportunity to develop their culture in Yiddish, which was still the native tongue of most of the Soviet Union's Jews. Upon orders from above, all the Jews' publications, publishing houses, theaters and other cultural establishments were banned. Jewish authors who write their works in Yiddish can publish them only in Russian translation. The official anti-Semitism which flourished in the latter years of Stalin's rule still remains in force under Khrushchev. This unsavory reality cannot be obscured by any of the fine phrases in which the Soviet pamphlet abounds.

It should be noted that, while lauding "Lenin's principles for settling the nationality question," Tsamerian and Ronin are utterly silent about an essential trait of Leninism — its endeavor to "merge and intermingle" languages and nations. Following Lenin's precepts, at the 22nd Party Congress in October 1961 the CPSU leaders incorporated in the CPSU program the demand for "rapprochement of the cultures" of the peoples of the U.S.S.R. The CPSU program sets out to "efface" national and linguistic differences, which actually means russification of the Soviet Union's non-Russian peoples. Intermingling of nations in the U.S.S.R. is effected by Moscow sending labor from, for instance, Latvia, Lithuania, or the Ukraine to Turkestan, while Russian labor reserves are simultaneously sent to the non-Russian republics in the U.S.S.R. As a result of this Kremlin policy, by 1959 Russians comprised 26.6 per cent of Latvia's total population and 20.1 per cent of the population of Estonia, while the Kirgiz (the indigenous inhabitants) had been reduced to a minority (40.5 per cent) in the Kirghiz Republic, and the original inhabitants of Kazakhstan have diminished to 30 per cent of the country's population. These figures show that the "equality of rights between races and nationalities in the U.S.S.R." is actually the most thorough colonialism. My overall impression is that the pamphlet, containing Communist great power propaganda, did not merit publication by so worthy an organization as UNESCO.

— Bohdan Fedenko

Reprint: "Problems of the Peoples of the USSR"
Munich, March 1963, no. 17.

ЖЕРТВОДАВЦІ

\$10.00

Др. Франц Свістель
Марко Лонкевич
Софія Сематюк

\$5.00

Євгенія Күзіль
С. Зобнів
Палович
Безіменний
С. Давгалою
А. Повк
Юліан Юрків
Володимир Приймак
Ольга Бедрій
М. Озачик
І. Демиденко
Юрко Шафас
Дануся Рицар
Михайло Лялька
Мирон Бабюк
Делкевич
Степан Кричук
О. М. Костинюк
Др. Григор Дмитрів
Мгр. Володимир Чорненький
Іван Крамарчук
М. Кризановський
Умеблювання Шереліса
Роман Стасів
Володимир Зелез
Андрій Негович
Володимир Величко
Др. Володимир Когутяк

\$3.00

Дарія Күшнір
М. Холівчук
Лехновський
Роман Висацький
Стефан Грицеляк
Юрій Левицький
Іван Олексим
Ліда Ярошенко
Микола Підгородецький
о. Богдан Смик
Зиновій Савицький
Наталія Топольницька
Ярослав Томич

о. Йосиф Лукашевич

\$2.50

Тицький

\$2.00

Володимир Біловус
Христя Бабюк
О. Мудра
Петро Оліва
Євген Тишко
Володимир Ревюк
Анастасія Тарнавська
Леон Брунець
Боднарчук
о. Савин Дурбак
Михайло Войтович
Анна Бурак
Отеч Манк
Дмитро Васацький
М. Мягонкий
Володимира Яцків
Олекса Джус
Мирослав Матинець

\$1.00

О. Осецька
Ніна Просянік
Люба Мурин
Омелян Омецінський
о. М. Черневський
Юлья Шпак
Юлія Петрів
Марія Гайдук
Григорій Вовкун
Юлія Кравук
Микола Шүль
Александр Полікаренко
Татон Трускало
Микола Підгородецький
Родина Тимченко
Айлін Шүмль
Анастасія Даньків
О. Кокодинська
В. Робарський
М. Глодзінський
Яцківський
Степан Гүцал
Б. Рабій
В. Івасів

ЖЕРТВОДАВЦІ

\$1.00
Т. Семеняк
В. Гнатів
М. Драгош
Ірина Мілер
Др. Анатоль Процьків
М. Ниропинчук
Е. Несторойний
В. Пичиняр

Іван Бекерський
О. Дидик
Євген Камінський
О. Дзядик

\$0.50

Гнат Бригорій

\$0.25

Дзядик

Збірщики на Фонд Українських Студентських Видань були такі: Нестор Томич в Ютиці; Любомир Зобнів, Дарія Кушнір і Наталія Слусар в Рочестері; Володимир Д. Прибила в Сиракузах. Жертводавці на першій листі вже були видруковані в програмці Першого З'їзду-Зустрічі Українських Студентів Канади й Америки.

ЩИРО ВІТАЄМО І БАЖАЄМО ВЕЛИКИХ УСПІХІВ
Союзіві Українських Студентських Товариств Америки
з НАГОДИ СВОГО ДЕСЯТЬ-ЛІТТЯ

Добре знана українська пекарня

L I D I A

Власник ПЕТРО ПЕТРУШЕВСЬКИЙ

Знамените печиво Лідії можна набuти в крамницях:

2219 W. Potomac
1957 W. Superior
3206 W. Division

CHICAGO

Tel.: HU 6-3844
Tel.: HU 1-1677
TEL.: HU 9-6575

ОБОВ'ЯЗКОВЕ В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ !

Перша історія розвою та документація діяльності українських студентів зорганізованих в Союзі Українських Студентських Товариств Америки за час існування 1953-1963.

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА "СУСТА"

Понад 200 сторінок фотосвітлин і матеріалів з життя українського студентства видається з нагоди 10-ліття СУСТА та 45-Річчя Битви Студентів-Борців за Волю України під Крутами.

Можна вже замовляти книгу в ціні \$3.50 від адміністрації:

"UKRAINIAN STUDENT"

5914 Walther Blvd., Baltimore 6, Maryland, USA.

PURCHASE ORDERS FOR
UKRAINE:
A Concise Encyclopaedia
NOW ACCEPTED

THE FIRST VOLUME OF THE ENCYCLOPAEDIA TO BE
PUBLISHED THIS YEAR, CONTAINS THE FOLLOWING:

General Information	Ethnography
Physical Geography and Natural History	Ukrainian Language History of Ukraine Ukrainian Literature
Population	Ukrainian Culture

The volume also contains numerous maps and illustrations
pertaining to the subject matter, which is brought up to
date and which includes the latest information available.

**THE PRICE OF FIRST VOLUME BY
ADVANCE SUBSCRIPTION \$30.00
(THIRTY DOLLARS)**

and \$37.50 AFTER ITS APPEARANCE ON THE MARKET

Send your order now to the Main Office of the Ukrainian National
Association with your check or money order. Fill out the order blank
below and mail it to:

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N, Inc.
81-83 GRAND STREET
JERSEY CITY 3, NEW JERSEY

TO: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
81-83 Grand Street, Jersey City 3, N.J., U.S.A.

I hereby order the first volume of **Ukraine: A Concise En-
cyclopaedia** which will be published by the University of Toronto
Press.

Enclosed is (a check, money order) for \$

Please send the copy to the following address:

Name .....

No. ....

Street .....

City .....

State .....

**"UKRAINIANS ARE RUSSIANS.
UKRAINIAN LANGUAGE IS A RUSSIAN DIALECT.
UKRAINE IS A TRADITIONAL PART OF RUSSIA."**

How often have you heard or read these or similar erroneous statements about Ukraine? "Such misunderstanding of the problems of Ukraine and the rest of Eastern Europe," said Dr. Fred E. Dohrs, Professor of Geography at Wayne State University in Detroit, "has originated in American academic circles and found its way into politics because of ignorance."

You can help to fight this ignorance by contributing to the Endowment Fund of the first permanent university professorship in Ukrainian history and culture in the United States.

The Ukrainian university professorship will provide:

- A survey course in the history of Ukraine and other non-Russian nations of the USSR for students majoring in the Soviet area studies.
- A complete four-year college program for prospective teachers of Ukrainian subjects in our parochial and night schools.
- A series of courses designed for those students who wish to specialize in a certain Ukrainian field as their major or minor area of interest.

Your support will greatly enhance the cause of free Ukraine and America whose security and defense depend to a large extent on correct information.

HELP US CREATE! The First Permanent Ukrainian PROFESSORSHIP
Send your contributions, suggestions or inquiries to:

Ukrainian Studies Chair Fund, Inc.
302 West 13th Street   New York 14, New York